

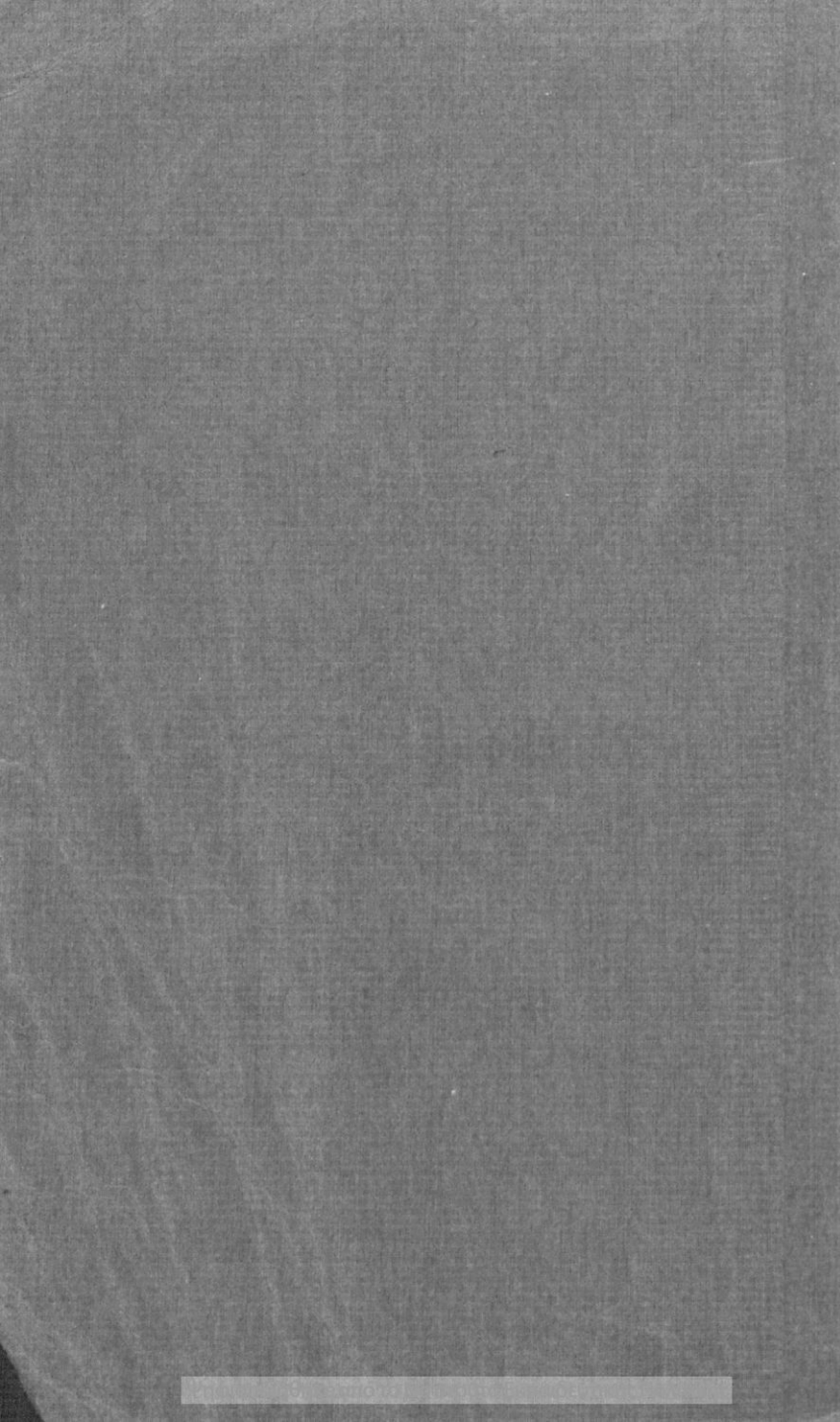
ΜΕΘΟΔΟΣ GASPEY-OTTO-SAUER
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΜΑΘΗΣΙΝ ΤΩΝ ΝΕΩΤΕΡΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ

ΜΑΛΤΟΣ
ΕΠΙΤΟΜΟΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ
ΤΗΣ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

(Kleine deutsche Sprachlehre für Griechen von A. Sauer)

Const. Grapadomanitis
Captain m/c
Const/ple 1 April 1923

ΙΟΥΛΙΟΣ ΓΡΟΟΣ ΕΝ ΑΙΜΕΛΕΡΤΗ
JULIUS GROOS, HEIDELBERG

MEΘΟΔΟΣ GASPEY-OTTO-SAUER.

1923
MAN
ENI

ΕΠΙΤΟΜΟΣ
Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ι Κ Η
ΤΗΣ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

(Kleine deutsche Sprachlehre für Griechen von A. Maltos)

ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΑΜΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΗ

ΜΕΤΑ ΠΟΛΛΩΝ

ΑΣΚΗΣΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΩΝ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΩΝ

ΔΙΑΣΚΕΤΑΣΘΕΙΣΑ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΥΠΟ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Ν. ΜΑΛΤΟΥ

Δ. Φ. ΚΑΙ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΡΙΤΗ ΕΠΙΔΙΩΡΩΜΕΝΗ ΚΑΙ ΕΠΗΥΣΗΜΕΝΗ

ΕΝ ΑΪΔΕΛΒΕΡΓΗ:
ΙΟΥΛΙΟΣ ΓΡΟΟΣ ΕΚΔΟΤΗΣ
HEIDELBERG.
JULIUS GROOS, VERLAG.
1923.

Ὁ ὑποσημειούμενος μόνος ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς τυπώσεως καὶ δημοσιεύσεως τῶν κατὰ τὴν μέθοδον Gaspey-Otto-Sauer συντεταγμένων βιβλίων, περὶ ὧν διηλεκτὴς καταβάλλεται μέρος, ἵνα καταστῶσιν ὅσον ἔνεστι τελειότερα. Πάντα δὲ τὰ δικαιώματα, ὡς καὶ τὸ τῆς ἐκδόσεως νέων πονημάτων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εἰρημένης μεθόδου ἐπιφυλάττονται αὐτῷ. Δυνάμει δὲ διεθνῶν νόμων, ψηφισμάτων καὶ συμβολαίων πᾶσα παρατύπωσις καὶ πᾶσα μετάφρασις γινομένη πρὸς βλάβην τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ αὐστηρῶς καταδιώκεται. Μετ' εὐγνωμοσύνης δὲ γίνεται ἀποδεκτὴ πᾶσα περὶ τούτου ἀνακοίνωσις.

Ἐν Ἀϊδελβέργῃ.

Ἰούλιος Γροός, ἐκδότης.

Constantin. g. Papadimitriou
Capitän und. f. offizier
von dem griechischen mar. III
Athenes. 10/2/1919

in Control service

diens + Πρόλογος τῆς α' ἐκδόσεως.
semit. suria

Τῷ „Γλαῦκα εἰς Ἀθήνας“ πράγματι θὰ ἐκόμιζον, ἂν ἐν τῷ προλόγῳ τοῦ παρόντος διδακτικοῦ ἐγχειριδίου ἐπεχείρουν νὰ καταδείξω τὴν χρησιμότητα τῆς ἀνὰ πᾶσαν πεπολιτισμένην χώραν νῦν διαδεδομένης γερμανικῆς γλώσσης καὶ τοῦς λόγους, οἵτινες καθιστῶσιν ἀναγκαιοτάτην τὴν διάδοσιν αὐτῆς καὶ ἀνα τὴν ἡμετέραν πατρίδα. Διότι ὑπὸ πάντων τῶν περὶ τῆς προόδου τῆς φίλης ἡμῶν πατρίδος ἀληθῶς μεριμνούντων καὶ ἀγωνιζομένων ἀνομολογεῖται ἀπὸ τινων ἐτῶν, ὅτι ἡ γερμανικὴ γλῶσσα ὑπὸ τε κοινωνικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν ἔποψιν κατέστη ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ καὶ παρ' ἡμῖν.

Τὴν παντελεῖ δὲ σχεδὸν παρ' ἡμῖν ἔλλειψιν μεθοδικοῦ γλωσσικοῦ βοηθήματος τοιοῦτου, οἷον παραδιδόμενον τῇ τε σπουδαζούσῃ νεολαίᾳ καὶ παντὶ τῷ περὶ τὴν γερμανικὴν γλῶσσαν σπουδάζοντι ν' ἀποφέρῃ ἐντὸς ὀλίγου χρόνου πολλοὺς καὶ ἀγλαοὺς καρπούς, θελήσας τὸ ἐπ' ἐμοὶ νὰ θεραπεύσω ἄσμενος ἀπεδεξάμην τὴν ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀϊδελβέρτῃ γνωστοῦ ἐκδότου γλωσσικῶν βιβλίων κ. Ἰουλίου Γροὸς γενομένην μοι πρότασιν νὰ ἐξελληνίσω τὴν ὑπὸ τοῦ διασήμου γλωσσομαθοῦς καθηγητοῦ κ. Emil Otto συγγραφείσαν μεθοδικωτάτην «Petite grammaire allemande». Ταύτην λοιπὸν πρὸς χρῆσιν τῶν Ἑλλήνων διασκεύασας παραδίδω τῷ κοινῷ εὐελπιστῶν, ὅτι οὐχὶ μάτην ἐμόχθησα τὸν ἐκ τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπιμόχθου διδασκαλικοῦ ἐπαγγέλματος ὑπολειπόμενόν μοι ὀλίγον χρόνον πρὸς τοῦτο διαθέσας.

Περὶ δὲ τῶν ἀρετῶν τῆς προκειμένης „ἐπιτόμου γραμματικῆς τῆς γερμανικῆς γλώσσης“ καὶ τοῦ μεθοδικωτάτου συστήματος, ὅπερ τελεσφόρως μετέρχεται ὁ εἰρημένος καθηγητῆς κ. Emil Otto, περιττὸν μὲν κρίνω ἐγὼ νὰ εἴπω τι, παραθέτω δ' ἐν τοῖς ἐξῆς ὅ,τι αὐτὸς ὁ συγγραφεὺς ἐν τῷ προλόγῳ τῆς γραμματικῆς ἐν ἔτει 1870 ἔγραψεν.

„... Τὸ μικρὸν τοῦτο βιβλίον εἶναι διηρημένον εἰς 56 μαθήματα, ἅτινα διὰ συστηματικοῦ δεσμοῦ πρὸς ἄλληλα συνδεδεμένα ἀποτελοῦσιν αὐτοτελές τι ὅλον. Ἀνάπαυλαι δέ τινες παρεμβλλόμεναι παρέχουσι μὲν τῷ μαθητῇ τὴν εὐκολίαν δι' ἐνὸς μόνου βλέμματος νὰ βλέπῃ ἐκάστοτε τὸν δρόμον, ὃν διήνυσσε, καὶ ν' ἀναπολῇ ἀσμένως εἰς τὴν μνήμην πάντα, ὅσα τυχὸν διέφυγον αὐτὴν, χρησιμεύουσι δὲ πρὸ πάντων εἰς τὸ νὰ τηρῶσιν ὅλως ἀμείωτον τὴν προθυμίαν αὐτοῦ ὑποδεικνύουσαι, ὅτι ἤδη κατέχει τι. οὐ δύναται νὰ κάμῃ χρήσιν. Καὶ τῷ ὄντι. Ἐν διαστήματι μηνῶν τινων, πολὺ πρὶν ἢ φθάσῃ εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου, αἰσθάνεται ὁ μαθητὴς τὴν εὐχαρίστησιν, ὅτι δύναται ἤδη ν' ἀναγινώσκῃ καὶ κατανοῇ μικρὰ γερμανικὰ ἀναγνώσματα καὶ νὰ ἐκφράζῃ γερμανιστὶ μετὰ τινος βεβαιότητος τὰ διανοήματα αὐτοῦ. Οὕτω δέ, ἐφ' ὅσον προχωρεῖ, βλέπει τὸν κύκλον τῶν γνώσεων αὐτοῦ βαθμηδὸν εὐρυνόμενον.

Ἡ κατὰ μαθήματα δὲ διαίρεσις αὕτη παρέχει καὶ τῷ διδασκάλῳ σπουδαίαν τινὰ εὐκολίαν· διότι οὗτος δὲν ἔχει ἀνάγκην ἰδιαιτέρας μελέτης, ἵνα καλῶς συνοικειωθῇ πρὸς τὴν ὁδόν, ἣν μέλλει νὰ χαράξῃ, ἀλλὰ παραδίδει τῷ μαθητῇ ἐργασίαν ἐκ τῶν προτέρων ὠρισμένην καὶ προσέρχεται μόνον αὐτῷ ἐπίκουρος κατὰ τε τὴν προπαρασκευὴν καὶ τὴν ἐκτίλεσιν. Περιττὸν δὲ εἶναι νὰ προσθέσωμεν ὅτι τὸ «μάθημα» οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἐνταῦθα, ἢ ἀπλοῦν κεφάλαιον καὶ ὅτι οὐδεὶς λόγος ὑπάρχει νὰ τελειώνῃ αὐτὸ ἐντὸς μιᾶς ὥρας. Αὐτὸς δὲ ὁ διδάσκαλος ὀρίζει ὅσον χρόνον ἐκάστοτε κρίνει πρὸς ταῦτο ἀναγκαῖον, λαμβάνων ὑπ' ὄψει, ὅτι ἐν ἐργασίᾳ τοιοῦτου εἶδους οὐδὲν τὴν ἀληθὴ πρόοδον τόσον ἀναχαιτίζει, ὅσον ἡ παράλογος μεγάλη ταχύτης καὶ σπουδὴ.

Τὰ διάφορα δὲ τοῦ λόγου μέρη εἶναι διατεταγμένα οὐχὶ κατὰ τὴν πατροπαράδοτον τάξιν τῶν λατινικῶν γραμματικῶν, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἀνάγκας, ἃς αὕτη ἡ σπουδὴ ἐπιβάλλει. Διότι πρὸς διδασκαλίαν μὲν τῶν νεκρῶν γλωσσῶν δύναται τις νὰ προσοικειωθῇ σύστημα δυσχερὲς καὶ πολύπλοκον, ἀλλ' αἱ ζῶσαι ἀπαιτοῦσι μέθοδον φυσικὴν, ἀπλὴν καὶ καρποφόρον.

Ἐκαστον δὲ μάθημα ἢ κεφάλαιον περιλαμβάνει 1) σύντομόν τινα καὶ σαφὴ ἀνάπτυξιν ἐκείνου τοῦ μέρους τοῦ

λόγου, περὶ οὗ πρόκειται, κανόνες καὶ παραδείγματα, συντόμως ἐν ἀνάγκῃ ἐπεξηγούμενα· 2) γερμανικὴν ἄσκησιν, ἐν ἣ καταφαίνονται οἱ τῶν διαφόρων παραδειγμάτων τύποι, συνδεόμενοι ἐν μικραῖς προτάσεσι μετ' ἄλλων τοῦ λόγου μερῶν γνωστῶν ἤδη, ἢ ἐν παρενθέσεσιν ἐξηγουμένων· 3) θέμα, ἐν ᾧ ὁ μαθητὴς τὸ μὲν πρῶτον προφορικῶς μετὰ τοῦ διδασκάλου, εἴτα γραπτῶς μόνος ἐφαρμόζει τοὺς τε δεδιδασγμένους ἤδη τύπους καὶ οὕς νῦν μανθάνει· 4) λεξιλόγιον, ὅπερ, ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖον, προτίθεται ἐκάστοτε τοῦ θέματος· τοῦτο δέ, διότι φρονούμεν, ὅτι ὁ τρόπος οὗτος διευκολύνει σπουδαίως τὸν μαθητὴν εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῶν νέων λέξεων, ἐν ᾧ κατὰ τὴν συνήθη μέθοδον, καθ' ἣν αἱ νέαι λέξεις σημειοῦνται ἐν τῷ κάτω μέρει τῆς σελίδος, διαφεύγουσιν αὐταὶ κατὰ τὸ ἥμισυ τὸ βλέμμα τοῦ μαθητοῦ, ὑποβαλλομένου εἰς τὸν κόπον, ἐὰν μὴ εἰς τὴν ἀηδίαν, ν' ἀναζητῇ αὐτάς, καί, ἐπειδὴ τίθενται ἐν δευτέρᾳ μοίρᾳ, ἐκφεύγουσιν ὀλοτελῶς ἐκ τῆς μνήμης αὐταὶ τε καὶ ἡ ἐξηγησις αὐτῶν καὶ οὕτως ἐπιφέρουσι τελείαν ἀποτυχίαν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ· 5) μικρὸν τινα γερμανικὸν διάλογον, ὅστις ἐπισυναπτόμενος εἰς ἕκαστον θέμα χρησιμεύει εἰς ἀνακεφαλαίωσιν τοῦ ὅλου μαθήματος. Διὰ τοῦ διαλόγου τούτου οὐ μόνον οἱ τύποι, αἱ ρίζαι καὶ αἱ καταλήξεις τῶν λέξεων, ἀλλὰ καὶ αἱ ἰδέαι καὶ αἱ προτάσεις ἀνακαλοῦνται εἰς τὴν μνήμην τοῦ μαθητοῦ· πρὸς τούτοις δὲ διὰ τοῦ μέσου τούτου λυσιτελέστατα ἐξασκοῦνται τὸ μὲν ἡ ἀκοή καὶ ἡ γλῶσσα, τὸ δὲ ἡ μνήμη καὶ ἡ κρίσις αὐτοῦ.

Μετὰ τὸ 20ὸν δὲ μάθημα ὁ μαθητὴς βλέπει, ὅτι ὁ κύκλος τῶν γνώσεων εὐρύνεται καὶ διὰ μικρῶν ἀναγνωσμάτων γερμανικῶν, ἅτινα ἁρμονικῶς ἐν ὅλῳ ἔχοντα πρὸς ἀλλήλα ἐπαυξάνουσι τὸ θέλητρον αὐτοῦ. Τῇ βοηθείᾳ δὲ τῶν παρατεθειμένων ἐξηγήσεων δύναται οὗτος νὰ κατανοήσῃ καὶ ἀναπτύξῃ τὰ ἀναγινωσκόμενα, καὶ ἴσως μετὰ τινα χρόνον καὶ νὰ μεταφράσῃ γραπτῶς εἰς τὴν μητρικὴν γλῶσσαν καὶ τὰνάπαλιν . . .

Ὑπὸ τοιούτων ἀρετῶν περικοσμουμένη ἡ παρούσα „ἐπιτομος γραμματικῆς τῆς γερμανικῆς γλώσσης“ ἔτυχεν εὐμενεστάτων κρίσεων ἐν τῇ ἐσπερίᾳ. εὐθὺς δὲ ἀπὸ τῆς πρώτης ἐμφανίσεως εἰσαχθεῖσα εἰς πλείστα σχολεῖα ὡς διδακτικὸν

ἐγχειρίδιον, πρὸ πάντων δ' ἐν Γαλλίᾳ, Βελγίῳ καὶ Ἑλβετίᾳ, συντελεῖ τὰ μέγιστα εἰς τὴν σπουδὴν καὶ διάδοσιν τῆς γερμανικῆς γλώσσης. Παραδίδων δὲ ταύτην εἰς κοινὴν χρῆσιν εὖχομαι ταχέως νὰ ἐκτιμηθῇ ὑπὸ τῶν εἰδημόνων καὶ τύχη εὐμενοῦς ὑποδοχῆς καὶ παρ' ἡμῖν χρησιμεύουσα ὡς ἄριστον βοήθημα καὶ ἐν τοῖς σχολείοις καὶ ἐν τῇ κατ' ἰδίαν μελέτῃ.

Ἐν Ὁδησσῷ, ἀρχομένου τοῦ 1890 ἔτους.

Αν. Ν. Μάλτος.

Πρόλογος τῆς β' ἐκδόσεως.

Ἡ τελεία ἐξάντλησις τῆς πρώτης ἐκδόσεως τοῦ μεθοδικωτάτου τούτου ἐγχειριδίου πρὸς ἐκμάθησιν τῆς γερμανικῆς γλώσσης κατέστησεν ἀναγκαίαν καὶ δευτέραν ἔκδοσιν αὐτοῦ. Ἄσμενος ἀποδεχθεὶς τὴν πρότασιν τοῦ περιωνύμου καταστάντος ἐκδότου γλωσσικῶν ἐγχειριδίων κ. Ἰουλίου Γροὺς ἐπεξεργάσθην καὶ τὴν δευτέραν ταύτην ἔκδοσιν πρὸς χρῆσιν τῶν Ἑλλήνων, ὀλίγα μὲν ἀφαιρέσας, τὰ μὴ ἀπολύτως ἀναγκαῖα, ἐκ τῆς πρώτης ἐκδόσεως, πλείστα δὲ προσθέσας χρήσιμα καὶ ὠφέλιμα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς δεκάτης ἐκδόσεως τοῦ γαλλικοῦ κειμένου.¹

Ἐν Ὁδησσῷ, κατ' Ἀπρίλιον 1915.

Ἀν. Ν. Μάλτος.

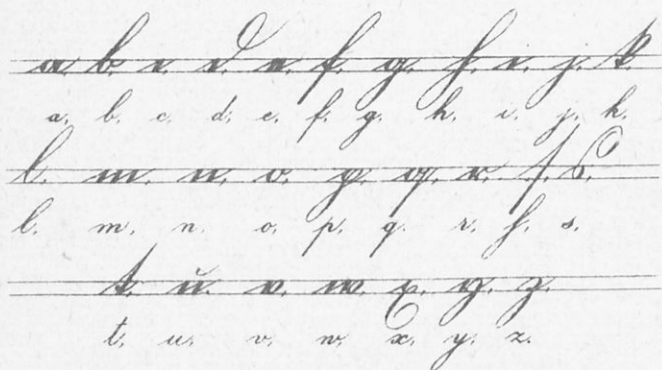
¹ Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως συνεγράφησαν καὶ διασκευασθέντα ὑπ' ἐμοῦ πρὸς χρῆσιν τῶν Ἑλλήνων ἐξεδόθησαν δύο ἄλλα διδακτικὰ ἐγχειρίδια, ἥτοι „Διάλογοι γερμανικοὶ“ νέος ὁδηγός, δι' οὗ εὐχερῶς ὁμιλεῖ τις τὴν γερμανικὴν γλῶσσαν· δεδεμ. φρ. 2, 25. „Γερμανικὰ ἀναγνώσματα“. δεδεμ. φρ. 3.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

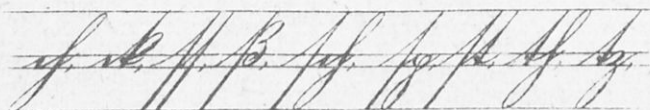
	Σελ.
Πρόλογος	III—VI
Προφορά	I
Μάθημα πρῶτον. Περὶ τοῦ ὁριστικοῦ ἄρθρου	24
Μάθημα δεύτερον. Περὶ τοῦ ἀορίστου ἄρθρου	24
Μάθημα τρίτον. Κλίσις τῶν ἄρθρων	27
Μάθημα τέταρτον. Περὶ τῆς κλίσεως τῶν οὐσιαστικῶν. Πρῶτη κλίσις	30
Μάθημα πέμπτον. Δευτέρα κλίσις	35
Μάθημα ἕκτον. Τρίτη κλίσις	37
Μάθημα ἑβδομον. Τετάρτη κλίσις	40
Μάθημα ὄγδοον. Πέμπτη κλίσις	44
Μάθημα ἑνατον. Περὶ τῆς ἐπιμεριστικῆς ἐννοίας τῶν ὀνομάτων	47
Μάθημα δέκατον. Ἀνώμαλοι πληθυντικοὶ ἀριθμοὶ	50
Μάθημα ἐνδέκατον. Περὶ τῶν προθέσεων	52
Μάθημα δωδέκατον. Περὶ τῶν κυρίων ὀνομάτων	56
Μάθημα δέκατον τρίτον. Ὄνόματα κύρια χωρῶν, πόλεων κ. τ. λ.	59
Μάθημα δέκατον τέταρτον. Δεικτικαὶ καὶ ἐρωτηματικαὶ ἐπιθετικαὶ ἀντωνυμίαι	62
Μάθημα δέκατον πέμπτον. Κτητικαὶ καὶ ἀόριστοι ἐπιθετικαὶ ἀντωνυμίαι	65
Μάθημα δέκατον ἕκτον. Τὸ βοηθητικὸν ῥῆμα habere	68
Μάθημα δέκατον ἑβδομον. Τύπος ἐρωτηματικὸς καὶ ἀποφατικὸς τοῦ habere	70
Μάθημα δέκατον ὄγδοον. Συνέχεια τοῦ βοηθητικοῦ ῥήματος habere	75
Μάθημα δέκατον ἑνατον. Τὸ βοηθητικὸν ῥῆμα seiri εἶναι	77
Μάθημα εἰκοστὸν. Ἐρωτηματικὸς καὶ ἀποφατικὸς τύπος τοῦ ῥήματος seiri	79
Μάθημα εἰκοστὸν πρῶτον. Σύνθετοι χρόνοι τοῦ ῥήματος seiri	82
Μάθημα εἰκοστὸν δεύτερον. Ἔτερα βοηθητικὰ ῥήματα	84
Μάθημα εἰκοστὸν τρίτον. Συνέχεια τῶν βοηθητικῶν ῥημάτων	85
Μάθημα εἰκοστὸν τέταρτον. Περὶ ἐπιθέτων	88
Μάθημα εἰκοστὸν πέμπτον. Κλίσις τῶν ἐπιθέτων	91
Μάθημα εἰκοστὸν ἕκτον. Κλίσις τῶν ἐπιθέτων	92
Μάθημα εἰκοστὸν ἑβδομον. Βαθμοὶ παραθέσεως	95
Μάθημα εἰκοστὸν ὄγδοον. Τὰ ἀριθμητικὰ ἐπίθετα. Ἀπόλυτα	98
Μάθημα εἰκοστὸν ἑνατον. Τακτικά	102
Μάθημα τριακοστὸν. Ὁμαλὸν ῥῆμα	105

	Σελ.
Μάθημα τριακοστὸν πρῶτον. Συνέχεια τοῦ ὁμαλοῦ ῥήματος	109
Μάθημα τριακοστὸν δεῦτερον. Παρατηρήσεις περὶ τῶν ὁμαλῶν ῥημάτων	111
Μάθημα τριακοστὸν τρίτον. Περὶ ἀντωνυμιῶν. 1. Προσωπικαὶ ἀντωνυμιαί	115
Μάθημα τριακοστὸν τέταρτον. 2. Δεικτικαὶ ἀντωνυμιαί	118
Μάθημα τριακοστὸν πέμπτον. 3. Ἑρωτηματικαὶ ἀντωνυμιαί	120
4. Κτητικαὶ ἀντωνυμιαί	121
Μάθημα τριακοστὸν ἕκτον. 5. Ἀναφορικαὶ ἀντωνυμιαί	123
Μάθημα τριακοστὸν ἑβδομον. Ἀόριστοι ἀντωνυμιαί καὶ ἀόριστα ἀριθμητικά	127
Μάθημα τριακοστὸν ὄγδοον. Περὶ τῆς παθητικῆς φωνῆς τῶν ῥημάτων	129
Μάθημα τριακοστὸν ἑνατον. Περὶ ἀνωμάλων ῥημάτων	132
Μάθημα τεσσαρακοστὸν. Πρώτη συζυγία	136
Μάθημα τεσσαρακοστὸν πρῶτον. Πρώτη συζυγία	140
Μάθημα τεσσαρακοστὸν δεῦτερον. Δευτέρα συζυγία	142
Μάθημα τεσσαρακοστὸν τρίτον. Δευτέρα συζυγία	146
Μάθημα τεσσαρακοστὸν τέταρτον. Τρίτη συζυγία	149
Μάθημα τεσσαρακοστὸν πέμπτον. Τέταρτη συζυγία	153
Μάθημα τεσσαρακοστὸν ἕκτον. Περὶ ἀχωρίστων ῥημάτων	157
Μάθημα τεσσαρακοστὸν ἑβδομον. Περὶ χωριστῶν ἢ συνθέτων ῥημάτων	160
Μάθημα τεσσαρακοστὸν ὄγδοον. Περὶ οὐδετέρων ἢ ἀμεταβάτων ῥηματίων	165
Μάθημα τεσσαρακοστὸν ἑνατον. Περὶ ἀπροσώπων ῥημάτων	168
Μάθημα πεντηκοστὸν. Περὶ μέσων ῥημάτων	172
Μάθημα πεντηκοστὸν πρῶτον. Περὶ ἐπιρρημάτων	175
Μάθημα πεντηκοστὸν δεῦτερον. Περὶ ἐπιρρημάτων	178
Μάθημα πεντηκοστὸν τρίτον. Περὶ προθέσεων	181
Μάθημα πεντηκοστὸν τέταρτον. Περὶ συνδέσμων	188
1. Σύνδεσμοι παρατακτικοί	188
2. Σύνδεσμοι ἐπιρρηματικοί	188
Μάθημα πεντηκοστὸν πέμπτον. 3. Σύνδεσμοι ὑποτακτικοί	191
α') Ἀπλοὶ	191
Μάθημα πεντηκοστὸν ἕκτον. β') Σύνθετοι ὑποτακτικοὶ σύνδεσμοι	196
4. Σύνδεσμοι ἀναφορικοί	197
Γερμανοελληνικὸν ὀνομαστικόν	201

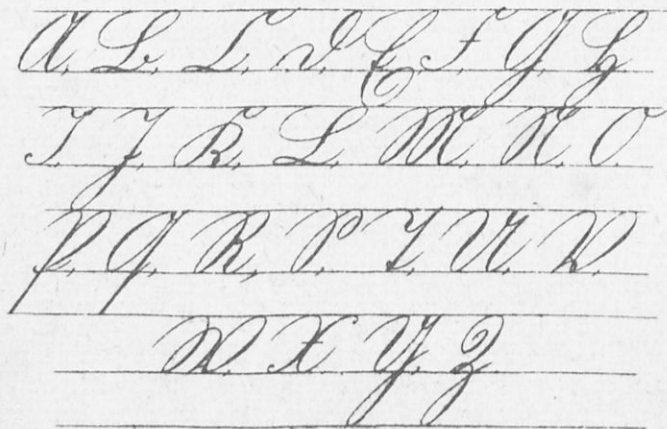
Γερμανικά (γοτθικά) γράμματα.

Σύνθετα καὶ διπλά σύμφωνα.

Κεφαλαία.

ΠΡΟΦΟΡΑ

Α'. Οί φθόγγοι τῆς γερμανικῆς γλώσσης.

§ 1. Ἐν πάσαις σχεδὸν ταῖς γλώσσαις, ὡς καὶ ἐν τῇ γερμανικῇ, ἡ ὀρθογραφία ἀνταποκρίνεται κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἀτελῶς εἰς τὴν προφοράν. Ἵνα δὲ ἀκριβέστερόν πως ὀρίσωμεν τὴν τελευταίαν, εἶναι ἀνάγκη νὰ προσδράμωμεν εἰς φωνητικὴν τινα ἀντιγραφὴν, καὶ ὡς τοιαύτην παρεδέχθημεν τὴν τῆς Διεθνοῦς φωνητικῆς Ἑνώσεως.¹ Πρὸς διάκρισιν ταύτης ἀπὸ τῶν λοιπῶν τοῦ κειμένου μερῶν περικλείομεν αὐτὴν ἀμεταβλήτως ἐντὸς ἀγκυλῶν []. Ἐκαστον φωνητικὸν σημεῖον παριστᾷ πάντοτε καὶ παντοῦ ἓνα μόνον καὶ τὸν αὐτὸν φθόγγον· κατ' ὁμοιοπαίον δὲ τρόπον καὶ ἕκαστος φθόγγος παρίσταται πάντοτε καὶ παντοῦ ὑπὸ ἐνὸς μόνου καὶ τοῦ αὐτοῦ σημείου. Τὸ [m] π. χ. δὲν πρέπει ν' ἀναγινώσκηται οὔτε *emte*, οὔτε *me*, ἀλλὰ καθὼς τὸ πρῶτον γράμμα τοῦ *ma*· εἶναι δηλαδὴ ὁ φθόγγος, ὃν προφέρει τις μινυρίζων μουσικόν τι μέλος χωρὶς ν' ἀνοίξῃ τὸ στόμα, χωρὶς νὰ ὁμιλήσῃ.

Τονισμός.

§ 2. Ὁ τόνος ἔγκειται ἐν τῇ ἐνισχύσει τῆς φωνῆς, παραγόμενος δι' αὐξήσεως τῆς δυνάμεως, μεθ' ἧς ἐξάγομεν τὸν ἀέρα τῶν πνευμόνων· ἐν ἄλλαις λέξεσιν αἱ τονιζόμεναι συλλαβαὶ προφέρονται ἰσχυρότερον τῶν μὴ τονιζομένων. Πρὸς ἔνδειξιν δὲ τῆς θέσεως τοῦ τόνου σημειοῦμεν ὀξεῖαν πρὸ τῶν τονιζομένων² συλλαβῶν, π. χ. *ver'liereu* = χάνειν. Ἐπὶ τῶν τρισυλλάβων ἢ καὶ πολυσυλλάβων λέξεων ἔχομεν ἐνίστε παρὰ τὸν κύριον τόνον καὶ ἄλλον τοιοῦτον ἀσθενέστερον ἢ παρεπόμενον, τὸν ὁποῖον σημειοῦμεν διὰ βαρείας, ὡς *über'flüssig* = περιττός.

§ 3. Πᾶσα μονοσύλλαβος λέξις προφέρεται ἐντόνως, ὅταν ἦναι μεμονωμένη. Ἐν δὲ τῇ ὀλικῇ φράσει τονίζεται

¹ L'Association phonétique internationale. Ὁργανον ταύτης εἶναι Le Maître phonétique (20 rue de la Madeleine, Bourg-la-Reine, Seine).

² Πρὸ τῶν τονιζομένων συλλαβῶν καὶ οὐχὶ μετ' αὐτάς· διότι ἡ δύναμις τῆς φωνῆς ἀρχίζει μὲ τὴν τονιζομένην συλλαβήν.

³ Ἐπίτομος γερμανικὴ γραμματικὴ.

μὲν σχεδὸν πάντοτε τὸ οὐσιαστικόν, τὸ ἐπίθετον, τὸ ἀριθμητικόν, τὸ ῥήμα ἢ καὶ τὸ ἐπίρρημα, δὲν τονίζεται δὲ τὸ ἄρθρον, ἢ προσωπικὴ ἢ ἀναφορικὴ ἀντωνυμία, τὸ βοηθητικόν ῥήμα, ἢ πρόθεσις, ὁ σύνδεσμος κ. τ. λ., ἀλλὰ καὶ ταῦτα δύνανται ἐπὶ ἐμφάσεως νὰ τονισθῶσιν.

§ 4. Ἐν γένει ἡ δύναμις τοῦ τόνου εἰς πάσας τὰς λέξεις μονοσυλλάβους ἢ πολυσυλλάβους ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς σημασίας, ἥτις ἀποδίδεται εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς φράσεως.

§ 5. Ὁ τόνος ἐν τῇ γερμανικῇ γλώσσῃ ἔχει περισσotέραν σπουδαιότητα, ἢ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς γλώσσῃ εἶναι πρὸ πάντων ἐντονώτερον σημειωμένος· διὸ αἱ τονιζόμεναι συλλαβαὶ εἶναι κατὰ πολὺ δυνατώτεραι τῶν μὴ τονιζομένων.

Ποσότης.

§ 6. Οἱ φθόγγοι δύνανται νὰ ἦναι σχετικῶς βραχεῖς ἢ μακροί. Ἡ μακρότης ἢ βραχύτης τῶν φθόγγων ἐν τῇ γερμανικῇ γλώσσῃ εἶναι λίαν ἐπαισθητὴ ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν καθ' ἡμᾶς γλώσσαν, ἐν ἣ οὐδεμία σχεδὸν σημασία δίδεται εἰς τὴν ποσότητα τῶν συλλαβῶν κατὰ τὴν προφοράν. Ἡ μακρότης τῶν φθόγγων δηλοῦται διὰ τοῦ [:], ὅπερ τίθεται μετὰ τὸ σημεῖον, τὸ ὁποῖον παριστᾷ τὸν φθόγγον.

Φωνήεντα.

Προκαταρκτικαὶ σημειώσεις.

§ 7. Ὁ μουσικὸς ἦχος, ὅστις παράγεται ἐκ τῆς δονήσεως τῶν φωνητικῶν χορδῶν καλεῖται φωνὴ ὑπὸ τὴν στενωτέραν τῆς λέξεως σημασίαν. Τὰ διάφορα φωνήεντα εἶναι διάφοροι τροποποιήσεις τῆς φωνῆς, ὀφειλόμεναι εἰς τὴν ἀντήχησιν τοῦ στόματος ὄντος ἀνοικτοῦ ἢ ἡμικλειστοῦ. Ἐκ τῆς μεγαλειτέρας δὲ ἢ μικροτέρας γωνίας, ἣν σχηματίζει τὸ στόμα ἀνοιγόμενον, τὸ φωνὴν ὀνομάζεται ἀνοικτὸν ἢ κλειστὸν.

§ 8. Φωνὴν τι ἀναλόγως τῆς χαλαρώσεως ἢ ἐντάσεως, μεθ' ἧς προφέρομεν αὐτό, χαλαροῦντες ἢ ἐντείνοντες τοὺς μῦς τοῦ στόματος, ἥτοι πρὸ παντός τῆς γλώσσης, δύναται νὰ ἦναι ὑφειμένον ἢ τεταμένον.

§ 9. Κατὰ τὴν προφοράν φωνήεντός τινος τὰ χεῖλη ἐν τῇ γερμανικῇ γλώσσῃ, ὡς καὶ ἐν τῇ ἑλληνικῇ, δὲν ἀπομακρύνονται πολὺ ἀπ' ἀλλήλων, ἀλλὰ φυλάττουσι μετρίαν τινὰ θέσιν.

§ 10. Ἐν τῇ γερμανικῇ γλώσσῃ δὲν ὑπάρχουσι φωνήεντα προφερόμενα ἑρρίνωσ, οἷα ἐν τῇ γαλλικῇ τὰ αι, οη, ιη, υη, ἀλλὰ πάντα προφέρονται καθαρῶς καὶ διακριτικῶς.

α'. Ἐπὶ τονιζομένης συλλαβῆς.

Φωνήεντα ἀπλᾶ.

§ 11. Τὰ μὲν βραχέα φωνήεντα εἶναι ὑφειμένα, τὰ δὲ μακρὰ τεταμένα (ἴδε § 8).

§ 12. [a] προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικὸν α, ὅτε μὲν βραχύ, ὅτε δὲ μακρόν. Συνήθης παράστασις εἶναι Αἷ ἢ Α, α ἢ a, π. χ. fast ἢ fast ['fast] = σχεδόν, Mal ἢ Mal ['ma:l] = φορά.

§ 13. [e] προφέρεται ὡς τὸ γαλλικὸν é κλειστὸν ἐν τῇ λέξει café καὶ εἶναι πάντοτε ἐν τῇ γερμανικῇ μακρόν. Συνήθης παράστασις αὐτοῦ εἶναι Э ἢ E, e ἢ e, π. χ. Met ἢ Met ['met] = ὑδρόμελι.

Σημ. Εἰς τινὰ μέρη τῆς Γερμανίας τὸ [e] εἶναι βραχύ, π. χ. Bett ἢ Bett ['bet] = κλίνη.

§ 14. [ε] προφέρεται ὡς τὸ γαλλικὸν è ἀνοικτὸν ἐν τῇ λέξει hôte [ε:]. Συνήθης αὐτοῦ παράστασις εἶναι Э ἢ E, e ἢ e (βραχέα). Α (Ae) ἢ Ä (Ae), ä ἢ ä, π. χ. Bett ἢ Bett ['bet] = κλίνη, fällt ἢ fällt ['fellt] = πίπτει, mäht ἢ mäht ['met] = θερίζει.

§ 15. [i] προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικὸν ι καὶ εἶναι ὅτε μὲν βραχύ, ὅτε δὲ μακρόν. Συνήθης αὐτοῦ παράστασις εἶναι J ἢ I, i ἢ i, π. χ. list ἢ list ['list] = πανουργία, mir ἢ mir ['mir] = ἐμοί.

§ 16. [o] ὡς τὸ ἑλληνικὸν ο, πάντοτε μακρόν. Συνήθης παράστασις αὐτοῦ O ἢ O, o ἢ o, π. χ. Dom ἢ Dom ['do:m] = μητρόπολις.

§ 17. [ɔ] εἶναι ἐλαφρῶς ἀνοικτὸν καὶ πάντοτε βραχύ. Συνήθης παράστασις αὐτοῦ εἶναι O ἢ O, o ἢ o, π. χ. Gott ἢ Gott ['got] = θεός.

§ 18. [ø] προφέρεται ὡς τὸ γαλλικὸν eu ἐν τῇ λέξει creuse καὶ εἶναι πάντοτε μακρόν. Συνήθης αὐτοῦ παράστασις εἶναι O (Oe) ἢ Ö (Oe), ø ἢ ø, π. χ. Öl ἢ Öl ['ø:l] = ἔλαιον.

§ 19. [œ] προφέρεται ὡς τὸ γαλλικὸν eu ἀνοικτὸν ἐν τῇ λέξει pleurer καὶ εἶναι πάντοτε βραχύ. Συνήθης

αυτοῦ παράστασις εἶναι O (Oe) ἢ Ö (Oe), o ἢ ö , π. χ. dörst ἢ dörst ['dært] = ξεραίνει.

§ 20. [u] προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικὸν ου, ὅτε μὲν βραχύ, ὅτε δὲ μακρόν. Συνήθης αὐτοῦ παράστασις εἶναι U ἢ U , u ἢ u , π. χ. Lust ἢ Lust ['lust] = ἐπιθυμία, gut ἢ gut ['aut] = καλός.

§ 21. [y] προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικὸν υ, ὅτε μὲν βραχύ, ὅτε δὲ μακρόν. Συνήθης αὐτοῦ παράστασις εἶναι U (Ue) ἢ Ü (Ue), ü ἢ ü , π. χ. Fürst ἢ Fürst ['fyrst] = πρίγκηψ, grün ἢ grün ['gryn] = πράσινος.

Δίφθογγοι.

§ 22. Δύο φωνήεντα ἀποτελοῦσι δίφθογγον, ὅταν τὸ ἐν ἑξ αὐτῶν ἔχῃ ὀλιγωτέραν δύναμιν τοῦ ἄλλου καὶ ἀποτελῇ ἐν εἶδει συμφώνου μετὰ τοῦ ἄλλου μίαν καὶ μόνην συλλαβήν. Ἐν ταῖς ἐπομέναις διφθόγγοις (§§ 23—25) τὸ δεύτερον φωνήεν ὑποτάσσεται εἰς τὸ πρῶτον καὶ ἀντικαθιστᾷ τρόπον τινὰ ἐν σύμφωνον.

§ 23. [ai] προφέρεται μὲν σχεδὸν ὡς τὸ γαλλικὸν ail ἐν τῇ λέξει travail , ἀλλ' ὁ πρῶτος φθόγγος εἶναι βαρύτερος. Συνήθης αὐτοῦ παράστασις εἶναι Ai ἢ Ai , ai ἢ ai , Ei ἢ Ei , ei ἢ ei , π. χ. Mai ἢ Mai ['mai] = Μάιος, Blei ἢ Blei ['blai] = μόλυβδος.

Σημ. Εἰς τινὰ μέρη, ἰδίως ἐν Αὐστρίᾳ καὶ Ἑλβετίᾳ, ὑπάρχει καὶ ἡ δίφθογγος ei , Blei ['Blei].

§ 24. [au] προφέρεται οὕτως, ὥστε τὸ μὲν πρῶτον φωνήεν τείνει εἰς τὸν φθόγγον τοῦ [a] (§ 17), τὸ δὲ δεύτερον εἰς τὸν τοῦ [o] (§ 16). Συνήθης αὐτοῦ παράστασις εἶναι Au ἢ Au , au ἢ au , π. χ. blau ἢ blau ['blau , 'blao , 'blo] = κυανοῦς.

§ 25. [oi] προφέρεται οὕτως, ὥστε τὸ μὲν πρῶτον τείνει εἰς τὸν φθόγγον τοῦ [a] (§ 19), τὸ δὲ δεύτερον εἰς τὸν τοῦ [y , a] (§§ 21, 18). Συνήθης αὐτοῦ παράστασις εἶναι Eu ἢ Eu , eu ἢ eu , Au ἢ Au , au ἢ au , π. χ. neu ἢ neu ['noi , 'noy , 'nai , 'nøy] = νέος, träumt ἢ träumt ['troimt] = ὀνειρεύεται.

β'. Ἐπὶ μὴ τονιζομένης συλλαβῆς.

§ 26. [e] ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸ γαλλικὸν e muet (ἄφωνον) ἐν τῇ λέξει Notre-Dame καὶ ἔχει ἀσθενή φθόγγον.

Συνήθως παρίσταται διὰ τοῦ *e* ἢ *e*, π. χ. *Uame* ἢ *Name* [*'na:mə*] = ὄνομα, *gebet* ἢ *gebet* [*'ge:bət*] = δίδετε, *Gebet* ἢ *Gebet* [*gə'be:t*] = παράκλησις.

§ 27. [*l, m, n, r*] ἀποτελοῦσι συλλαβὴν καὶ παρίστανται διὰ τῶν *el* ἢ *el*, *em* ἢ *em*, *en* ἢ *en*, *er* ἢ *er*, π. χ. *Achsel* ἢ *Achsel* [*'aksl, 'aksəl*] = ὤμος, *Atem* ἢ *Atem* [*'a:tm, 'a:təm*] = ἀναπνοή, *leben* ἢ *leben* [*'le:bɪn ('le:bm), 'le:bən*] = ζῆν, *Ritter* ἢ *Ritter* [*'ritr, 'ritər*] = ἱππότης.

§ 28. Ἐπὶ μὴ τονιζομένης συλλαβῆς ἀπαντῶσι τὰ αὐτὰ καὶ ἐπὶ τονιζομένης φωνήεντα (βλ. §§ 12—25), ἅτινα συνήθως εἶναι ἔξησθενημένα, ὥς [*ε*] ἐν τῇ λέξει *erfahren* ἢ *erfahren* [*er'fa:rən*] = μαθαίνειν.

Σύμφωνα.

Προκαταρκτικαὶ σημειώσεις.

§ 29. Τὰ σύμφωνα εἶναι φθόγγοι, οὓς παράγει ἡ πνοὴ ἐντὸς τοῦ στόματος προσκρούουσα εἰς κύλμα τι. Ἐὰν ὁ φθόγγος ἀκολουθῇτὶ ὑπὸ φωνῆς (§ 7), τὸ σύμφωνον εἶναι ἡχηρὸν εἰ δὲ μὴ, ἄηχον. Ἐκ τῆς ὑπάρξεως ἡ ἑλλείψεως τῆς φωνῆς διακρίνονται τὰ σύμφωνα εἰς συμπλέγματα ἀνὰ δύο ὥς ἑξῆς·

ἡχηρά·	[z]	[v]	[b]	[d]
ἄηχα·	[s]	[f]	[p]	[t].

§ 30. Ἐνίοτε τὸ κύλμα, εἰς ὃ προσκρούει ἡ πνοή, εἶναι τοιοῦτον, ὥστε εὐθὺς ἐπέρχεται ῥῆξις τις, ὥς ἐπὶ τῶν [*p, t, k, b, d*]. τότε τὸ σύμφωνον καλεῖται ἀκαριαῖον.

§ 31. Ἐνίοτε πάλιν, ὥς ἐπὶ τῶν [*s, f, z, v*] τὸ κύλμα εἶναι τοιοῦτο, ὥστε ὁ φθόγγος παρατείνεται πῶς ἐν τῇ προστριβῇ· τότε τὸ σύμφωνον καλεῖται συνεχές.

§ 32. Ἐπὶ τῶν ὑγρῶν [*l, m, n, r*] ἡ προστριβὴ εἶναι τόσον ἀδύνατος, ὥστε ἡ φωνή (§ 7) καλύπτει τρόπον τινὰ τὸν φθόγγον, ὅστις ἔνεκα τούτου δύναται νὰ θεωρηθῇ ἐπίσης καὶ ὥς φωνήεν.

Ἀκαριαῖα.

§ 33. Τὰ σύμφωνα ταῦτα εἶναι·

ἡχηρά·	[p]	[t]	[k]
ἄηχα·	[b]	[d]	[g].

§ 34. Τὰ $[p, t, k]$ προφέρονται ὡς καὶ τὰ ἀντίστοιχα ἑλληνικά, ἀλλ' ἐν τῇ γερμανικῇ εἶναι δασέα, οὕτως εἰπεῖν εἰσπνευστικά $[^h]$, τοῦλάχιστον ἐν ἀρχῇ τῆς τονιζομένης συλλαβῆς, π. χ. *Paß* ἢ *Paß* $[^h p^h as]$ = διαβατήριον, *toll* ἢ *toll* $[^h t^h ol]$ = μανικός, *kalt* ἢ *kalt* $[k^h alt]$ = ψυχρός.

§ 35. $[ʔ]$ τίθεται πρὸ πασῶν σχεδὸν τῶν ἀπλῶν λέξεων, αἵτινες ἄρχονται ἀπὸ τονιζομένου φωνήεντος, π. χ. *Arm* ἢ *Arm* $[ʔ arm]$ = βραχίων, εἰν *Arm* ἢ εἰν *Arm* $[ain ʔ arm]$ = εἰς βραχίων, *einatmen* ἢ *einatmen* $[ʔ ain-ʔ atmən]$ = ἐμπνέειν, εἰσπνέειν.

Συνεχῆ.

§ 36. Τοιαῦτα εἶναι τὰ *f, s, sch, ch, h, w, j, g*, ἥτοι:

ἄηχα·	<i>f</i>	<i>s</i>	<i>sch</i>	<i>ch</i>	<i>ch</i>	<i>h</i>
παράστασις·	$[f]$	$[s]$	$[ʃ]$	$[ç]$	$[x]$	$[h]$
ἡχηρά·	<i>w</i>	<i>s</i> (ἐν μέσῳ)	<i>j</i>	<i>j</i>	<i>g</i>	
παράστασις·	$[v]$	$[z]$	$[ʒ]$	$[j]$	$[g]$	

Ἐκ τούτων τὰ μὲν *f, s, h, w, g* ἀντιστοιχοῦσιν ὡς πρὸς τὴν προφορὰν σχεδὸν πρὸς τὰ ἑλληνικά *φ, σ* (ἐν τῷ μέσῳ = *ζ*), *χ, β, γκ*, τὸ δὲ *sch* πρὸς τὸ γαλλικὸν *ch* ἐν τῇ λέξει *champ*, καὶ τὸ *ch* πρὸς τὸ *χ ἢ κ*· π. χ. *Fall* $[fal]$ = πτώσις, *los* $[lo:s]$ = ἀφετος, *scharf* $[ʃarf]$ = ὀξύς, *ich* $[iç]$ = ἐγώ, *ach* $[ax]$ = οἶμοι!, *Haß* $[has]$ = μῖσος, *Wall* $[val]$ = πρόχωμα, *lesen* $[le:zən]$ = ἀναγινώσκειν, *Journal* $[zur'na:l]$ = ἑφημερίς, *ja* $[ja:]$ = ναί, *Tage* $[tʰa:gə]$ = ἡμέραι.

Μὲ χαρακτήρα γοτθικόν·

fall los [ʃarf iç ach ʔaß Wäll lesen Journal ja Tage.

§ 37. $[ç]$ παριστάμενον συνήθως διὰ τοῦ *ch* ἢ *ch* ἔχει κατὰ συνέπειαν τὴν αὐτὴν σχέσιν πρὸς τὸ $[j]$, οἷαν τὸ $[f]$ πρὸς τὸ $[v]$, τὸ $[ç]$ πρὸς τὸ $[z]$ καὶ τὸ $[ʃ]$ πρὸς τὸ $[ʒ]$ · ἐν ἄλλαις λέξεσι διακρίνεται, διότι ἑλλείπει ἡ φωνή (βλ. § 7) καὶ ἔχει ἐνεργητικωτέραν ἄρθρωσιν.

§ 38. $[x, g]$ ἀρθροῦνται ὡς καὶ τὰ $[k, g]$, ἀλλὰ μὲ τὴν διαφορὰν, ὅτι ὁ ἦχος αὐτῶν συνεχίζεται, ἥτοι μετὰ τῆς γλώσσης καὶ τοῦ οὐρανίσκου κατὰ τὴν προφορὰν σχηματίζεται στένωσις τις, δι' ἧς ἐκφεύγει ὁ ἦχος μετὰ προστριβῆς.

§ 39. Κατὰ τὴν προφορὰν τοῦ [h] ὁ ἦχος τῆς προστριβῆς δὲν παράγεται ἐν τῷ στόματι, ἀλλὰ μεταξὺ τῶν φωνικῶν χορδῶν, ὡς ὅταν φυσᾷ τις ἰσχυρῶς εἰς ὕelson πρὸς ἀμαύρωσιν, ἢ εἰς τὰς χεῖράς του πρὸς θέρμανσιν αὐτῶν.

Σημ. 1. Ἐν τῷ [v] ἡ στένωσις σχηματίζεται μεταξὺ τοῦ κάτω χείλους καὶ τῶν ὀδόντων. Ἐν τῷ [ʋ], ὅπερ ἀναπληροῖ αὐτὸ ἐν γένει ἐν τῇ μεσημβρινῇ Γερμανίᾳ, πρὸ πάντων κατόπιν συμφώνου, ἡ στένωσις σχηματίζεται μεταξὺ τῶν δύο χειλέων, π. χ. [ʃvɛr] ἢ schwer [ʃve:r] = βαρὺς.

Σημ. 2. Τὰ [v, z, ʒ, j, ʋ] ἐν ἀρχῇ ἢ προηγουμένου ἀήχου συμφώνου καθίστανται περὶ τὸ τέλος ἡχηρά, π. χ. schwer [ʃve:r] = βαρὺς.

Υγρά.

§ 40. [l, m, n, r] προφέρονται ὡς καὶ τὰ ἑλληνικὰ λ, μ, ν, ρ, π. χ. Land ἢ Land [ˈlant] = χώρα, Maß ἢ Maß [ˈma:s] = μέτρον, naß ἢ naß [ˈnas] = ὑγρὸς, rasch ἢ rasch [ˈraʃ] = ταχύς.

Σημ. Τὸ [r] εἶναι πράγματι ἐν στρογγυλὸν ῥ προφερόμενον διὰ τοῦ ἄκρου τῆς γλῶσσης, ὡς τὸ r τῶν Νορμανδῶν κ. τ. λ. Ἄλλ' ἐν ταῖς πλείσταis τῶν μεγάλων πόλεων ἀναπληροῦται διὰ τοῦ [R] ὅπερ ἀρθροῦται διὰ τοῦ σταφυλίου καὶ ὁμοιάζει πρὸς τὸ παρισινόν r. Πρὸς εὐκολίαν ἡ μεταγραφή γίνεται διὰ τοῦ [r] πάντοτε, εἰς δ' ἕκαστος κατὰ τὰς συνηθείας θ' ἀποδώσῃ τὸν ἦχον τοῦ [r] ἢ [R].

§ 41. [ʏ] συνήθως παρίσταται διὰ τοῦ ng ἢ ng καὶ ἔχει πρὸς τὸ [g], ὡς τὸ [m] πρὸς τὸ [b] καὶ τὸ [n] πρὸς τὸ [d], εἶναι δηλαδὴ [g] ὑπορρίγως προφερόμενον, π. χ. lange ἢ lange [ˈlaŋə] = ἐπὶ πολὺν χρόνον.

Σημ. Ὅταν τὰ [m, n, y, l, r] προηγῶνται παύσεώς τινος, δὲν πρέπει, ἐφ' ὅσον ἡ φωνὴ εἰσέτι δονεῖται, ν' ἀνοίγῃ τις τὸ στόμα (διὰ τὸ [m]) ἢ ν' ἀποσπάσῃ τὴν γλῶσσαν ἀπὸ τοῦ οὐρανίσκου (διὰ τὰ [n, y, l, r]). ἄλλως φαίνεται ὁ ἦχος παρὰ τοῖς Γερμανοῖς ἀκολουθοῦμενος ὑφ' ἑνὸς [ə], π. χ. Damm ἢ Damm [ˈdam] = ἐπίχυμα.

§ 42. Ἀλφαβητικὸς κατάλογος τῶν φθόγγων τῆς γερμανικῆς γλῶσσης.

Οἱ ἀριθμοὶ παραπέμπουσιν εἰς τὰς προηγουμένας παραγράφους.

['] δηλοῖ τὸν τόνον καὶ προηγεῖται τῆς τονιζομένης συλλαβῆς (2).

[ː] δηλοῖ τὸν παρεπόμενον τόνον (2).

[:] δεικνύει τὴν ποσότητα καὶ ἀκολουθεῖ τὸ σημεῖον τοῦ μακροῦ φθόγγου (6).

[a]	12	[i]	15	[r]	40, 27
[a:]	12	[i:]	15	[R]	40 σημ. 1, 27
[ai]	23	[j]	36	[s]	36
[au]	24	[k]	33, 34	[ʃ]	36
[b]	33, 34	[kʰ]	34	[t]	33, 34
[ɛ]	36, 37	[l]	40, 27	[tʰ]	34
[d]	33, 34	[m]	40, 27	[u]	20
[e]	13 σημ.	[n]	40, 27	[v]	36
[e:]	13	[ŋ]	41	[v:]	39 σημ. 1
[ɛ]	14, 28	[o:]	16	[x]	36, 38
[ɛ:]	14	[œ]	19	[y]	21
[ə]	26	[œ:]	18	[y:]	21
[f]	36	[ɔ]	17	[z]	36
[g, ɣ]	36, 38	[ɔi]	25	[ʒ]	36
[h]	36, 39	[p]	33, 34	[ʒ:]	35
[ʰ]	34	[pʰ]	34		

Β'. Παράστασις τῶν φθόγγων.

Ἀλφάβητος.

§ 43. Ἡ γερμανικὴ ἀλφάβητος ἀποτελεῖται ἐξ 26 γραμμάτων, ἅτινα συνήθως μὲν τυποῦνται ἐν γοτθικῇ γραφῇ τῇ λεγομένῃ *Frakturchrift* [*frak'tʰu:r'srift*], ἐνίοτε δὲ καὶ ἐν λατινικῇ ἢ ἰταλικῇ γραφῇ τῇ λεγομένῃ *lateinische Schrift* [*la'tʰainiʃə 'srift*].

Οἱ πρὸ τῆς παύλας ἀριθμοὶ παραπέμπουσιν εἰς τὰς προηγουμένας παραγράφους, αἵτινες ἐξηγοῦσι τὴν ἀξίαν τοῦ φωνητικοῦ σημείου· οἱ δὲ μετὰ τὴν παύλαν εἰς τὰς ἐπομένας παραγράφους, αἵτινες σημειοῦσι τὰς περιπτώσεις, ἐν αἷς τὸ γράμμα παριστᾷ τὸν ὀριζόμενον φθόγγον.

Ὄνομα	Χαρακτήρ		Φθόγγος
	γοτθικός	λατινικός	
[a:]	Α α	A a	[a] 12—54, 58
			[a:] 12—54, 58, 61
[be:]	Β b	B b	[b] 33, 34
			[p] 33—68
[tse:]	Ɔ c	C c	[kʰ] 34—69
			[k] 33—69
			[ts] 33, 36—69
[de:]	Ɔ d	D d	[d] 33, 34—68
			[t] 33—68

Όνομα	Χαρακτήρ γοτθικός, λατινικός		Φθόγγος
[<i>'e:</i>]	Ʒ e	E e	[<i>e:</i>] 13—61, 62 [<i>e</i>] 13 σημ. — 62 σημ. 2. [<i>ε</i>] 14, 28—62, 63 σημ. 1 [<i>ε:</i>] 14—62 σημ. 2 [<i>ə</i>] 26—63 [<i>ɛ</i>] καὶ []—63 σημ. 2, 3.
[<i>ef</i>]	ƿ f	F f	[<i>f</i>] 36
[<i>'ge:</i>]	Ʒ g	G g	[<i>g</i>] 34—71 σημ. 1 [<i>k</i>] 33—68, 71 σημ. 3 [<i>g</i>] 36, 38—71 σημ. 1 [<i>x</i>] 36, 38—71 σημ. 1 καὶ 2 [<i>j</i>] 36—71 σημ. 1 [<i>ŋ</i>] 36, 37—71 σημ. 1 καὶ 2 [<i>ɜ, ʃ</i>] 36—71 σημ. 4
[<i>'ha:</i>]	h h	H h	[<i>h</i>] 36, 39—72 [<i>ɛ</i>] καὶ []—72
[<i>i:</i>]	Ʒ i	I i	[<i>i</i>] 15—54, 58 [<i>i:</i>] 15—54, 58 [<i>j</i>] 36—60 σημ. 1
[<i>'jot</i>]	Ʒ j	J j	[<i>j</i>] 36—73 [<i>ɜ, ʃ</i>] 36—73
[<i>'k^ha:</i>]	Ʒ k	K k	[<i>k^h</i>] 34—67 [<i>k</i>] 33—67
[<i>'el</i>]	Ʒ l	L l	[<i>l</i>] 40, 27
[<i>'em</i>]	Ʒ m	M m	[<i>m</i>] 40, 27
[<i>'en</i>]	Ʒ n	N n	[<i>n</i>] 40, 27—74 [<i>ɱ</i>] 41—74 [<i>m</i>] 40, 27—74 σημ.
[<i>'o:</i>]	Ʒ o	O o	[<i>o:</i>] 16—61, 62 [<i>ə</i>] 17—62
[<i>'p^he:</i>]	Ʒ p	P p	[<i>p^h</i>] 34—67 [<i>p</i>] 33—67
[<i>'k^hu:</i>]	Ʒ q	Q q	[<i>k^h</i>] 34—78
[<i>'er</i>]	Ʒ r	R r	[<i>r</i>] 40, 27 [<i>R</i>] 40 σημ. 1, 27
[<i>'es</i>]	Ʒ s	S s	[<i>s</i>] 36—75, 76 [<i>z</i>] 36—75 [<i>ʃ</i>] 36—75

Ὄνομα	Χαρακτήρ γοτθικός, λατινικός	Φθόγγος
[<i>t^he:</i>]	ƿ t T t	[<i>t^h</i>] 34—67 [<i>t</i>] 33—77 [<i>ts</i>] 33 καὶ 36—77
[<i>u:</i>]	u u U u	[<i>u</i>] 20—54, 58 [<i>u:</i>] 20—54, 58 [<i>v</i>] 36—60 σημ. 2, 78 [<i>v</i>] 39 σημ. 1—60 σημ. 2, 78
[<i>fau</i>]	ƿ v V v	[<i>f</i>] 36—79 [<i>v</i>] 36—79 [<i>v</i>] 39 σημ. 1—79
[<i>ve:</i>]	ƿ w W w	[<i>v</i>] 36 [<i>v</i>] 39 σημ. 1
[<i>iks</i>]	ƿ x X x	[<i>ks</i>] 33 καὶ 36
[<i>ipsilon</i>] [<i>ypsilon</i>]	y y Y y	[<i>i</i>] 15—65 [<i>i:</i>] 15—65 [<i>y</i>] 21—65 [<i>y:</i>] 21—65
[<i>tset</i>]	z z Z z	[<i>ts</i>].

§ 44. Πολλὰ τῶν γραμμάτων τῆς ἀλφαβήτου ἔχουσι μείστην πρὸς ἄλληλα ὁμοιότητα· διὸ πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεως πρέπει καλῶς νὰ παρατηρῶμεν τὰ σημεῖα τῆς διακρίσεως αὐτῶν. Τοιαῦτα δὲ εἶναι τὰ ἑξῆς·

ƿ καὶ ƿ, ƿ καὶ ƿ, ƿ καὶ ƿ, ƿ καὶ ƿ, ƿ καὶ ƿ,
ƿ, ƿ καὶ ƿ, ƿ καὶ ƿ

h καὶ h, f καὶ f, v καὶ v, r καὶ r, p καὶ p, m καὶ m,
n καὶ n, b καὶ b.

§ 45. s εὐρίσκεται ἐν τέλει τῶν λέξεων καὶ συλλαβῶν, π. χ. das = τὸ, τοῦτο, τὸ ὁποῖον. Ἄλλως μεταχειρίζονται S, f, π. χ. selbst [*seipst*] = ἴδιος, αὐτός. Γράφουσι δὲ πάντοτε sp, st, π. χ. Misspel [*mispl*] = μέσπιλον, Distel [*distl*] = σκόλυμος (γαῖδουράγκαθον).

§ 46. Τὰ κεφαλαῖα γράμματα τίθενται ἐν ἀρχῇ πάντων τῶν οὐσιαστικῶν καὶ πασῶν τῶν λέξεων, αἵτινες λαμβάνουσι χαρακτήρα οὐσιαστικοῦ, π. χ. der Mann [*der 'man*] = ὁ ἀνὴρ, das Bett [*das 'bet*] = ἡ κλίνη, das Ich [*das 'ic*] τὸ ἐγώ.

§ 47. Οἱ Γερμανοὶ γράφοντες δὲν μεταχειρίζονται τόνον. — Τὰ εἰσαγωγικά παρ' αὐτοῖς σημειοῦνται οὕτω: „der Mann“ = „ὁ ἀνὴρ“. — Πᾶσαν ὑποτασσομένην πρότασιν χωρίζουσι διὰ κόμματος, π. χ. der Mann, der da sitzt, ist klein = ὁ ἀνὴρ, ὅστις ἐκεῖ κάθηται, εἶναι μικρός.

Φωνήεντα παρηλλαγμένα.

§ 48. Δύο στιγμαὶ τιθέμεναι ἐπὶ τῶν φωνηέντων α, ο, υ δηλοῦσιν, ὅτι ὁ φθόγγος τούτων τῶν φωνηέντων παραλλάσσει κλίνων πρὸς τὸν τοῦ [i]. Τὸ φαινόμενον τοῦτο καλεῖται *Umlaut* ['*um'laut*] = παραλλαγή, μεταφωνία. Τὰ παρηλλαγμένα φωνήεντα προφέρονται ὡς ἑξῆς:

Ὄνομα	Χαρακτήρ ¹		Φθόγγος
	γοτθικός,	λατινικός	
[ε:]	Ǻ (Ǻe) ā	Ä (Ae) ä	[ε] 14—64
			[ε:] 14—64
			[e:] 13—64
			[e] 13 σημ.—64 σημ.
[ø:]	Ɔ (Ɔe) ø	Ö (Oe) ö	[œ] 19—62
			[ø:] 18—62
[y:]	Ū (Ūe) ū	Ü (Ue) ü	[y] 21—54, 58
			[y:] 21—54, 58.

Δίφθογγοι.

§ 49. Βλ. § 22.

ai (ay)	[ai]	23—66
ei (ey)	[ai]	23—66
	[ei]	23 σημ.—66 σημ.
au	[au]	24—60
äu, eu	[ɔi, œy]	25—60.

Συνδέσεις καὶ συμπλέγματα γραμμάτων.

§ 50. Σημειώτῃ ἀκόμη καὶ τὰ ἑξῆς:

ch	ch	[x]	36, 38—70
		[ç]	36, 37—70
		[k]	33—70 σημ. 1

¹ Αἱ δύο στιγμαὶ ἀναπληροῦσιν ἔν ἀρχαίον e, ὅπερ ἐνίστε καὶ νῦν ἔτι παρατίθεται πλησίον τῶν κεφαλαίων

ch	ch	[kʰ]	34—70 σημ. 1
		[ʃ]	36—70 σημ. 2
ß	ß ss	[s]	36—76
ck	ck	[k]	33
tz	tz	[ts]	33 καὶ 36
ng	ng	[ŋ]	41—74
sch	sch	[ʃ]	36
qu	qu	[kv]	33, 34 σημ. 1 καὶ 36, 39 σημ. 1.

Τὸ *ß*, σημεῖον συγκείμενον ἐκ τοῦ *f* καὶ *z* τίθεται παντοῦ ἀντὶ διπλοῦ *s*, ὅπερ ὁμῶς κατ' ἐξαιρέσιν τίθεται, ὅταν εὐρίσκηται ἐν τῇ αὐτῇ ἀπλῇ λέξει μεταξὺ δύο φωνηέντων, ἔξ ὧν τὸ πρῶτον εἶναι βραχὺ, καὶ πάντοτε πρὸ τοῦ *t*, π. χ. *laß!* [*las*] = ἄφες, *er läßt* [*er 'lest*] = ἀφίνει, τοῦ ῥήμ. *lassen* [*lasn*], *Maßen* [*ma:sn*] πληθ, τοῦ *Maß* [*ma:s*] = μέτρον.

Τὸ *ck* τίθεται μετὰ βραχὺ φωνῆεν ἀντὶ διπλοῦ *k*. π. χ. *Bläck* [*'blik*] = βλέμμα.

Τὸ *tz* σύγκειται ἐκ τοῦ *t* καὶ *z* καὶ τίθεται μετὰ βραχὺ φωνῆεν ἀντὶ διπλοῦ *z*, π. χ. *Blitz* [*'blits*] = ἀστραπή.

Σημ. Ἐν τέλει τῆς σειρᾶς τὰ σύνθετα *ck* ἢ *tz* χωρίζονται *k*-*f*, *z*-*z*, π. χ. *Blück-fe* [*'blikə*] = βλέμματα.

Τονισμός.

§ 51. Ὁ τόνος, ὅστις δὲν δηλοῦται ἐν τῇ συνήθει ὀρθογραφίᾳ, ὑπάρχει ἐν τῇ πρώτῃ συλλαβῇ τῆς λέξεως, π. χ. *lachen* [*'laxən*] = γελᾶν, *lächerlich* [*'leçərlic*] = γελοῖος, *Lächerlichkeit* [*'leçərlic'hait*] = τὸ γελοῖον, *Lächerlichkeiten* [*'leçərlic'hait(ə)n*] = τὰ γελοῖα.

§ 52. Κανονικαὶ ἐξαιρέσεις.

1. Ἐπὶ τῶν ξένων λέξεων ὁ τόνος συνήθως φυλάττει τὴν αὐτὴν θέσιν, ἣν καὶ ἐν τῇ πρωτοτύπῳ γλώσσῃ, π. χ. (ἐκ τῆς γαλλικῆς γλώσσῃς) *Soldat* [*zɔl'dat*] = στρατιώτης, *Manchette* [*man'setə*] = χεῖρίς (μανίκι), (ἐκ τῆς λατινικῆς γλώσσῃς) *Direktor* [*di'rektor*] = διευθυντής, *Direktoren* [*di'rektə'ɔ:rən*] = διευθυνταί.

2. Αἱ λέξεις, αἱ λήγουσαι εἰς —*al* [*ail*], —*ei* [*ai*], —*ie* [*i:*], —*ier* [*i:r*], —*ieren* [*i:rən*], —*ist* [*ist*], (—*lei* [*lai*]) δέχονται τὸν τόνον ἐπὶ τῆς καταλήξεως, ἥτις ἔχει τὴν ἀρχὴν ἐκ τῆς γαλλικῆς, π. χ. *Lineal* [*li:nə'a:l*] = κανὼν

(ρήγα), Bäckerei [bɛkə'rai, 'bekə'rai] = ἀρτοποιεῖον, spazieren [spa'tsi:rən] = περιπατεῖν, Offizier [ɔf'its:ɪr] = ἀξιωματικός.

Σημ. Αἱ καταλήξεις, αἵτινες δὲν ἔχουσι τὸ [ə] ὡς μόνον φωνήεν, δέχονται δευτερεύοντα ἐλαφρὸν τόνον, π. χ. fruchtbar ['frucht'ba:r] = καρποφόρος, Armut ['ʔar'mut] = πενία.

§ 53. Αἱ σύνθετοι λέξεις ἔχουσι δύο τόνους, τὸν μὲν κύριον ἐπὶ τοῦ πρώτου συνθετικοῦ μέρους, τὸν δὲ δευτερεύοντα ἐπὶ τοῦ δευτέρου. Τὸ ἀντίστροφον δὲ συμβαίνει ἐπὶ τῶν λεγομένων ἀχωρίστων ῥημάτων καὶ μορίων. Ἡ διαφορὰ αὕτη προέρχεται ἐκ τῆς διαφοροῦ θέσεως τοῦ ὀρίζοντος συνθετικοῦ μέρους, ὅπερ δέχεται τὸν τόνον εἰς τὰς δύο περιπτώσεις, π. χ. Lesebuch ['le:zə'bu:x] = ἀναγνωστικὸν βιβλίον, δηλαδὴ δὴ βιβλίον (Buch) πρὸς ἀνάγνωσιν, Apfelfauni ['ʔapf(ə)l'baum] μηλέα, δηλαδὴ δὴ δένδρον (Baum) μήλων (Apfel, ἐν. Apfel), blutarm ['blu:t'ʔarm] = ἀναιμικός, δηλαδὴ δὴ πτωχὸς (arm) τῷ αἵματι¹ (Blut), steinreich ['stain'raɪç] = πλούσιος εἰς πέτρας¹, πετρώδης, wiederholen ['vi:d(ə)r'ho:lən] = ἐπαναφέρειν, übersetzen ['ʔy:b(ə)r'zets(ə)n] = διαπεραιοῦν (ἐπὶ πλοίου), daraus ['da:(i)'raus] = ἐκ τούτου, darin ['da:(i)'rin] = ἐν τούτῳ.

Σημ. 1. Τὰ προτασσόμενα ἐν τῇ συνθέσει μόρια Ant- [ʔant], ein- [ʔain], erz- [erts], un- [ʔun] καὶ ur- [ʔur] δέχονται τὸν κύριον τόνον, π. χ. Antwort [ʔantvort] = ἀπόκρισις, Unglück [ʔun'gluk] = δυστυχία.²

Σημ. 2. Τὰ ἀχώριστα μόρια be- [bə], emp- [emp], ent- [ent], er- [er], ge- [gə], (miß- [mis]), ver- [fer, fər, fr], zer- [tsɛr, tsər, tsr], durc- [durç], hinter- [hint(ə)r], über- [y:b(ə)r], um- [um], unter- [unt(ə)r], voll- [fɔl], wieder- [vi:d(ə)r], wider- [vi:d(ə)r] δὲν τονίζονται· ἐν τούτοις τὰ δισύλλαβα δέχονται ἐλαφρὸν δευτερεύοντα τόνον, π. χ. begegnen [bə'ge:gnən] = συναντᾶν, entkommen [ent'kɔmən] = διαφεύγειν, Gesell [gə'zɛl] = ἑταῖρος, übersetzen [y:b(ə)r'zets(ə)n] = μεταφράζειν, wiederholen [vi:d(ə)r'ho:l(ə)n 'vi:d(ə)r'ho:lən] = ἐπαναλαμβάνειν (βλ. § 53 ἐν τέλει).

Σημ. 3. Einmal [ʔain'ma:l] = μίαν (μόνην) φοράν διαφέρει τοῦ einmal [ain'ma:l] = μίαν φοράν, ἄλλοτε.

¹ Ἀλλὰ blutarm ['blu:t'ʔarm] = πᾶμπτωχος, steinreich ['stain'raɪç] = ἰσχυρὸς.

² Ἐπὶ τῶν ἐπιθέτων τῶν ληγόντων εἰς —bar [ba:r], —lich [liç], (—ig [iç], —sam [za:m]), σπανιώτερον ἐπὶ τῶν μετοχῶν παρελθόντος χρόνου, τὸ un- μένει ἄτονον, ὅταν δὲν δίδηται ἰδιαίτερα σημασία εἰς τὴν ἄρνησιν, π. χ. unglücklich.

Ποσότης.

1. Φωνήεντα.

§ 54. Τῶν τονιζομένων συλλαβῶν τὸ φωνήεν εἶναι μακρόν, ὅταν ᾖναι ἐν τέλει ἢ εὐρίσκηται πρὸ ἐνὸς καὶ μόνου συμφώνου, π. χ. *Vater* [pa'p^ha:] , *Vater* ['fa:t(ə)r] = πατήρ, *Rat* ['rat] = συμβουλή, *nah* ['na:] = πλησίον, *duzen* ['duts(ə)n] = προσαγορεύειν διὰ τοῦ σύ.

Σημ. Τῶν μονοσυλλάβων ἀμεταβλήτων λέξεων τὸ φωνήεν εἶναι βραχὺ πρὸ ἐνὸς ἀπλοῦ συμφώνου ἐκτὸς τοῦ r, π. χ. *hin und her* ['hin und 'he:r] = τῆδε κάκεισε, *auf und ab* ['?auf und 'ap] = ἄνω καὶ κάτω.

§ 55. Συχνὰ δηλοῦται ἡ μακρότης τοῦ φωνήεντος 1. διὰ ἐπαναλήψεως αὐτοῦ (aa, ee, oo); 2. ἐπομένου τοῦ h (ah, eh, ih, oh, uh, āh, dh, ūh), ἢ τοῦ th (δπερ κατὰ τὴν νέαν ὀρθογραφίαν συντομεύεται εἰς t); 3. γραφομένου ie ἀντὶ i, π. χ. *Alal* ['a:l] = ἔγχευς (χέλι), *fee* ['fe:] = νεράϊδα, *Boot* ['bo:t] = πλοῖον, *Mahl* ['ma:l] = ἐστίαμα, *Mehl* ['me:l] = ἄλευρον, *ihn* ['i:n] = αὐτόν, *Kohl* ['k'o:l] = κράμβη, *Stuhl* ['stu:l] = καθέκλα, *Rat* (Rath) ['rat] = συμβουλή, *rot* (roth) ['ro:t] = ἐρυθρός, *tief* ['t^hi:f] = βαθύς.

Σημ. Ἐξαιροῦνται *vierzehn* ['fir'tse:n] = 14, *Viertel* ['firt(ə)l] = τέταρτον, ἐκ τοῦ *vier* ['fir] = 4, *Vorteil* ['fort^hail] = πλεονέκτημα, ἐκ τοῦ *vor* ['fo:r] = πρό, κ. τ. λ.

§ 56. Τὰ μακρὰ φωνήεντα συντέμνονται ἐπὶ τῶν μονοσυλλάβων λέξεων, ὅταν ἀποβάλληται ὁ τόνος αὐτῶν καθ' ὀλοκληρίαν, π. χ. *der Mann* [der 'man, dər 'man, dr 'man] = ὁ ἀνὴρ, *er kennt sie* [er 'k^hent zi:] = τὴν γνωρίζει (αὐτός).

§ 57. Τῆς τονιζομένης συλλαβῆς τὸ φωνήεν εἶναι βραχὺ, ὅταν προηγῇται περισσοτέρων τοῦ ἐνὸς συμφώνων, π. χ. *alle* ['?ala] = πάντες, *brennen* ['brenən] = καίειν, *Dach* ['dax] = στέγη, *fließ* ['flus] (πληθ. *flüsse*) = ποταμός, *Zunge* ['tsuŋə] = γλῶσσα, *Eis* ['?esə] = μελία (βοτ.).

Σημ. 1. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς λέξεως τὸ h δηλοῖ, ὅτι τὸ πρὸ αὐτοῦ φωνήεν εἶναι μακρόν καὶ ὅτι μένει μακρόν καὶ ὅταν τὸ h γίνηται τελευταῖον, π. χ. *für* ['fy:sə] = πόδες, ἐν. *fuß* ['fu:s].

Σημ. 2. Τὸ φωνήεν εἶναι μακρόν εἰς τινὰς λέξεις πρὸ τοῦ φ, π. χ. *nach* ['na:x] = μετὰ, κατόπιν, *Bücher* ['by:çər] = βιβλία.

Σημ. 3. *U* και *e* είναι συνήθως μὲν μακρά πρὸ τοῦ *rd* ἢ *rt*, ἐνίοτε δὲ και πρὸ τοῦ *rs*, *rsch* ἢ *rz*, και σπανιώτερον πρὸ τοῦ *ft*, π. χ. *Erde* [*ʔe:rdə*] = γῆ, *wert(h)* [*ʔvert*] = ἄξιος, πολύτιμος, *Bart* [*ˈba:rt*] = γένειον, *Vers* [*ˈfers*] = στίχος, *Barſch* [*ˈba:ʁʃ*] = πέρκη (ἰχθ.), *Rost* [*ˈro:st*] = ῥοστό.¹ Τὸ *o* εἶναι μακρὸν ἐν τῇ λέξει *Mont* [*ˈmo:nt*] = σελήνη και *Montag* [*ˈmo:nˈta:k*] = Δευτέρα.

Σημ. 4. Τὰ παραγόμενα και τὰ σύνθετα διατηροῦσι συνήθως τὴν ποσότητα τοῦ πρωτοτύπου και τοῦ ἀπλοῦ, π. χ. *blöſen* [*ˈblø:kən*] = βελάζειν, *es blöſt* [*es blø:kt*] = βελάζει.

§ 58. Ἐπὶ τῶν συλλαβῶν, αἵτινες πάντοτε ἢ συνήθως δὲν τονίζονται (βλ. § 3), τὸ *e* εἶναι πάντοτε βραχύ, ὡς και τὰ ἄλλα φωνήεντα, π. χ. *Geschent* [*gəˈʃɛŋk*] = δῶρον, *Kinden* [*ˈkɪnd(ə)r*] = παιδία, *hat* [*(ˈ)hat*] = ἔχει, *in* [*(ˈ)in*] = ἐν, ἐντός, *mit* [*(ˈ)mit*] = μετὰ, μαζύ, *ob* [*(ˈ)ɔp*] = ἂν, κ. τ. λ. (βλ. § 54 σημ. και § 56).

2. Σύμφωνα.

§ 59. Πᾶν διπλοῦν σύμφωνον προφέρεται ὡς ἁπλοῦν, π. χ. *fallen* [*ˈfal(ə)n*] = πίπτειν, *Ball* [*ˈbal*] = χορός.

Σημ. 1. Μεταξὺ δύο φωνηέντων, ἔξ ὧν τὸ πρῶτον εἶναι βραχύ, εὐρισκόμενον σύμφωνον γίνεται ὀλίγον τι μακρότερον, π. χ. *maſen* [*ˈma:lən*] = ζωγραφίζειν και *fallen* [*ˈfalən*] = πίπτειν, *Kuſchen* [*ˈhu:xən*] = πλακοῦντιον και *laſchen* [*ˈla:xən*] = γελᾶν.

Σημ. 2. Πᾶν τελικὸν σύμφωνον και διπλοῦν δὲν εἶναι βραχύτατον, π. χ. *Ball* [*bal*] = χορός.

Ἰδιαίτεραι παρατηρήσεις.

1. Φωνήεντα.

§ 60. Περὶ τῆς προφορᾶς τῶν *a*, *i*, *u*, *ü*, *ai*, *au*, *eu* και *äu* παρατέμπομεν εἰς τὰς §§ 43, 48, 49, 54—58.

Σημ. 1. Τὸ ἄτονον *i* πρὸ ἄλλου φωνηέντος εὐρισκόμενον ἐνίοτε δὲν σχηματίζει συλλαβὴν, ἀλλὰ πλησιάζει πρὸς τὸ [*i*], π. χ. *Nation* [*na(ː)tsjo:n* ἢ *na(ː)tsjo:n*] = ἔθνος, *familie* [*faˈmi:lɪə* ἢ *faˈmi:lɪə*] = οἰκογένεια.

Σημ. 2. Περὶ *Qu*, *Qu* [*kʏ, kʊ*], π. χ. *quer* [*kʏer*] = λοξός, λοξῶς, βλ. § 39 σημ. 1.

§ 61. Τὰ *a*, *e*, *o* ἐνίοτε διπλασιαζόμενα καθιστῶσι τὸν φθόγγον μακρὸν (βλ. § 55).

§ 62. *E*, *o*, *ö* εἶναι ἀνοικτὰ μὲν, ὅταν εἶναι βραχέα [*ɛ*, *ɔ*, *œ*], κλειστὰ δέ, ὅταν εἶναι μακρά [*eː*, *oː*, *øː*], π. χ.

¹ Ἀλλὰ *Garten* [*ˈgart(ə)n*] = κήπος, *hart* [*ˈhart*] = σκληρός, *barſch* [*ˈba:ʃ*] = ἀπότομος, *Rost* [*ˈrɔst*] = σκωρία.

fēld [ˈfɛlt] = ἀγρός, *fehlt* [ˈfɛ:lt] = ἄλλεῖπει, ἀποτυγχάνει, *floß* [ˈflɔs] = ἔρρευσε, *floß* [ˈflo:s] = σχεδία, *Blöße* [ˈblɔkə] = στελέχη, *blöße* [ˈblɔ:kə] = βέλαζε.

Σημ. Εἰς τινὰ μέρη τὸ βραχὺ *e* εἶναι ἐνίοτε κλειστὸν [e] καὶ τὸ μακρὸν *e* εἶναι ἐνίοτε ἀνοικτὸν [e:]· ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἰδίωμα διαλεκτικόν.

§ 63. Ἐπὶ τῶν μὴ τονιζομένων συλλαβῶν τὸ *e* προφέρεται [ə] (βλ. § 26), π. χ. *gebet* [ˈge:bat] = δότε, *Gebet* [ɡəˈbe:t] = προσευχή, *familie* [faˈmi:lɪə ἢ faˈmi:lʲə] = οἰκογένεια.

Σημ. 1. Τὸ *e* τῶν ἀχωρίστων μορίων *emp-, ent-, er-, ver-, zer-* προφέρεται συνήθως ὡς ἀσθενὲς [ɛ], π. χ. *empört* [emˈpʰɔrt] = ἐπαναστατημένος, *verbreitet* [fɛrˈbrɛitɪt] = διαδεδομένος.

Σημ. 2. Τὸ *e* τῶν μὴ τονιζομένων καταλήξεων *-el, -em, -en, -er* σπανιώτατα προφέρεται· τὰ δὲ γράμματα *l, m, n* καὶ *r* ἀποτελοῦσι συλλαβήν, π. χ. *Zäpfel* [ˈʔaksl, ʔaksl] = ὤμος (βλ. § 27).

Σημ. 3. * Τὸ *e* μετὰ τὸ *i* ἐπὶ μὴ τονιζομένης συλλαβῆς δὲν προφέρεται, ἀλλὰ καθιστᾷ τὸ φωνῆεν *i* μακρὸν, π. χ. *tief* [ˈti:f] = βαθύς, *Marie* [maˈri:] = Μαρία.

§ 64. Τὸ *ä*, μακρὸν ἢ βραχὺ [ɛ:, ɛ], κρίνεται προτιμότερον νὰ ἔχῃ τὸν φθόγγον τοῦ γαλ. *é* κλειστοῦ, π. χ. *fällt* [ˈfɛlt] = πίπτει, *nett* [ˈnɛt] = κομψός, *näht* [ˈnɛ:t] = ῥάπτει. Πολλοὶ Γερμανοὶ ἐφαρμόζουσιν ἐπὶ τοῦ *ä* τὸν αὐτὸν καὶ ἐπὶ τοῦ *e* κανόνα (βλ. § 62), ἥτοι *ä* βραχὺ εἶναι ἀνοικτὸν [ɛ], *ä* μακρὸν εἶναι κλειστὸν [ɛ:], π. χ. *nett* [ˈnɛt], *näht* [ˈnɛ:t].

Σημ. Εἰς τινὰ μέρη τὸ *ä* δύναται νὰ ᾖναι ἀνοικτὸν ἢ κλειστὸν, ὁσάδῃποτε καὶ ἂν ᾖναι ἡ ποσότης αὐτοῦ (βλ. § 62 σημ.).

§ 65. Τὸ *ü*, *y* προφέρεται συχνὰ ὡς *i* [i, i:], ἀλλ' εἶναι ὀρθότερον νὰ προφέρηται ὡς *ü* [y, y:], π. χ. *Myrte* [ˈmyrtə, ˈmirtə] = μύρτος.

§ 66. Τὸ *ei*, *ei* προφέρεται ὡς *ai* [ai], π. χ. *Seib* [ˈlaip] = σῶμα, *Seib* [ˈlaip] = πύρνον (καρβέλι).

Σημ. Εἰς τινὰ μέρη, ἰδίως ἐν Ἑλβετία καὶ Αὐστρία διακρίνουν τὸ *ei* ἀπὸ τοῦ *ai*, π. χ. *Seib* [ˈlɔip], *Seib* [ˈlaip].

2. Σύμφωνα.

§ 67. Τὰ *p, t, f* προφέρονται δασέως πῶς ἐν ἀρχῇ τῶν τονιζομένων συλλαβῶν (βλ. § 34), π. χ. *Paß* [ˈpʰas] = διαβατήριον, *toll* [ˈtʰɔl] = μανιώδης, *falt* [ˈkʰalt] = ψυχρός.

§ 68. Τα *b, d, g* προφέρονται ὡς τὰ ἀντίστοιχα αὐτῶν [*p, t, k*] 1. ἐν τέλει τῶν λέξεων (καὶ τῶν συλλαβῶν). 2. πρὸ (καὶ μετὰ) ἀήχου συμφώνου, π. χ. ob [*ʔɔp*] = ἄν, Bad [*ˈbat*] = λουτρόν, Tag [*ˈtʰa:k*] = ἡμέρα (βλ. § 71). erblos [*ʔerpˈlo:s*] = ἀκληρονόμητος, Erbse [*ʔerpsə* ἢ ʔerbzə] = πίσον (μπιζέλι). Abt [*ʔapt*] = ἡγούμενος (ἄββας).

§ 69. Τὸ *c* προφέρεται ὡς *z* [*ts*] πρὸ τῶν *e, i, y, ä* καὶ ὡς *f* [*kʰ, k*] πρὸ τῶν *a, o, u, ö¹* ἢ πρὸ συμφώνου, π. χ. Cis [*ˈtsis*] = δο ἐν διέσει, Cyklop [*ˈtsyˈklo:p* ἢ *tsiˈklo:p*] = Κύκλωψ, Scene (νῦν Szene) [*ˈstseːna*] = σκηνή, Cäsar [*ˈtseːzar*] = Καῖσαρ, Carl (τὴν σήμερον Karl) [*ˈkʰarl*] = Κάρολος.

§ 70. Τὸ *ch* προφέρεται 1. ὡς [*x*] πρὸ τῶν *a, o, u, au*. 2. ὡς [*ç*] μετὰ τὰ *e, i, ä, ö, ü, äu, eu, ai, ei, n, l, r*, ὡς καὶ ἐν ἀρχῇ τῶν λέξεων, ἐπομένου *e* ἢ *i*, π. χ. Bach [*ˈbax*] = ῥυαξ, Loch [*ˈlɔx*] = ὀπή, Buch [*ˈbuːx*] = βιβλίον, Strauch [*ˈstraʊx*] = θάμνος, Recht [*ˈrɛçt*] = δίκαιον, Licht [*ˈliçt*] = φῶς, Bäche [*ˈbɛçə*] = ῥυακες, Eder [*ˈlæçər*] = ὀπαί, Bücher [*ˈbyːçər*] = βιβλία, Sträucher [*ˈstrɔiçə*] = θάμνοι, reich [*ˈraɪç*] = πλούσιος, Milch [*ˈmɪlç*] = γάλα, Storch [*ˈstɔrç*] = πελαργός, Chemie [*ˈʃe(:)miː*] = χημεία, Chirurg [*ˈʃi(:)rurk*] = χειρουργός. Ἡ κατάληξις —chen προφέρεται πάντοτε ὡς [*çən*], π. χ. Mädchen [*ˈmɛiːçən*] = κοράσιον.

Σημ. 1. Τὸ *ch* προφέρεται ὡς [*kʰ, k*] 1. ἐν ἀρχῇ τῶν λέξεων πρὸ τῶν *a, o, u, i* ἢ *r*. 2. πρὸ τοῦ *ff* ἢ *chs*, ὅταν τὸ *f* ἢ *s* δὲν ἀνήκῃ εἰς κατάληξιν ἢ ἄλλην ἀπλὴν λέξιν, π. χ. Chor [*ˈkʰoːr*] = χορός (ὁμοῦ φδόντων), Christ [*ˈkrist*] = χριστιανός, Wchs [*ˈʔɔks*] = βούς ἀλλὰ Buchs [*ˈbuːxs*] = τοῦ βιβλίου, Buchstabe [*ˈbuːxˈsta:bə*] = στοιχεῖον (γράμμα).

Σημ. 2. Εἰς τὰς λέξεις τὰς ἐκ τοῦ γαλλικοῦ εἰλημμένας τὸ *ch* προφέρεται ὡς [*f*], π. χ. Charrie [*ˈʃarˈpiː*] = μοτός (ἑαντόν).

§ 71. Τὸ *g* ἐν τῇ ἐπισήμῃ προφορᾷ (Bühnenausprache [*ˈbyːnənˈʔausʃpɾaːxə*] = προφορά ἐπὶ-τῆς σκηνῆς) προφέρεται πάντοτε ἀκαριαίως, ἐν ἀρχῇ δὲ τῶν λέξεων (ἢ τῶν συλλαβῶν) καὶ μεταξὺ δύο ἡχηρῶν φθόγγων ὡς [*g*], καὶ ἐν τέλει τῶν λέξεων (ἢ τῶν συλλαβῶν) καὶ πρὸ ἀήχου

¹ [*ts*] πρὸ *ö* εἰς τὰς ἐκ τῆς γαλλικῆς ἢ λατινικῆς γλῶσσης εἰλημμένας λέξεις, π. χ. Célestin [*tsɛ(:)lɛsˈtɛːn*] = Célestin = μοναχός τοῦ τάγματος τῶν Κελεστίνων.

² Ἐπίτομος γερμανικὴ γραμματικὴ.

συμφώνου ως [k] (βλ. § 68). Ἐξαιρείται ἡ κατάληξις —ig, ἥτις προφέρεται ως [iç], π. χ. Garten ['gart(ə)n] = κήπος, Tage ['tʰa:gə] = ἡμέραι, weniger ['ve:nigər] = ὀλιγώτερον, Tag ['tʰa:k] = ἡμέρα, täglich ['tʰe:klɪç] = καθημερινός, καθημερινῶς, Berge ['bergə] = ὄρη ἄλλα wenig ['ve:nɪç] = ὀλίγος, ὀλίγον, wenigstens ['ve:nɪçst(ə)ns] = τοῦλάχιστον, Königs ['kʰø:nɪçs] = τοῦ βασιλέως, Königreich ['kʰø:nɪç'raɪç] = βασιλεῖον, wen'ge ['ve:nɪgə, 've:nɪçə] = ὀλίγοι.

Σημ. 1. Ἐν τῇ βορείῳ Γερμανίᾳ τὸ g ἔχει τὸν φθόγγον τοῦ [g] μόνον ἐν ἀρχῇ τῶν ἀπλῶν λέξεων. Ἄλλως εἶναι συνεχές μὲν [g, j] ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀπλῶν λέξεων πρὸ ἡχηροῦ φθόγγου, ἄχρον δὲ [x, ç] ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀπλῶν λέξεων πρὸ ἀήχου συμφώνου καὶ ἐν τέλει τῶν λέξεων, π. χ. Garten ['gart(ə)n] = κήπος, gehen ['ge:ən] = πηγαίνειν· ἄλλὰ Tage ['tʰa:gə] = ἡμέραι, Tag ['tʰa:x] = ἡμέρα, täglich ['tʰe:çlɪç] = καθημερινός, καθημερινῶς, legen ['le:jən] = θέτειν, legt ['le:çt] = θέτει, Sorge ['zɔrçə] = φροντίς, weniger ['ve:nɪjər] = ὀλιγώτερον, wenigstens ['ve:nɪçst(ə)ns] = τοῦλάχιστον, wenig ['ve:nɪç] = ὀλίγος, ὀλίγον, wen'ge ['ve:nɪjə] = ὀλίγοι, Balg ['balç] = λοβός (ὀσπρίου), dort, Berg ['berç] = ὄρος, Berge ['berçə] = ὄρη.¹ [x, ç] προφέρεται μετὰ τὰ a, o, u, ai καὶ [ç, j] πρὸ τῶν ἄλλων φθόγγων (βλ. § 70).

Ἐν τῇ δημῳδῇ γλῶσσῃ τῶν Βερολινίων τὸ g ἐν ἀρχῇ προφέρεται ως [j], π. χ. gehen ['je:ən] = πηγαίνειν, Garten ['jart(ə)n] = κήπος, gut ['ju:t] = καλός, καλῶς.

Σημ. 2. Ἐν τῇ κεντρικῇ καὶ μεσημβρινῇ Γερμανίᾳ τὸ g ἐν ἀρχῇ εἶναι [g], ἐν τῷ μέσῳ ἢ ἐν τέλει εἶναι συνεχές, ἥτοι [x] ἢ [ç] κατὰ τοὺς περὶ τοῦ φ δοθέντας κανόνας (βλ. § 70), π. χ. Garten ['gart(ə)n] = κήπος· ἄλλὰ Tage ['tʰa:xə] = ἡμέραι, Tag ['tʰa:x] = ἡμέρα, täglich ['tʰe:çlɪç] = καθημερινός, καθημερινῶς, legen ['le:çən] = θέτειν, legt ['le:çt] = θέτει, Sorge ['zɔrçə] = φροντίς, weniger ['ve:nɪçər] = ὀλιγώτερον, wenigstens ['ve:nɪçst(ə)ns] = τοῦλάχιστον, wenig ['ve:nɪç] = ὀλίγος, ὀλίγον.

Σημ. 3. Ἐν τῇ νοτιωτάτῃ Γερμανίᾳ, ὡς καὶ ἐν Αὐστρίᾳ καὶ Ἑλβετίᾳ, τὸ g εἶναι πάντοτε ἀκαριαῖον, [g] ἢ [k] κατὰ τοὺς περὶ τῆς ἐπισήμου προφορᾶς δοθέντας κανόνας (βλ. ἀνωτέρω), ἄλλ' ἂνευ ἐξαιρέσεως τῆς καταλήξεως —ig, π. χ. Garten ['gart(ə)n] = κήπος, Tage ['tʰa:gə] = ἡμέραι, Tag ['tʰa:k] = ἡμέρα, weniger ['ve:nigər] = ὀλιγώτερον, wenig ['ve:nɪk] = ὀλίγος, ὀλίγον, wenigstens ['ve:nɪkst(ə)ns] = τοῦλάχιστον.

Σημ. 4. Εἰς τὰς ἐκ τοῦ γαλλικοῦ εἰλημμένας λέξεις τὸ g προφέρεται πρὸ τοῦ e ἢ i ὡς τὸ μαλακὸν γαλ. g [ʒ], τοῦλάχιστον κατ' ἀρχήν· διότι συχνὰ προφέρεται ὡς [ʃ], π. χ. Genie [ʒe(:)ni:, se(:)ni:] = γαλ. génie = δαίμων, μεγαλοφυΐα.

§ 72. Τὸ h, ἡ προφέρεται μόνον ἐν ἀρχῇ τῶν λέξεων ἢ τῶν τονιζομένων συλλαβῶν ὡς τὸ λατ. h (habeo, homo),

¹ [g] ἐξαιρετικῶς μετὰ τὸ [s], π. χ. Metzger ['metsgər] = κρεοπώλης, Wasgenwald ['vasgən'valt] = τὰ Βόσγια.

ἤτοι δασύτερον τοῦ γαλλικοῦ h. Ἄλλως εἶναι ἄφωνον καὶ χρησιμεύει ἐν γένει πρὸς ἕκτασιν τοῦ προηγουμένου φωνήεντος, π. χ. *hahn* ['ha:n] = ἀλέκτωρ, *Wilhelm* ['vi:helm] = Γουλιέλμος, *Bahnhof* ['ba:n'hof] = σιδηροδρομικὸς σταθμὸς, *gehen* ['ge:ən] = πηγαίνειν, *Thomas* ['tho:mas] = Θωμᾶς, *Ton* ['tʰo:n] = τόνος.

§ 73. Τὸ J, j [j] προφέρεται ὡς τὸ λατινικὸν j (ἢ τὸ ἡμέτερον γ ἐπομένου ι ἢ ε), ἐξαιρουμένων τῶν ἐκ τοῦ γαλλικοῦ εἰλημμένων λέξεων, ἐν αἷς προφέρεται ὡς τὸ [ʒ] ἢ [ʃ] (βλ. § 7 σημ. 4), π. χ. *ja* ['ja:] = ναί, *Journalist* [ʒurna'list, surna'list] = γαλ. *journaliste* = δημοσιογράφος.

§ 74. Τὸ N, n προφέρεται ὡς τὸ ἡμέτερον ν [n]. Ἀλλὰ τὸ ng ὡς γγ [ŋ] καὶ τὸ nf ὡς γκ [ŋk], π. χ. *singen* ['ziŋ(ə)n] = ᾄδειν, *sang* ['zaŋ] = ἔψαλε, *singen* ['ziŋk(ə)n] = βυθίζεσθαι, *sank* ['zaŋk] = ἐβυθίσθη.

Σημ. 1. Εἰς τινὰ μέρη τὸ ng ἐν τέλει προφέρεται ὡς [ŋk], τὸ *sang* κατὰ συνέπειαν ὡς *sank*.

Σημ. 2. Τὸ n πρὸ τοῦ [f] προφέρεται συχνὰ ὡς [m], π. χ. *fünf* ['fynf, 'fymf] = πέντε.

§ 75. Τὸ S, s (βλ. § 45) προφέρεται ὡς τὸ ἡμέτερον z [z], π. χ. *sehen* ['ze:ən] = βλέπειν, *lesen* ['le:z(ə)n] = ἀναγινώσκειν, *Seife* ['li:zə] = φακὴ. Ἐν τούτοις πρὸ συμφώνου ἢ τοῦ διπλοῦ s προφέρεται ὡς τὸ ἡμέτερον σ, π. χ. *Sklave* ['skla:və] = σκλάβος, *Slave* ['sla:və] = Σλάβος, *Ost* ['ʔɔst] = ἀνατολαί, *Espe* ['ʔespə] = λεύκη, *flüsse* ['flysə] = ποταμοί. Κατ' ἐξαιρέσιν εἰς τινὰ μέρη τῆς βορείου Γερμανίας (ιδίως ἐν Ἀννοβέρῳ) τὸ S, s προφέρεται ὡς [ʃ] πρὸ τοῦ p ἢ t ἐν ἀρχῇ τῶν ἀπλῶν λέξεων, π. χ. *Spiel* ['spi:l, spi:l] = παιγνίδιον, *Staat* ['stait, 'stait] = κράτος.¹

Σημ. Μετὰ ἄηχον σύμφωνον, ιδίως ἐν τῇ αὐτῇ λέξει τὸ s καθίσταται ἀσθενέστερον, π. χ. *Lothse* ['lotzə, 'lo:tsə] = πλωτεύς (πιλότος), *Erbse* ['ʔerpzə, 'ʔerpsə] = πῖσον (μπίζελη), *sie hat sie gesehen* [zi 'hat zi gə'ze:ən, zi 'hat si gə'ze:ən] = αὐτὴ τὴν εἶδεν.

§ 76. Τὸ s (βλ. § 45) καὶ ß προφέρεται ὡς [s]. Ἐν τῷ μέσῳ τῶν λέξεων τὸ s ἀνταποκρίνεται εἰς τὸ s [z, s], π. χ. *ich las* [iç 'la:s] = ἀνέγνωσα, *wir lasen*

¹ Ἐν τῇ μεσημβρινῇ Γερμανίᾳ τὰ sp καὶ st προφέρονται [ʃp, ʃt] ἐν οἱσδήποτε θέσει καὶ ἀν εὐρίσκωνται, π. χ. *du bist* = εἶσαι, κ. τ. λ.

[vɪr 'la:z(ə)n] = ἀνεγνώσαμεν, ihr laßt [ir 'la:st] = ἀνεγνώσατε. Εἰς τὸ τελικὸν ᾖ ἀνταποκρίνεται ἐν τῷ μέσῳ τῶν λέξεων ᾖ ἢ ff [s] (βλ. § 50), π. χ. fuß ['fu:s] = ποὺς, füße ['fy:sə] = πόδες, ἀλλὰ fluß ['flus] = ποταμός, flüße ['flysə] = ποταμοί.

§ 77. Τὸ **Τ**, t προφέρεται ὡς τὸ ἡμέτερον t [t], ἔξαιρουμένων τῶν ξένων καταλήξεων —tion (—tius, —tie, —tien), ἐνθα προφέρεται ὡς [ts], π. χ. Nation [na(:)tsi'õ:n, na(:)'tjo:n] = ἔθνος, Pontius [p'õntsjus, p'õntius] = Πόντιος, Rhätien [re:tsjən, re:tjən] = Ῥητία.

§ 78. Τὸ **Q**, q ἀπαντᾷ μόνον μετὰ τοῦ **U**, u καὶ προφέρεται ὡς kv [kv, kv], π. χ. quer ['kve:r, 'kve:r] = πλάγιος, πλαγίως.

§ 79. **V**, v προφέρεται ὡς φ [f] ἐν τέλει καὶ ἐν ἀρχῇ τῶν ἀπλῶν λέξεων, ὡς καὶ ἐν τῷ οὐς. fivel ['fve:f(ə)l] = ἔγκλημα καὶ ἐπὶ τινων γεωγραφικῶν λέξεων Havel ['ha:f(ə)l, 'ha:v(ə)l], Hannover [ha'no:f(ə)r, ha'no:v(ə)r] = Ἀννόβερν· ἄλλως ὡς β [v], π. χ. brav ['bra:f] = χρηστός, ἀνδρείος, vier ['fi:r] = τέσσαρες, τέσσαρα, Vierert [gə'fi:rt] = τετράγωνος, Sklave ['skla:və] = σκλάβος.

Σημ. Ἐπὶ τῶν ξένων λέξεων τὸ v ἐν ἀρχῇ προφέρεται ὡς [r], π. χ. Villa ['vɪla] = ἐπαυλὶς, Vesuv [ve(:)'zu:f, fe(:)'zu:f] = Βεζουόβιον, Veteran [ve(:)'tə:ra:n, fe(:)'tə:ra:n] = ἀπόμαχος.

Παρατήρησις.

§ 80. Ἡ γερμανικὴ προφορὰ ἀκολουθεῖ κανόνας ἀπλοῦς καὶ εὐμνημονεύτους. Διὸ ἀποφεύγομεν νὰ ἀποδώσωμεν κατὰ τὴν σειρὰν τῶν μαθημάτων τὴν φωνητικὴν μεταγραφὴν, ἣν ἀκριβῶς σημειοῦμεν ἐν τῷ γερμανοελληνικῷ ονομαστικῷ. Ὡς πρὸς τὸν τονισμὸν τῶν γερμανικῶν λέξεων πρέπει νὰ γνωρίσωμεν, ὅτι αἱ μὲν ἀπλᾶι τονίζονται ἐπὶ τῆς πρώτης συλλαβῆς, αἱ δὲ σύνθετοι ἔχουσι τὸν κύριον τόνον ἐπὶ τοῦ πρώτου συνθετικοῦ μέρους. Ἐπὶ νέας δὲ λέξεως, ἣν δῆλα δὴ ἀκόμη δὲν ἐμάθομεν, σημειοῦμεν τὴν τονιζομένην συλλαβὴν δι' ἀραιῶν γραμμάτων, π. χ. Lehrerin ['le:rə:rin] = διδασκάλισσα, Wandtafel ['van:t'la:f(ə)l] = πίναξ (μέλας), Papier [pa'p'i:r] = χάρτης, Eßschreiber ['læ:pa'p'i:r] = τυποπόχαρτον.

Ἀνάγνωσμα.

In einem schönen Schloß, von welchem schon längst kein Stein mehr auf dem andern geblieben ist, lebte einst ein sehr reicher Ritter. Dieser verwandte viel Geld darauf, sein Schloß prächtig auszuschnücken; aber den Armen tat er wenig Gutes.

Eines Abends kam ein armer Pilger in das Schloß und bat um eine Nachtherberge. Der Ritter wies ihn trotzig ab und sprach: „Dieses Schloß ist kein Gasthaus“. Der Pilger sagte: „Erlaubt mir nur drei Fragen, dann will ich wieder gehen“. Der Ritter sprach: „So saget eure drei Fragen. Ich will euch darauf antworten.“

Der Pilger fragte ihn nun: „Wer wohnte vor euch in diesem Schlosse?“ — „Mein Vater“, sprach der Ritter. Der Pilger fragte weiter: „Wer wohnte darin vor eurem Vater?“ — „Mein Großvater“, antwortete der Ritter. „Und wer wird nach euch darin wohnen?“ — Der Ritter sagte: „Mein Sohn“.

Nun sprach der Pilger: „Wenn jeder nur eine Zeitlang in diesem Schlosse bleibt und immer einer dem andern Platz macht — was seid ihr denn anders als Gäste? Dieses Schloß ist also wirklich ein «Gasthaus». Verwendet daher nicht soviel darauf, dieses Haus so prächtig auszuschnücken, das euch nur kurze Zeit beherbergt. Tut lieber den Armen Gutes, so bauet ihr euch eine bleibende Wohnung im Himmel.“

Der Ritter nahm sich diese Worte zu Herzen, behielt den Pilger über Nacht und wurde von dieser Zeit an wohlthätiger gegen die Armen.

Φωνητικὴ μεταγραφή.

?in ?ainam 'sɔ:nən sɫos, sɔn 'vɛlɔəm sɔ:n lɛpst k^hain
stain mɛr ?auf dem 'ʔandɛrn gɔ'bli:bən ?ist, 'lɛ:btɔ ?ainst
?ain zɛr 'ʔraɪɔɛr 'ritɔr. 'di:zɛr fɛr'vɛntɔ sɪl gɛlt da(:)'rauf,
zain sɫos 'prɛctɪɕ 'austsu(:)'smykən; 'ʔa:ɔɔr den 'ʔarmən
tat ɛr 'vɛniɕ 'gʊtɔs.

'?ainəs '?a:bənts k^ha:m ?ain '?armər 'p^hilg|jər ?in das
flos unt bast ?um '?ainə 'naxt'her'berg|jə. der 'ritər vīs
?in 'trotsiç ap unt spra:x: „dizəs flos ?ist k^hain 'gast-
haus“. der 'p^hilg|jər 'za:gtə: „er'laupt mir nur drai
'fra:g|gən, dan vil ?iç 'vi:dər 'ge:(ə)n“. der 'ritər spra:x:
„zo: 'za:g|gət '?oirə drai 'fra:g|gən. ?iç vil ?iç da(:)'rauf
'?ant'vortən“.

der 'p^hilg|jər 'fra:gtə ?in nun: „verr 'vontə forr ?iç
?in 'dizəm 'flosə?“ — „main 'fa:tər“, spra:x der 'ritər.
der 'p^hilg|jər 'fra:gtə 'vaitər: „verr 'vontə da(:)'rin forr
'?oirəm 'fa:tər?“ — „main 'gro:s'fa:tər“, '?ant'vortətə der
'ritər. „unt verr virt nax ?iç da(:)'rin 'vomən?“ — der
'ritər 'za:gtə: „main zorn“.

nun spra:x der 'p^hilg|jər: „ven 'je:der nur '?ainə
'tsaitlay ?in 'dizəm 'flosə blaipt, ?unt '?imər '?ainər dem
'?andern plats maxt — vas zait ?ir den '?anders ?als
'gestə? 'dizəs flos ?ist '?alzo: 'virkliç ?ain «'gasthaus».
fer'vendət da'(:)heir niçt zo:fil da(:)'rauf 'dizəs haus zo:
'preçtiç '?austsu(:)'smykən, daz ?iç nur 'k^hurtsə tsait
bə'her'berk|çt. tut 'li:bər den '?armən 'gutəs, zo: 'bauət
?ir ?iç '?ainə 'blai'bəndə 'vomun ?im 'him(ə)l.“

der 'ritər nam zic 'dizə 'vortə tsu 'hertsən, bə'hi:lt
den 'p^hilg|jər 'y:bər naxt ?unt 'vurde fən 'dizər tsait an
'vol'tetig|jər 'ge:g|gən di '?armən.

Περὶ τῶν μερῶν τοῦ λόγου.

§ 81. Ἐν τῇ γερμανικῇ γλώσσῃ διακρίνονται τὰ ἑξῆς
δέκα μέρη τοῦ λόγου·

1. Τὸ ἄρθρον das Geschlechtswort (der Artikel).
2. Τὸ οὐσιαστικὸν das Hauptwort.
3. Τὸ ἀριθμητικὸν ἐπίθετον das Zahlwort.
4. Τὸ ἐπίθετον das Eigenschaftswort.
5. Ἡ ἀντωνυμία das Fürwort.
6. Τὸ ρῆμα das Zeitwort.
7. Τὸ ἐπίρρημα das Umstandswort.
8. Ἡ πρόθεσις das Vorwort.
9. Ὁ σύνδεσμος das Bindewort.
10. Τὸ ἐπιφώνημα das Ausrufswort.

Ἐκ τούτων τὰ μὲν πρῶτα ἕξ μέρη εἶναι κλιτά, ἥτοι μεταβάλλουσι τὰς καταλήξεις, τὰ δὲ λοιπὰ τέσσαρα εἶναι ἄκλιτα, ἥτοι δὲν μεταβάλλονται. Ἡ μεταβολή, ἣν ὑφίστανται τὸ οὐσιαστικόν, τὸ ἄρθρον, τὸ ἐπίθετον καὶ ἡ ἀντωνυμία καλεῖται κλίσις (Declination). ἐν ταύτῃ δὲ διακρίνομεν τὸ γένος (Geschlecht), τὸν ἀριθμὸν (Zahl) καὶ τὴν πτώσιν (fall).

Τὰ γένη εἶναι τρία, ἀρσενικόν (männlich), θηλυκόν (weiblich) καὶ οὐδέτερον (sächlich). Οἱ ἀριθμοὶ εἶναι δύο, ἥτοι ἐνικός (Einzahl) καὶ πληθυντικός (Mehrzahl). Αἱ πτώσεις εἶναι τέσσαρες, ἥτοι ὀνομαστική (Nominativ), γενική (Genitiv), δοτική (Dativ) καὶ αἰτιατική (Akkusativ).

Σημ. Ἡ κλητική δηλοῦται διὰ τῆς ὀνομαστικῆς ἄνευ τοῦ ἁρθρου.

ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

Περὶ τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου (Der bestimmte Artikel).

Ἐν τῇ γερμανικῇ γλώσσῃ διακρίνονται δύο εἰδῶν ἄρθρα, ἥτοι τὸ ὀριστικὸν καὶ τὸ ἀόριστον.

1. Τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον der, die, das χρησιμεύει εἰς ἔνδειξιν τοῦ γένους τῶν ὀνομάτων, π. χ.

Ἄρσ. der Vater ὁ πατήρ.

Θηλ. die Mutter ἡ μήτηρ.

Οὐδ. das Kind τὸ παιδίον.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ γένος τῶν ὀνομάτων τῆς γερμανικῆς γλώσσῃς δὲν ἀνταποκρίνεται πάντοτε πρὸς τὸ τῆς ἑλληνικῆς, καλὸν εἶναι νὰ μανθάνωνται τὰ γερμανικὰ ὀνόματα ἔξ ἀρχῆς μετὰ τοῦ ἄρθρου.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀναπληροῦσι κατ' ἀνάλογον τρόπον αἱ ἑξῆς τέσσαρες ἐπιθετικαὶ λέξεις προτιθέμεναι τῶν οὐσιαστικῶν, αἵτινες διαφέρουσι κατὰ τοῦτο, ὅτι τὸ μὲν θηλυκὸν λήγει εἰς e, ἀντὶ ie, τὸ δὲ οὐδέτερον εἰς es, ἀντὶ as.

Ἄρσ.	Θηλ.	Οὐδ.	
dieser,	diese,	dieses,	οὗτος, αὕτη, τοῦτο.
jener,	jene,	jenes,	ἐκεῖνος, —η, —ο.
welcher?	welche?	welches?	ποῖος; —α; —ον;
jeder,	jede,	jedes,	ἐκάστος, —η, —ον.

Παραδείγματα.

Dieser Mann, οὗτος ὁ ἀνὴρ.

Diese Frau, αὕτη ἡ γυνή.

Welcher Baum? ποῖον δένδρον;

Jener Baum, ἐκεῖνο τὸ δένδρον.

Jede Mutter, ἐκάστη μήτηρ.

Jedes Kind, ἐκαστον τέκνον.

Ἄρσ. Λεξιλόγιον. Θηλ.

Der Mann ὁ ἀνὴρ.

Die Frau ἡ γυνή.

der Vater ὁ πατήρ.

die Mutter ἡ μήτηρ.

der Sohn ὁ υἱός.

die Tochter ἡ θυγάτηρ.

der Garten ὁ κήπος.

die Feder ἡ γραφίς.

der Wein ὁ οἶνος.

die Stadt ἡ πόλις.

der Stock ἡ ῥάβδος.

die Katze ἡ γάτα.

der Hund ὁ σκύλος.

die Rose τὸ ῥόδον.

Οὐδ.	jung νέος.
Das Kind τὸ παιδίον.	gut καλός, ἀγαθός.
das Brot ὁ ἄρτος, τὸ ψωμίον.	alt παλαιός, ἡλικιωμένος.
das Wasser τὸ ὕδωρ, τὸ νερόν.	ja ναί. nein ὄχι.
	ist εἶναι.
groß μέγας.	und καί.
klein μικρός.	wie? πῶς; wer? τίς;

Ἀσκήσις (Übung) 1.

Der Mann und die Frau. Der Garten und das Haus. Die Mutter und das Kind. Welche Mutter? Diese Mutter. Welches Kind? Jenes Kind. Dieser Garten. Jener Garten. Welcher Sohn? Der Vater ist alt. Die Mutter ist gut.¹ Dieser Hund ist groß. Jene Katze ist klein. Wie ist dieser Wein? Dieser Wein ist gut. Das Kind ist klein. Die Tochter ist jung. Jener Mann ist alt. Welches Buch ist groß? Dieses Brot ist gut.

Θέμα (Aufgabe) 2.

Ὁ πατήρ καὶ ἡ μήτηρ. Ὁ υἱὸς καὶ ἡ θυγάτηρ. Ἡ πόλις. Αὕτη ἡ πόλις. Τοῦτο τὸ παιδίον. Τοῦτο τὸ βιβλίον. Ποῖον ψωμίον; Ὁ ἀνὴρ εἶναι μέγας. Οὗτος ὁ οἶνος. Τοῦτο τὸ νερόν. Αὕτη ἡ ῥάβδος εἶναι μεγάλη.¹ Αὕτη ἡ γάτα. Ἐκεῖνος ὁ σκύλος. Ποῖον ῥόδον; Τοῦτο τὸ ῥόδον. Ἐκεῖνο τὸ ψωμίον. Ἐκεῖνη ἡ γάτα. Τὸ ψωμίον εἶναι καλόν. Πῶς εἶναι οὗτος ὁ κήπος; Οὗτος ὁ κήπος εἶναι μικρός. Ἐκαστὸν παιδίον εἶναι νέον. Πῶς εἶναι αὕτη ἡ γραφίς; Αὕτη ἡ γραφίς εἶναι καλή.

Διάλογος.

Ἑρώτησις.	Ἀπόκρισις.
Wer ist alt?	Der Vater ist alt.
Wer ist gut?	Die Mutter ist gut.
Wie ist die Stadt?	Die Stadt ist groß.
Wer ist klein?	Das Kind ist klein.
Wie ist der Garten?	Der Garten ist klein.
Wie ist diese Feder?	Diese Feder ist gut.

¹ Τὸ κατηγορούμενον, ἦτοι πᾶν ἐπίθετον κατόπιν τοῦ οὐσιαστικοῦ τιθέμενον μένει ἀμετάβλητον.

ΜΑΘΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περὶ τοῦ ἀορίστου ἄρθρου (Der unbestimmte Artikel).

2. Ἀόριστον ἄρθρον εἶναι τὸ ein, eine, ein (εἷς, μία, ἓν), π. χ. ein Vater πατήρ τις, ἢ εἷς πατήρ, ἢ πατήρ.

eine Mutter μήτηρ τις, ἢ μία μήτηρ, ἢ μήτηρ.

ein Kind παιδίον τι, ἢ ἓν παιδίον, ἢ παιδίον.

Τὰ ἐπόμενα κλίνονται ὁμοίως, ὡς τὸ ἀόριστον ἄρθρον.

Ἄρσ.	Θηλ.	Οὐδ.	
kein,	keine,	kein ¹ ,	οὐδεῖς, οὐδεμία, οὐδέν,
mein,	meine,	mein,	ἐμός, —ή, —όν (ἢ — μου).
dein,	deine,	dein,	σός, —ή, —όν (ἢ — σου).
sein,	seine,	sein,	— αὐτοῦ (ἢ — του).
ihr ² ,	ihre,	ihr,	— αὐτῆς (ἢ — της).
unser,	unsere,	unser,	ἡμέτερος, —α, —ον (ἢ — μας).
Ihr ² ,	Ihre,	Ihr,	ὕμέτερος, —α, —ον (ἢ — σας).
ihr,	ihre,	ihr,	— αὐτῶν (ἢ — των).

Παραδείγματα.

Kein Brot οὐδὲν ψωμίον.	Meine Tochter ἡ θυγάτηρ μου.
Mein Vater ὁ πατήρ μου.	Ihr (ihr) Freund ὁ φίλος των.
Unser Garten ὁ κήπος μας.	Keine Feder οὐδεμία γραφίς.
Ihre Mutter ἡ μήτηρ σας.	Sein Bruder ὁ ἀδελφός του.

Λεξιλόγιον.

Der Freund ὁ φίλος.	das Haus ἡ οἰκία.
ein Freund (εἷς) φίλος.	ein Haus (μία) οἰκία.
der Bruder ὁ ἀδελφός.	das Papier ὁ χάρτης.
der Hut ὁ πῖλος.	das Buch τὸ βιβλίον.
die Freundin ἡ φίλη.	schön ὡραῖος, —α, —ον.
eine Freundin μία φίλη.	neu νέος, —α, —ον.
die Schwester ἡ ἀδελφή.	krank ἀσθενής.
die Blume τὸ ἄνθος.	auch ὡσαύτως, καί. Wo? ποῦ;

¹ Σημ. Τὸ ἀρνητικὸν ἐπίθετον kein, keine, kein ἀποδίδομεν συχνότερον διὰ τοῦ δὲν μετὰ ῥήματος, π. χ. ich habe keinen Vater δὲν ἔχω πατέρα. Τὸ ἐπίθετον kein, keine, kein λαμβάνον τὴν θέσιν τοῦ nicht = δὲν, συμφωνεῖ πρὸς τὸ οὐσιαστικὸν κατὰ γένος, ἀριθμὸν καὶ πτώσιν.

² Τὸ μέν ihr ἀναφέρεται εἰς τριτοπρόσωπον κτήτορα θηλυκοῦ γένους, τὸ δὲ δευτεροπρόσωπον Ihr τίθεται χάριν εὐγενείας καὶ ἐπὶ ἐνός προσώπου (βλ. μάθ. 15, σημ. 4).

Ἀσκησις 3.

Ein Vater. Eine Tochter. Eine Mutter. Ein Sohn.
 Kein Buch. Deine Schwester ist jung. Unser Freund ist
 alt. Dein Hut ist neu. Ihr Kind ist krank. Eine Blume
 ist schön. Unsere Mutter ist gut. Die Rose ist eine Blume.
 Mein Vater ist Ihr Freund. Ihr Bruder ist mein Freund.
 Seine Schwester ist meine Freundin. Wer ist krank? Meine
 Mutter ist krank. Mein Buch.

Θέμα 4.

Εἷς φίλος. Μία φίλη. Ἐν παιδίον. Εἷς κήπος καὶ
 μία οἰκία. Εἷς πῖλος καὶ μία ῥάβδος. Ὁ πατήρ μου εἶναι
 καλός. Ἡ μήτηρ μου εἶναι καλή. Τὸ ῥόδον τῆς εἶναι
 ὡραῖον. Ὁ ἀδελφός σου εἶναι νέος. Ἡ μήτηρ μας εἶναι
 ἀσθενής. Ὁ χάρτης των εἶναι καλός. Οὐδὲν νερόν. Οὐδεμία
 γραφίς. Οὗτος ὁ ἀνὴρ εἶναι φίλος μου. Αὕτη ἡ γυνὴ εἶναι
 φίλη μου. Πῶς εἶναι τὸ ψωμίον σας; Τὸ ψωμίον μου εἶναι
 καλόν. Ὁ φίλος σας εἶναι νέος. Ἡ φίλη σας εἶναι ὡσαύτως
 νέα. Ποῦ εἶναι ἡ ῥάβδος μου;

Διάλογος.

Ἐρώτησις.

Ἀπόκρισις.

Wer ist gut?

Mein Vater ist gut.

Wer ist neu?

Dein Hut ist neu.

Wie ist Ihre Mutter?

Unsere Mutter ist krank.

Was ist die Rose?

Die Rose ist eine Blume.

Wie ist diese Blume?

Diese Blume ist schön.

Wer ist alt?

Mein Freund ist alt.

Wie ist Ihr Buch?

Mein Buch ist schön.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ

Κλίσις τῶν ἄρθρων.

Τὰ ἄρθρα, ὡς καὶ τὰ ἀντ' αὐτῶν τιθέμενα ὀνόματα,
 περὶ ὧν ἀνωτέρω ἐγένετο λόγος, χρησιμεύουσιν εἰς ἐνδειξιν
 οὐ μόνον τοῦ γένους, ἀλλὰ καὶ τῶν πτώσεων καὶ τοῦ ἀρι-
 θμοῦ τῶν οὐσιαστικῶν· πρὸς τοῦτο δὲ ὑφίστανται μεταβολὰς
 τινας, ἧτοι κλίνονται.

1. Κλίσις τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου.

Ἐνικός.

Πληθυντικός

Ἀρσ. Θηλ. Οὐδ.

καὶ τῶν τριῶν γενῶν.

Ὀν. der die das ὁ ἡ τό

die οἱ αἱ τά

Γεν. des der des τοῦ τῆς τοῦ

der τῶν

Δοτ. dem der dem τῷ τῇ τῷ

den τοῖς ταῖς τοῖς

Αἰτ. den die das τὸν τὴν τό.

die τοὺς τὰς τά.

Ἐκ τῆς κλίσεως τῶν ἄρθρων συμπεραίνομεν, ὅτι 1. ἡ ἐνικὴ αἰτιατικὴ τοῦ θηλυκοῦ καὶ οὐδετέρου εἶναι ὅμοια μετὰ τὴν ὀνομαστικὴν· 2. ἡ πληθυντικὴ αἰτιατικὴ καὶ τῶν τριῶν γενῶν εἶναι ὅμοια μετὰ τὴν ὀνομαστικὴν, καὶ 3. ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ τοῦ οὐδετέρου εἶναι ὅμοια μετὰ τὴν τοῦ ἀρσενικοῦ, ὡς καὶ παρ' ἡμῖν (βλ. περὶ οὐσιαστικῶν μάθ. 4).

Τὰ dieser, jener, welcher, jeder κλίνονται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, π. χ.

Ἐνικός.

Πληθυντικός

Ἀρσ. Θηλ. Οὐδ.

καὶ τῶν τριῶν γενῶν.

Ὀ. dieser diese dieses οὗτος αὕτη τοῦτο.

diese οὗτοι αὗται ταῦτα.

Γ. dieses dieser dieses τούτου ταύτης τούτου.

dieser τούτων.

Δ. diesem dieser diesem τούτῳ ταύτῃ τούτῳ.

diesen τούτοις ταύταις τούτοις.

Αἰτ. diesen diese dieses τούτον ταύτην τοῦτο.

diese τούτους ταύτας ταῦτα.

2. Κλίσις τοῦ ἀορίστου ἄρθρου.

Αρσ. Θηλ. Οὐδ.

Ογ. ein eine ein εἷς μία ἓν.

Γεν. eines einer eines ἐνὸς μιᾶς ἐνός.

Δοτ. einem einer einem ἐνὶ μιᾷ ἐνί.

Αἰτ. einen eine ein ἓνα μίαν ἓν.

Τὸ ἀόριστον ἄρθρον διαφέρει τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου ἐν τῇ ὀνομαστικῇ τοῦ ἀρσενικοῦ, ἐν τῇ ὀνομαστικῇ καὶ αἰτιατικῇ τοῦ οὐδετέρου· πρὸς δὲ δὲν ἔχει πληθυντικὸν ἀριθμὸν. Ὁμοίως δὲ κλίνονται καὶ τὰ meīn, deīn, seīn κ.τ.λ. (ἴδ. σελ. 26), ἅτινα ὁμοῦς ἔχουσι πληθ. ἀριθμὸν ὅμοιον μετὰ τὸν τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου, π. χ.

Ἑνικός.				Πληθυντικός
Ἄρσ.	Θηλ.	Οὐδ.		καὶ τῶν τριῶν γενῶν.
Ὁ. mein	meine	mein	ἐμὸς	meine ἐμοὶ — αἰ — ά.
			— ἡ — ὄν.	
Γ. meines	meiner	meines	ἐμοῦ	meiner ἐμῶν.
			— ἡς — οὔ.	
Δ. meinem	meiner	meinem	ἐμῷ	meinen ἐμοῖς — αῖς
			— ἡ — ῷ.	— οῖς.
Αἰτ. meinen	meine	mein	ἐμὸν	meine ἐμοὺς — ἄς — ά.
			— ἡν — ὄν.	

Λεξιλόγιον.

Ich liebe ἀγαπῶ.	die Gabel τὸ πηρούνιον.
das Pferd ὁ ἵππος, τὸ ἄλογον.	das Messer τὸ μαχαίριον.
die Birne τὸ ἀπίδιον.	der Löffel τὸ κοχλιάριον.
der Apfel τὸ μήλον.	lieben Sie? ἀγαπάτε;
das Tier τὸ ζῷον.	die Frucht ὁ καρπός.
geben Sie mir δότε μοι.	hier ist ἰδοῦ, νά.

Εν. ich habe ἔχω
 du hast ἔχεις
 er hat } ἔχει
 sie hat }

Ἐν. habe ich? ἔχω;
 hast du? ἔχεις;
 hat er? } ἔχει;
 hat sie? }

Πλ. wir haben ἔχομεν
 Sie haben ἔχετε
 sie haben ἔχουσιν.

Πλ. haben wir? ἔχομεν;
 haben Sie? ἔχετε;
 haben sie? ἔχουσιν;

Σημ. Ἐπὶ ἐρωτήσεως τίθεται τὸ ὑποκείμενον, ἀντωνυμία ἢ οὐσιαστικόν, μετὰ τὸ ῥῆμα, ἢ βοηθητικὸν ῥῆμα, εἰάν ὑπάρχῃ τοιοῦτο π. χ.

Hat das Kind . . ? ἔχει τὸ παιδίον . . ;
 Ist das Pferd groß? εἶναι μέγα τὸ ἄλογον;
 Hat der Schüler sein Buch aufgeschlagen?
 Ἦνοιξεν ὁ μαθητὴς τὸ βιβλίον του;

Ἀσκήσις 5.

Ich habe einen Freund.¹ Mein Bruder hat auch einen Freund. Ich liebe meinen Freund. Haben Sie einen Garten?

¹ Πάντα τὰ οὐσιαστικά, ὧν χρῆσις γίνεται ἐν τοῖς τρισὶ πρώτοις μαθήμασιν, ἔχουσι τὴν αἰτιατικὴν ὁμοίαν τῇ ὀνομαστικῇ καὶ τίθενται ἢ ὡς ὑποκείμενα, ἢ ὡς ἀντικείμενα.

Wir haben keinen Wein. Dieser Mann hat mein Pferd. Lieben Sie diesen Mann? Welchen Mann? Ihren Vater. Mein Kind hat eine Birne. Diese Birne ist gut. Der Sohn hat einen Apfel. Die Katze ist ein Tier. Ich liebe dieses Tier. Die Tochter hat eine Blume. Geben Sie mir dieses Buch. Unser Freund hat ein Pferd. Meine Schwester hat eine Gabel. Wo ist mein Löffel? Hier ist Ihr Löffel.

Θέμα 6.

Ἐχω ἐν ῥόδον. Ἐχεις ἐν βιβλίον. Ἐχεις τὸ βιβλίον μου; Ναί, ἔχω τὸ βιβλίον σου. Ὁ ἀδελφός μου ἔχει ἐν μαχαίριον. Ἡ ἀδελφή σου ἔχει ἐν μήλον. Τὸ παιδίον ἔχει ἐν ἀπίδιον. Ἐχομεν ἓνα φίλον. Ὁ φίλος μας εἶναι νέος. Δότε μοι ἐν ῥόδον. Ὁ πατήρ μου ἔχει τὸ ἀλογόν του. Ὁ σκύλος εἶναι ζῶον. Ποῖον ῥόδον ἔχει τὸ παιδίον; Ὁ υἱός ἔχει ἓνα πῖλον. Τίς ἔχει ἐν ἄνθος; Ἡ ἀδελφή μου ἔχει ἐν ἄνθος. Ἐχετε ἐν κοχλιάριον, ἢ ἐν πηρούνιον; Ἐχω ἐν πηρούνιον καὶ ἐν μαχαίριον. Οὗτος ὁ ἀνὴρ ἔχει τὸ κονδυλομάχαιρόν σας (Ihr Federmesser). Ἡ οἰκία μας εἶναι παλαιά. Τὸ ἀπίδιον εἶναι καρπός.

Διάλογος;

Ἑρώτησις.

Ἀπόκρισις.

Was (τί) haben Sie?
Haben Sie eine Rose?
Hast du ein Pferd?
Hat das Kind eine Gabel?
Wer hat mein Buch?
Hat der Mann ein Pferd?
Wo ist mein Hund?
Hat Ihr Vater einen Bruder?

Ich habe eine Blumie.
Ja, ich habe eine Rose.
Nein, ich habe kein Pferd.
Ja, das Kind hat eine Gabel.
Deine Schwester hat dein Buch.
Ja, er hat ein Pferd.
Hier ist Ihr Hund.
Mein Vater hat einen Bruder
und eine Schwester.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Περὶ τῆς κλίσεως τῶν οὐσιαστικῶν.

Ἐν τῇ γερμανικῇ γλώσσῃ ὑπάρχουσι πέντε κλίσεις, ἥτοι τρεῖς διὰ τὰ ἀρσενικά, μία διὰ τὰ θηλυκὰ καὶ μία διὰ τὰ οὐδέτερα ὀνόματα.

Πρὶν δ' ἢ προβῶμεν εἰς λεπτομερείας περὶ τῶν κλίσεων, παρατηροῦμεν γενικά τινα περὶ αὐτῶν, τὰ ἑξῆς·

1. Ἡ κλητική σχηματίζεται, ὡς καὶ ἡ ὀνομαστική, ἀλλ' ἄνευ ἄρθρου (ἴδ. σελ. 23, σημ.).

2. Αἱ μονοσύλλαβοι λέξεις καὶ ἅπαντα τὰ οὐδέτερα ἔχουσι τὴν ὀνομαστικὴν καὶ αἰτιατικὴν τοῦ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ ὁμοίως.

3. Ἡ ἐνικὴ γενικὴ πάντων τῶν ἀρσενικῶν μονοσυλλάβων οὐσιαστικῶν καὶ πάντων τῶν οὐδετέρων καταλήγει εἰς *es* ἢ *s*.

4. Πάντα τὰ θηλυκὰ οὐσιαστικά δὲν μεταβάλλονται ἐν τῷ ἐνικῷ ἀριθμῷ.

5. Ἡ ὀνομαστική, γενικὴ καὶ αἰτιατικὴ τοῦ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ ὁμοιάζουσι πρὸς ἀλλήλας, οἷονδῆποτε καὶ ἂν ᾖ ἡ αἰτία τοῦ γένους τοῦ οὐσιαστικοῦ.

6. Ἡ δοτικὴ πληθυντικὴ πάντων τῶν κλιτῶν ὀνομάτων καταλήγει εἰς *n* (*en*).

7. Πάντα τὰ οὐσιαστικά, ὧν ἡ ρίζα λήγει εἰς *e*, σχηματίζουσι πάσας τὰς πτώσεις τοῦ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ εἰς *en* ἄνευ παραλλαγῆς τοῦ φωνήεντος.

8. Πάντων τῶν συνθέτων ὀνομάτων κλίνεται μόνον τὸ τελευταῖον συνθετικὸν μέρος.

Πρώτη κλίσις.

§ 1. Τὸ χαρακτηρίζον τὴν πρώτην κλίσιν εἶναι τὸ *s* τῆς γενικῆς τοῦ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ. Πᾶσαι δὲ αἱ λοιπαὶ πτώσεις τοῦ τε ἐνικοῦ καὶ τοῦ πληθυντικοῦ δὲν ἔχουσιν ἄλλην κατάληξιν, ἐκτὸς τῆς δοτικῆς πληθυντικῆς, ἣτις προσλαμβάνει *n*. Ἀλλὰ τὰ πλεῖστα τῶν ὀνομάτων τῶν ἐχόντων ριζικὸν φωνήεν *a*, *o* ἢ *u* παραλλάσσουσιν ἐν τῷ πληθυντικῷ εἰς *ä*, *ö*, *ü*.

§ 2. Κατὰ τὴν κλίσιν ταύτην κλίνονται πάντα τὰ ὑγρόληκτα οὐσιαστικά ἀρσενικοῦ, ἢ οὐδετέρου γένους τὰ καταλήγοντα εἰς *eI*, *en*, *er* καὶ πάντα τὰ ὑποκοριστικά τὰ καταλήγοντα εἰς *chen* ἢ *lein*.

α'. Ἀρσενικά.

Παράδειγμα εἰς *eI*.

Ἐνικός.

Πληθυντικός.

Ὁ. der Apfel τὸ μήλον

die Äpfel τὰ μήλα

Γ. des Apfels τοῦ μήλου

der Apfel τῶν μήλων

Δ. dem Apfel τῷ μήλῳ den Äpfeln τοῖς μήλοις
 Αἰτ. den Apfel τὸ μήλον. die Äpfel τὰ μήλα.

Ὅμοίως κλίνονταὶ καὶ τὰ ἑξ ἑς¹.

Der Stiefel τὸ ὑπόδημα. der Mantel ὁ μανδύας.
 der Flügel ἡ πτέρυξ, τὸ πτερόν. der Vogel τὸ πτηνόν.
 der Köffel τὸ κοχλιάριον. der Schlüssel τὸ κλειδίον.
 der Spiegel ὁ καθρέπτης. der Esel ὁ ὄνος.

Παράδειγμα εἰς εἰ.

Ἑνικός.

Πληθυντικός

Ὁ. der Bruder ὁ ἀδελφός die Brüder οἱ ἀδελφοί
 Γ. des Bruders τοῦ ἀδελφοῦ der Brüder τῶν ἀδελφῶν
 Δ. dem Bruder τῷ ἀδελφῷ den Brüdern τοῖς ἀδελφοῖς
 Αἰτ. den Bruder τὸν ἀδελφόν. die Brüder τοὺς ἀδελφούς.

Ὅμοίως καὶ τὰ ἑξ ἑς².

Der Vater ὁ πατήρ. der Schneider ὁ ράπτης.
 der Teller τὸ πινάκιον(πίατον). der Lehrer ὁ διδάσκαλος.
 der Engländer ὁ Ἄγγλος. der Gärtner ὁ κηπουρός κ. τ. λ.

Παράδειγμα εἰς ἐν.

Ἑνικός.

Πληθυντικός

Ὁ. der Garten ὁ κήπος die Gärten οἱ κήποι
 Γ. des Gartens τοῦ κήπου der Gärten τῶν κήπων
 Δ. dem Garten τῷ κήπῳ den Gärten¹ τοῖς κήποις
 Αἰτ. den Garten τὸν κήπον. die Gärten τοὺς κήπους.

Ὅμοίως καὶ τὰ ἑξ ἑς².

Der Regen ἡ βροχή. der Kragen² ὁ κολλάρος.
 der Wagen ἡ ἄμαξα. der Federhalter² ὁ μονδ-
 der Ofen ἡ θερμάστρα. λοφόρος.
 der Bogen τὸ τόξον. der Ellenbogen² ὁ ἄγκων.
 der Kuchen² τὸ γλύκισμα

¹ Τὰ λήγοντα εἰς ἐν δὲν προσλαμβάνουσι τὸ χαρακτηριστικὸν
 η ἐν δοτικῇ πληθυντικῇ.

² Ὁ πληθ. δὲν παραλλάσσει = die Kuchen, die Kragen, die
 Federhalter, die Ellenbogen.

β'. Οὐδέτερα.

Παράδειγμα.

Ἐνικός.

Πληθυντικός.

Ὁ. das Fenster τὸ παράθυρον	die Fenster τὰ παράθυρα
Γ. des Fensters τοῦ παραθύρου	der Fenster τῶν παραθύρων
Δ. dem Fenster τῷ παραθύρῳ	den Fenstern τοῖς παραθύροις
Αἰτ. das Fenster τὸ παράθυρον.	die Fenster τὰ παράθυρα.

Ὁμοίως·

Das Zimmer τὸ δωμάτιον.	das Federmesser τὸ κονδυλο-
das Wasser τὸ νερόν.	μάχαιρον.
das Messer τὸ μαχαίριον.	das Wetter ὁ καιρός.
das Silber ὁ ἀργυρος.	

γ'. Ὑποκοριστικά (ωσαύτως οὐδέτερα).

Παράδειγμα.

Ἐνικός.

Ὁν. das Bäumchen τὸ δενδρύλλιον
Γεν. des Bäumchens τοῦ δενδρυλλίου
Δοτ. dem Bäumchen τῷ δενδρυλλίῳ
Αἰτ. das Bäumchen τὸ δενδρύλλιον.

Πληθυντικός.

Ὁν. die Bäumchen τὰ δενδρύλλια
Γεν. der Bäumchen τῶν δενδρυλλίων
Δοτ. den Bäumchen τοῖς δενδρυλλίοις
Αἰτ. die Bäumchen τὰ δενδρύλλια.

Ὁμοίως·

Das Hündchen τὸ σκυλάκιον.	das Büchlein τὸ βιβλιάριον.
das Mädchen τὸ κοράσιον.	das Dö(e)lein τὸ πτηνάριον,
das Häuschen ὁ οἰκίσκος (τὸ σπιτάκι).	τὸ πουλάκιον.

Λεξιλόγιον.

Der Kaiser ὁ αὐτοκράτωρ.	der Beutel τὸ βαλάντιον.
der Schüler ὁ μαθητής.	er ist, sie ist αὐτός, αὐτὴ εἶναι.
der Engländer ὁ Ἄγγλος.	hier sind ἢ hier ist ἰδοὺ.
der Spanier ὁ Ἰσπανός.	zwei δύο ὅττι τρεῖς, τρία.

Ἐπίτομος γερμανικὴ γραμματικὴ.

3

Ἀσκησις 7.

Der Bruder des Vaters. Die Brüder des Vaters. Das Haus des Lehrers. Der Garten des Kaisers. Mein Vater hat einen Esel, und der Gärtner hat zwei Esel. Dem Schüler. Ich liebe den Schüler. Der Beutel des Spaniers. Das Zimmer des Lehrers. Ich habe den Schlüssel meines Zimmers. Die Schlüssel (πλ.) dieser Zimmer (πλ.) sind neu. Der Sohn hat den Wagen seines Vaters. Der Mantel des Spaniers ist alt. Wo ist das Buch des Schülers? Hier ist das Buch des Schülers. Das Mädchen hat keinen Spiegel. Die Mädchen (πλ.) haben keine Spiegel (πλ.).

Θέμα 8.

Ὁ φίλος τοῦ ἀδελφοῦ. Ὁ κήπος τοῦ πατρὸς. Τῷ ράπτῃ. Τῷ αὐτοκράτορι. Ἀγαπῶ τὸν πατέρα. Ἀγαπῶ ὡσαύτως τὸν ἀδελφόν μου. Ἐχετε ἓνα κήπον; Ναί, ἔχω ἓνα κήπον. Οἱ κήποι τῶν Ἀγγλων εἶναι ὡραῖοι. Ἐχω δύο κοχλιάρια καὶ τρία μαχαίρια. Ἰδοὺ τὸ δωμάτιον τοῦ διδασκάλου μου. Ποῦ εἶναι τὸ κλειδίον τοῦ δωματίου μου; Ὁ πατήρ μου ἔχει τὸ κλειδίον. Ἡ ἀδελφή σας ἔχει ἓν μῆλον. Οἱ καθρέπται τοῦ ράπτου εἶναι ὡραῖοι. Τὸ βιβλίον τοῦ μαθητοῦ εἶναι καλόν. Ἰδοὺ τὰ ὑποδήματα τοῦ Ἰσπανοῦ. Αἱ πτέρυγες τοῦ πτηνοῦ. Αἱ πτέρυγες τῶν πτηνῶν. Οἱ μανδύαι τοῦ ράπτου. Δότε (geben Sie) τῷ Ἀγγλῳ ταῦτα τὰ ὑποδήματα. Ὁ ἀδελφός μου δὲν ἔχει (οὐδὲν) πινάκιον (keinen Teller).

Διάλογος.

Wer ist dieser Mann?	Er ist ein Engländer.
Wer ist dieses Mädchen?	Sie (es) ist die Tochter meines Bruders.
Haben Sie den Wagen des Engländers gesehen?	Ja, ich habe den Wagen eines Engländers gesehen.
Wer ist dieser Schüler?	Er ist der Sohn meines Lehrers.
Kennt Sie (γνωρίζετε) den Bruder meines Vaters?	Ja, er ist sehr alt.
Ist dieser Mann ein Schneider?	Nein, er ist ein Gärtner.
Wo ist der Schlüssel dieses Zimmers?	Hier ist der Schlüssel.
Was hat der Schüler?	Er hat ein Federmesser.

ΜΑΘΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ

Δευτέρα κλίσις.

§ 1. Κατὰ τὴν δευτέραν κλίσιν κλίνονται· 1. Τὰ ἀρσενικά ὀνόματα τὰ λήγοντα εἰς ε. 2. Τὰ πλείστα τῶν ξένων οὐσιαστικῶν ἀρσενικοῦ γένους, ὧν ἡ τελευταία συλλαβὴ τονίζεται. Τὰ εἰς ε λήγοντα ὀνόματα προσλαμβάνουσιν η ἐν ταῖς πλαγαῖς πτώσεσι τοῦ ἐνικοῦ καὶ ἐν πάσαις ταῖς πτώσεσι τοῦ πληθυντικοῦ ἄνευ παραλλαγῆς τοῦ φωνήεντος.

Παράδειγμα.

Ἐνικός.

Πληθυντικός.

Ὁ. der Knabe τὸ παιδίον	die Knaben τὰ παιδιά
Γ. des Knaben τοῦ παιδίου	der Knaben τῶν παιδίων
Δ. dem Knaben τῷ παιδίῳ	den Knaben τοῖς παιδίοις
Αἰτ. den Knaben τὸ παιδίον.	die Knaben τὰ παιδιά.

Ὅμοίως·

Der Nefte ὁ ἀνεψιός.	der Kabe ὁ κόραξ.
der Ochse (Ochs) ὁ βοῦς.	der Bediente ὁ ὑπηρέτης.
der Affe ὁ πίθηκος.	der Russe ὁ Ῥώσσοις.
der Löwe ὁ λέων.	der Preusse ὁ Πρώσσοις.
der Hase ὁ λαγῶς.	der Franzose ὁ Γάλλος.
der Deutsche ὁ Γερμανός.	

Πληθ. die Nefsen, die Ochsen, die Löwen, die Hasen, die Raben, die Russen, die Franzosen, die Deutschen κ. τ. λ.

Σημ. Ὑπάρχουσι μονοσύλλαβά τινα, ἅτινα κλίνονται ὡσαύτως κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον· καὶ ταῦτα δὲ ἀναμφιβόλως κατέληγον ἄλλοτε ποτε εἰς ε.

Der Bär ἡ ἄρκτος.	der Herr ὁ κύριος.
der Fürst ὁ ἡγεμὼν.	der Mensch ὁ ἄνθρωπος.
der Graf ὁ κόμης.	der Prinz ὁ πρίγκιψ.

Ὁ. der Graf, Γ. des Grafen, Δ. dem Grafen κ. τ. λ.
Πληθ. die Grafen.

§ 2. Τὰ ἐκ ξένης γλώσσης εἰλημμένα ἀρσενικά οὐσιαστικά, ἅτινα τονίζονται ἐπὶ τῆς ληγούσης (ἐξαιρουμένων τῶν εἰς I, n, r, s, st ληγόντων ὀνομάτων¹) κλίνονται μὲν

¹ Τὰ ὀνόματα ταῦτα κλίνονται κατὰ τὴν τρίτην κλίσιν· ἴδ. σελ. 38, § 2.

ώσαύτως κατὰ τὴν κλίσιν ταύτην, ἀλλὰ προσλαμβάνουσι τὴν συλλαβὴν επ.

Παράδειγμα.

Ἑνικός.

Πληθυντικός.

Ὁ. der Student ὁ φοιτητής	die Studenten οἱ φοιτηταί
Γ. des Studenten τοῦ φοιτητοῦ	der Studenten τῶν φοιτητῶν
Δ. dem Studenten τῷ φοιτητῇ	den Studenten τοῖς φοιτηταῖς
Αἰτ. den Studenten τὸν φοιτητήν.	die Studenten τοὺς φοιτητάς.

Τοιαῦτα εἶναι καὶ τὰ ἐξῆς·

Der Elefant ὁ ἐλέφας.	der Prinz ὁ πρίγκηψ.
der Diamant ὁ ἀδάμας.	der Kamerad ὁ σύντροφος.
der Advokat ὁ δικηγόρος.	der Protestant ὁ διαμαρτυρούμενος.
der Soldat ὁ στρατιώτης.	der Katholik ὁ καθολικός.
der Präsident ὁ πρόεδρος.	der Paragraph ἡ παράγραφος.
der Christ ὁ χριστιανός.	

Πληθ. die Elefanten, die Soldaten, die Christen κ. τ. λ.

Λεξιλόγιον.

Der Hut ὁ πῖλος.	wie viele? πόσοι —αι —α;
der Kopf ἡ κεφαλὴ.	vier τέσσαρες —α.
viel πολὺς —ύ.	sehr πολὺ, λίαν.
viele πολλοί —αί —ά.	sind εἶναι (πλ.).
wie viel? πόσον;	ich habe gesehen ἔχω ἰδῆ, εἶδον.

Ἀσκήσις 9.

Der Nefte des Kaisers. Der Hut des Knaben. Ich habe zwei Nefsen. Die Elefanten sind sehr groß. Der Kopf des Ochsen und des Löwen. Der Lehrer meines Nefsen. Das Haus eines Advokaten. Die Franzosen und die Russen. Die Knaben sind jung. Ich habe einen Affen gesehen. Meine Brüder haben zwei Raben. Wir haben keine Ochsen gesehen. Haben Sie zwei Hasen? Nein, wir haben drei Hasen. Der Mantel des Studenten ist neu. Wo sind die Mäntel der Studenten? Die Bedienten des Prinzen. Hier ist der Garten des Präsidenten. Der Kaiser hat viele Soldaten.

Θέμα 10.

Τὸ μαχαίριον τοῦ παιδίου. Τῷ παιδίῳ. Ἀγαπῶ τὸ παιδίον. Ὁ πατὴρ τῶν παιδίων. Ἡ κεφαλὴ τοῦ πιθήκου. Ἐχω ἓνα πίθηκον. Ἐχω καὶ δύο κόρακας. Οἱ βόες εἶναι μεγάλοι. Οἱ ἀνεψιοί μου ἔχουσιν ἓνα λαγῶν. Ἐχομεν 3 ἴδη 1 δύο 2 λέοντας.¹ Οἱ κόρακες εἶναι πτηνά. Γνωρίζω (ich kenne) τὸν ὑπρέτην τοῦ πρίγκηπος. Τὰ ὑποδήματα τῶν φοιτητῶν. Οἱ στρατιῶται τοῦ αὐτοκράτορος. Ἐχομεν 3 ἴδη 1 ἓνα 2 ἐλέφαντα. Οἱ ἀνεψιοί τοῦ δικηγόρου μου εἶναι πολὺ μεγάλοι. Ἐχετε ἓνα ἀδάμαντα; Ναί, ἔχω ἓνα ἀδάμαντα. Γνωρίζω τοὺς Γάλλους καὶ τοὺς Γερμανούς.

Διάλογος.

Wo ist der Hut des Knaben?	Hier ist sein Hut.
Wer hat einen Affen?	Mein Bruder hat zwei Affen.
Hat der Schüler einen Raben?	Nein, er hat einen Hasen.
Sind die Schüler Studenten?	Ja, sie sind Studenten.
Hat der Kaiser Diamanten?	Ja, der Kaiser hat viele Diamanten.
Haben Sie meine Schüler gesehen?	Ja, sie sind in dem Garten.
Kennen Sie diese zwei Studenten?	Ja, ich kenne sie (τοὺς γνωρίζω); es sind die Affen des Präsidenten.
Haben Sie einen Elefanten gesehen?	Ich habe einen Löwen und einen Elefanten gesehen.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΚΤΟΝ

Τρίτη κλίσις.

§ 1. Κατὰ τὴν τρίτην κλίσιν κλίνονται τὰ μονοσύλλαβα ἀρσενικὰ οὐσιαστικά. Τὰ οὐσιαστικά ταῦτα προσλαμβάνουσιν es ἐν τῇ γενικῇ καὶ ἔστιν ὅτε e ἐν τῇ δοτικῇ τοῦ ἐνικοῦ. Ἐν δὲ τῷ πληθυντικῷ ἀριθμῷ προσλαμβάνουσι παντοῦ e, πρὸς δὲ καὶ n ἐν τῇ δοτικῇ. Τὰ πλείστα δὲ τῶν ἐχόντων ῥιζικὸν φωνήεν α, ο, υ ἢ αι πάσχουσιν ἐν τῷ πληθυντικῷ παραλλαγὴν.

¹ Οἱ πρὸ τῶν λέξεων ἀριθμοὶ δηλοῦσι τὴν τάξιν τῶν γερμανικῶν λέξεων· διότι ἡ παθ. μετοχὴ τίθεται ἐν τέλει τῆς προτάσεως.

Παραδείγματα.

Ἑνικός.

Πληθυντικός.

Ὁ. der Freund ὁ φίλος	die Freunde οἱ φίλοι
Γ. des Freundes τοῦ φίλου	der Freunde τῶν φίλων
Δ. dem Freund(e) τῷ φίλῳ	den Freunden τοῖς φίλοις
Αἰτ. den Freund τὸν φίλον.	die Freunde τοὺς φίλους.

Ὁ. der Stocf ἡ ῥάβδος	die Stöcke αἱ ῥάβδοι
Γ. des Stocfes τῆς ῥάβδου	der Stöcke τῶν ῥάβδων
Δ. dem Stocf(e) τῇ ῥάβδῳ	den Stöcken ταῖς ῥάβδοις
Αἰτ. den Stocf τὴν ῥάβδον.	die Stöcke τὰς ῥάβδους.

Ὁ. der Baum τὸ δένδρον	die Bäume τὰ δένδρα
Γ. des Baumes τοῦ δένδρου	der Bäume τῶν δένδρων
Δ. dem Baume τῷ δένδρῳ	den Bäumen τοῖς δένδροις
Αἰτ. den Baum τὸ δένδρον.	die Bäume τὰ δένδρα.

Ὅμοίως κλίνονται·

Der Sohn ὁ υἱός.	der Fisch ὁ ἰχθύς, τὸ ὀψάριον.
der Tisch ἡ τράπεζα.	der Platz ἡ θέσις, ἡ πλατεία.
der Stuhl τὸ κάθισμα.	der Rock ἡ ἐσθῆς, τὸ ἱμάτιον.
der Hahn ὁ πετεινός.	der Brief ἡ ἐπιστολή.
der Ast ὁ κλάδος.	der Fuchs ἡ ἀλώπηξ.
der Traum τὸ ὄνειρον.	der Wolf ὁ λύκος.
der Fuß ὁ πούς.	

Πληθ. die Tische, die Stühle, die Äste, die Füße κ. τ. λ.

Σημ. Τὰ ἐπόμενα ὀνόματα τῆς κλίσεως ταύτης δὲν πρὸσχῶσι παραλλαγὴν ἐν τῷ πληθυντικῷ.

Der Arm ὁ βραχίον	Πληθ. die Arme.
der Hund ὁ σκύλος	" die Hunde.
der Tag ἡ ἡμέρα	" die Tage.
der Schuh τὸ ὑπόδημα	" die Schuhe.
der Punkt τὸ σημεῖον	" die Punkte.

§ 2. Ὀλίγα τινὰ παράγωγα οὐσιαστικά λήγοντα εἰς ig, ing, ich, al κ. τ. λ. κλίνονται ὁμοίως κατὰ τὴν τρίτην κλίσιν. Διαφέρουσι δὲ τῶν λοιπῶν μόνον, ὅτι προσλαμβάνουσιν ἐν τῇ ἐνικῇ γενικῇ s ἀντὶ es, ἐξαιρουμένου τοῦ Palast, οὗ ἡ γενικὴ σχηματίζεται μετὰ τοῦ es, Palastes.

Παράδειγμα.

Ἑνικός.

Πληθυντικός.

Ὁ. der Κῶνιγ ὁ βασιλεύς	die Κῶνιγε οἱ βασιλεῖς
Γ. des Κῶνιγς τοῦ βασιλέως	der Κῶνιγε τῶν βασιλέων
Δ. dem Κῶνιγ τῷ βασιλεῖ	den Κῶνιγεν τοῖς βασιλεῦσι
Αἰτ. den Κῶνιγ τὸν βασιλέα.	die Κῶνιγε τοὺς βασιλεῖς.

Ὅμοίως.

Der Teppich ὁ τάπης.	der Palast τὰ ἀνάκτορα.
der Honig τὸ μέλι.	der General ὁ στρατηγός.
der Sperling τὸ στρουθίον.	der Admiral ὁ ναύαρχος.
der Monat ὁ μῆν.	der Jüngling ὁ νεανίας.
der Offizier ὁ ἀξιωματικός.	der Vokal τὸ φωνήεν.

Πληθ. die Teppiche, die Monate, die Paläste, die Generale κ. τ. λ.

Λεξιλόγιον.

Der Name τὸ ὄνομα.	der Nachbar ὁ γείτων.
der Wald τὸ δάσος.	ich kenne γνωρίζω.
der Fluß ὁ ποταμός.	hoch ὑψηλός —ή —όν.
der Wall τὸ προπύργιον.	in ἐν, εἰς oder ἡ.

Ἀσκησις 11.

Der Name des freundes. Meine freunde sind gut.
 Die Söhne des Vaters. Die Bäume des Waldes. Ich habe
 den Stock des Bruders. Haben Sie den Hut des Knaben?
 Die Hütte des Franzosen. Wo sind die fische? Die fische
 sind in den flüssen. Die Äste des Baumes sind hoch. Die
 Schuhe des Mädchens sind klein. Die füße des Elefanten
 sind sehr groß. Wir haben zwei fuchse und drei Wölfe
 gesehen. Die Köpfe dieser fische sind sehr klein. Die
 Teppiche des Engländers sind sehr schön. Die Zimmer des
 Palastes sind hoch. In den Palästen der Könige. Die
 Tage des Monats. Ich kenne die Söhne des Generals.

Θέμα 12.

Ἡ ἐπιστολή τοῦ υἱοῦ. Αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ υἱοῦ μου. Οἱ
 πῦλοι τῶν ἀδελφῶν μου. Ἡ κεφαλὴ τοῦ ὀψαρίου. Αἱ κεφαλαὶ
 τῶν ὀψαρίων. Ὁ κλαδος τοῦ δένδρου. Οἱ κλάδοι τῶν
 δένδρων. Τὰ ὀψάρια τοῦ ποταμοῦ εἶναι μικρά. Ποῦ εἶναι

ἡ ῥάβδος τοῦ φίλου μου; Οἱ φίλοι τοῦ πατρός σου εἶναι καλοί. Ἐχομεν μίαν τράπεζαν καὶ τρία καθίσματα. Ἐχετε ζῖδη τὸν 2πλὸν ἱμου; Οἱ πόδες τοῦ λύκου. Τρεῖς μῆνες καὶ δύο ἡμέραι. Τὰ ὑψάρια δὲν ἔχουσι (feine) πόδας. Τὰ ἀνάκτορα τῶν βασιλέων εἶναι μεγάλα.

Διάλογος.

Haben Sie einen Freund?	Ich habe zwei Freunde.
Wer hat meinen Stock?	Ich habe Ihren Stock.
Wo sind die Söhne des Prinzen?	Sie sind in dem Palaste.
Wo sind die Teppiche des Engländer?	Sie sind in den Zimmern.
Haben die Fische Füße?	Nein, die Fische haben keine Füße.
Wo sind die Bäume?	Die Bäume sind in dem Wald.
Wer hat den Hund gesehen?	Mein Freund hat den Hund gesehen.
Welche Schuhe hat der Knabe?	Er hat seine Schuhe.
Sind jene Bäume hoch?	Jene Bäume sind sehr hoch.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΒΔΟΜΟΝ

Τετάρτη κλίσις.

Κατὰ τὴν τετάρτην κλίσιν κλίνονται πάντα τὰ θηλυκὰ οὐσιαστικά. Ὁ ἐνικός ἀριθμὸς τούτων τῶν ὀνομάτων μένει κατὰ πάσας τὰς πτώσεις ἀμετάβλητος, ὁ δὲ πληθυντικός ἑξαρτᾶται ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συλλαβῶν. Διὸ διακρίνονται δύο τάξεις·

I. Μονοσύλλαβα θηλυκὰ οὐσιαστικά.

Ὅλγα τινὰ θηλυκὰ οὐσιαστικά, κυρίως μονοσύλλαβα, προσλαμβάνουσι πρὸς σχηματισμὸν τοῦ πληθυντικοῦ ε καὶ παραλλάσσουσι τὸ ῥιζικὸν φωνήεν.

Ἐνικός. Παράδειγμα. Πληθυντικός.

Ὁ. die Hand ἡ χεὶρ	die Hände αἱ χεῖρες
Γ. der Hand τῆς χειρός	der Hände τῶν χειρῶν
Δ. der Hand τῇ χειρί	den Händen ταῖς χερσί
Ἀστ. die Hand τὴν χεῖρα.	die Hände τὰς χεῖρας.

Ὅμοίως·

Die Banf τὸ θρανίον.	die Magd ἡ ὑπηρετρία.
die Frucht ὁ καρπός.	die Maus ὁ ποντικός (μῦς).
die Gans ἡ χήν.	die Nacht ἡ νύξ.
die Kuh ἡ ἀγέλας.	die Nuß τὸ καρύδιον.
die Kunst ἡ τέχνη.	die Stadt ἡ πόλις.
die Luft ὁ ἀήρ.	die Wand ὁ τοίχος.

Πληθ. die Bänke, die Früchte, die Kühe, die Mäuse,
die Äpfel, die Städte κ. τ. λ.

II. Πολυσύλλαβα θηλυκὰ οὐσιαστικά.

Τὰ πλείστα τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων ἔχουσι δύο ἢ πλείονας συλλαβάς. Προσλαμβάνουσι δ' ἐν τῷ πληθυντικῷ ἀριθμῷ π ἢ ἐν ἄνευ παραλλαγῆς τοῦ ριζικοῦ φωνήεντος.¹

Παραδείγματα.

Ἐνικός.

Πληθυντικός.

Ὁ. die Blume τὸ ἄνθος	die Blumen ² τὰ ἄνθη
Γ. der Blume τοῦ ἄνθους	der Blumen τῶν ἄνθων
Δ. der Blume τῷ ἄνθει	den Blumen τοῖς ἄνθεσι
Αἰτ. die Blume τὸ ἄνθος.	die Blumen τὰ ἄνθη

Ὁ. die Feder ἡ γραφίς	die Federn αἱ γραφίδες
Γ. der Feder τῆς γραφίδος	der Federn τῶν γραφίδων
Δ. der Feder τῇ γραφίδι	den Federn ταῖς γραφίσι
Αἰτ. die Feder τὴν γραφίδα.	die Federn τὰς γραφίδας.

Ὅμοίως κλίνονται·

Die Aufgabe τὸ θέμα.	die Schule τὸ σχολεῖον.
die Birne τὸ ἀπίδιον.	die Stunde ἡ ὥρα.
die Farbe τὸ χρῶμα.	die Straße ἡ ὁδός.
die Kirsche τὸ κεράσιον.	die Tante ἡ θεία.
die Pflanze τὸ φυτόν.	die Wunde ἡ πληγή.
die Rose τὸ ρόδον.	die Schwester ἡ ἀδελφή.
die Mauer τὸ τεῖχος.	die Gabel τὸ πηροῦνιον.
die Kirche ἡ ἐκκλησία.	die Nadel ἡ βελόνη.

¹ Ἐξαιροῦνται τὰ δύο ὀνόματα Mutter καὶ Tochter, ἅτινα σχηματίζουν τὸν πληθ. ἀριθμὸν Mütter καὶ Töchter.

² Τὰ λήγοντα εἰς e, er, el θηλυκα οὐσιαστικά προσλαμβάνουσιν ἐν τῷ πληθυντικῷ μόνον π ἀντὶ τοῦ ἐν, π. χ. die Nadeln αἱ βελόναι.

die Wurzel ἡ ρίζα.

die Arbeit ἡ ἐργασία.

die Krankheit ἡ νόσος.

die Wissenschaft ἡ ἐπιστήμη.

die Hoffnung ἡ ἐλπίς.

die Königin¹ ἡ βασίλισσα.die Prinzessin¹ ἡ πριγκήπισσα.die Freundin¹ ἡ φίλη.

Παρατηρητέον, ὅτι πάντα τὰ παράγωγα ἀφηρημένα οὐσιαστικά τὰ λήγοντα εἰς εἰ (εγ), heit, fei, schaft, ung καὶ ἰν εἶναι θηλυκὰ καὶ προσλαμβάνουσιν ἐν ἑν τῷ πληθυντικῷ· π. χ. die Krankheiten, die Hoffnungen κ. τ. λ. Τὴν αὐτὴν δὲ κατάληξιν ἐν τῷ πληθυντικῷ προσλαμβάνουσι καὶ τὰ ἐξῆς μονοσύλλαβα θηλυκὰ οὐσιαστικά·

Die Frau ἡ γυνή

die Pflicht τὸ καθήκον

die Post τὸ ταχυδρομεῖον

die Schlacht ἡ μάχη

die Schuld τὸ χρέος

die Tat τὸ ἔργον

die Uhr τὸ ὠρολόγιον

die Welt ὁ κόσμος

die Zahl ὁ ἀριθμός

die Zeit ὁ χρόνος

Πληθ. die Frauen.

" die Pflichten.

" die Posten.

" die Schlachten.

" die Schulden.

" die Taten.

" die Uhren.

" die Welten.

" die Zahlen.

" die Zeiten.

Ἐκ τῶν εἰς νῆς οὐσιαστικῶν οὐδετέρων μόναι αἱ λέξεις Kenntnis = γνῶσις καὶ Erlaubnis = ἄδεια εἶναι θηλυκοῦ γένους καὶ σχηματίζουσι τὸν πληθυντικὸν εἰς ε κατὰ τὰ μονοσύλλαβα θηλυκὰ ἀνευ παραλλαγῆς τοῦ ριζικοῦ φωνήεντος διπλασιάζουσιν τὸ s, die Kenntniss = αἱ γνώσεις, die Erlaubnisse = αἱ ἄδειαι.

Λεξιλόγιον.

Die Frucht ὁ καρπός.

die Schülerin ἡ μαθήτρια.

rot ἐρυθρός —ά —όν.

schön ὡραῖος —α —ον.

die Milch τὸ γάλα.

die Aufgabe τὸ θέμα.

gekauft . . ἀγοράση.

gefunden . . εὑρη.

ich gebe δίδω.

krank ἀσθενής —ές.

lieben Sie? ἀγαπάτε;

ich liebe ἀγαπῶ.

lang μακρός —ά —όν.

schlecht κακός —ή —όν.

war ἦτο.

waren ἦσαν.

¹ Τὰ λήγοντα εἰς ἰν ὀνόματα διπλασιάζουσι τὸ π ἐν τῷ πληθυντικῷ, π. χ. die Königinnen, die Prinzessinnen ἢ Fürstinnen κ. τ. λ.

Ἀσκησις 13.

1. (Μονοσύλλαβα.) Die Hand des Kindes ist klein. Die Hände der Kinder sind klein. Die Früchte der Bäume. Die Federn der Gänse. Wir haben drei Kühe. Die Mäuse sind in den Zimmern. Die Städte sind groß. Ich liebe die Nüsse. Meine Mutter hat viele Nüsse gekauft.

2. (Πολυσύλλαβα.) Die Blumen sind schön. Die Farbe der Rose. Die Farben der Blumen. Die Feder der Königin. Die Federn meiner Schwestern. Ich habe die Aufgaben der Schülerinnen gesehen. Die Wurzeln der Pflanzen. Ich gebe diese Blumen der Königin. Die Hoffnungen der Menschen. Das Kind hat viele Kirschen. Die Mauern der Stadt sind hoch. Die Wunden des Soldaten. Die Stunden des Tages sind lang. Die Prinzessinnen sind die Schwestern des Prinzen. Die Arbeiten dieses Schülers waren sehr schlecht. Lieben Sie die Kirschen?

Θέμα 14.

1. (Μονοσύλλαβα.) Ἡ χεὶρ τῆς μαθητρίας. Αἱ χεῖρες τῆς βασιλίσσης εἶναι μικραί. Τὰ κεράσια εἶναι ὁ καρπὸς τῆς κερασέας (des Kirschbaumes). Ποῦ εἶναι αἱ χῆνες; Οἱ ποντικοὶ εἶναι μικροί. Αἱ πόλεις εἶναι ὠραῖαι. Ἀγαπάτε τὰ καρύδια; Ἐχω ἀγοράσῃ πολλὰ καρύδια. Αἱ νύκτες εἶναι μακραί.

2. (Πολυσύλλαβα.) Ἡ θεία μου ἔχει ἐν ῥόδον. Αἱ ὁδοὶ εἶναι μακραί. Ἀγαπῶ τὰ ἀπίδια. Τὸ χρῶμα τοῦ ἀνθους. Τὰ χρώματα τῶν ῥόδων. Τὰ φυτὰ τοῦ κήπου. Ταῦτα τὰ μῆλα καὶ ταῦτα τὰ ἀπίδια εἶναι κακά. Ὁ διδάσκαλός μου ἔχει 3 ἰδὴ τὰ 2 θέματά μου. Ἴδου ἡ ἐπιστολὴ τῆς βασιλίσσης. Αἱ ἀδελφαί μου εἶναι ἀσθενεῖς. Αἱ γραφίδες σας (Ihre) εἶναι πολὺ καλά. Τὰ τείχη τῆς πόλεως εἶναι ὑψηλά. Τὰ κεράσια εἶναι ἐρυθρά. Τὰ φυτὰ ἔχουσι ρίζας. Αἱ ἀδελφαί μου ἔχουσιν 3 ἀγοράσῃ 1 πολλὰ 2 κεράσια. Εἰς τρεῖς ὥρας. Αἱ μαθήτριά αὗται εἶναι πολὺ μικραί.

Διάλογος.

Haft du meine Feder?	Deine Schwester hat sie (αὐτήν).
Haben Sie Kirschen gekauft?	Nein, ich habe Birnen gekauft.
Sind die Nadeln Ihrer Schwester gut?	Ja, sie sind sehr gut.

Wo ist die Königin?
Wo sind die Schwestern dieses
Mädchens?

Wie sind die Kirschen?
Lieben Sie die Rosen?
Hat der Soldat viele Wunden?
Sind diese Arbeiten gut?
Haben Sie eine Uhr?

Die Königin ist in der Kirche.
Sie sind in der Schule.

Die Kirschen sind rot.
Ja, ich liebe die Rosen.
Er hat drei Wunden.
Nein, sie sind sehr schlecht.
Ich habe zwei Uhren.

ΜΑΘΗΜΑ ΟΓΔΟΟΝ

Πέμπτη κλίσις.

Κατὰ τὴν πέμπτην κλίσιν κλίνονται πάντα τὰ οὐδέτερα οὐσιαστικά, ἔξαιρουμένων τῶν εἰς εἰ, ἐν, ἐρ, ἰεῖν καὶ φεῖν ληρόντων οὐδετέρων τῆς πρώτης κλίσεως.

Τὰ οὐδέτερα ταῦτα ὀνόματα διαιροῦνται εἰς δύο κατηγορίας, ἧτοι

1. εἰς μονοσύλλαβα,
2. εἰς πολυσύλλαβα.

§ 1. Τὰ μονοσύλλαβα οὐδέτερα οὐσιαστικά σχηματίζουν τὸν ἐνικὸν ἀριθμὸν ὡς τὰ ὀνόματα τῆς τρίτης κλίσεως, τ. ἔ. προσλαμβάνουσιν ἐν μὲν τῇ γενικῇ εἰς ἢ ε, ἐν δὲ τῇ δοτικῇ ε (ἢ ἄνευ καταλήξεως). Τὸν πληθυντικὸν δὲ σχηματίζουν διὰ τῆς καταλήξεως ἐν (δοτ. διὰ τῆς ἐρν) καὶ πᾶσχουσι παραλλαγὴν τοῦ ριζικοῦ φωνήεντος.

Παραδείγματα μονοσυλλάβου οὐδετέρου.

Ἐνικός.

Πληθυντικός.

Ὁ. das Kind τὸ παιδίον	die Kinder τὰ παιδιά
Γ. des Kindes τοῦ παιδίου	der Kinder τῶν παιδίων
Δ. dem Kind(e) τῷ παιδίῳ	den Kindern τοῖς παιδίοις
Αἰτ. das Kind τὸ παιδίον.	die Kinder τὰ παιδιά.

Ὁ. das Buch τὸ βιβλίον	die Bücher τὰ βιβλία
Γ. des Buch(es) τοῦ βιβλίου	der Bücher τῶν βιβλίων
Δ. dem Buch(e) τῷ βιβλίῳ	den Büchern τοῖς βιβλίοις
Αἰτ. das Buch τὸ βιβλίον.	die Bücher τὰ βιβλία.

Ὅμοίως κλίνονται καὶ τὰ ἑξῆς·

Das Blatt τὸ φύλλον.	das Ei τὸ ὠόν.
das Band ἡ ταινία.	das Feld τὸ πεδίον.
das Bild ἡ εἰκών.	das Haus ἡ οἰκία.
das Dorf τὸ χωρίον.	das Kalb τὸ μοσχάριον.
das Kleid ἡ ἐσθῆς, τὸ φόρεμα.	das Lied τὸ ᾄσμα.
das Land ἡ χώρα.	das Nest ἡ φωλ
das Huhn ἡ ὄρνις.	das Faß ¹ ὁ πίθος.
das Tuch ¹ τὸ μανδήλιον.	das Horn τὸ κέρας.

Πληθ. die Blätter, die Bänder, die Dörfer, die Eier, die Häuser, die Kleider, die Länder, die Lieder, die Nester κ. τ. λ.

Σημ. Περί τῶν ἑξαιρέσεων γίνεται λόγος ἐν τῷ 10. μαθηματι, σελ. 50.

§ 2. Τὰ πολυσύλλαβα οὐδέτερα προσλαμβάνουσιν ἐν τῇ ἐνικῇ γενικῇ s, τὸν δὲ πληθυντικὸν σχηματίζουν ὡς καὶ τὰ τῆς τρίτης κλίσεως, ἥτοι προσλαμβάνουσιν e.²

Παράδειγμα πολυσυλλάβου οὐδετέρου.

Ἐνικός.

Πληθυντικός.

Ὁ. das Geschäft ἡ ἐργασία	die Geschäfte αἱ ἐργασίαι
Γ. des Geschäftes τῆς ἐργασίας	der Geschäfte τῶν ἐργασιῶν
Δ. dem Geschäft τῇ ἐργασίᾳ	den Geschäften ταῖς ἐργασίαις
Αἰτ. das Geschäft τὴν ἐργασίαν.	die Geschäfte τὰς ἐργασίας.

Ὅμοίως·

Das Geschenk τὸ δῶρον.	das Gesetz ὁ νόμος.
das Gewehr τὸ ὄπλον.	das Gebäude τὸ οἰκοδόμημα,
das Gespräch ἡ ὁμιλία	τὸ κτίριον.
das Gebirge τὸ ὄρος.	das Gebiet ἡ κυριαρχία.
das Gemälde ἡ ζωγραφία,	das Kamel ἡ κάμηλος.
ἡ εἰκών.	das Metall τὸ μέταλλον.

¹ Ὡσαύτως τὰ σύνθετα das Tintenzaß τὸ μελανοδοχεῖον (πληθ. Tintenzäßer), das Taschentuch τὸ ρινόμακτρον (πληθ. Taschentücher). Τὸ ἀπλὸν Tuch ἐπὶ τῆς γεν. σημασίας τὸ ὕφασμα σχηματίζει πληθυντικὸν Tuche.

² Τὸ Gesicht τὸ πρόσωπον σχηματίζει τὸν πληθ. Gesichter ἐπὶ τῆς σημ. αἱ ὄψεις, τὸ πρόσωπον, π. χ. Gesichter schneiden = διαστρέφειν τὸ πρόσωπον, καὶ Gesichte ἐπὶ τῆς σημ. ὀπτασία, φάσματα, ἡ προφητεία.

das Papier ὁ χάρτης. das Konzert ἡ συναυλία.
 das Billet τὸ γραμματίον, τὸ εἰσιτήριον.
 das Kompliment ἡ πρόςρησις.

Πληθ. die Geschenke, die Gebirge, die Gemälde, die
 Gesetze, die Kamele, die Billette κ. τ. λ.

Λεξιλόγιον.

Die Tür(e) ἡ θύρα.	reich πλούσιος —α —ον.
das Gold ὁ χρυσός.	grün πράσινος —η —ον.
das Silber ὁ ἄργυρος.	wie? πῶς;
das Huhn ἡ ὄρνις, τὸ ὀρνίθιον.	aber ἀλλά.
die Nichte ἡ ἀνεψιά.	neu νέος —α —ον (καινός)

Ἀσκησις 15.

1. (Μονοσύλλαβα.) Das Kind hat ein Buch. Ich habe zwei Bücher. Die Straße des Dorfes. In dem Dorf. Die Blätter des Baumes. Die Türe des Hauses. Die Häuser der Stadt sind hoch. Die Kinder sind in dem Felde. Die Länder der Könige sind sehr groß. Ich gebe das Buch den Kindern des Lehrers. Meine Schwester singt (ψάλλει) Lieder. Die Bücher meiner Nichte sind neu. Wo haben Sie diese Kleider gekauft? Sie sind sehr schön. Ich liebe die Eier der Hühner.

2. (Πολυσύλλαβα.) Die Geschäfte des Vaters. Die Geschenke der Königin waren reich. Ich habe drei Billette für das Konzert gekauft. Jene Gebäude sind sehr alt. Die Gesetze der Amerikaner. Das Gold und das Silber sind Metalle.

Θέμα 16.

1. Τὸ βιβλίον τοῦ παιδίου. Τὰ βιβλία τῶν παιδίων. Αἱ θύραι τῶν οἰκιῶν. Τὸ χωρίον εἶναι μικρόν. Τὰ χωρία εἶναι μικρά. Τὰ φύλλα τῶν δένδρων εἶναι πράσινα. Εὖρον (= ἔχω εὖρη) δύο φωλεάς. Τὰ ὡὰ εἶναι ἐν ταῖς φωλεαῖς (δοτ.). Γνωρίζω τὰς χώρας τοῦ βασιλέως, εἶναι πολὺ πλούσιαι. Τὰ ὡὰ τῶν πτηνῶν εἶναι μικρά. Ἀγαπῶ τὰ ὡὰ τῶν ὀρνίθων.

2. Τὰ δῶρα τοῦ βασιλέως. Τὰ ὄπλα τῶν στρατιωτῶν. Οἱ νόμοι τῶν Ἀγγλων. Τὰ ὄρη ταύτης τῆς χώρας εἶναι ὑψηλά. Ταῦτα τὰ κτίρια εἶναι πολὺ μεγάλα. Εἶδετε (= ἔχετε ἴδῃ) τὰς εἰκόνας τοῦ πρίγκηπος; Δότε μοι δύο εἰσιτήρια

διὰ (für) τὴν συναυλίαν. Τὸ χρώμα τοῦ χάρτου. Εἶδον
τρεῖς καμήλους.

Διάλογος.

Welches (ποῖον) Buch haben Ich habe dieses Buch gelesen.

Sie gelesen (ἀνέγνωτε)?

Wo wohnen (κατοικεῖτε) Sie? Ich wohne in einem Dorfe.

Hat die Frau viele Kinder? Sie hat drei Kinder.

Was hat das Kind gekauft? Es hat Bilder gekauft.

Haben Sie die Gemälde des Ja, ich habe sie gesehen.

Prinzen gesehen?

Lieben Sie die Eier? Ja, die Eier der Hühner.

Was haben die Vögel? Die Vögel haben Nester.

Wo sind die Eier der Vögel? Sie sind in den Nestern.

Wie sind die Blätter der Die Blätter der Bäume sind

Bäume? grün.

Wie sind die Metalle? Die Metalle sind schwer (βαρέα).

ΜΑΘΗΜΑ ENATON

Περὶ τῆς ἐπιμεριστικῆς ἐννοίας τῶν ὀνομάτων.

Πρὸς δῆλωσιν τῆς ἐπιμεριστικῆς ἐννοίας τίθενται τὰ
ἐπιμεριστικά ὀνόματα, ἥτοι τὰ δηλοῦντα μέρος τοῦ ὅλου,
ἐν τῇ γερμανικῇ γλώσσῃ ἀνάρθρωως εἴτε ἐν τῷ ἐνικῷ, εἴτε
ἐν τῷ πληθυντικῷ ἀριθμῷ, π. χ.

Brot τοῦ ἄρτου. Kinder τῶν παιδιῶν.

Wasser τοῦ ὕδατος. Schafe τῶν προβάτων.

Gold τοῦ χρυσοῦ. Federn τῶν γραφίδων

Silber τοῦ ἀργύρου. κ. τ. λ.

Συνάπτονται δὲ τὰ τοιαῦτα ἐπιμεριστικά οὐσιαστικά
ἀνάρθρωως.

1. Μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν δηλοῦντων τὴν ἔννοιαν τοῦ
μέτρου, τοῦ βάρους καὶ τοῦ ἀριθμοῦ.

Παραδείγματα.

Ein Glas Wasser ἐν ποτήριον ὕδατος.

Eine Flasche Wein μία φιάλη οἴνου.

Ein Stück Brot ἐν τεμάχιον ἄρτου.

Ein Pfund Kirschen μία λίτρα κερασιῶν.

Ein Paar Strümpfe ζεύγος περιποδίων.
 Ein Duzend Bleistifte δωδεκάς μολυβδοκονδύλων.

Λεξιλόγιον.

Die Butter τὸ βούτυρον.	der Pfeffer τὸ πιπέριον.
ein Stück ἐν τεμάχιον.	der Zucker τὸ σάκχαρι.
der Schinken τὸ χοιρομήριον.	der Kaffee ὁ καφές.
das Salz τὸ ἅλας.	der Diamant (πλ. -en) ὁ ἀδάμας.
gegeben δεδομένον — δώση.	der Käse ὁ τυρός.
die Perle ὁ μαργαρίτης.	als ἡ (συγκρ.)· fünf πέντε.
das Mehl τὸ ἄλευρον.	das Bier ὁ ζύθος.

Ἀσκησις 17.

Ich habe Brot und Butter; Sie haben Brot und Käse. Die Frau hat Butter und Eier gekauft. Wollen Sie Brot und Schinken? Geben Sie mir ein Stück Brot und ein Stück Schinken. Geben Sie mir auch Salz und Pfeffer. Wollen Sie Wein? Ja, geben Sie mir Wein oder Bier. Hier ist eine Flasche Wasser. Ich habe Birnen und Apfel gekauft; ich gebe sie (αὐτὰ) den Kindern meines Lehrers. Haben Sie Tinte? Hier sind Federn, Papier und Tinte. Hat der Schüler Bleistifte? Er hat ein Duzend Bleistifte, und drei oder vier Federn.

Θέμα 18.

Ἐχομεν σάκχαρι καὶ καφέν. Ἐχω ἄλευρον καὶ ἅλας. Ἐχετε ἐπίσης ἅλας: Ὁ βασιλεὺς ἔχει χρυσὸν καὶ ἄργυρον. Ἡ βασίλισσα ἔχει ἀδάμαντας καὶ μαργαρίτας. Ὁ θεὸς μου ἦτο ἄλλοτε ποτε (ehemals) πολὺ πλούσιος· εἶχεν οἰκίας, κήπους, ἵππους· εἶχεν ὡσαύτως χρυσὸν καὶ ἄργυρον. Ἠγόρασα (= ἔχω ἀγοράσῃ) ἐν ζεύγος ὑποδημάτων καὶ τέσσαρα ζεύγη περιποδίων. Θέλετε (wollen Sie) οἶνον, ἢ ζύθον; Δότε μοι οἶνον καὶ ἄρτον.

2. Μετὰ τῶν ποσότητος σημαντικῶν ἐπιθέτων, ἡ ἐπιρρημάτων, οἷα τὰ ἐξῆς·

viel ἢ viele πολὺ, πολλά.	mehr πλέον.
wenig ἢ wenige ὀλίγον, ὀλίγα.	genug ἱκανῶς, ἀρκετά.
wieviel? ἢ wie viele? πόσον; πόσα;	zuviel, = παραπολύ.
ebensoviel ἢ = τόσον, τόσα.	kein, = οὐδόλως.

Λεξιλόγιον.

Der Nachbar ὁ γείτων.	der Kaufmann ὁ ἔμπορος.
das Geld τὰ χρήματα.	noch ἀκόμη.
die Milch τὸ γάλα.	der Mensch ὁ ἄνθρωπος.
die Elle ὁ πῆχυς.	es gibt ὑπάρχει, ὑπάρχουσιν.
das Tuch τὸ ὕφασμα, τὸ πανίον.	sieben ἑπτά.

Ἀσκησις 19.

Haben Sie viel Geld? Ich habe wenig Geld. Wir haben genug Bücher (ἢ Bücher genug). Mein Vater hat mehr Pferde als sein Nachbar. Sie haben zuviel Wein; zwei Flaschen Wein sind genug. Viele Menschen leben (ζῶσιν) von (ἐξ) Brot und Fleisch. Ich habe mehr Strümpfe als Stiefel. Ich habe keine Schuhe. Hier sind Pferde, Hunde, Kühe, Schafe und Schweine. Wie viele Hunde hat der Gärtner? Er hat zwei Hunde, aber der Engländer hat viele Hunde. Ich habe zuviel Kaffee; geben Sie mir mehr Milch.

Θέμα 20.

Πόσας ἀγελάδας ἔχει ὁ γείτων σας; Ἐχει πέντε ἀγελάδας καὶ πολλὰ πρόβατα. Ἐχει ἡ θεία σας ἀρκετὸν βούτυρον; Ναί, ἔχει δύο λίτρας βουτύρου καὶ τρεῖς λίτρας ἀλεύρων. Ἐχει ὁ θεῖός σας τόσους σκύλους, ὅσα ἄλογα; Ἐχει περισσότερα ἄλογα, ἢ σκύλους. Πόσα χρήματα ἔχετε; Ἐχω πολὺ ὀλίγα· δὲν ἔχω ἀρκετά. Μοὶ ἐδώκατε πολὺν καφέν· δότε μοι ἀκόμη ὀλίγον γάλα. Ὑπάρχουσι πολλὰ δένδρα ἐν τούτῳ τῷ κήπῳ. Ὁ ἔμπορος ἔχει περισσότερον σάκχαρι ἢ καφέν· ἔχει ὀλίγον ὕφασμα. Ἠγόρασα ἑπτὰ πῆχεις ὑφάσματος, δύο λίτρας καφέ καὶ τρεῖς λίτρας σακχάρους.

Διάλογος.

Was hat der Kaufmann?	Er hat Salz und Pfeffer.
Hat er auch Kaffee?	Ja, er hat Kaffee und Zucker.
Was haben Sie auf dem Markte (ἐν τῇ ἀγορᾷ) gekauft?	Ich habe Butter und Eier gekauft.

Wie viele Paar Schuhe haben Sie?	Ich habe zwei Paar Schuhe und ein Paar Stiefel. <i>μωτοὶς</i>
Was hat der Knabe? <i>Was hat das Kind?</i>	Er hat federn, Bleistifte, <i>kindes</i> Papier und Tinte.

Ἐπίτομος γερμανικῆ γραμματικῆ.

Hat er auch Bücher?
 Wie viele Kinder hat der Eng-
 länder?
 Hat der Graf (ὁ κόμης) viele
 Pferde?
 Wollen Sie Bier oder Wein?

Ja, er hat viele Bücher.
 Er hat vier Söhne und fünf
 Töchter.
 Er hat wenige Pferde, aber
 viele Hunde.
 Geben Sie mir eine Flasche
 Wein.

ΜΑΘΗΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ

Ἀνώμαλοι πληθυντικοὶ ἀριθμοί.

Τὰ ἐπόμενα οὐσιαστικὰ σχηματίζουσι τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν ἀνωμάλως ὡς ἑξῆς·

1. Οὐσιαστικὰ τῆς πρώτης κλίσεως.

Der Bäuer ὁ χωρικός	Πληθ. die Bauern.
der Vetter ὁ ἐξάδελφος	" die Vettern.
der Nachbar ὁ γείτων	" die Nachbarn.
der Namen ἡ Name τὸ ὄνομα	" die Namen.

2. Οὐσιαστικὰ τῆς δευτέρας κλίσεως.

Der Staat τὸ κράτος	Πληθ. die Staaten.
der Strahl ἡ ἀκτίς	" die Strahlen.
der See ἡ λίμνη	" die Seen.

3. Οὐσιαστικὰ τῆς τρίτης κλίσεως.

Der Mann ὁ ἄνθρωπος	Πληθ. die Männer.
der Gott ὁ θεός	" die Götter.
der Wurm ὁ σκώληξ	" die Würmer.
der Wald τὸ δάσος	" die Wälder.

4. Οὐσιαστικὰ τῆς τετάρτης κλίσεως.

Die Mutter ἡ μήτηρ	Πληθ. die Mütter.
die Tochter ἡ θυγάτηρ	" die Töchter.

5. Οὐσιαστικὰ τῆς πέμπτης κλίσεως.

Das Herz ἡ καρδιά	Πληθ. die Herzen.
das Ohr τὸ οὖς	" die Ohren.
das Auge ὁ ὀφθαλμός	" die Augen.

das Jahr τὸ ἔτος	Πληθ. die Jahre.
das Haar ἡ θρίξ	" die Haare.
das Tier τὸ ζῷον	" die Tiere.
das Schaf τὸ πρόβατον	" die Schafe.
das Schiff τὸ πλοῖον	" die Schiffe.
das Spiel τὸ παίγνιον	" die Spiele.
das Heft τὸ τετράδιον	" die Hefte.
das Pferd τὸ ἄλογον	" die Pferde.
das Schwein ὁ χοῖρος	" die Schweine.
das Werk τὸ ἔργον	" die Werke.

Λεξιλόγιον.

Die Erde ἡ γῆ.	blau κυανοῦς — ἡ — οὖν.
warm θερμός — ἡ — ὄν.	wer? τίς;
Deutsche πληθ. Γερμανοί.	verkauft πωλήση.
Kennen Sie? γνωρίζετε;	die Gabel τὸ πηρούνιον.
der Amerikaner ὁ Ἀμερικανός.	der Löffel τὸ κοχλιάριον.
der Römer ὁ Ῥωμαῖος.	das Messer τὸ μαχαίριον.
die Sonne ὁ ἥλιος.	der Apfel τὸ μήλον.
blond ξανθός — ἡ — ὄν.	die Birne τὸ ἀπίδιον.

Ἀσκησις 21.

Die Bauern sind in den Dörfern. Ich habe zwei Vettern. Die Strahlen der Sonne sind warm. Diese Männer sind Deutsche. Die Würmer sind in der Erde. Die Römer hatten viele Götter. Die Mütter lieben (ἀγαπῶσι) ihre Töchter. Ich kenne die Herzen der Kinder. Die Ohren des Esels sind lang. Die Augen des Mädchens sind blau. Drei oder vier Jahre. Die Schafe und Schweine sind kleiner (μικρότεροι) als die Pferde. Der Schüler hat zwei Hefte gekauft. Ich habe die Schiffe der Amerikaner gesehen. Ich liebe die Spiele der Kinder. ^{Wie?} Wohin essen Sie Ihr ^{mit welcher Gabel?} Fleisch? Ich esse mein Fleisch mit einer Gabel. Welche Früchte essen Sie gern? Ich esse gern Apfel und Birnen. Haben Sie die Löffel, die Gabeln und die Messer auf den Tisch ^{gelegt?} ~~gelegt~~ Ja, gnädige Frau (κυρία, δέσποινα). Wir haben aber keinen Wein und kein Brot.

Θέμα 22.

Αἱ οἰκίαι τῶν χωρικῶν. Οἱ γείτονές μου εἶναι φίλοι μου. Οἱ δύο ἐξάδελφοί μου εἶναι ἀσθενεῖς. Ἀγαπῶ τὰς

ἄκτινας τοῦ ἡλίου. Αἱ θυγατέρες ἀγαπῶσι τὰς μητέρας των. *WEL Sind* Τίνες εἶναι οὗτοι οἱ ἄνθρωποι; Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι οἱ φίλοι μου. Γνωρίζετε τὰ ὀνόματα τῶν θεῶν τῶν Ῥωμαίων; Τὰ ὦτα τῶν γαλῶν εἶναι μικρά. Οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν βοῶν εἶναι μεγάλοι. Πῶς εἶναι αἱ τρίχες τῶν θυγατέρων σας; Εἶναι ξανθαί. Τὰ ἄλογα εἶναι ζῶα. Εἶδον (= ἔχω ἴδῃ) πρόβατα καὶ χοίρους. Τὰ πλοῖα τῶν Ἀγγλων καὶ τῶν Γάλλων εἶναι πολὺ ὠραία.

Διάλογος.

Was haben die Bauern?	Die Bauern haben Pferde, Kühe, Schafe und Schweine.
Wie viele Töchter hat Ihre Tante?	Sie hat drei Töchter.
Wo sind die Mütter dieser Kinder?	Sie sind in der Kirche.
Wie sind die Ohren eines Esels?	Sie sind sehr lang.
Was haben die Schüler gekauft?	Sie haben Hefte gekauft.
Hat Ihr Onkel Pferde?	Ja, er hat vier Pferde.
Wie sind die Schiffe der Franzosen?	Sie sind groß und schön.
Wo sind die Würmer?	Die Würmer sind in der Erde.
Wie sind die Strahlen der Sonne?	Die Strahlen der Sonne sind warm.
Hat der Nachbar seine Schafe verkauft?	Er hat fünf Schafe und sechs Schweine verkauft.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ

Περὶ τῶν προθέσεων.

Τὰ οὐσιαστικὰ συχνότατα ἀκολουθοῦνται ὑπὸ προθέσεων, αἵτινες ἐν ἐκάστη σχεδὸν φράσει ἀπαντῶσι· διὸ εἶναι ἀναγκαῖον νὰ γνωρίσωμεν τὰς προθέσεις ταύτας ἀπὸ τοῦδε, ὡς καὶ τὰς πτώσεις, μεθ' ὧν συντάσσονται. Παράθετομεν δ' ἐνταῦθα τὰς εὐχρηστοτάτας.

1. Προθέσεις συντασσόμεναι πάντοτε μετ'
αἰτιατικῆς.

durch διὰ (τινος).	gegen κατά, (πρός).
für διὰ (τινα, τι).	wider πρὸς, ἐναντίον.
ohne ἄνευ.	um περί (τι), περίξ.

2. Προθέσεις συντασσόμεναι πάντοτε μετὰ δοτικῆς.

aus ἐκ, ἀπό.	seit ἀπό, ἐκ (ἐπὶ χρόνου).
bei παρά (τινι).	von ἐκ, ἀπό, παρά.
mit μετὰ (τινος).	zu ἐν, εἰς, ἐπὶ.
nach μετὰ (τινα, τι).	gegenüber ἀπέναντι.

3. Προθέσεις συντασσόμεναι μετὰ γενικῆς.

statt ἢ anstatt ἀντί, während ἐπὶ (μετὰ γεν. χρόνου),
ἐν καιρῷ, wegen ἔνεκα, ἐξ αἰτίας.

Λεξιλόγιον.

Der Hof ἡ αὐλή.	der Winter ὁ χειμῶν.
das Bad τὸ λουτρόν.	der Herr ὁ κύριος.
die Erlaubnis ἡ ἄδεια.	gehen Sie? πηγαίνετε;
das Schloß τὸ μέγαρον.	ich gehe πηγαίνω.
der Bediente ὁ ὑπηρέτης.	erhalten εἰλημμένον, λάβη.
die Brücke ἡ γέφυρα.	ausgegangen ἐξέλθω.
der Monat ὁ μῆν.	der Regen ἡ βροχή.
das Geschenk τὸ δῶρον.	der Vogel τὸ πτηνόν.

Ἀσκησις 23.

1. Gehen Sie durch den Garten? Nein, ich gehe durch den Hof. Dieser Hut ist für den Sohn des Grafen. Ich habe Geschenke für die Kinder meines Lehrers gekauft. Gegen die Mauer. Die Schüler sind ohne meine Erlaubnis ausgegangen. Gehen Sie um die Kirche? Nein, ich gehe um das Dorf.

2. Ich komme (έρχομαι) aus der Stadt. Die Post ist bei der Kirche. Ich habe den Vater mit seinem Sohne gesehen. Nach dem Regen. Der Franzose wohnt (κατοικεῖ) bei dem Schlosse. Ich bin seit drei Tagen hier. Ich spreche von dem Vater und der Mutter meiner Schülerin. Wegen des Regens. Während des Winters.

Θέμα 24.

1. Διὰ τοῦ παραθύρου. Διὰ τοῦ κήπου. Πηγαίνω διὰ τῆς πόλεως. Τοῦτο τὸ ῥόδον εἶναι διὰ τὴν πριγκήπισσαν. Ταῦτα τὰ βιβλία εἶναι διὰ τὸν διδάσκαλόν μου. Αἱ θυγατέρες ἐξῆλθον ἄνευ τῆς ἀδείας τῆς μητρός των. Πέριξ τῆς τραπέζης. Πρὸς τὸ δένδρον. Ὁ υἱὸς ἐξῆλθεν ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ πατρός του. Τὰ πτηνὰ πετώσι (fliegen) περίξ τοῦ μεγάρου τῆς βασιλείσης.

2. Τὸ παιδίον ἔρχεται ἐκ (aus) τοῦ σχολείου. Ἡ ἀνεμιά μου ἔρχεται ἐκ τοῦ κήπου. Παρὰ τῇ γεφύρᾳ. Παρὰ τῇ ἐκκλησίᾳ. Ὁ ὑπηρέτης ἦτο παρὰ τῷ κυρίῳ του. Ὁ κήπος εἶναι παρὰ τῇ οἰκίᾳ. Ἡ ἀδελφή μου εἶναι ἀσθενὴς ἀπὸ ἐνὸς μηνός. Ἐξ αἰτίας τῆς ἐπιστολῆς. Ἐν καιρῷ (διαρκούσης) τῆς βροχῆς.

4. Προθέσεις συντασσόμεναι ὅτε μὲν μετὰ δοτικῆς, ὅτε δὲ μετ' αἰτιατικῆς.

Αἱ ἐπόμεναι ἐννέα προθέσεις συντάσσονται μὲν μετὰ δοτικῆς, ὅταν φανερώνωσι στάσιν, ἢ δηλῶσι τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἐνεργεῖται τι, ἰδίᾳ δὲ μετὰ τῶν ῥημάτων εἶναι, εὐρίσκεσθαι, μένειν, κατοικεῖν κ. τ. λ., συντάσσονται δὲ μετ' αἰτιατικῆς, ὅταν φανερώνωσι τὴν ἐκ τόπου εἰς τόπον κίνησιν· π. χ. εἶμαι παρὰ τῷ παραθύρῳ ἐκφράζεται διὰ τοῦ ich bin ἢ stehe an dem Fenster (δοτ.)· ἀλλὰ πηγαίνω εἰς τὸ παράθυρον διὰ τοῦ ich gehe an das Fenster.

an ἐν, εἰς, παρὰ.

neben πλησίον.

auf ἐπὶ, ἐπάνω.

vor¹ πρό, ἔμπροσθεν.

hinter μετά, ὀπισθεν.

über ὑπέρ, ὑπεράνω.

in¹ ἐν, ἐντός, εἰς.

unter ὑπό, ὑποκάτω.

zwischen μεταξύ.

Παρατηρητέον, ὅτι τινὲς τῶν προθέσεων ἐνοῦνται μετὰ τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου καὶ ἀποτελοῦσι μίαν λέξιν, οἷον

am ἀντὶ an dem.

in ἀντὶ in dem.

ans (an's) " an das.

ins " in das.

beim " bei dem.

übers " über das.

durchs " durch das.

vom " von dem.

Π. χ. am Fenster; im Garten; ins Wasser.

¹ Αἱ προθέσεις in καὶ vor ἐπὶ χρόνου συντάσσονται ἀείποτε μετὰ δοτικῆς, π. χ. in zwei Tagen = εἰς δύο ἡμέρας, vor einem Jahr(e) = πρὸ ἐνὸς ἔτους.

Λεξιλόγιον.

Der Arm ὁ βραχίων.	das Bett ἡ κλίνη.
die Türe, das Tor ἡ θύρα,	das Theater τὸ θέατρον.
πύλη.	gehen Sie πηγαίνετε.
der Boden τὸ ἔδαφος.	kommen ἐρχεσθαι.
der Stall ὁ σταῦλος.	so οὕτω (ἔτσι).
wohnt κατοικεῖ.	zu Hause οἶκοι.
das Schaf τὸ πρόβατον.	auch ὡσαύτως, καί, προσέτι.

Ἀσκησις 25.

1. An dem (am) Arm. An der Türe. Auf dem Boden. Hinter dem Tor(e). Neben der Brücke. Auf den Bäumen. Ich bin in dem Hause. Ich gehe in das Haus. Die Kinder sind in der Schule. Sie gehen (πηγαίνουν) in die Schule. Die Pferde sind in dem Stall. Die Kühe sind in dem (ἢ im) Hof. Die Schafe sind auf den Feldern.

2. Das Bett steht (εἶναι) zwischen der Türe und dem Fenster. Der Hund liegt unter dem Stuhle. Wir wohnen in der Stadt. Unser Freund wohnt in einem Dorfe. Die Fische sind im Wasser. Die Frauen sind in der Kirche. Gehen Sie aufs Schloß? Nein, wir gehen auf die Brücke.

Θέμα 26.

1. Παρὰ τῷ παραθύρῳ. Ἐντὸς τῆς αὐλῆς. Ἐν τοῖς δωματίοις. Τὸ ταχυδρομεῖον εἶναι πλησίον τῆς ἐκκλησίας. Οἱ μαθηταὶ πηγαίνουν (gehen) εἰς (in) τὴν ἐκκλησίαν· αἱ μαθήτραι πηγαίνουν ὡσαύτως εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Ποῦ εὑρετε τὸ μολυβδοκόνδυλόν μου; Ἦτο ὑπὸ τὴν τράπεζαν. Ὁ σκύλος εἶναι ἔμπροσθεν τῆς θύρας. Τὰ ἄνθη εἶναι πρὸ τοῦ παραθύρου.

2. Ἡ ῥάβδος μου ἔπεσεν (ist ... gefallen) εἰς τὸ νερόν. Ὁ ῥάπτης εἶχε τὸν πῖλον ἐν τῇ χειρί. Μεταξὺ δύο δένδρων (dot.). Ὁ σκύλος εἶναι ὑπὸ τὴν κλίνην. Τὸ δένδρον εἶναι ὀπισθεν τοῦ κήπου. Οἱ καρποὶ εἶναι ἐπὶ τῶν δένδρων.

Διάλογος.

Wo ist Ihr Lehrer?	Er ist im (ἢ in dem) Zimmer.
Wo sind die Schüler?	Sie sind in dem (im) Hof.
Wo wohnt Herr Moll?	Er wohnt in der Stadt, neben der Brücke.

Ἄσθ du meine Feder ge-	Ja, sie war unter dem Stuhl.
funden?	
Wo war der Knabe?	Er war an dem flusse.
Wohin (που) gehen diese	Sie gehen in den Wald.
Frauen?	
Haben Sie meine Nichte ge-	Ja, sie ist in dem (im) Garten.
sehen?	
Woher (πόθεν) kommen Sie?	Ich komme aus dem Bad.
Wohin gehen Sie?	Ich gehe nach Hause.
Wo waren Sie, mein Freund?	Ich war im Theater.
Wo sind Ihre Pferde?	Sie sind in dem (im) Stall.
Sind Ihre Neffen zu Hause?	Nein, sie sind nicht zu Hause;
	sie sind ausgegangen.

ΜΑΘΗΜΑ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ

Περὶ τῶν κυρίων ὀνομάτων.

Ἡ κλίσις τῶν κυρίων ὀνομάτων εἶναι ἀπλουστάτη, ἥτοι ἢ μὲν γενική προσλαμβάνει s, αἱ δὲ ἄλλαι πτώσεις μένουσιν ἀμετάβλητοι. Προηγούμενου τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου, τὸ κύριον ὄνομα μένει ἀμετάβλητον καθ' ὅλας τὰς πτώσεις.

1. Ἀρσενικὰ κύρια ὀνόματα.

Ὁ. Ludwig (Λουδοβίκος)	Friedrich Φρειδερίκος
Γ. Ludwigs (ἡ des Ludwig)	Friedrichs (ἡ des Friedrich)
Δ. Ludwig (ἡ dem Ludwig)	Friedrich (ἡ dem Friedrich)
Αἰτ. Ludwig (ἡ den Ludwig).	Friedrich (ἡ den Friedrich).

Ὁμοίως·

Wilhelm Γουλιέλμος.	Eduard Ἐδουάρδος.
Georg Γεώργιος.	Heinrich Ἑρρίκος.
Karl Κάρολος.	Johann Ἰωάννης.

Ἰδιαίτεροι κανόνες.

1) Ὅταν προηγῇται ἐπίθετον κυρίου τινὸς ὀνόματος, τὸ μὲν ἐπίθετον λαμβάνει ἄρθρον, τὸ δὲ κύριον ὄνομα τίθεται ἀνάρθρως καὶ δὲν κλίνεται, π. χ.

Ὁ. der arme Heinrich ὁ (πτωχὸς) δυστυχὴς Ἑρρίκος
Γ. des armen Heinrich κ. τ. λ.
Δ. dem armen Heinrich
Αἰτ. den armen Heinrich.

2) Τῶν κυρίων ὀνομάτων τὰ λήγοντα εἰς συριστικὸν σύμφωνον (s, ſ, ſch, r καὶ z) ἀναπληροῦσι τὸ s τῆς γενικῆς ἢ διὰ τοῦ ἄρθρου des, ἢ διὰ τῆς καταλήξεως ens, π. χ. Augustus Αὐγούστος, Γ. des Augustus, der Bruder des Thomas ὁ ἀδελφὸς τοῦ Θωμᾶ, die Bücher Moritzens τὰ βιβλία τοῦ Μαυρικίου.

2. Θηλυκὰ κύρια ὀνόματα.

Τὰ θηλυκὰ κύρια ὀνόματα, καὶ μάλιστα τὰ εἰς e λήγοντα, συνήθως μὲν προσλαμβάνουσιν ἐν τῇ γενικῇ ens καὶ ἐν τῇ δοτικῇ en, ἀλλὰ σχηματίζονται ἐπίσης καὶ μετὰ τοῦ ἄρθρου ἄνευ μεταβολῆς τινος, π. χ.

Ὁ. Luise Λουίζα	Marie Μαρία
Γ. Luizens ἢ der Luise	Mariens ἢ der Marie
Δ. Luisen ἢ der Luise	Marien ἢ der Marie
Αἰτ. Luise ἢ die Luise.	Marie ἢ die Marie.

Ὅμοιως·

Amalie Ἀμαλία.	Sophie Σοφία.
Julie Ἰουλία.	Agnes Ἀγνή.
Elise Ἐλίζα.	Karoline Καρολίνα.
Emilie Αἰμυλία.	Valentine Βαλεντίνα.

Παρατηρητέον δέ, ὅτι τὰ λήγοντα εἰς a θηλυκὰ προσλαμβάνουσιν s ἐν τῇ γενικῇ καὶ μένουσιν ἀμετάβλητα ἐν τῇ δοτικῇ, π. χ.

Emma Ἐμμα,	Γ. Emmas,	Δ. Emma.
Anna Ἄννα,	Γ. Annas	Δ. Anna, κ. τ. λ.

Σημ. 1. Πολλάκις ἡ γενικὴ τῶν κυρίων ὀνομάτων προτίθεται τοῦ οὐσιαστικοῦ, ἐξ οὗ ἐξαρτάται· ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει τὸ ἄρθρον παραλείπεται, π. χ. Karls Bücher τὰ βιβλία τοῦ Καρόλου. Elizens und Rosens Handschuhe τὰ χειρόκτια τῆς Ἐλίζας καὶ Ῥόζας. Racine's Werke τὰ συγγράμματα τοῦ Ῥακίνα.

Σημ. 2. Ὅταν τοῦ κυρίου ὀνόματος προηγῇται κοινὸν ὄνομα μετὰ τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου, ὡς Herr (κύριος), Frau (κυρία), Fräulein (δεσποσύνη) κ. τ. λ., τότε τοῦτο μὲν κλίνεται, ἐκείνο δὲ δὲν μεταβάλλεται, π. χ.

(Der)¹ Herr Müller
des Herrn Müller
dem Herrn Müller
(den) Herrn Müller.

(die) Frau Allard
der Frau Allard
der Frau Allard
die Frau Allard.

Οὗτω· der Sohn des Herrn Boll ὁ υἱὸς τοῦ κυρίου Μπόλλ.

Λεξιλόγιον.

Die Kappe (Mütze) ὁ πιλίσκος. der Handschuh τὸ χειρόκτιον.
das Gedicht (πλ. = e) τὸ ποίημα. gelesen ἀνεγνωσμένον.
der Oheim ἢ Onkel ὁ θεῖος. heißt ὀνομάζεται.

Ἀσκησις 27.

Ludwig ist jung. Die Kappe Heinrichs. Die Bücher
Wilhelms ἢ Wilhelms Bücher. Rousseaus Name. Ich
liebe Berangers Gedichte. Haben Sie Schillers Werke ge-
lesen? Ich habe Schillers Gedichte gelesen. Hier sind
Napoleons Werke. Emmas Mutter ist krank. Friedrich
Wilhelms Söhne. Racine, Corneille und Boileau waren
Dichter (ποιηταί). Mein Sohn heißt Karl, meine Tochter
heißt Luise. Der Oheim Johannis ist mein Bruder. Luise's
Tante heißt Adolphe. Wo sind Friedrichs Bücher? Sie
sind auf (ἐπὶ) dem Tische.

Θέμα 28.

Ὁ Ἐδουάρδος εἶναι μέγας. Ποῦ εἶναι ὁ Ἑρρίκος;
Ὁ Ἑρρίκος ἐξῆλθε καὶ ὁ Γουλιέλμος ἐπίσης ἐξῆλθεν. Ἡ
Λουίζα εἶναι ἀσθενής. Πῶς ὀνομάζεται ὁ ἀδελφός σας;
Ὀνομάζεται Λουδοβίκος. Ποῦ εἶναι ὁ πῖλος τοῦ Καρόλου;
Εἶδον τὰ χειρόκτια τῆς Λουίζης. Ἡ φίλη μου ὀνομάζεται
Αἰμυλία. Ἡ ἀδελφὴ τῆς Μαρίας εἶναι πολὺ μικρά. Οἱ
νόμοι (Gesetze) τοῦ Σόλωνος. Ἀνεγνώσατε (= ἔχετε ἀνεγνω-
σμένα) τὰ ποιήματα τοῦ Γοιθίου; Ὁ πατὴρ τοῦ δυστυχοῦς
Ἑρρίκου εἶναι ἀσθενής. Δότε τὰ μῆλα τῇ Ἰουλίᾳ καὶ τὰ
ἄνθη τῇ Σοφίᾳ. Γνωρίζετε τὸν κύριον Μύλλερν; Γνωρίζω
τὸν κύριον Μύλλερν, τὴν κυρίαν Μυλλέρου καὶ τὴν δε-
σποσύνην Αἰμυλίαν.

Διάλογος.

Wo ist Karls Vater?

Er ist hier (ἐδῶ).

Wo ist Luise's Tante?

Sie ist in Paris.

¹ Ἐν τῇ ἐνίκῃ ὀνομαστικῇ τὸ ἄρθρον ἐν γένει παραλείπεται
πρὸ τοῦ Herr κ. τ. λ., ἐνίοτε δὲ καὶ ἐν τῇ αἰτιατικῇ.

für wen (διὰ ποῖον) sind diese Handschuhe?	Sie sind für Fräulein Julie.
Haben Sie den Kaiser Napoleon gesehen?	Der Kaiser Napoleon ist gestorben (ἀπέθανεν).
Wo lebt (ἔσθι) die Kaiserin?	Sie lebt in England.
Wie heißt die Königin von England (Ἀγγλίας)?	Sie heißt Mary.
Wo sind Emilien's Federn?	Hier sind sie (ἰδοῦ).
für wen sind diese Bücher?	Sie sind für Herrn Maier.
für wen sind jene Bänder?	Sie sind für Frau Allard.

ΜΑΘΗΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Γεωγραφικά ὀνόματα.

(Ὄνόματα κύρια χωρῶν, πόλεων κ. τ. λ.)

1. Τὰ ὀνόματα τῶν χωρῶν, πόλεων καὶ νήσων τίθενται ἀνάνθρωπος, π. χ.

Frankreich ἡ Γαλλία.

Paris οἱ Παρίσιοι.

Deutschland ἡ Γερμανία.

London τὸ Λονδίνον.

Elba ἡ νήσος Ἑλβα.

Berlin τὸ Βερολίνον.

(Ἐξαιροῦνται διὰ τὴν Schweiz ἡ Ἑλβετία, διὰ τὴν Türkei ἡ Τουρκία, διὰ τὴν Krim ἡ Κριμαία, διὰ τὴν Walachei ἡ Βλαχία, διὰ τὴν Moldau ἡ Μολδαβία, διὰ τὴν Lombardie ἡ Λομβαρδία, διὰ τὴν Barbaree ἡ Βαρβαρία.)

2. Τὴν γενικὴν σχηματίζουν προσλαμβάνοντα s, π. χ. die Hauptstadt Frankreichs ἡ πρωτεύουσα τῆς Γαλλίας· der Himmel Italiens ὁ οὐρανὸς τῆς Ἰταλίας· die Straßen Berlins, Londons αἱ ὁδοὶ τοῦ Βερολίνου, Λονδίνου.

3. Τὰ λήγοντα εἰς s, x ἢ z δὲν προσλαμβάνουσι s, ἀλλὰ ἐκφέρονται μετὰ τῆς προθέσεως von, ἢ τίθενται ἀπλῶς, προτιθεμένης τῆς λέξεως Stadt π. χ. die Straßen von Paris, ἢ der Stadt Paris αἱ ὁδοὶ τῶν Παρισίων.

Σημ. Ἡ πρόθεσις von δύναται νὰ τεθῇ καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ἄλλων ὀνομάτων τῶν χωρῶν καὶ πόλεων, π. χ. die Produkte von England τὰ προϊόντα τῆς Ἀγγλίας, die Straßen von London αἱ ὁδοὶ τοῦ Λονδίνου.

4. Ἡ δοτικὴ καὶ ἡ αἰτιατικὴ δὲν μεταβάλλονται, π. χ. wir leben in Europa (δοτ.) Ζῶμεν ἐν Εὐρώπῃ, ich liebe Frankreich (αἰτ.) ἀγαπῶ τὴν Γαλλίαν.

5. Μετὰ τὰ κινήσεως σημαντικά ῥήματα, ὅσα τὰ *gehen* πηγαίνειν, *schicken* πέμπειν κ. τ. λ. συνάπτεται μετὰ τῶν κυρίων ὀνομάτων ἐν τῇ γερμανικῇ γλώσσῃ ἢ πρόθεσις *nach*, π. χ. *wir gehen nach Amerika* πηγαίνομεν εἰς τὴν Ἀμερικὴν, *nach Rom* εἰς τὴν Ῥώμην, *nach Straßburg* εἰς τὸ Στρασ-σβούργον.

6. Μετὰ τὰ στάσεως σημαντικά ῥήματα συνάπτεται μετὰ τῶν κυρίων ὀνομάτων τῶν χωρῶν καὶ πόλεων ἢ πρόθεσις *in*, π. χ. *mein Bruder ist in Amerika*, *in Rom*, *in Paris* ὁ ἀδελφός μου εἶναι ἐν Ἀμερικῇ, ἐν Ῥώμῃ, ἐν Παρισίοις.

7. Παραθέτομεν ἐνταῦθα τὰ ὀνόματα τῶν κυριωτέρων χωρῶν.

Europa	Εὐρώπη.	Spanien	Ἰσπανία.
Asien	Ἀσία.	Italien	Ἰταλία.
Afrika	Ἀφρική.	Griechenland	Ἑλλάς.
Amerika	Ἀμερική.	Preußen	Πρωσσία.
England	Ἀγγλία.	Rußland	Ῥωσσία.
Frankreich	Γαλλία.	Belgien	Βέλγιον.
Deutschland	Γερμανία.	die Schweiz	Ἑλβετία.
Oesterreich	Αὐστρία.	die Türkei	Τουρκία.

8. Τὰ πλείστα τῶν ἐθνικῶν ὀνομάτων τῶν ἐκ τῶν χωρῶν καὶ πόλεων τούτων ἐσχηματισμένων λήγουσιν εἰς *er* καὶ κλίνονται κατὰ τὴν πρώτην κλίσιν, ὅσον

Der Europäer	ὁ Εὐρωπαῖος.	der Engländer	ὁ Ἀγγλος.
der Spanier	ὁ Ἰσπανός.	der Italiener	ὁ Ἰταλός.
der Amerikaner	ὁ Ἀμερικανός.	der Römer	ὁ Ῥωμαῖος.

Γ. des Europäers, des Engländer, Πληθ. die Spanier κ. τ. λ.

9. Τὰ δὲ θηλυκὰ αὐτῶν σχηματίζονται διὰ τῆς προσλήψεως τῆς καταλήξεως *in*, π. χ. *die Engländerin*, *die Italienerin*, *die Französin*.

10. Τὰ ἑξῆς λήγουσιν εἰς *e* καὶ κλίνονται κατὰ τὴν δευτέραν κλίσιν.

Der Deutsche	ὁ Γερμανός.	der Russe	ὁ Ῥώσσο.
der Franzose	ὁ Γάλλος.	der Türke	ὁ Τοῦρκος.
der Preuze	ὁ Πρωσσο.	der Grieche	ὁ Ἑλλην.
der Schwede	ὁ Σουηδός.	der Slawe	ὁ Σλαῦος.

Γ. des Deutschen, Πληθ. die Griechen, die Franzosen.

Λεξιλόγιον.

Das Product to προῖόν.	hübsch εὐμορφος —ον.
Wien ἡ Βιέννη.	ist angekommen ἐφθάσεν.
das Gebirge τὸ ὄρος.	kalt ψυχρός —ά —όν.
das Land ἡ χώρα.	warm θερμός —ή —όν.
die Hauptstadt ἡ πρωτεύουσα.	hoch ὑψηλός —ή —όν.
ich komme ἔρχομαι.	lang μακρός —ά —όν.
fruchtbar εὐφορος —ον.	Athen Ἀθῆναι.
ich gehe πηγαίνω.	die Straße ἡ ὁδός.
der Esel ὁ ὄνος.	

Ἀσκησις 29.

Asien ist sehr groß. Die Flüsse Rußlands sind groß. Welches (ποῖα) sind die Producte Englands? Die Straßen Berlins (ἢ von Berlin) sind schön. Napoleon war der Kaiser der Franzosen. Ich war (ἦμην) in Oesterreich und in Preußen. Welches Land ist dieses? Dieses ist Griechenland. Kennen Sie Philadelphia? Ja, es ist (εἶναι) eine Stadt in Amerika. Ist dieser Mann ein Franzose? Nein, er ist ein Italiener; er geht (πηγαίνει) nach Amerika. Mein Sohn geht nach Paris. Paris ist die Hauptstadt Frankreichs (ἢ von Frankreich).

Θέμα 30.

Ἡ Ἀμερικὴ εἶναι πολὺ μεγάλη. Ἀγαπῶ τὴν Γερμανίαν. Τὰ χωρία τῆς Γαλλίας εἶναι εὐμορφα. Αἱ ὁδοὶ τοῦ Λονδίνου εἶναι μακραί. Γνωρίζω τὰ προϊόντα τῆς Ἰσπανίας. Τὰ ὄρη τῆς Ἰταλίας εἶναι ὑψηλά. Ὁ Ναπολέων ἦτο (war) ἐν Ῥωσσίᾳ. Ἡ Ἰταλία εἶναι πολὺ εὐφορος. Τὸ Λονδίνον εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἀγγλίας. Γνωρίζω τὰς ὁδοὺς τῆς Φραγκφούρτης. Εἶδον τὴν Βιέννην καὶ τὸ Βερολῖνον. Ὁ ἀδελφός μου εἶναι ἐν Ἀθῆναις. Ἔρχομαι ἐκ Παρισίων.

Διάλογος.

Wo ist dein Bruder?	Er ist in Frankfurt.
Welches ist die Hauptstadt von Spanien?	Madrid ist die Hauptstadt von Spanien.
Kennen Sie die Schweiz?	Ja, ich kenne die Schweiz.
Wie heißt dieses Land?	Dieses Land ist Oesterreich.
Sind diese Herren Franzosen?	Nein, mein Herr, es sind Spanier.

Wohin gehen Sie(πηγαίνετε)? Ich gehe nach Rußland.
 Gehen Sie auch nach Paris? Ja, nach Paris und nach
 London.
 Wie sind die Straßen Berlins? Sie sind lang und schön.
 Wie sind die Ohren des Esels? Die Ohren des Esels sind lang.

ΜΑΘΗΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Δεικτικά καὶ ἐρωτηματικά ἐπιθετικά ἀντωνυμίες.

§ 1. Δεικτικά ἐπιθετικά ἀντωνυμίες εἶναι αἱ ἑξῆς·

Ενικός.

᾽Αρσ.	Θηλ.	Οὐδ.	
dieser	diese	dieses	οὗτος αὕτη τοῦτο.
jener	jene	jenes	ἐκεῖνος — η — ο.
derselbe	dieselbe	daselbe	ὁ αὐτός — ἡ — ὁ.
der,	die,	das nämliche	ὁ ἴδιος — α — ον.
der,	die,	das andere	ὁ ἄλλος — η — ο.

Πληθυντικός

καὶ τῶν τριῶν γενῶν.

diese	οὗτοι	κ. τ. λ.
jene	ἐκεῖνοι	"
dieselben	οἱ αὐτοί	"
die nämlichen	οἱ αὐτοί	"
die anderen	οἱ ἄλλοι	"

Παραδείγματα.

Dieses Buch ist gut. Τοῦτο τὸ βιβλίον εἶναι καλόν.
 Geben Sie mir diesen Stocf. Δότε μοι ταύτην τὴν ῥάβδον.
 Kennen Sie jene Damen? Γνωρίζετε ἐκεῖνας τὰς κυρίας;

Σημ. Der nämliche καὶ der andere κλίνονται ὡς τὰ ἐπίθετα, π. χ.
 die nämlichen Wörter αἱ αὐταὶ λέξεις (λόγοι), i ch habe einen anderen
 Stocf ἔχω μίαν ἄλλην ῥάβδον.

§ 2. Ἐρωτηματικά ἐπιθετικά ἀντωνυμίες εἶναι αἱ ἑξῆς·

1. Welcher, welche, welches? ποῖος — α — ον; π. χ.
 Welchen Brief haben Sie? Ποῖαν ἐπιστολήν ἔχετε;
 Welche Federn haben Sie? Ποίας γραφίδας ἡγοράσατε;
 gekauft?

2. Was für ein, was für eine, was für ein?
ὁποῖός τις, ὁποῖα τις, ὁποῖόν τι; (ἢ τί;)

Πληθ. was für? ὁποῖοί τινες; κ. τ. λ.

Ταύτης τῆς ἀντωνυμίας μόνον τὸ ἄρθρον κλίνεται, ὅπερ συμφωνεῖ μετὰ τοῦ ἐπομένου οὐσιαστικοῦ, π. χ.

Was für eine Stadt ist dies? Ὅποῖα τις πόλις εἶναι αὕτη;

Was für einen Hut haben Sie? Ὅποῖόν τινα πῖλον ἔχετε;

Mit was für einer Feder? Μεθ' ὁποίας τινὸς γραφίδος;

Ἐν δὲ τῷ πληθυντικῷ τὸ ἄρθρον παραλείπεται, was für? π. χ.

Was für Bäume? Ὅποιά τινα δένδρα;

Was für Bänder wünschen Sie? Ὅποίας τινὰς ταινίας ἐπιθυμεῖτε;

Τὸ ἄρθρον παραλείπεται καὶ ἐν τῷ ἐνικῷ πρὸ τῶν ἐπιμεριστικῶν ὀνομάτων, π. χ.

Was für Fleisch? Ποῖον εἶδος κρέατος;

Was für Wein trinken Sie? Ὅποῖόν τινα οἶνον πίνετε;

Λεξιλόγιον.

Der Apfelbaum ἡ μηλέα.	die Schachtel τὸ κιβωτάριον
Kalbfleisch μόσχειον κρέας.	(τὸ κουτίον).
die Eltern οἱ γονεῖς.	der Bleistift τὸ μολυβδοκόν-
tot νεκρός —ά —όν.	δυλον.
schwarz μαῦρος —η —ον.	die Tasche τὸ θυλάκιον.
der Ring ὁ δακτύλιος.	schlecht κακός —ή —όν.
der Fehler τὸ σφάλμα.	ich habe verloren ἀπώλεσα.
das Wort (πλ. Wörter) ἡ λέξις.	ich habe gefunden εὑρον.
der Lehrer ὁ διδάσκαλος.	reich πλούσιος —α —ον.
	neu νέος —α —ον.

Ἀσκησις 31.

Dieser König ist reich. Diese Dame ist schön. Dieses Tuch ist schwarz. Jener Ring ist von Gold. Jene Feder ist sehr schlecht. Jenes Papier ist sehr gut. Derselbe Mann. Dieselbe Stadt. Jene Bäume sind sehr hoch. Welche Wörter haben Sie gelernt (ἐμάθετε;)? Ich habe die nämlichen Wörter gelernt. Welchen Wein haben Sie gekauft? Ich habe diesen Wein gekauft. Was für ein Baum ist dies? Dies

ist ein Apfelbaum. Was für Fleisch ist dies? Dies ist Kalbfleisch. Was für einen Lehrer haben Sie? Mein Lehrer ist ein Engländer.

Θέμα 32.

1. Οὗτος ὁ ἀνὴρ εἶναι ἡλικιωμένος. Αὕτη ἡ πόλις εἶναι μεγάλη. Ἐκεῖνη ἡ οἰκία εἶναι νέα. Τοῦτο τὸ δένδρον εἶναι ὑψηλόν. Αὗται αἱ γραφίδες εἶναι πολὺ καλαί. Αὕτη ἡ γυνὴ εἶναι καλή. Ἐκεῖνος ὁ ἀνὴρ εἶναι ὁ ἀδελφός μου. Ἐκεῖνο τὸ κουτίον εἶναι πολὺ μικρόν. Ὁ ἀδελφός τούτου τοῦ παιδίου ὀνομάζεται Λουδοβίκος. Δότε τοῦτο τὸ ψωμίον εἰς ταῦτα τὰ παιδιά (δοτ.). Ἐχω τὸ αὐτὸ βιβλίον. Ἐχετε τὸ αὐτὸ σφάλμα. Ποῖον σφάλμα; Ποῖον βιβλίον ἐπιθυμεῖτε; Ποίας γραφίδας ἔχετε ἀγοράσῃ; Ποία βιβλία ἔχετε ἀναγνώσῃ;

2. Ὅποιόν τινα χάρτην ἔχετε ἀγορασῃ; Τὸ ἄλλο μολυβοκόνδυλον εἶναι καλλίτερον (better). Ἐχω ἴδῃ ἐν ἄλλο ἄλογον. Γνωρίζετε ἓνα ἄλλον διδάσκαλον. Ναί, γνωρίζω ἓνα ἄλλον. Ποία μήτηρ εἶναι ἀσθενής; Ποιοὶ φίλοι ἐφθασαν; Ποῦ εἶναι τὸ ἄλλο μολυβδοκόνδυλον; Τὸ ἄλλο μολυβδοκόνδυλον εἶναι ἐν τῷ θυλακίῳ μου. Ποῖόν τινα πιλίσκον ἔχει ὁ Λουδοβίκος; Ὁ πιλίσκος τοῦ Λουδοβίκου εἶναι μαῦρος. Ποίαν ἐπιστολὴν ἔχετε ἀναγνώσῃ; Ἐχω ἀναγνώσῃ τὴν ἐπιστολὴν τῆς μητρὸς μου.

Διάλογος.

Ἰστῇ dieser Herr reich?	Ja, er ist sehr reich.
Wie sind die Früchte jener Bäume?	Sie sind sehr süß (γλυκεῖς).
Was für ein Vogel ist dies?	Es ist ein Adler (ἀετός).
Was für eine Blume haben Sie da?	Es ist ein Veilchen (ἴον).
Was für Pferde haben Sie gekauft?	Ich habe zwei junge (νέους) Pferde gekauft.
Hat Heinrich den nämlichen Stock?	Nein, er hat einen andern.
Was für Wein haben Sie getrunken? (ἐπίετε;)	Unser Wein war rot.
Welches Buch haben Sie gelesen?	Ich habe Eduards Buch gelesen.
Was für Fleisch ist das?	Das ist Kalbfleisch.

ΜΑΘΗΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Κτητικά καὶ ἀόριστοι ἐπιθετικά ἀντωνυμίας.

§ 1. Κτητικά ἐπιθετικά ἀντωνυμίας εἶναι αἱ ἑξῆς

Ἑνικός.

mein	meine	mein	ἐμός —ή —όν
dein	deine	dein	σός —ή —όν
sein	seine	sein	αὐτοῦ, ἡ του
ihr	ihre	ihr	αὐτῆς, ἡ της
unser	unsere	unser	ἡμέτερος —α —ον
Ihr	Ihre	Ihr	ὕμετερος —α —ον
(euer	eure	euer)	
ihr	ihre	ihr	αὐτῶν, ἡ των.

Πληθυντικός.

meine	ἐμοί —αί —ά
deine	σοί —αί —ά
seine	αὐτῶν, ἡ των
ihre	
unsere	ἡμέτεροι —αι —α
Ihre	ὕμετεροι —αι —α
(euere)	
ihre	αὐτῶν, ἡ των.

Ἐκ τούτων αἱ μὲν τρεῖς πρῶται κλίνονται ὡς τὸ ἀόριστον ἄρθρον εἰν (σ. 14), αἱ δὲ λοιπαὶ πέντε κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον·

Ἑνικός.

	Ἀρσ.	Θηλ.	Οὐδ.	Ἀρσ.	Θηλ.	Οὐδ.
Ὁ.	unser	unsere	unser	Ihr	Ihre	Ihr
Γ.	unseres	unserer	unseres	Ihres	Ihrer	Ihres
Δ.	unserem	unserer	unserem	Ihrem	Ihrer	Ihrem
Αἰτ.	unsern	unsere	unser	Ihren	Ihre	Ihr.

Πληθυντικός

Ὁ.	unsere	} καὶ τῶν τριῶν γενῶν.	Ihre	} καὶ τῶν τριῶν γενῶν.
Γ.	unserer		Ihrer	
Δ.	unseren		Ihren	
Αἰτ.	unsere		Ihre	

Σημ. 1. Τὰ sein, seine τίθενται, ἐὰν τὸ ὄνομα τοῦ κτήτορος ᾖ ἡναι ἄρσενικοῦ ἢ οὐδετέρου, τὰ δὲ ihr, ihre, ἐὰν ᾖ ἡναι θηλυκοῦ γένους, π. χ.

Ἐπίτομος γερμανικὴ γραμματικὴ.

Johann hat seine Feder verloren. ὁ Ἰωάννης ἀπώλεσε τὴν γραφίδα
του.

Marie hat ihre Feder verloren. ἡ Μαρία ἀπώλεσε τὴν γραφίδα
της.

Σημ. 2. Τὸ κύριε ἐξηγεῖται διὰ τοῦ *mein Herr*, ὅταν τις ἀποτεῖνεται πρὸς τινα· ἐπομένου δὲ τίτλου τινὸς τίθεται μόνον τὸ *Herr* πρὸ αὐτοῦ ἀνευ ἄρθρου, π. χ. κύριε κόμη *Herr Graf*, κύριε καθηγητὰ *Herr Professor*.

Σημ. 3. Ὅσακις γίνεται λόγος περὶ προσώπου τινός, τὸ ἄρθρον ἢ αἱ ἀντωνυμῖαι *Ihr*, εἶναι καὶ *ihr* τίθενται πρὸ τῶν λέξεων κύριος, κυρία, π. χ. ὁ κύριος πατήρ σας *Ihr Herr Vater*; ἡ δεσποινὶς ἀδελφὴ του (της) *seine (ihre) Fräulein Schwester*; ὁ κύριος διδάκτωρ (ιατρός) *der Herr Doktor*.

Σημ. 4. Τὰ *Ihr*, *Ihre* τίθενται πάντοτε χάριν εὐγενείας ἐπὶ τοῦ δευτέρου ἐνικοῦ προσώπου, π. χ. *Karl*, haben Sie *Ihre* Feder? Κάρολε, ἔχετε τὴν γραφίδα σας;

§ 2. Ἀόριστοι ἐπιθετικαὶ ἀντωνυμῖαι εἶναι αἱ ἑξῆς·

Ἑνικός.

Ἀρσ.	Θηλ.	Ὀδδ.	
jeder	jede	jedes	ἕκαστος — η — ον.
aller (all)	alle	alles (all) ¹	πᾶς — σα — ἄν.
kein	keine	kein	οὐδεὶς — μία — ἐν.
wenig	wenige	wenig	ὀλίγον — η — ον.
viel	viele	viel	πολύς — ή — ύ.
wieviel?	wie viele?	wieviel?	πόσος — η — ον;

Πληθυντικός.

alle	πάντες κ. τ. λ.
keine	οὐδένες . . .
wenige	ὀλίγοι — αι — α.
viele	πολλοί — αἱ — ἄ.
wie viele?	πόσοι — αι — α;

Αἱ ἐπόμεναι τρεῖς στεροῦνται ἐνικοῦ· *beide* ἀμφότεροι — αι — α· *einige* τινές — τινά· *mehrere* πλείονες — α (πολλοί)· *die meisten* οἱ πλείστοι.

Παραδείγματα.

Jedes Kind.	Ἐκαστον παιδίον.
Ich habe viele Bücher.	ἔχω πολλὰ βιβλία.

¹ Τὸ μετὰ τὸ πᾶς ἢ ὅλος τιθέμενον ἐν τῇ ἑλληνικῇ ἄρθρον παραλείπεται ἐν τῇ γερμανικῇ, π. χ. *alles* *Geiß* πάντα τὰ χρήματα, *alle* *Knaben* ὅλα τὰ παιδιά.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Διάλογος.

Wer hat mein Geld gefunden?	Dein Bruder hat all dein Geld gefunden.
Wie viele Fehler habe ich in meiner Übersetzung?	Sie haben mehrere Fehler, vier oder fünf.
Wer ist jener junge Mann?	Es ist der Nefse unseres Nachbarn.
Hast du einige gute Federn?	Nein, alle meine Federn sind schlecht.
Haben Sie viele Bücher?	Ich habe wenige Bücher.
Mit wem sind Sie angekommen?	Ich bin mit einigen Freunden angekommen.
Haben Sie einen Brief von Frankfurt erhalten?	Nein, ich habe keinen Brief erhalten.
Haben Sie alle Äpfel gegessen?	Nein, ich habe einige gegessen.

ΜΑΘΗΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΚΤΟΝ

Τὸ βοηθητικὸν ῥῆμα haben.

Ἐνεστώς.

Ich ¹ habe	ἔχω	wir haben	ἔχομεν
du hast	ἔχεις	ihr habt ἢ	} ἔχετε
er hat (ἀρσ.)	} ἔχει	Sie haben ²	
sie hat (θελ.)		sie haben	
es hat (οὐδ.)			ἔχουσιν.
man hat (ἀόρ.)			

Παρατατικός³.

Ich hatte	εἶχον	wir hatten	εἶχομεν
du hattest	εἶχες	ihr hattet ἢ	} εἶχετε
er hatte	} εἶχε	Sie hatten	
sie hatte		sie hatten	
es hatte			εἶχον.
man hatte			

¹ Τὸ προσωπικὸν ὑποκείμενον δὲν παραλείπεται ἐν τῇ γερμανικῇ γλώσσῃ· διὸ αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι ὡς ὑποκείμενα τότε μόνον ἐξηγοῦνται παρ' ἡμῖν, ὅταν ὑπάρχῃ ἔμφασις ἢ ἀντίθεσις.

² Πάντα τὰ ῥήματα σχηματίζουσι τὸ δεύτερον πληθυντικὸν πρόσωπον πάντων τῶν χρόνων διττῶς, ἥτοι διὰ τοῦ ihr ὑμεῖς, σεις (ἐπὶ πολλῶν προσώπων) καὶ διὰ τοῦ Sie (μετὰ κεφαλαίου ἢ) ὑμεῖς (καὶ ἐπὶ ἑνὸς προσώπου πρὸς ἑκφρασιν εὐγενείας).

³ Ὁ παρατατικὸς χρησιμεύει συγχρόνως καὶ ὡς ἀόριστος, π. χ. Hannibal überstieg die Alpen ὁ Ἀννίβας ὑπέρβη τὰς Ἀλπεῖς.

Τὸ βοηθητικὸν ῥήμα haben.

69

Sind sie | einverstanden?
d'accord?

Μέλλων ἀπλοῦς.

Ich werde ¹ . .	haben	θα ἔχω (ἢ θα λάβω κ. τ. λ.)
du wirst	haben	θα ἔχῃς
er wird	haben	θα ἔχῃ
wir werden	haben	θα ἔχωμεν
ihr werdet ἢ	haben	θα ἔχητε
Sie werden		
sie werden	haben	θα ἔχωσι.

Δυνητικός.

Ich würde . .	haben	θα εἶχον
du würdest	haben	θα εἶχες
er würde	haben	θα εἶχε
wir würden	haben	θα εἶχομεν
ihr würdet ἢ	haben	θα εἶχετε
Sie würden		
sie würden	haben	θα εἶχον.

Προστακτική.

Ἀπαρέμφατος.

Μετοχή.

habe ἔχε	haben ἔχειν	Ἐνεστώς. habend ἔχων.
habet ἢ haben Sie ἔχετε.	zu ² haben ἔχειν.	Παρωχημένος. gehabt ἔσχηκός, λαβών.

Ὑποθετικὸς τύπος.

Wenn ich . . hätte ³	ἂν εἶχον	wenn wir . . hätten	ἂν εἶχομεν
wenn du hättest	ἂν εἶχες	wenn ihr hättet ἢ	ἂν εἶχετε
wenn er hätte	ἂν εἶχε	wenn Sie hätten	
		wenn sie hätten	ἂν εἶχον.

Λεξιλόγιον.

Das Vergnügen ἢ εὐχαρίστησις.	ein Strohhut ψάθινος πῖλος. die Uhr τὸ ὠρολόγιον.
-------------------------------	--

¹ Αἱ στιγμαὶ δηλοῦσι τὴν θέσιν τοῦ ἀντακειμένου, ἢ πρὸς διορισμοῦ.

² Τὸ zu προηγούμενον τῆς ἀπαρέμφατος καθιστᾷ αὐτὴν τελικὴν· διὸ τίθεται, ὅταν ἡ ἀπαρέμφατος ἐξαρτᾶται ἐκ ῥήματος ἐπιθυμίας, ἰκανότητος ἢ ἐλπίδος σημαντικοῦ, π. χ. ich wünschte zu schlafen ἐπιθυμῶ νὰ κοιμηθῶ. Ἐξαιροῦνται τὰ λεγόμενα βοηθητικὰ ῥήματα werden, wollen, können κ. τ. λ. (βλ. μᾶθ. 22 καὶ 23), ἔξ ὧν ἐξαρτᾶται ἀπαρέμφατος ἀνευ τοῦ zu, π. χ. ich will sagen θέλω νὰ εἶπω.

³ Τὸ ῥήμα τῶν δευτερευουσῶν προτάσεων τίθεται ἐν τέλει (βλ. μᾶθ. 55).

die Aufgabe τὸ θέμα. Ferien παύσεις, διακοπαί.
 die Klasse ἡ κλάσις (ἡ τάξις). der Kaffee ὁ καφές.
 die Milch τὸ γάλα.

Ἀσκησις 35.

Ich habe ein Pferd. Mein Bruder hat auch ein Pferd.
 Du hast einen Hund. Wir haben viele Freunde in Straß-
 burg. Die Kinder haben viel Vergnügen. Ich hatte keinen
 Fehler in meiner Aufgabe. Du hattest zwei oder drei Fehler.
 Der Lehrer hatte viele Schüler in seiner Klasse. Wir
 hatten zuviel (παραπολύ) Brot. Ihr hattet zuviel Butter.
 Ich werde einen Strohhut haben. Du wirst eine Kappe
 haben. Heinrich wird einen Rock haben. Wir werden
 Ferien haben. Die Schüler und Schülerinnen würden viel
 Vergnügen haben. Wenn ich ein Pferd hätte. Wenn wir
 unsere Bücher hätten.

Θέμα 36.

Ἔχω ἓν βιβλίον. Ἔχεις μίαν γραφίδα. Ἡ Λουίζα ἔχει
 ἓν μολυβδοκόνδυλον. Ἐχει καὶ (αὐτὴ) ἓν τετράδιον. Ἐχομεν
 δύο ἵππους. Ἐχετε πολλὰς ἀγελάδας. Οἱ μαθηταὶ ἔχουσι
 περισσότερα σφάλματα ἐν τῇ μεταφράσει των. Εἶχον ἓνα
 φίλον ἐν Παρισίοις. Ὁ Φριδερίκος εἶχεν ἐπίσης φίλους
 τινάς. Εἶχομεν καφὲν καὶ γάλα. Ὁ Κάρολος θὰ ἔχῃ ἐν
 ὠρολόγιον. Θὰ ἔχω ἓνα πιλίσκον. Θὰ ἔχητε ψωμίον καὶ
 βούτυρον. Ἐχετε ὑπομονήν (Geduld). Ἄν εἶχον ἓν βιβλίον.
 Ἄν εἶχετε ἓνα ἀδελφόν. Θὰ εἶχον χρήματα.
Ich würde Geld haben.

ΜΑΘΗΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Τύπος ἐρωτηματικὸς καὶ ἀποφατικὸς τοῦ haben.

1. Τύπος ἐρωτηματικὸς.

Ἐνεστώως.

Ἐν. Habe ich? ἔχω;
 hast du? ἔχεις;
 hat er? } ἔχει;
 hat sie? }

Πλ. haben wir? ἔχομεν;
 habt ihr? } ἔχετε;
 haben Sie? }
 haben sie? ἔχουσι;

Παρατατικός.

Ἐν. Hätte ich?	εἶχον;	Πλ. hatten wir?	εἶχομεν;
hättest du?	εἶχες;	hättet ihr?	εἶχετε;
hatte er?	εἶχε;	hätten Sie?	εἶχετε;
		hätten sie?	εἶχον;

Μέλλων.

Ἐν. Werde ich haben?	θα ἔχω;	(ἢ θα λάβω; κ. τ. λ.).
wirst du haben?	θα ἔχῃς;	
wird er haben?	θα ἔχῃ;	

Πλ. werden wir haben?	θα ἔχωμεν;
werdet ihr haben?	θα ἔχητε;
werden sie haben?	θα ἔχωσι;

Δυνητικός.

Ἐν. Würde ich haben?	θα εἶχον;
würdest du haben?	θα εἶχες;
Πλ. würden wir haben?	θα εἶχομεν;
	κ. τ. λ.

Ἐπὶ ἐρωτήσεως, ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ ἀνωτέρω ἐρωτηματικοῦ τύπου, τὸ προσωπικὸν ὑποκείμενον τίθεται κατόπιν τοῦ ῥήματος. Τὸ αὐτὸ δὲ συμβαίνει καὶ ἐπὶ παντὸς ἄλλου οὐσιαστικοῦ κατέχοντος θέσιν ὑποκειμένου, π. χ.

Hat die Mutter das Buch? ἔχει ἡ μήτηρ τὸ βιβλίον;
 Hat der Lehrer das Buch? ἔχει ὁ διδάσκαλος τὸ βιβλίον;
 Haben die Schüler die Bücher? ἔχουσιν οἱ μαθηταὶ τὰ βιβλία;

2. Τύπος ἀποφατικὸς.

Ἐνεστώς.

Ἐν. Ich habe nicht den ἔχω	Πλ. wir haben nicht den ἔχομεν
du hast nicht den ἔχεις	ihr habt nicht den ἔχετε
er hat nicht den ἔχει	sie haben nicht den ἔχουσιν.

Παρατατικός.

Ἐν. Ich hatte nicht den εἶχον	Πλ. wir hatten nicht den εἶχομεν
du hättest nicht den εἶχες	ihr hättet nicht den εἶχετε
er hatte nicht den εἶχε	sie hatten nicht den εἶχον.

Μέλλων.

Ich werde nicht haben den θα ἔχω · du wirst nicht haben κ. τ. λ.

Δυνητικός μέλλων.

Ich würde nicht haben δὲν θὰ εἶχον
du würdest nicht haben κ. τ. λ.

Λεξιλόγιον.

Die Tinte ἡ μελάνη.
das Tintenfaß τὸ κονδυλο-
μάχαιρον.
das Federmesser τὸ μελανο-
δοχεῖον.
das Wetter ὁ καιρός.

Geduld haben εἶχειν ὑπομονήν.
die Zeit ὁ χρόνος, ὁ καιρός.
die Handschuhe τὰ χειρόκτια.
recht haben εἶχειν δίκαιον.
unrecht ἀδικον.
morgen αὔριον.

Ἀσκησις 37.

Haben Sie ein Pferd? Ja, ich habe ein Pferd. Hast du mein Buch? Nein, ich habe dein Buch nicht. Hat Wilhelm auch ein Schreibheft? Haben Sie Tinte? Ja, wir haben Tinte in dem Tintenfaß. Hatte der König ein Schloß? Wird Ihr Freund einen Strohhut haben? Hat der Lehrer nicht viele Schüler? Wo ist Ihr Buch? Haben Sie es verloren? Hat der Schüler sein Buch? Der Schüler hat sein Buch nicht. Hatte das Kind sein Brot? Nein, das Kind hatte sein Brot nicht. Werden Sie Ihr Schreibheft haben? Würden Sie Geld haben? Wenn die Königin die Rose in dem Garten gesehen hätte. Was haben Sie da? Ich habe ein Glas Bier. Wollen Sie auch Bier haben? Ja, geben Sie mir auch ein Glas Bier, wenn es Ihnen beliebt (εἰν εὐαρεστήσθε). Werden wir ein Tintenfaß haben? Hier sind zwei Tintenfassier. Habe ich recht? Nein, Sie haben unrecht.

Θέμα 38.

Ἐχετε ἓνα ἀδελφόν; Ἐχω ἓνα ἀδελφόν καὶ δύο ἀδελφάς. Ἐχεις δύο ἀδελφούς, ἢ δύο ἀδελφάς; Ἐχει τὸ μαχαίριον; Ἐχει τὴν γραφίδα; Ὅθ' ἔχωμεν βούτυρον καὶ τυρόν; Ὅθ' ἔχητε ψωμίον καὶ κρέας. Δὲν ἔχω τὸ κονδυλο-
μάχαιρον. Ἐχει ὁ ἀδελφός σου ἓνα σκύλον; Εἶχομεν φίλους; Εἶχετε πολλὰ μῆλα; Οἱ μαθηταὶ δὲν (feine) εἶχον μελάνην. Ὅθ' ἔχω ἓν ὑπολόγιον. Δὲν θὰ εἶχς ταῦτα τὰ χειρόκτια. Δὲν ἔχετε δίκαιον. Δὲν θὰ εἶχον χρήματα. Ἐχετε ὑπομονήν. Δὲν θὰ εἶχον τὴν ὑπομονήν. Τὸ παιδίον δὲν θὰ ἔχη τὸ βιβλίον. Ἄν εἶχον χρήματα. Ἄν εἶχες χάρτην. Δὲν θὰ εἶχον τὸ θάρρος (den Mut). Ἡ δεσποσύνη δὲν θὰ ἔχη αὔριον τὸν πλόν της. αἱ φράνλεϊν wirt nicht morgen sein.
1) 2) hatte die schüler keine tinten hat haben.

Μέλλων τετελεσμένος.

Ich werde gehabt haben	θα ἔχω λάβη
du wirst gehabt haben	θα ἔχης λάβη
er wird gehabt haben	θα ἔχη λάβη
wir werden gehabt haben	θα ἔχωμεν λάβη
ihr werdet gehabt haben	} θα ἔχητε λάβη
Sie werden gehabt haben	
sie werden gehabt haben	θα ἔχωσι λάβη.

Δυνητικός (παρψημένος).

Ich würde gehabt haben	θα εἶχον λάβη
du würdest gehabt haben	θα εἶχες λάβη
er würde gehabt haben	θα εἶχε λάβη
wir würden gehabt haben	θα εἶχομεν λάβη
ihr würdet gehabt haben	} θα εἶχετε λάβη
Sie würden gehabt haben	
sie würden gehabt haben	θα εἶχον λάβη.

Τύπος ἐρωτηματικός.

Παρακείμενος.	Habe ich gehabt? ἔχω λάβη; ἔλαβον;
Ὑπερσυντελικός.	Hatte ich gehabt? εἶχον λάβη;
Μέλλων τετελ.	Werde ich gehabt haben? θα ἔχω λάβη;
Δυνητ. παρψχ.	Würde ich gehabt haben? θα εἶχον λάβη;

Τύπος ἀποφατικός.

Παρακ.	Ich habe nicht gehabt den ἔχω λάβη.
Ὑπερσυν.	Hatte ich nicht gehabt den εἶχον λάβη κ. τ. λ.

Τύπος ἀποφατικός ἅμα τε καὶ ἐρωτηματικός.

Παρακ.	Habe ich nicht gehabt? den ἔχω λάβη;
Ὑπερσυν.	Hatte ich nicht gehabt? den εἶχον λάβη; κ. τ. λ.

Τύπος ὑποθετικός (παρψημένος).

Wenn ich gehabt hätte	ἂν εἶχον λάβη
wenn du gehabt hättest	ἂν εἶχες λάβη
wenn er gehabt hätte	ἂν εἶχε λάβη κ. τ. λ.

Ἀποφατικός ὑποθετικός τύπος.

Wenn ich nicht gehabt hätte	ἂν den εἶχον λάβη κ. τ. λ.
-----------------------------	----------------------------

Παρατηρήσεις περὶ τῆς γερμ. συντάξεως.

1. Ἐν τινι προτάσει περιεχούσῃ σύνθετον χρόνον ἢ παρωχημένη (ἢ παθητικὴ) μετοχή, ἢ ἡ ἀπαρέμφατος τίθενται ἐν τέλει. Τακτικῶς δὲ τὸ ὑποκείμενον κατέχει τὴν πρώτην θέσιν, τὸ βοηθητικὸν ῥῆμα τὴν δευτέραν, τὸ ἀντικείμενον τὴν τρίτην, ὁ ἐπιρρηματικὸς προσδιορισμὸς τὴν τετάρτην καὶ ἡ παθητικὴ μετοχή, ἢ ἡ ἀπαρέμφατος τὴν τελευταίαν· π. χ.

Der Knabe hat das Buch nicht gehabt.

Τὸ παιδίον δὲν ἔχει λάβῃ τὸ βιβλίον.

2. Τὰ χρονικὰ ἐπιρρήματα προτίθενται τοῦ ἀντικειμένου, π. χ.

Der Knabe hat gestern das Buch gehabt.

Τὸ παιδίον χθὲς ἔλαβε τὸ βιβλίον.

3. Τὸ ἀποφατικὸν *nicht* συνήθως τίθεται κατόπιν τοῦ ἀντικειμένου, π. χ.

Ich habe das Buch nicht gelesen.

Δὲν ἔχω ἀναγνώσῃ τὸ βιβλίον.

4. Ὅσακις ἄρχεται ἡ φράσις ἀπὸ τινος ἐπιρρηματικοῦ χρονικοῦ προσδιορισμοῦ (ἢ οἰαςδήποτε ἄλλης λέξεως), τὸ ὑποκείμενον τίθεται κατόπιν τοῦ ῥήματος, π. χ.

Gestern habe ich das Buch gelesen.

Χθὲς ἀνέγνω τὸ βιβλίον.

Λεξιλόγιον.

Der Sonnenschirm τὸ ἀλε-	die Tante ἡ θεία.
ξήλιον.	der Onkel ἡ Oheim ὁ θεῖος.
der Regenschirm τὸ ἀλεξιβρό-	das Päckchen ἡ δεσμὶς (τὸ
χιον.	πακετάκι).
der Mut τὸ θάρρος.	schlecht κακός —ή —όν.
	die Kirsche τὸ κεράσιον.

Ἀσκήσις 39.

Ich habe recht gehabt. Du hast unrecht gehabt. Wilhelm hat einen Apfel gehabt. Wir haben Kirschen gehabt. Habt ihr auch Kirschen gehabt (ἢ haben Sie auch Kirschen gehabt)? Die Kinder haben kein Vergnügen gehabt. Haben Sie nicht einen Hund gehabt? Hat Ihr Vater nicht ein Pferd gehabt? Hatte Ihre Mutter nicht einen Sonnenschirm gehabt? Wird Karl genug Geld gehabt haben?

Zwang: ἐντολή, ἀναγκάσιον, οὐκ ἐξ ἑαυτοῦ ἐκτελεῖται, wissen ist können = scire est potuisse, meinung: γνώμη.

Werden die Schüler Zeit genug gehabt haben? Sie werden nicht Zeit genug gehabt haben. Wenn ich unrecht gehabt hätte. Wenn du recht gehabt hättest. Wenn mein Vater einen Regenschirm gehabt hätte.

ich habe einen pferd gehabt Θέμα 40.

Ἐχω λάβη ἓνα ἵππον. Ἐχεις λάβη ἓνα σκύλον. Ἐχει λάβη ἓν ἀλεξιβρόχιον. Ἐχομεν λάβη ψωμίον καὶ βούτυρον.

haben sie auch butter Ἐχετε ἐπίσης λάβη βούτυρον; *ich habe nicht pferd gehabt* Ὁχι, ἔχομεν λάβη τυρόν.

haben sie nicht Δέν εἶχον λάβη τὸν καιρόν. *ich habe nicht eine haus in paris gehabt* Δέν εἶχον (= ἔχω λάβη) δίκαιον.

haben sie nicht eine haus in paris gehabt Ὁχι, δέν εἶχετε δίκαιον. *ich habe nicht eine haus in paris gehabt* Δέν θά εἶχον (= εἶχον λάβη) τὸ

θάρος. *ich habe nicht eine haus in paris gehabt* Δέν εἶχε λάβη ὁ θεὸς σας μίαν οἰκίαν ἐν Παρισίοις;

haben sie nicht eine haus in paris gehabt Ὁχι, ἔχει λάβη μίαν οἰκίαν ἐν Βερσαλλία. Εἶχον (= ἔχουσι

λάβη) τὰ παιδία ἀρκετόν ψωμίον; Ἄν εἶχον (ὑπερσ.) δίκαιον.

haben sie nicht eine haus in paris gehabt Ἄν ἡ ἀδελφή σας δέν εἶχεν (ὑπερσ.) ἄδικον. Δέν ἔχομεν

ἀρκετόν ψωμίον. Ἡ θεία μου θά ἔχη λάβη τὴν ἐπιστολήν,

haben sie nicht eine haus in paris gehabt ἀλλὰ δέν θά ἔχη λάβη τὴν δεσμίδα.

sie wird nicht gehabt haben

Διάλογος.

haben sie Haben Sie Wein gehabt? *nein, wir haben* Nein, wir haben Bier gehabt.

Wieviel Bier haben Sie gehabt? *wir haben eine flasche* Wir haben eine flasche Bier gehabt.

Hat Ihr Bruder Geld genug gehabt? *nein, er hat nicht genug* Nein, er hat nicht genug gehabt.

Hatte der Schüler das Buch gehabt? *ja, er hatte es* Ja, er hatte es gehabt.

Wer hat mein Federmesser gehabt? *ich habe es nicht* Ich habe es nicht gehabt.

Haben Sie nicht viel Vergnügen auf dem Lande (ἐξοχή) gehabt? *nein, das wetter war (ἦτο) sehr schlecht* Nein, das Wetter war (ἦτο) sehr schlecht.

Haben die Kinder nicht genug Brot gehabt? *doch (ἀπ' ἐναντίας), sie haben* Doch (ἀπ' ἐναντίας), sie haben genug gehabt.

ΜΑΘΗΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΝΑΤΟΝ

Τὸ βοηθητικὸν ῥῆμα *sein* εἶναι.

Ἐνεστώς.

Ἐν. Ich bin εἶμαι	Πλ. wir sind εἴμεθα
du bist εἶσαι	ihr seid εἴσθε
er (sie, es, man) ist εἶναι.	Sie sind εἶναι.
	sie sind εἶναι.

Παρατατικός, ἡ ἀόριστος.

Ich war ἦμην	wir waren ἦμεθα
du warst ἦσο	ihr waret ἦσθε
er war ἦτο	Sie waren ἦσαν.
	sie waren ἦσαν.

Μέλλων.

Δυνητικός.

Ich werde .. sein θὰ ἦμαι	Ich würde .. sein θὰ ἦμην
du wirst .. sein θὰ ἦσαι	du würdest .. sein θὰ ἦσο
er wird .. sein θὰ ἦναι	er würde .. sein θὰ ἦτο
wir werden .. sein θὰ ἦμεθα	wir würden .. sein θὰ ἦμεθα
ihr werdet .. sein } θὰ ἦσθε	ihr würdet .. sein } θὰ ἦσθε
Sie werden .. sein }	Sie würden .. sein }
sie werden .. sein θὰ ἦναι.	sie würden .. sein θὰ ἦσαν.

Προστακτική.

Ἐνικός. sei ἔσο.	Πληθυντικός seid, seien Sie ἔστε.
------------------	-----------------------------------

Ἀπαρέμφατος.

Μετοχή.

sein, zu sein εἶναι.	Ἐν. seiend ὦν παρῶν. ge- wesen γεγονώς.
----------------------	--

Ὑποθετικός τύπος.

Wenn ich .. wäre ἂν ἦμην	wenn wir .. wären ἂν ἦμεθα
wenn du .. wärest ἂν ἦσο	wenn ihr .. wäret ἂν ἦσθε
wenn er .. wäre ἂν ἦτο	wenn sie .. wären ἂν ἦσαν.

Λεξιλόγιον.

Die Kirche ἡ ἐκκλησία.	zu λίαν.
glücklich εὐτυχής — ἐς.	so οὕτως.
unglücklich δυστυχής — ἐς.	das Theater τὸ θέατρον.
der Kuchen τὸ πλακούντιον.	zufrieden εὐχαριστημένος.
artig φρόνιμος — ὄν.	unzufrieden δυσηρεστημένος.

Kann leider nicht sagen =

διωκόμενος οὐ δύναμαι καὶ εἰς τὸν πῦρ
παρῶν... .. übermittelt = ἀποστέλλω

zu Hause ἐν τῇ οἰκίᾳ.
das Mädchen ἡ κόρη.
die Übersetzung ἡ μετάφρασις.
ruhig ἡσυχος —ον.
traurig περίλυπος —ον.

fleißig ἐπιμελής —ές.
arm πτωχός —ή —όν.
gestern χθές.
er ist abgereist ἀνεχώρησεν.
Julius Ἰούλιος.
wann? πότε;

Ἀσκησις 41.

Ich bin jung. Du bist glücklich. Ich bin unglücklich.
Sie ist schön und reich. Wir sind arm und krank. Ihre
Kinder sind sehr artig. Ich war glücklich. Du warst zu
träge. Dieser Mann war gut. Waret ihr (ἡ waren Sie)
gestern in der Kirche? Nein, wir waren zu Hause; unsere
Mutter war krank. Die Schüler waren sehr fleißig. Ich
werde ruhig sein. Julius wird morgen in Paris sein. Die
Mädchen werden in der Schule sein. Ich würde unglücklich
sein. Du würdest zufrieden sein. Mein Nachbar würde
glücklich sein. Sei zufrieden. Seien Sie zufrieden. Karl
wird sehr zufrieden sein, viele Bücher zu haben.

Θέμα 42.

Εἶμαι πλούσιος. Εἶσαι πτωχός. Τὸ παιδίον εἶναι φρόνι-
μον. Εἶμεθα περίλυποι. Εἴσθε ἀσθενής, κύριε; Ναί, εἶμαι
ἀσθενής. Ὁ υἱός μου ἦτο ὡσαύτως ἀσθενής. Ἐφθασεν
ὁ θεῖός σας; Μάλιστα, κυρία, ἔφθασεν. Πότε ἔφθασεν;
Ἐφθασε χθές. Ποῦ εἶναι οἱ ἐξάδελφοι τοῦ κυρίου Μυλ-
λέρου; Σήμερον ἀνεχώρησαν. Χθές ἤμην ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.
Ὁ διδάσκαλος ἦτο πολὺ εὐχαριστημένος ἐκ (mit) τῆς μετα-
φράσεώς σας. Ἦσο ἐν Βερολίνῳ; Ὁχι, ἤμην ἐν Παρισίοις.
Ποῦ ἦσθε, Κάρολε; Ἦμην ἐν τῷ δωματίῳ μου. Θὰ ἦσαι
φρόνιμος, Καρολίνα; Ναί, μητερ, θὰ ἦμαι φρόνιμος, καὶ ἡ
Ἀμαλία θὰ ἦναι φρόνιμος. Αὐριον θὰ ἦμεθα ἐν Βερολίνῳ.
Θὰ ἦσθε εὐχαριστημένος. Ὁ βασιλεὺς θὰ ἦναι ἐν Παρισίοις.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟΝ

Ἐρωτηματικός και ἀποφατικός
τύπος τοῦ ῥήματος sein.

1. Τύπος ἐρωτηματικός.

Ἐνεστώς.

Παρατατικός.

Bin ich? εἶμαι;
bist du? εἶσαι;
ist er (sie, es, man)? εἶναι;
sind wir? εἴμεθα;
seid ihr? } εἰσθε;
sind Sie? }
sind sie? εἶναι;

War ich? ἤμην;
warst du? ἦσο;
war er? ἦτο;
waren wir? ἤμεθα;
waret ihr? } ἦσθε;
waren Sie? }
waren sie? ἦσαν;

π. χ. Ist der Mann? εἶναι
ὁ ἄνθρωπος;

Waren die Kinder? ἦσαν τὰ
παιδιά;

Μέλλον.

Δυνητικός.

Werde ich .. sein? θὰ ἤμαι;
wirfst du .. sein? θὰ ἦσαι;
wird er .. sein? θὰ ἦναι;
κ. τ. λ.

Würde ich .. sein? θὰ ἤμην;
würdest du .. sein? θὰ ἦσο;
würde er .. sein? θὰ ἦτο;
κ. τ. λ.

2. Τύπος ἀποφατικός.

Ἐνεστώς.

Παρατατικός.

Ich bin nicht dēn εἶμαι
du bist nicht dēn εἶσαι
er ist nicht dēn εἶναι
wir sind nicht dēn εἴμεθα
ihr seid nicht } dēn εἰσθε
Sie sind nicht }
sie sind nicht dēn εἶναι.

Ich war nicht dēn ἤμην
du warst nicht dēn ἦσο
er war nicht dēn ἦτο
wir waren nicht dēn ἤμεθα
ihr waret nicht } dēn ἦσθε
Sie waren nicht }
sie waren nicht dēn ἦσαν.

Μέλλον.

Ich werde nicht .. sein dēn θὰ ἤμαι
du wirst nicht .. sein dēn θὰ ἦσαι
κ. τ. λ.

Δυνητικός.

Ich würde nicht .. sein dēn θὰ ἤμην
du würdest nicht .. sein dēn θὰ ἦσο
κ. τ. λ.

Ἀποφατικὸς ὑποθετικὸς τύπος.

Wenn ich nicht . . wäre ἂν δὲν ἤμην
wenn du nicht . . wärest ἂν δὲν ἦσο
wenn er nicht . . wäre ἂν δὲν ἦτο
wenn wir nicht . . wären ἂν δὲν ἤμεθα

κ. τ. λ.

Λεξιλόγιον.

Die Eltern οἱ γονεῖς.

wo? ποῦ;

die Freundin ἡ φίλη.

hier ἐνταῦθα, ἐδῶ.

gewiß βεβαίως.

unwohl ἀδιάθετος — ον.

er ist ausgegangen ἐξῆλθεν.

stark ἰσχυρός — ἄ — ὄν.

was? τί;

ruhig ἡσυχος — ον.

die Küche τὸ μαγειρεῖον.

Kopfschmerz κεφαλαλγία.

gestern abend χθὲς τὴν ἑσπέραν.

warum? διὰ τί; [ραν.]

Ἀσκησις 43.

Wo bin ich? Bist du krank? Ist er in der Schule? Ist Heinrich auch in der Schule? Sind wir glücklich? Wir sind nicht glücklich. Wo sind Sie (ἢ wo seid ihr)? Bist du nicht in der Kirche? Sind sie nicht in der Kirche? Sind die Schüler fleißig? Sind die Schüler nicht fleißig? Wo war Ihr Vater? Er war in Paris. War Ihre Mutter auch in Paris? Nein, sie war nicht in Paris; sie war in Lyon. Waren Sie gestern in der Schule? Nein, wir waren zu Hause; unsere Mutter war krank. Wirst du ruhig sein? Ja, ich werde ruhig sein. Werden Ihre Freundinnen morgen hier sein? Nein, sie werden nicht hier sein. Würdest du glücklich sein? Ja gewiß, ich würde sehr glücklich sein, wenn ich nicht unwohl wäre. Meine Eltern würden glücklich sein, wenn sie hier wären. Der Schüler würde zufrieden sein, wenn er viele Bücher hätte.

• Θέμα 44.

Ποῦ εἶσαι, Κάρολε; Εἶμαι ἐν τῷ δωματίῳ μου. Ποῦ εἶναι ὁ ἀδελφός σου; Ἐξῆλθε (παρακ.)· δὲν εἶναι ἐν τῇ οἰκίᾳ. Εἰσθε ἄρκετὰ ἰσχυροί; Ὁχι, δὲν εἶμαι ἄρκετὰ ἰσχυροί. Εἶναι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἀσθενής; Ναί, εἶναι ἀσθενής· εἶναι καὶ πολὺ πτωχός. Ποῦ ἦτο ἡ Λουίζα; Ἦτο ἐν (in) τῷ μαγειρείῳ. Ποῦ ἦσαν τὰ τέκνα της; Ἦσαν ἐν τῷ

κήπῳ· εὖρον μῆλα καὶ ἀπίδια. Αὐριον δὲν θὰ ἤμαι ἐδῶ, θὰ ἤμαι ἐν Ἀθήναις. Θὰ ἤμην ἐν τῷ σχολείῳ, ἂν ἤμην νέος. Ἡ Λουίζα δὲν θὰ ἦτο ἐν τῷ σχολείῳ, ἂν δὲν ἦτο νέα. Χθὲς δὲν ἦσθε ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Τί εἶχετε; Εἶχον κεφαλalgίαν. Θὰ ἤμην εὐχαριστημένος, ἂν ἤμην πλησίον (beὶ μετὰ dot.) τῶν γονέων μου. Ἡ Αἰμυλία θὰ ἦτο ἐδῶ, ἂν δὲν ἦτο ἀδιάθετος.

Διάλογος.

Εἰσὶν Sie glücklich?	Ο ja, ich bin sehr glücklich.
Ἰστ Ihre Schwester auch glücklich?	Nein, sie ist sehr unglücklich.
Wo waren Sie gestern abend?	Ich war im Theater.
Und wo war Ihr Freund?	Er war zu Hause.
War der Wein gut?	Nein, er war nicht sehr gut.
Waren Sie in Stuttgart?	Nein, ich war nicht dort (ἐκεῖ).
Warum (διὰ τί) war der Lehrer unzufrieden?	Die Schüler waren nicht artig.
Ἰστ Karl oft (συχνά) krank?	Ja, er ist immer krank.
Würden Sie zufrieden sein, wenn Sie reich wären?	Ich würde sehr zufrieden sein, wenn ich reich wäre.
Seid ihr fertig (ἔτοιμος)?	Wir werden gleich (εὐθὺς) fertig sein.
Würden Sie glücklich sein, wenn Ihr Vater hier wäre?	Gewiß, ich würde sehr glücklich sein.

Ἀνάγνωσμα.

Die Frau und die Henne.

Γυνή καὶ ὄρνις.

Eine Frau hatte eine Henne. Diese Henne legte¹⁾ jeden Tag²⁾ ein Ei. Aber die Frau war nicht damit³⁾ zufrieden; sie wollte⁴⁾ jeden Tag zwei Eier haben; denn⁵⁾ die Eier waren sehr teuer⁶⁾. Sie mästete⁷⁾ daher⁸⁾ die Henne, in der Hoffnung⁹⁾, mehr¹⁰⁾ Eier zu bekommen¹¹⁾. Aber sie täuschte sich¹²⁾; denn die Henne wurde¹³⁾ zu fett¹⁴⁾ und legte keine Eier mehr¹⁵⁾.

1) ἐγέννα. 2) καθ' ἐκάστην. 3) ἐκ τούτου. 4) ἤθελε. 5) διότι. 6) ἀκριβᾶ. 7) ἐπάχυνεν. 8) ἐνεκα τούτου. 9) ἐπὶ τῇ ἐλπίδι. 10) περισσότερα. 11) νὰ ἔχη. 12) ἠπατάτο. 13) ἐγένετο. 14) πολὺ παχεῖα. 15) πλέον

ΜΑΘΗΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Σύνθετοι χρόνοι τοῦ ῥήματος *sein*.

Παρακείμενος.

Υπερασυντελικός.

Ich bin ... gewesen έχω
γείνη (ἢ ἡμην, ὑπῆρξα)
du bist ... gewesen κ. τ. λ.
er ist ... gewesen.
wir sind ... gewesen
ihr seid } ... gewesen
Sie sind }
sie sind ... gewesen.

Ich war ... gewesen είχαν
γείνη (ἢ ἡμην ἦδη)
du warst ... gewesen κ. τ. λ.
er war ... gewesen
wir waren ... gewesen
ihr wäret } ... gewesen
Sie waren }
sie waren ... gewesen.

Μέλλων τετελεσμένος.

Δυνητικός παρῶχ.

Ich werde ... gewesen sein
θα έχω γείνη ἤδη (ἢ θα
ἦμαι ἤδη)
du wirst ... gewesen sein
κ. τ. λ.
er wird ... gewesen sein
wir werden ... gewesen sein
ihr werdet ... gewesen sein
sie werden ... gewesen sein.

Ich würde ... gewesen sein
θα είχαν γείνη ἤδη (ἢ θα
ἦμην ἤδη)
du würdest ... gewesen sein
κ. τ. λ.
er würde ... gewesen sein.
wir würden ... gewesen sein
ihr würdet ... gewesen sein
sie würden ... gewesen sein.

Τύπος ὑποθετικός.

Wenn ich ... gewesen wäre ἂν είχαν γείνη (ἢ ἂν ἡμην) κ. τ. λ.
wenn du ... gewesen wärest
wenn er ... gewesen wäre
wenn wir ... gewesen wären κ. τ. λ.

Τύπος ἐρωτηματικός.

Παρακείμ. Bin ich ... gewesen? έχω γείνη; (ἢ ἡμην;)
Υπερσυντ. War ich ... gewesen? είχαν γείνη; (ἢ ἡμην;)
Μέλλων τετ. Werde ich ... gewesen sein? θα έχω γείνη;
(ἢ θα ἦμαι;)
Δυνητ. παρῶχ. Würde ich ... gewesen sein? θα είχαν γείνη;
(ἢ θα ἦμην;)

Τύπος ἀποφατικός.

Ich bin nicht ... gewesen δὲν έχω γείνη (ἢ δὲν ἡμην).

Τύπος ἀποφατικός ὅμα τε καὶ ἐρωτηματικός.

Bin ich nicht . . . gewesen? δὲν ἔχω γείνη; (ἢ δὲν ἦμην;)

Ἀποφατικός ὑποθετικός τύπος.

Wenn ich nicht . . . gewesen wäre ἂν δὲν εἶχον γείνη (ἢ δὲν ἦμην).

Τὸ βοηθητικὸν ῥήμα werden¹ γίνεσθαι, καθίστασθαι.

Ἐν. Ich werde κ. τ. λ. Παρατ. Ich wurde κ. τ. λ.

Μέλλων. Ich werde . . . werden.

Παρακείμεν. Ich bin . . . geworden².

Ὑπερσυντ. Ich war . . . geworden.

Δυνητ. παρωχ. Ich würde . . . geworden sein.

Λεξιλόγιον.

Der Großvater ὁ πάππος.	Wien Βιέννη.
die Großmutter ἡ μάμμη.	schwach ἀδύνατος —ον.
gerecht δίκαιος —α —ον.	träge ὀκνηρός —ά —όν.
immer πάντοτε.	frei πιστός —ή —όν.
	schwer δύσκολος —ον.

Ἀσκησις 45.

Ich bin krank gewesen. Du bist auch krank gewesen. Wilhelm ist sehr fleißig gewesen. Luise ist nicht fleißig gewesen. Unser Nachbar war in Paris gewesen. Du wirst in der Schule gewesen sein. Alfred wird nicht in der Schule gewesen sein. Der Lehrer war nicht zufrieden; die Aufgaben werden schlecht gewesen sein. Die Mädchen würden unglücklich gewesen sein, wenn sie nicht im Theater gewesen wären.

Θέμα 46.

Ἦμην (παρκ.) ἐν Βιέννῃ. Ἦσο ἐν Παρισίοις; Ἡ Μαρία ἔχει γείνη ὀκνηρά; Οἱ γονεῖς τοῦ Ροβέρτου δὲν εἶχον γείνη πτωχοί. Ἡμεῖς (ὑπερσ.) ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Αἱ δεσποινίδες δὲν ἦσαν ἐν τῷ θεατρῷ. Ἡ μάμμη σας θὰ ᾔδει ἦναι (τετέλ. μέλ.) ἀδιάθετος. Θὰ ἦτο (δυνητ. παρωχ.) ἐδῶ, ἂν δὲν ἦτο (ὑπερσ.) ἀδιάθετος. Ποῦ ἦσθε (παρκ.); Ἦμην ἐν . . .

¹ Βλ. καὶ μᾶθ. 38. — ² Ἡ φράσις: Was ist aus ihm geworden? ἐξηγεῖται ἑλληνιστί· τί ἀπέγεινεν;

Ich bin in Berlin ganz und gar krank geworden.
 Βερολίνω. Ἦσο ἀσθενής; Ναί, ἤμην ἀσθενής. — Ὁ πάππος
 εἶναι πολὺ ἀδύνατος. Θὰ ἦναι (τετέλ. μέλ.) ἀσθενής. Θὰ
 ἤμην (δυνητ. παρῳχ.) περίλυπος. Θὰ ἦσθε καὶ ὑμεῖς περί-
 λυπος; Ἡ Λουίζα ἦτο (παρκ.) παρὰ τῇ θείᾳ της. Ὁ διδάσκαλος
 ἦτο (ὑπερσ.) δίκαιος πρὸς τοὺς μαθητάς. Εἶναι πάντοτε
 δίκαιος. Ὑπῆρξε πιστὸς ὁ ὑπηρέτης; Ναί, ἦτο πάντοτε
 πιστὸς. Τοῦτο τὸ θέμα θὰ ἦτο (δυνητ. παρῳχ.) πολὺ δύσ-
 κολον ἄνευ τοῦ λεξικοῦ (Wörterbuch).

ΜΑΘΗΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ἔτερα βοηθητικὰ ῥήματα.

1. Κόπνεν δύνασθαι (γνωρίζειν).

Ἐνεστώς.

Παρατατικός.

Ich kann δύναμαι
 du kannst δύνασαι
 er kann δύναται
 wir können δυνάμεθα
 ihr könnt } δύνασθε
 Sie können }
 sie können δύνανται.

Ich konntet ἠδυνάμην
 du konntest ἠδύνασο
 er konntet ἠδύνατο
 wir konntem ἠδυνάμεθα
 ihr konntet } ἠδύνασθε
 Sie konntem }
 sie konntem ἠδύναντο.

2. Wollen θέλειν, βούλεσθαι.

Ich will θέλω
 du willst θέλεις
 er will θέλει
 wir wollen θέλομεν
 ihr wollt } θέλετε
 Sie wollen }
 sie wollen θέλουσι.

Ich wollte ἤθελον
 du wolltest ἤθελες
 er wollte ἤθελε
 wir wollten ἠθέλομεν
 ihr wolltet } ἠθέλετε
 Sie wollten }
 sie wollten ἤθελον.

Τὸ können ἔχει πολλάκις καὶ τὴν σημασίαν τοῦ γνωρίζειν,
 εἰσεύρειν γλῶσσάν τινα, π. χ. Ich kann französisch γνωρίζω
 γαλλικά.

Λεξιλόγιον.

Auf die Post εἰς τὸ ταχυ-
 δρομεῖον.
 kommen ἔρχεσθαι.
 bleiben μένειν.

tragen φέρειν.
 kaufen ἀγοράζειν.
 machen κάμνειν.
 heute σήμερον.

abreisen ἀναχωρεῖν.
gestern χθές.
bezahlen πληρώνειν.

essen τρώγειν.
trinken πίνειν.
lesen ἀναγνώσκειν.

Ἀσκησις 47.

Kannst du kommen? Ja, ich kann kommen. Können Sie Ihre Übersetzung machen? Nein, ich kann es nicht. Sie können bleiben. Ich konnte nicht bleiben. Wollen Sie mich (me) bezahlen oder nicht? Ja, ich will Sie bezahlen, wenn ich kann. Warum können Sie nicht abreisen? Ich habe kein Geld. Wir konnten den Wein nicht trinken. Kann Ihr Diener den Brief auf die Post tragen? Nein, er kann es nicht. Wollen Sie kommen? Nein, ich will nicht kommen. Ich wollte heute abreisen, aber ich konnte nicht.

Θέμα 48.

Δύναμαι νὰ ἔλθω. Δύνασαι νὰ μείνης. Δὲν γνωρίζει (= δὲν δύναται) ν' ἀναγινώσκη. Δυνάμεθα ν' ἀναχωρήσωμεν. Θέλετε ν' ἀγοράσητε τοῦτο τὸ βιβλίον; Θέλω πολὺ (ποῦ), ἀλλὰ δὲν δύναμαι. Διὰ τί δὲν δύνασθε; Δὲν ἔχω χρήματα. Θέλει τὸ παιδίον νὰ φάγῃ ψωμίον; Ναί, θέλει νὰ φάγῃ ψωμίον καὶ βούτυρον. Δύναται ὁ Κάρολος νὰ μείνῃ; Δύναται νὰ μείνῃ, ἀλλὰ δὲν θέλει. Δὲν ἤθελον νὰ πῶ ζῦθον. Ἡ θεία μου δὲν ἠδύνατο ν' ἀναγνώσῃ τὴν ἐπιστολήν. Οἱ ἀδελφοί μου δὲν ἤθελον νὰ μείνωσιν ἐν Παρισίοις. Τὰ παιδιά δὲν θέλουσι νὰ φάγωσι τὸ ψωμίον των.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Συνέχεια τῶν βοηθητικῶν ῥημάτων.

3. Sollen ὀφείλουν (πρέπειν).

Ἐνεστώς.

Ich soll ὀφείλω
du sollst ὀφείλεις
er soll ὀφείλει
wir sollen ὀφείλομεν
ihr sollt } ὀφείλετε
Sie sollen }
sie sollen ὀφείλουσι.

Παρατατικός.

Ich sollte ὀφείλιον
du solltest ὀφείλες
er sollte ὀφείλε
wir sollten ὀφείλομεν
ihr solltet } ὀφείλετε
Sie sollten }
sie sollten ὀφείλον.

4. Müssen πρέπει, χρέος έχουν.

Ένεστώς.

Παρατατικός.

Ich muß πρέπει να . . κ. τ. λ.
 du mußt
 er muß
 wir müssen
 ihr müßt }
 Sie müssen }
 sie müssen

Ich mußte έπρεπε να . . κ. τ. λ.
 du mußtetest
 er mußte
 wir mußten
 ihr mußtetet }
 Sie mußten }
 sie mußten

π. χ. πρέπει να έλθω ich muß kommen.

5. Mögen δύνασθαι, θέλουν.

Ένεστώς.

Παρατατικός.

Έν. Ich mag Πλ. wir mögen
 du magst ihr möget
 er mag sie mögen.

Ich mochte.
 Υποτακτική.
 Ich möchte.

6. Dürfen έχουν την άδειαν, δύνασθαι.

Ένεστώς.

Παρατατικός.

Ich darf έχω την άδειαν
 du darfst κ. τ. λ.
 er darf
 wir dürfen
 ihr dürft }
 Sie dürfen }
 sie dürfen

Ich durfte είχαν την άδειαν
 du durftest κ. τ. λ.
 er durfte
 wir durften
 ihr durftet }
 Sie durften }
 sie durften.

π. χ. darf ich Sie bitten? δύναμαι να σας παρακαλέσω;

Λεξιλόγιον.

lernen μανθάνειν.
 die Aufgabe τὸ θέμα.
 sagen λέγειν.
 ausgehen έξέρχεσθαι.
 schreiben γράφειν.
 ankommen φθάνειν.
 wahr αληθής —ές.
 artig φρόνιμος —ον.

behalten κρατείν.
 etwas τι, κάτι τι.
 wann? πότε;
 arbeiten εργάζεσθαι.
 verkaufen πωλείν.
 spielen παίζειν.
 sehen βλέπειν.
 ihn αυτόν.

abreisen απέρχεσθαι, αποδημείν.

Ἀσκήσις 49.

Ich soll artig sein. Du sollst fleißig sein. Er soll bleiben, wo er ist. Wir sollen lernen. Ihr sollt nicht träge sein. Mein Nachbar sollte heute abreisen. Ich muß ihn sehen. Wir müssen abreisen. Der Knabe soll jetzt nicht spielen. Müssen Sie ausgehen? Nein, ich muß nicht ausgehen. Karl mußte heute in der Schule bleiben. Wilhelm mußte zu Hause bleiben. Ich möchte einen Brief schreiben. Die Kinder dürfen spielen. Ich darf heute nicht ausgehen.

Θέμα 50.

Ὁφείλω νὰ μέινω. Ὁφείλεις ν' ἀναχωρήσης. Ὁ Φριδερίκος ὀφείλει νὰ φάγῃ τὸ ψωμίον του. Ὁφείλομεν νὰ ἤμεθα φρόνιμοι. Ὁφείλετε νὰ ἦσθε ἐπιμελεῖς. Τὰ παιδιά δὲν πρέπει νὰ πίνωσι τοῦτον τὸν οἶνον. Ὁ βασιλεὺς ὤφειλε νὰ ἔλθῃ χθὲς ἐδῶ. Πρέπει ν' ἀναχωρήσω. Πρέπει ὡσαύτως ν' ἀναχωρήσητε. Πρέπει νὰ ἐργασθῶ. Πρέπει καὶ σὺ νὰ ἐργασθῇς. Ὁ Κάρολος ὤφειλε νὰ γράψῃ μίαν ἐπιστολήν, ἀλλὰ δὲν ἤθελεν. Δὲν πρέπει τὰ παιδιά νὰ παίζωσι σήμερον. Ἐχῶ χρέος νὰ γράψω μίαν ἐπιστολήν. Πρέπει νὰ ἐξέλθωμεν. Ἐπρεπε νὰ ἐξέλθωμεν. Πρέπει νὰ ἦσαι εὐχαριστημένος. Οἱ μαθηταὶ ἔχουσι χρέος νὰ γράψωσι τὰ θέματα τῶν. Πρέπει νὰ φάγω κάτι τι. Πρέπει νὰ ἐργασθῶμεν. Ὁφείλω νὰ πωλίσω τὴν οἰκίαν. Ἐπρεπεν ὁ θεὸς μου νὰ πωλήσῃ τὴν οἰκίαν.

Διάλογος.

Wollen Sie Wein trinken?	Nein, ich will keinen Wein trinken.
Wann müssen Sie ausgehen?	Ich muß um acht Uhr (τὴν ὀγδόην ὥραν) ausgehen.
Können Sie nicht hier bleiben?	Nein, ich muß abreisen.
Kannst du (γνωρίζεις) schreiben und lesen?	Ich kann lesen, aber nicht schreiben.
Wollen Sie Butter und Käse?	Nein, ich will Fleisch haben.
Wer will ausgehen?	Friedrich will ausgehen.
Warum wollten Sie das Bier nicht trinken?	Es war zu (πολὺ) schlecht.
Können Sie nicht kommen?	Nein, ich habe keine Zeit.
Warum hat dieser Mann den Brief nicht gelesen?	Er kann nicht lesen.
Muß Wilhelm abreisen?	Nein, er kann (mag) hier bleiben.

*B begeben mit wasser -
arloser de l'eau sur.*

bedenkzeit = temps pour réfléchir

Ἀνάγνωσμα.

Alexander und Parmenio.

Darius, der König von Persien, wollte (dem) Alexander zehntausend¹⁾ Talente bezahlen, wenn²⁾ er Asien mit ihm teilen³⁾ wollte. Aber⁴⁾ Alexander antwortete⁵⁾: Die Erde⁶⁾ kann nicht zwei Sonnen⁷⁾ tragen⁸⁾, noch⁹⁾ Asien zwei Könige. Parmenio, ein Freund Alexanders, hatte das Anerbieten¹⁰⁾ des Darius gehört¹¹⁾. Er sagte¹²⁾ zu Alexander: Wenn ich Alexander wäre, würde ich es annehmen¹³⁾. Aber der König antwortete⁵⁾ ihm: Ich würde es auch annehmen, wenn ich Parmenio wäre.

1) δέκα χιλιάδας. 2) ἂν. 3) νὰ διανεμηθῇ μετ' αὐτοῦ. 4) ἀλλά. 5) ἀπεκρίθη. 6) ἡ γῆ. 7) ἡλίους. 8) νὰ φέρῃ. 9) οὔτε. 10) τὴν προσφοράν. 11) ἀκούσῃ. 12) εἶπεν. 13) θὰ τὴν ἐδεχόμην.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Περὶ ἐπιθέτων (Die Adjektive).

Κανὼν 1. Πάν ἐπίθετον τιθέμενον ὡς κατηγορούμενον (das prädikative Adjektiv) μένει ἀμετάβλητον, π. χ.

Ἐν. Der Garten ist groß ὁ κήπος εἶναι μέγας.

Dieses Haus ist klein αὕτη ἡ οἰκία εἶναι μικρά.

Πλ. Die Gärten sind groß οἱ κήποι εἶναι μεγάλοι.

Die Häuser sind klein αἱ οἰκίαι εἶναι μικραί.

Κανὼν 2. Πάν ἐπίθετον προτιθέμενον οὐσιαστικοῦ τινος καθίσταται ἐπιθετικὸς προσδιορισμὸς (das verbundene Adjektiv, das Beiwort) καὶ κλίνεται συμφωνοῦν πρὸς τὸ οὐσιαστικὸν κατὰ γένος, ἀριθμὸν καὶ πτώσιν, π. χ.

Der große Garten ὁ μέγας κήπος.

die gute Feder ἡ καλὴ γραφίς.

ein armes Kind ἐν πτωχὸν παιδίον.

Πλ. Die großen Gärten οἱ μεγάλοι κήποι.

Κανὼν 3. Πᾶς ἐπιθετικὸς προσδιορισμὸς τίθεται τριττῶς ·

I μετὰ τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου, ἢ μετὰ τινος τῶν ἀντ' αὐτοῦ λαμβανομένων ἐπιθετικῶν ἀντωνυμιῶν.

II μετὰ τοῦ ἀορίστου ἄρθρου, ἢ μετὰ τινος τῶν ἀντ' αὐτοῦ λαμβανομένων ἐπιθετικῶν ἀντωνυμιῶν.

III ἄνευ οὐδενὸς ἄρθρου.

Ἐκ τούτων ἔπεται, ὅτι ὑπάρχουσι τρεῖς ἰδιαίτεροι τύποι, καθ' οὓς κλίνονται τὰ προτιθέμενα τοῦ οὐσιαστικοῦ ἐπίθετα.

Πρῶτος τύπος.

Καταλήξεις τῶν ἐπιθέτων, ὧν προηγείται τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον, εἶναι αἱ ἑξῆς·

Ἐνικός.		Πληθυντικός.	
Ὁ. —e	καὶ τῶν τριῶν γενῶν	—en	καὶ τῶν τριῶν γενῶν.
Γ. —en		—en	
Δ. —en		—en	
Αἰτ. —en, ἄρσ. —e θηλ. καὶ οὐδ.		—en	

Παραδείγματα.

Ἐνικός.	Ἀρσενικόν.	Πληθυντικός.
Ὁ. der gute Vater	ὁ καλὸς πατήρ	die guten Väter
Γ. des guten Vaters	τοῦ καλοῦ πατρός	der guten Väter
Δ. dem guten Vater	τῷ καλῷ πατρί	den guten Vätern
Αἰτ. den guten Vater	τὸν καλὸν πατέρα	die guten Väter.

Ἐνικός.	Θηλυκόν.	Πληθυντικός.
Ὁ. die gute Mutter	ἡ καλὴ μήτηρ	die guten Mütter
Γ. der guten Mutter	τῆς καλῆς μητρός	der guten Mütter
Δ. der guten Mutter	τῇ καλῇ μητρί	den guten Müttern
Αἰτ. die gute Mutter	τὴν καλὴν μητέρα	die guten Mütter.

Ἐνικός.	Οὐδέτερον.	Πληθυντικός.
Ὁ. das gute Kind	τὸ καλὸν παιδίον	die guten Kinder
Γ. des guten Kindes	τοῦ καλοῦ παιδίου	der guten Kinder
Δ. dem guten Kinde	τῷ καλῷ παιδίῳ	den guten Kindern
Αἰτ. das gute Kind	τὸ καλὸν παιδίον	die guten Kinder.

Ὅμοίως κλίνονται τὰ ἐπίθετα καὶ ὅταν προηγῶνται αὐτῶν αἱ ἐπιθετικαὶ ἀντωνυμίαι·

dieser —e —es, jener —e —es,
welcher —e —es? jeder —e —es, π. χ.

Ἐνικός.	Πληθυντικός.
Dieser gute Vater	οὗτος ὁ καλὸς πατήρ
Dieses neue Haus	αὕτη ἡ νέα οἰκία
Welche gute Feder?	ποία καλὴ γραφίς;
	welche guten Federn?

Λεξιλόγιον.

Die Erde ἡ γῆ.	fleißig ἐπιμελής —ές.
rund στρογγύλος —η —ον.	rot ἐρυθρός —ά —όν.
lieb ἀγαπητός —ή —όν.	grün πράσινος —η —ον.
die Tante ἡ θεία.	das Spielzeug (πλ. —ε) τὸ
die Farbe τὸ χρῶμα.	ἄθυρμα.
das Blatt (πλ. Βλάττερ) τὸ	das Geld τὰ χρήματα.
φύλλον.	das Kleid τὸ φόρεμα.

Ἀσκησις 51.

Der Garten ist klein. Das Haus ist groß. Die Erde ist rund. Diese Häuser sind nicht groß. Der große Tisch. Die runde Erde. Die kleine Straße. Das liebe Kind. Dieses liebe Kind. Diese lieben Kinder sind sehr artig. Der alte Mann ist sehr krank. Der Sohn des alten Mannes ist auch krank. Wo ist das Zimmer der guten Mutter? Geben Sie das Brot dem armen Kinde. Ich liebe die schönen Blumen. Diese fleißigen Knaben gehen (πηγαίνουν) in die Schule. Geben Sie diese neuen Bücher den fleißigen Schülern. Ich habe den schönen Garten des Prinzen gesehen. Geben Sie diese schönen Spielzeuge den artigen Kindern.

Θέμα 52.

Ὁ πατὴρ εἶναι καλός. Ἡ μήτηρ εἶναι ὡσαύτως καλή. Τὸ ἄνθος εἶναι ὡραῖον. Τὰ ἄνθη εἶναι ὡραῖα. Ὁ ἡλικιωμένος πατήρ. Ἡ καλὴ θεία. Τὸ μικρὸν παιδίον. Τὰ μικρὰ παιδιά. Οὗτος ὁ καλὸς πατήρ. Αὕτη ἡ καλὴ ἀδελφή. Ταῦτα τὰ ὡραῖα ἄνθη. Ἀγαπῶ τοὺς ἐπιμελεῖς μαθητάς. Τὸ ἐρυθρὸν χρῶμα. Τὸ πράσινον φύλλον. Τὰ πράσινα φύλλα τῶν νέων δένδρων. Εἶδον τοὺς μεγάλους κήπους τοῦ καλοῦ βασιλέως. Δότε ταῦτα τὰ χρήματα τοῖς πτωχοῖς παιδίοις. Δότε ταῦτα τὰ νέα βιβλία τοῖς ἐπιμελέσι μαθηταῖς. Ἐδῶ εἶναι τὰ ἀθύρματα τῶν μικρῶν παιδίων. Οἱ μαθηταί σας δὲν εἶναι φρόνιμοι. Τὰ πράσινα φορέματα τῶν νέων κορασίων (Μädchen) δὲν εἶναι νέα.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΗΕΜΠΤΟΝ

Κλίσις τῶν ἐπιθέτων.

Δεύτερος τύπος.

Ὅταν τὸ ἀόριστον ἄρθρον εἰν, εἶνε, εἰν, ἢ κτητικὴ τις ἐπιθετικὴ ἀντωνυμία (mein, dein, sein, unser, euer, Ihr, ihr καὶ fein) προηγῇται τοῦ ἐπιθέτου, τότε τὸ ἐπίθετον λαμβάνει ἐν τῇ ὀνομαστικῇ τοῦ μὲν ἀρσενικοῦ γένους τὴν κατάληξιν er, τοῦ δὲ οὐδετέρου τὴν κατάληξιν es. Τοῦ δὲ θηλυκοῦ καὶ πασῶν τῶν ἄλλων πτώσεων τοῦ τε ἐνικοῦ καὶ τοῦ πληθυντικοῦ αἱ καταλήξεις εἶναι αἱ εὐταί, ὡς καὶ ἐν πρώτῳ τύπῳ (ἴδ. προηγ. μάθ.).

Παραδείγματα.

Ἀρσενικόν.

- Ὁ. Ein guter Vater (εἷς) καλὸς πατήρ
Γ. eines guten Vaters (ἐνὸς) καλοῦ πατρός
Δ. einem guten Vater (ἐνὶ) καλῷ πατρί
Αἰτ. einen guten Vater (ἕνα) καλὸν πατέρα.

Οὐδέτερον.

- Ὁ. Ein gutes Kind ἐν καλὸν παιδίον
Γ. eines guten Kindes ἐνὸς καλοῦ παιδίου
Δ. einem guten Kind(e) ἐνὶ καλῷ παιδίῳ
Αἰτ. ein gutes Kind ἐν καλὸν παιδίον.

Ὅμοίως κλίνονται τὰ ἐπίθετα, ὅταν προηγῇται κτητικὴ τις ἀντωνυμία· π. χ. Ὁν. Mein guter Vater, unser guter Vater, Αἰτ. seinen lieben Freund. Ὁν. καὶ Αἰτ. sein gutes Kind, Ihr gutes Kind.

Πλ. Meine guten Eltern, unsere alten Freunde, Ihre lieben Kinder κ. τ. λ.

Λεξιλόγιον.

Der Kaiser ὁ αὐτοκράτωρ.	reif ὤριμος.
deutsch γερμανός.	freu πιστός.
der King ὁ δακτύλιος.	der Vetter ὁ ἐξάδελφος.
loftbar πολύτιμος.	die Cousine ἡ ἐξαδέλφη.
schwarz μαῦρος.	der Berg τὸ ὄρος.
	die Traube ἡ σταφυλή.

Ἀσκησις 53.

Ein artiger Knabe. Eine fleißige Schülerin. Ich habe einen runden Tisch. Kennen Sie einen deutschen Kaiser? Ich habe ein deutsches Buch gelesen. Wo ist mein kleiner Bruder? Ihr kleiner Bruder ist in dem Garten. Ein runder Tisch. Ein fleißiges Kind. Die Bücher des fleißigen Knaben. Unsere neuen Häuser sind schön. Mein alter Vater und meine alte Mutter. Ich habe meinen kostbaren Ring verloren. Die Blätter einer roten Rose. Mein guter Freund hat seinen treuen Hund verloren. Haben Sie Ihren alten Freund gefunden? Ja, er wohnt (κατοικεῖ) in einem schönen neuen Hause. Die reifen Trauben sind gut.

Θέμα 54.

Εἰς καλὸς ἀδελφός. Μία καλὴ ἀδελφή. Ἡ καλὴ ἀδελφὴ μου. Μία ὡραία πόλις. Εἰς ἐπιμελὴς μαθητής. Οἱ ἐπιμελεῖς παῖδες ἡμῶν. Τὰ βιβλία τοῦ μικροῦ ἑξαδέλφου μου. Τὰ ὡραῖα φορέματα τῆς μικρᾶς ἑξαδέλφης μου. Ἀγαπῶ τὰς ὠρίμους σταφυλάς. Τὰ πράσινα φύλλα ἐνὸς μικροῦ δένδρου. Ὁ φίλος μας κατοικεῖ ἐν μεγάλῃ τινὶ πόλει. Ὁ Κάρολος ἐπώλεσε τὸν μαῦρον πῖλόν του. Ἐδῶ εἶναι ἡ ῥάβδος τῆς ἀγαπητῆς μάμμης σας. Ὁ κύριος Γεώργιος εἶναι πλούσιος ἄνθρωπος. Εἶμαι ἐπὶ ἐνὸς ὑψηλοῦ ὄρους. Ἐφαγον ὠρίμους σταφυλάς.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΕΚΤΟΝ

Κλίσις τῶν ἐπιθέτων.

Τρίτος τύπος.

Ὅταν τὸ ἐπίθετον ᾖναι ἄναρθρον, λαμβάνει τὰς καταλήξεις τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν γενῶν, ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ ἀκολουθοῦ πινάκος.

	Ἑνικός.		Πληθυντικός.
Ἀρσ.	Θηλ.	Οὐδ.	
Ὁ. —er	—e	—es	—e
Γ. —en (es)	—er	—en (es)	—er
Δ. —em	—er	—em	—en
Αἰτ. —en	—e	—es	—e

καὶ τῶν
τριῶν γενῶν.

Παραδείγματα.

Ἑνικός.

Ἄρσ.

Θηλ.

Ὁ. guter Wein καλὸς οἶνος süße Milch γλυκὺ γάλα.
 Αἰτ. guten Wein καλὸν οἶνον süße Milch " "

Οὐδ.

Ὁ. frisches Wasser δροσερὸν νερόν
 Αἰτ. frisches Wasser " "

Πληθυντικός.

Ὁ. καὶ Αἰτ. gute Weine schöne Blumen neue Bücher
 καλοὶ οἶνοι ὠραία ἄνθη νέα βιβλία.

Σημ. 1. Τοῦ τρίτου τούτου τύπου γίνεται χρῆσις ἐν τῷ πληθυντικῷ καὶ μετὰ τὰ ἀπόλυτα ἀριθμητικὰ ἐπίθετα ζυεῖ, drei κ. τ. λ., π. χ. zwei schöne Pferde δύο ὠραῖοι ἵπποι. Ὁμοίως δὲ καὶ μετὰ τὰ ἀόριστα einige, mehrere, viele κ. τ. λ., ὡς einige deutsche Wörter μερικά γερμανικὰ λέξεις.

Σημ. 2. Τὸ ἐπίθετον καὶ οὐσιαστικοῦ χαρακτῆρα λαμβάνον φυλάττει τοὺς περὶ τῆς κλίσεως αὐτοῦ κανόνας, π. χ. der Gelehrte ὁ πεπαιδευμένος, Γ. des Gelehrten, πληθ. die Gelehrten κ. τ. λ. Μετὰ τοῦ ἀορίστου δὲ ἄρθρου λέγεται ein Gelehrter εἰς πεπαιδευμένος, πλ. zwei Gelehrte κ. τ. λ. Τοιαῦτα εἶναι καὶ τὰ ἑξῆς.

Der Reisende ὁ ὁδοιπόρος.	ein Reisender εἰς ὁδοιπόρος.	
der Bediente ὁ ὑπηρέτης.	ein Bedienter	} κ. τ. λ.
der Deutsche ὁ Γερμανός.	ein Deutscher	
der fremde ὁ ξένος.	ein fremder.	

Λεξιλόγιον.

Der Tee τὸ τέιον.	weiß λευκός.
die Milch τὸ γάλα.	blau κυανούς.
warm θερμός.	immer πάντοτε.
stark ἰσχυρός.	der Handschuh τὸ χειρόκτιον.
das Wetter ὁ καιρός.	französisch γαλλικός.
das Bier ὁ ζυθος.	frisch δροσερός, πρόσφατος.
der Bäcker ὁ ἀρτοποιῶλης.	ich habe getrunken ἔχω πῖν.
die Tasse τὸ κυάθιον.	das Schloß (πλ. Schlösser) τὸ μέγαρον.
das Papier ὁ χάρτης.	

Ἀσκησις 55.

Hier ist guter Tee und warme Milch. Wir haben starken Wein getrunken (ἐπίομεν). Wollen Sie frisches Wasser? Nein, geben Sie mir frisches Bier! Hat der Bäcker gutes

Brot? Ja, er hat immer gutes Brot. Er hat auch frische Butter. Hier sind schöne Blumen und reife Früchte. Ich habe viele französische Soldaten gesehen. Mein Bruder hat zwei deutsche Bücher gelesen. Ihre Tante hat zwei Tassen Kaffee getrunken. Haben Sie weißen Zucker? Hier ist weißer Zucker. Gute, alte Weine sind teuer (ἀκριβοί). Ich habe schönes rotes Papier gekauft. Diese Frau verkauft (πωλεί) gute, frische, süße Milch. Geben Sie mir ein Glas süße Milch und ein Stück gutes, weißes Brot! Neue Freunde sind nicht immer gute Freunde.

Θέμα 56.

Ἰδοὺ καλὸς οἶνος καὶ καλὸς ζῦθος. Ἐκεῖ εἶναι ὠραῖα μέγαρα. Λευκὰ χειρόκτια. Ἐχετε πῆν οἶνον; Μάλιστα, ἔχω πῆν ἐρυθρὸν οἶνον καὶ δροσερὸν ὕδωρ. Ἐχετε πρόσφατον βούτυρον; Ἡ νέα θυγάτηρ ἔχει ὠραῖα ἄνθη. Ὁ Κάρολος καὶ ὁ Ἑρρίκος εἶναι ἐπιμελεῖς μαθηταί. Ὁ κηπουρὸς μας πωλεῖ (verkauft) ὠρίμους σκαφυλάς. Ὁ καλὸς ἀδελφός μου Λουδοβίκος ἔχει ἀγοράσῃ ἐρυθρὰν μελάνην καὶ λευκὸν χάρτην. Ἐχει ἐπίσης κυανοὺν χάρτην. Ἐχομεν τρεῖς γηραλέους ἵππους. Ἐχετε δύο νέους σκύλους. Αἱ νέαι θυγατέρες εἶχον ἐρυθράς καὶ λευκάς ταινίας. Οὗτοι οἱ μαθηταὶ ἔχουσι γαλλικά τινα βιβλία.

Διάλογος.

Ἰστ Karl fleißig?	Ja, er ist ein fleißiger Knabe.
Wer hat dieses schöne Bild gemalt?	Ein deutscher Maler.
Haben Sie einen großen Garten?	Nein, er ist nicht sehr groß.
Lieben Sie den roten Wein?	Ich liebe den roten und den weißen.
Was verkauft diese Frau?	Sie verkauft süße Milch und frische Butter.
Ἰστ Herr Eduard ein reicher Mann?	Ja, er ist ein sehr reicher Mann; er hat viele schöne Häuser.
Wer hat diesen goldenen Ring verloren?	Meine kleine Schwester hat ihn verloren.
Hat der Bäcker gutes Brot?	Er verkauft immer gutes Brot.
Haben Sie einen neuen Hut?	Nein, ich habe einen alten.

Ἀνάγνωσμα.

Rom.

Rom ist eine sehr alte Stadt; sie wurde¹⁾ von Romulus und Remus auf einem Hügel²⁾ erbaut¹⁾. Aber im Lauf³⁾ der Zeit³⁾ vergrößerte⁴⁾ sie sich immer⁴⁾ mehr und erstreckte sich⁵⁾ zuletzt⁶⁾ über sieben Hügel. Ihre Bewohner⁷⁾ nannten sich⁸⁾ Römer; sie waren ein sehr tapferes Volk⁹⁾ und führten¹⁰⁾ viele Kriege¹¹⁾ mit anderen Völkern.

Anfangs¹²⁾ wurde¹³⁾ Rom von Königen regiert¹³⁾; später¹⁴⁾ war es eine Republik, und zuletzt ein Kaiserreich¹⁵⁾. Aber viele von den Kaisern waren grausame¹⁶⁾ Tyrannen und verursachten¹⁷⁾ den Verfall¹⁸⁾ des römischen Reiches¹⁹⁾.

1) ἐκ-ίσθη. 2) λόφος. 3) προϊόντος τοῦ χρόνου. 4) ἐμεγεθύνθη βαθμηδόν. 5) ἐπέετασθη. 6) ἐπὶ τέλους. 7) κάτοικοι. 8) ὠνομάζοντο. 9) ἀνδρείος λαός. 10) διεξήγον. 11) πολέμους. 12) ἐν ἀρχῇ. 13) ἐκυβερνάτο. 14) βραδύτερον. 15) αὐτοκρατορία. 16) σκληροί. 17) ἐπήνεγκον. 18) πτώσις. 19) κράτος.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Βαθμοὶ παραθέσεως (Σκομπαρατίσις τῶν Ὑποκειμένων).

1. Πρὸς σχηματισμὸν τοῦ συγκριτικοῦ βαθμοῦ τῶν ἐπιθέτων προστίθεται ἡ κατάληξις *er ἢ r*, καὶ παραλλάσσεται τὸ ριζικὸν φωνὴν τῶν μονοσυλλαβῶν ἐπιθέτων, π. χ.

flein μικρός,	συγκρ. fleiner μικρότερος.
schön ὡραίος,	" schöner ὡραιότερος.
groß μέγας,	" größer μεῖζων.
alt παλαιός,	" älter παλαιότερος.
lang μακρός,	" länger μακρότερος.

2. Πρὸς σχηματισμὸν τοῦ ὑπερθετικοῦ βαθμοῦ προστίθεται ἡ κατάληξις *ste*, τὸ δὲ ριζικὸν φωνὴν ὡσαύτως παραλλάσσεται οἷον·

der, die, das kleinste ὁ, ἡ, τὸ μικρότατος —η —ον.

" " " schönste ὁ, ἡ, τὸ ὡραιότατος —η —ον.

" " " längste ὁ, ἡ, τὸ μακρότατος —η —ον.

der kleinste Knabe τὸ μικρότατον παιδίον.

die schönste Blume τὸ ὡραιότατον ἄνθος.

Σημ. Τὰ ὑπερθετικά κλίνονται κατὰ τὸν πρῶτον τύπον τῶν ἐπιθέτων, π. χ. der kleinste Knabe, des kleinste Knaben, dem kleinste Knaben κ. τ. λ.

Παρατηρήσεις.

1. Τῶν ἐπιθέτων, ἅτινα λήγουσιν εἰς τρία σύμφωνα, ἢ ἐν συριστικὸν σύμφωνον (z, s, ss, sch), ἢ εἰς d, t, th, ὁ ὑπερθετικὸς βαθμὸς σχηματίζεται, ἀφ' οὗ παρεντεθῇ ἐν εὖ πρὸ τοῦ ft, π. χ.

schlecht	κακός,	ὑπερθ.	der, die, das	schlechteste.
kurz	βραχύς,	"	" " "	kürzeste.
alt	παλαιός,	"	" " "	älteste κ. τ. λ.

2. Ὁ ὑπερθετικὸς βαθμὸς σχηματίζεται καὶ κατ' ἄλλον τρόπον, ἀφ' οὗ προτεθῇ τὸ am καὶ ἐν τέλει προστεθῇ ἡ κατάληξις en, π. χ. diese Rose ist am schönsten, τὸ ῥόδον τοῦτο εἶναι τὸ ὡραιότατον· dieser Wein ist am stärksten, ὁ οἶνος οὗτος εἶναι ὁ δυνατώτατος. Κατὰ τὸν τρόπον δὲ τοῦτον ὁ ὑπερθετικὸς βαθμὸς τίθεται ἐν τέλει τῆς προτάσεως καὶ δὲν μεταβάλλεται.

3. Πολλὰ ἐπίθετα δὲν παραλλάσσουν τὸ ριζικὸν φωνῆεν οὗτ' ἐν τῷ συγκριτικῷ, οὗτ' ἐν τῷ ὑπερθετικῷ βαθμῷ, π. χ. wahr ἀληθής, schlau λιγνός, sanft ἡπιος, matt κατάκοπος, falsch ψευδής, bleich ὠχρός, glatt λείος, voll πλήρης, toll μανικός, froh εὐθυμος, hold εὐμενής, roh ἀκατέργαστος, bunt ποικίλος, rund στρογγύλος, stumpf ἀμβλύς.¹

4. Τὰ ἐπόμενα ἐπίθετα σχηματίζουσιν ἀνωμάλως τοὺς παραθετικὸς βαθμούς·

hoch	ὕψηλός,	συγκρ.	höher,	ὑπερθ.	der höchste,	am höchsten.
nahe	πλησίον,	"	näher,	"	der nächste,	am nächsten.
groß	μέγας,	"	größer,	"	der größte,	am größten.
gut	καλός,	"	besser,	"	der beste,	am besten.

5. Ὁ δεύτερος ὅρος τῆς συγκρίσεως ἐκφέρεται διὰ τοῦ als ἢ (παρὰ) ὁμοιοπτῶτως πρὸς τὸν πρῶτον, π. χ.

Dieser Mann ist älter als jener.

Ὁ ἀνὴρ οὗτος εἶναι πρεσβύτερος ἐκείνου (ἢ ἐκεῖνος).

Σημ. Τὰ ebenso — als ἢ wie ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὰ ἡμέτερα τόσον — ὅσον, π. χ.

Ludwig ist ebenso jung als (ἢ wie) ich.

Ὁ Λουδοβίκος εἶναι τόσον νέος ὅσον (καὶ) ἐγώ.

¹ Ὁσαύτως τὰ λήγοντα εἰς bar, haft καὶ sam ἐπίθετα δὲν παραλλάσσουν τὸ ριζικὸν φωνῆεν, ὡς danfbar εὐγνώμων, boshaft μοχθηρός, strafsam φειδωλός.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ.

Der Ofen ἡ θερμάστρα.	stark ἰσχυρός, δυνατός.
der fluß ὁ ποταμός.	der Sommer τὸ θέρος.
der See ἡ λίμνη.	der Winter ὁ χειμῶν.
tief βαθύς —εἶα —ύ.	leicht ἐλαφρός —ά —όν.
der Adler ὁ αἰτός.	das Veilchen τὸ ἴον.
der flügel ἡ πτέρυξ.	das Öl τὸ ἔλαιον.
der frühling τὸ ἔαρ.	als ἢ, παρά.
der feldherr ὁ στρατηγός.	das Metall τὸ μέταλλον.
das Blei ὁ μόλυβδος.	der Rhein ὁ Ῥήνος.
das Kupfer ὁ χαλκός.	nützlich ὠφέλιμος —ον.
breit εὐρύς —εἶα —ύ.	

*Άσκησις 57.

Der Esel ist kleiner als das Pferd. Der fluß ist tief; der See ist tiefer als der fluß. Karl ist stärker als Wilhelm. Er ist der stärkste Knabe. Marie ist fleißiger als Emilie. Mein Kleid ist schöner als dein Kleid. Das Kleid meiner Schwester ist am schönsten. Der Adler ist der stärkste Vogel. Er hat die längsten Flügel. Im frühling sind die Tage kürzer als im Sommer; aber im Winter sind die Tage am kürzesten. Das Silber ist kostbarer als das Kupfer. Das Gold ist das kostbarste Metall. Der Wein ist besser als das Bier. Unser Rheini ist ebenso reich als unser Vetter. Der beste Kaffee kommt (έρχεται) aus Arabien.

Θέμα 58.

Τὸ ρόδον εἶναι ὠραιότερον, ἢ τὸ ἴον. Ὁ ἀδελφὸς εἶναι μᾶλλον ἡλικιωμένος, ἢ ἡ ἀδελφή. Ἡ Εὐρώπη εἶναι μικρότερα, ἢ ἡ Ἀσία. Τὰ ἀπὶδια εἶναι γλυκύτερα τῶν μήλων· τὰ κεράσια εἶναι γλυκύτατα. Τοῦτο τὸ ὄρος εἶναι ὑψηλότερον, ἢ ἐκεῖνη ἡ ἐκκλησία. Οἱ πλοῦσιοι δὲν εἶναι πάντοτε οἱ εὐτυχέστατοι. Τὸ ἔλαιον εἶναι ἐλαφρότερον, ἢ τὸ ὕδωρ. Τὸ ρόδον εἶναι τὸ ὠραιότατον ἄνθος. Ὁ ἐλέφας εἶναι τὸ μέγιστον ζῷον. Ὁ καφὲς εἶναι καλλίτερος, ἢ τὸ τῆϊον. Ὁ Ναπολέων ἦτο ὁ μέγιστος στρατηγός. Ὁ μόλυβδος εἶναι ὠφέλιμος, ὁ χαλκὸς ὠφελιμώτερος, ὁ σίδηρος εἶναι τὸ ὠφελιμώτατον μέταλλον. Ὁ κῆπός σας εἶναι τόσον ὠραίος καὶ τόσον μέγας, ὅσον ὁ ἰδικός μου (der meinige).

Διάλογος.

Ἰστὶν τὸ ὤνισκον ὡς καλὸν ὡς ἡ ῥοζὴ?	Ναί, ἡ ῥοζὴ ἵστω καλὸν ὡς τὸ ὤνισκον.
Ὡς ἵστω, φριδρίχ ἢ καρλ?	Ἰχω γλαβε (πιστεύω), καρλ ἵστω ἵστω.
Ὡς ἵστω τὸ ἰστωρίστον μέταλλον?	Τὸ χρὸν ἵστω τὸ ἰστωρίστον.
Ὡς ἵστω μέταλλον ἵστω ἰστω- ρίστον?	Τὸ σιδηρὸν ἵστω ἰστωρίστον.
Ὡς ἵστω (πόθεν) ἵστω τὸ ἰστω καφῆ?	Τὸ ἰστω καφῆ ἵστω ἀπὸ Ἀραβίας.
Ὡς ἵστω ἡ ἰστωρίστον ἵστω?	ἡ ῥοζὴ ἵστω ἡ ἰστωρίστον ἵστω.
Ἰστω Ἀλφρεδὸν ἰστω ὡς ἵστω?	Ναί, ἐστω ἰστω ὡς ἵστω.
Ὡς ἵστω τὸ ἰστωρίστον ἵστω?	Τὸ ἐλεφάντῃ ἵστω τὸ ἰστωρίστον ἵστω.
Ἰστω τὸ ῥαῖν ἰστω?	Ἰστω ἰστω ὡς ἡ σιην.
Ὡς ἵστω τὸ ἰστωρίστον ἵστω τὸ ἵστω (ἰστω ἵστω)?	Τὸ ἵστω Ἰανουάριον ἵστω τὸ ἰστωρίστον.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

Τὰ ἀριθμητικὰ ἐπίθετα.

Τὰ ἀριθμητικὰ ἐπίθετα εἶναι δύο εἰδῶν, ἀπό-
λυτα καὶ τακτικά.

Ἀπόλυτα (Grundzahlen).

εἷς, =ε, εἷς (εἷς) εἷς, μία, ἕν.	vierzehn δεκατέσσαρες —α.
zwei δύο.	fünfzehn δεκαπέντε.
drei τρεῖς, τρία.	sechzehn δεκαἕξ.
vier τέσσαρες —α.	siebzehn δεκαεπτὰ.
fünf πέντε.	achtzehn δεκαοκτώ.
sechs ἕξ.	neunzehn δεκαεννέα.
sieben ἑπτὰ.	zwanzig εἴκοσι.
acht ὀκτώ.	einundzwanzig εἴκοσιν (καὶ)
neun ἑννέα.	εἷς, μία, ἕν.
zehn δέκα.	zweiundzwanzig εἴκοσι δύο.
elf ἑνδεκα.	dreiundzwanzig εἴκοσι τρεῖς
zwölf δώδεκα.	—ία. [σαρες —α.
dreizehn δεκατρεῖς —ία.	vierundzwanzig εἴκοσι τέσ-

fünfundzwanzig	εἴκοσι πέντε.	siebzig	ἐβδομήκοντα.
sechszwanzig	εἴκοσιν ἕξ.	achtzig	ὀγδοήκοντα.
siebenundzwanzig	εἴκοσιν ἑπτά.	neunzig	ἐνενήκοντα.
achtundzwanzig	εἴκοσιν ὀκτώ.	hundert	ἑκατόν.
neunundzwanzig	εἴκοσιν ἐν- dreißig	hundert(un)d	εἰς ἑκατόν εἰς κ. τ. λ.
εἰκοσὶν ἐν- dreißig	τριάκοντα. [νέα.	zweihundert	διακόσιοι, αἱ, α.
εἰκοσὶν δύο- dreißig	τριάκοντα εἰς, μία, ἐν κ. τ. λ.	dreihundert	τριακόσιοι κ. τ. λ.
vierzig	τεσσαράκοντα.	tausend	χίλιοι, αἱ, α.
fünzig	πεντήκοντα.	zweitausend	δύο χιλιάδες κ. τ. λ.
sechzig	ἑξήκοντα.	zehntausend	δέκα χιλιάδες.
1800	= eintaufend	acht	hundert, ἡ
1870	= eintaufend	acht	zehnhundert.
			hundert (und) siebzig.

Σημ. Ὡς ἀόριστον ἄρθρον τὸ εἰν προφέρεται ἀσθενῶς, ἐνῷ ὡς ἀριθμητικὸν ἐπίθετον προφέρεται μετὰ τόνου καὶ γράφεται ἀραιῶς, π. χ. εἰν *Zwei* ἐν βιβλίον (καὶ ὄχι τετραδίδιον), εἰν *Zwei* ἐν μόνον βιβλίον (καὶ ὄχι δύο, τρία κ. τ. λ.).

Παρατηρήσεις.

1. Αἱ μονάδες προηγούνται τῶν δεκάδων ἀπὸ μὲν τοῦ δώδεκα μέχρι τοῦ εἴκοσιν ἄνευ συνδέσμου, ἀπὸ δὲ τοῦ εἴκοσι μέχρι τοῦ ἑκατόν μετὰ τοῦ συνδέσμου *und* ἐν τῇ μέσῃ τῶν δύο ἀριθμῶν.

2. Τὰ ἀριθμητικά ἐπιρρήματα, δι' ὧν ἀποκρινόμεθα εἰς τὴν ἐρώτησιν ποσάκις; *wievielmal*? σχηματίζονται, προστιθεμένου τοῦ *mal* εἰς τὰ ἀπόλυτα, π. χ.

einmal ἢ *ein Mal* ἅπαξ.

zweimal δὶς, *dreimal* τρίς.

viermal τετράκις κ. τ. λ.

zehnmal δεκάκις κ. τ. λ.

3. Ἡ φράσις τί ἡλικίαν ἔχετε; λέγεται γερμανιστὶ *wie alt sind Sie*? ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ἀπόκρισις γίνεται πάντοτε διὰ τοῦ *sein* καὶ τοῦ ἐπιθ. *alt*, π. χ. *ich bin zwölft Jahre alt* εἶμαι δώδεκα ἐτῶν.

4. Ἡ ὥρα καὶ τὰ λοιπὰ κλάσματα αὐτῆς δηλοῦνται γερμανιστὶ ὡς ἑξῆς·

Τί ὥρα εἶναι;

εἶναι δύο ὥραι

δύο καὶ τέταρτον

δύο καὶ ἡμίσεια

Wieviel Uhr ist es?

es ist zwei Uhr.

{ *ein Viertel auf drei (Uhr), ἡ*
ein Viertel nach zwei.

halb drei (Uhr).

τρῆς παρὰ τέταρτον { drei Viertel auf drei (Uhr), ἢ
ein Viertel vor drei.

εἰς τὰς τρεῖς κ. τ. λ. um drei Uhr.

5. Ἐπὶ τοῦ ἔτους τίθεται τὸ im π. χ. im Jahr(e)
1860 ἐν ἔτει 1860.

6. Αἱ δεκαπέντε ἡμέραι, ἧτοι τὸ δεκαπενθήμερον λέγονται γερμανιστὶ vierzehn Tage, τὸ σήμερον δεκαπέντε heute vor vierzehn Tagen, μετὰ 15 ἡμέρας ἀπὸ σήμερον heute über vierzehn Tage.

Ὄνόματα τῶν μηνῶν.

Januar Ἰανουάριος.	Juli Ἰούλιος.
Februar Φεβρουάριος.	August Αὐγούστος.
März Μάρτιος.	September Σεπτέμβριος.
April Ἀπρίλιος.	Oktober Ὀκτώβριος.
Mai Μαῖος.	November Νοέμβριος.
Juni Ἰούνιος.	Dezember Δεκέμβριος.

Ὄνόματα τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος.

Sonntag Κυριακή.	Donnerstag Πέμπτη.
Montag Δευτέρα.	Freitag Παρασκευή.
Dienstag Τρίτη.	Samstag ἢ
Mittwoch Τετάρτη.	Sonnabend } Σάββατον.

Λεξιλόγιον.

Die Kuh (πλ. Kühe) ἡ ἀγέλας.	ich habe gelernt ἔχω μάθῃ.
das Schaf (πλ. —e) τὸ πρόβατον.	der Schäfer ὁ προβατοβοσκός.
das Reh ἡ δορκάς.	der Fehler τὸ σφάλμα.
das Wort ὁ λόγος.	der Franz (πλ. —en) τὸ φράγκον.
die Woche ἡ ἐβδομάς.	die Drachme ἡ δραχμή.
der Stiefel τὸ ὑπόδημα. [δίση.	wieviel —e? πόσον, πόσα;
ich habe gewonnen ἔχω κερ-	sprechen γευματίζειν.

Deutsche Münzen (Γερμανικὰ νομίσματα):

ein Pfennig (Pf.) ἐν φηνίκιον.	zwei Pfennig(e) δύο φηνίκια.
eine Mark (M.) ἐν μάρκον.	zwei Mark δύο μάρκα.
ein Taler (Tlr.) ἐν τάληρον.	zwei Taler δύο τάληρα.

Ἀσκησις 59.

Ein Pferd. Eine Stunde. Ich habe einen Bruder und zwei Schwestern. Mein Oheim hat sechs Kinder gehabt;

er hat drei Söhne und zwei Töchter verloren. Unser Nachbar hat sieben Pferde, acht Kühe und zwanzig Schafe. Zweimal drei sind (ἢ macht κάμνει) sechs. Fünfmal neun macht fünfundvierzig. Wie alt sind Sie? Ich bin achtzehn Jahre alt. Wie alt ist Ihre Schwester? Sie ist sechzehn Jahre alt. Wie viele Wörter haben Sie gelernt? Wir haben dreißig Wörter gelernt. Der Januar hat einunddreißig Tage. Der Februar hat achtundzwanzig Tage. Ein Jahr hat 52 Wochen oder 365 Tage. Wieviel Geld haben Sie? Ich habe dreiundzwanzig Franken. 21 und 84 machen (geben) 105. Der Schäfer des Grafen hat 36 Schafe verkauft. Wieviel Uhr ist es? Es ist vier Uhr oder halb fünf. Die deutsche Münzeinheit (νομισματικὴ μονάς) ist die Mark, die (ἢ ὅποια) einer Drachme und fünfundzwanzig Lepta gleich ist und in hundert Pfennige eingeteilt wird (διαίρεται). Ein Taler hat drei Mark oder drei Drachmen und fünfundsiebzig Lepta.

Θέμα 60.

Εἰς σκύλος. Δύο σκύλοι. Μία γραφίς. Τρεῖς γραφίδες. Πόσα σφάλματα ἔχεις; Ἐχω πέντε σφάλματα· ὁ ἀδελφός μου ἔχει ἑπτὰ. Πόσα κάμνουσι (macht) 6 καὶ 9; ἘΞ καὶ ἑννέα κάμνουσι δεκαπέντε. Πόσα κάμνουσι 3 ἐπὶ 10; 3 ἐπὶ 10 κάμνουσι 30. Πόσας ἡμέρας ἔχει μία ἑβδομάς; Μία ἑβδομάς ἔχει ἑπτὰ ἡμέρας. Πῶς ὀνομάζονται; Κυριακή, Δευτέρα κ. τ. λ. Πόσους μῆνας ἔχει τὸ ἔτος; Τὸ ἔτος ἔχει δώδεκα μῆνας. Πῶς ὀνομάζονται; Ἰανουάριος, Φεβρουάριος κ. τ. λ. Ὁ Ἰούνιος ἔχει 30 ἡμέρας. Ὁ Ἰούλιος ἔχει τριάκοντα καὶ μίαν. Τί ἡλικίαν ἔχετε; Ἐχω ἡλικίαν εἴκοσιν ἐτῶν. Ποίας ἡλικίας εἶναι ὁ ἀδελφός σας; Εἶναι 15 ἐτῶν. Ἐχετε ἀκόμη (noch) τὸν πάππον σας; Ναί, κύριε, εἶναι πολὺ ἡλικιωμένος· ἔχει 75 ἔτη. Ἦμην δις ἐν Παρισίοις καὶ τετράκις ἐν Ἀθήναις. Πόσα χρήματα ἔχετε; Ἐχω εἴκοσι δύο μάρκα καὶ ὁ ἀδελφός μου ἔχει δέκα πέντε μάρκα· τοῦτο κάμνει τριάκοντα πέντε μάρκα.

Διάλογοι. (Gespräche.)

1. Vater: „Wie hast du deine Aufgabe gemacht, Wilhelm? Auf dieser Seite¹⁾ sind acht Tintenflecke²⁾. Wie kann man so unreinlich³⁾ sein?“

1) σελίς. 2) μελανιά. 3) ἀκάθαρτος.

reinigen - sauber machen

Sohn (weinerlich⁴): „Über dafür⁵) sind auf der andern⁶) Seite nur drei“.

4) κλαυθυρίζων. 5) δι' αὐτό. 6) ἄλλη.

2. Lehrer: „Kinder, stellt euch vor¹), daß acht von euch²) zusammen³) 48 Äpfel, 32 Birnen, 156 Pflaumen⁴), 88 Pfirsiche⁵) und 16 Melonen⁶) besitzen⁷). Was würde jeder von euch da⁸) bekommen⁹)? — Ein Knabe: „Leibweh¹⁰)“.

1) υποθέσατε. 2) ἐξ ὑμῶν. 3) μαζί. 4) δαμάσκηνα. 5) ροδάκινα. 6) πεπόνια. 7) ἔχουν. 8) τότε. 9) ἔχειν. 10) κοιλόπονον.

3. Lehrer: „Wieviel ist 10 weniger 10?“ — Der Schüler (schweigt¹). — Lehrer: „Nun, wenn du ein Zehnpfennigstück in der Tasche hast und es verlierst²), was hast du dann³) in der Tasche?“ — Schüler: „Ein Loch⁴)“.

1) σιωπῶ. 2) χάνεις. 3) τότε. 4) τρύπα.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΕΝΑΤΟΝ

Τακτικά (Ordnungszahlen).

Τὰ τακτικά ἀριθμητικά ἐπίθετα σχηματίζονται, ἀφ' οὗ προστεθῇ εἰς τὰ ἀπόλυτα μέχρι μὲν τοῦ 19 ἡ συλλαβὴ *τε*, ἀπὸ δὲ τοῦ 20 ἡ συλλαβὴ *στε*. Τοῦ κανόνος τούτου ἔξαιρουνται *der erste* ὁ πρῶτος καὶ *der dritte* ὁ τρίτος.

der erste ὁ πρῶτος.

„ *zweite* ὁ δεύτερος.

„ *dritte* ὁ τρίτος.

„ *vierte* ὁ τέταρτος.

„ *fünfte* ὁ πέμπτος.

„ *sechste* ὁ ἕκτος.

„ *siebente* ὁ ἑβδομος.

„ *achte* ὁ ὄγδοος.

„ *neunte* ὁ ἑνατος.

„ *zehnte* ὁ δέκατος.

„ *elfte* ὁ ἐνδέκατος.

„ *zwölfte* ὁ δωδέκατος.

„ *dreizehnte* ὁ δέκατος τρίτος.

„ *vierzehnte* ὁ δέκατος τέταρτος.

der fünfzehnte ὁ δέκατος πέμπτος.

„ *sechzehnte* ὁ δέκατος ἕκτος.

„ *siebzehnte* ὁ δέκατος ἑβδομος. [δοος.

„ *achtzehnte* ὁ δέκατος ὄγδοος.

„ *neunzehnte* ὁ δέκατος ἑνατος.

„ *zwanzigste* ὁ εἰκοστός.

„ *einundzwanzigste* ὁ εἰκοστός πρῶτος.

„ *zweiundzwanzigste* ὁ εἰκοστός δεύτερος.

„ *dreißigste* ὁ τριακοστός.

„ *vierzigste* ὁ τεσσαρακοστός.

der fünfzigste ὁ πεντηκοστός.	der neunzigste ὁ ἐνενηκοστός.
„ sechzigste ὁ ἑξηκοστός.	„ hundertste ὁ ἑκατοστός.
„ siebzigste ὁ ἑβδομηκοστός.	„ tausendste ὁ χilioστός.
„ achtzigste ὁ ὀγδοηκοστός.	„ letzte ὁ τελευταῖος.

Παρατηρήσεις.

1. Τῶν τακτικῶν ἀριθμητικῶν ἐπιθέτων γίνεται χρῆσις ἐν τῇ γερμανικῇ γλώσσῃ καὶ πρὸς δῆλωσιν ἡμερομηνίας, ἢ καὶ πρὸς διάκρισιν τῶν τῷ αὐτῷ ὀνόματι ὀνομαζομένων πριγκίπων καὶ ἡγεμόνων διαφόρων τάξεων· π. χ. der erste März ἢ πρώτη Μαρτίου· der zweite April (ἢ am zweiten April) ἢ δευτέρα Ἀπριλίου· der sechsundzwanzigste September ἢ 26 Σεπτεμβρίου· Heinrich der Vierte Ἑρρίκος ὁ Δ΄. Napoleon der Dritte Ναπολέων ὁ Γ΄.

2. Τὰ τακτικὰ ἀριθμητικά ἐπίθετα κλίνονται ὡς τὰ ἐπίθετα διατηροῦντα πάντας τοὺς περὶ τούτων εἰρημένους κανόνας (σελ. 91 κ. ἐ.), π. χ. der zweite Band ὁ δεύτερος τόμος. Γ. des zweiten Bandes. Mein drittes Glas τὸ τρίτον ποτήριόν μου.

3. Ἐπὶ συνθέτου ἀριθμοῦ μόνον τὸ τελευταῖον μέρος λαμβάνει κατάληξιν τακτικοῦ ἀριθμητικοῦ, π. χ. der achtundvierzigste ὁ τεσσαρακοστός ὄγδοος.

Λεξιλόγιον.

Der Band ὁ τόμος.	die Flasche ἡ φιάλη.
die Klasse ἡ κλάσις.	der Teil τὸ μέρος.
der Platz ἡ θέσις.	Schweden Σουηδία.
der Monat ὁ μῆν.	der Großvater ὁ πάππος.

Ἀσκήσις 61.

Der erste Band. Haben Sie den zweiten Band? Nein, ich habe den dritten Band. Dieses ist mein erstes Glas. Emilie ist in der vierten Klasse und ihre Schwester Anna in der fünften (Klasse). Der Montag ist der zweite Tag der Woche. Der Freitag ist der sechste. Der November ist der elfte Monat des Jahres. Mein Vetter Ludwig ist der siebente in seiner Klasse, und Heinrich der letzte. Der erste Platz ist immer der beste (Platz). Napoleon der Dritte war (der) Kaiser der Franzosen. Sein Onkel war Napoleon der Erste. Ein Lepton ist der hundertste Teil einer Drachme. Der Monat ist der zwölfte Teil des Jahres.

Θέμα 62.

Ἡ πρώτη ἡμέρα. Ἡ πρώτη ἑβδομάς. Ἐδῶ εἶναι ὁ τρίτος τόμος. Δότε μοι καὶ τὸν τέταρτον. Εἶναι ἡ πρώτη φιάλη μας. Ἡ Κυριακὴ εἶναι ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος, ἡ Πέμπτη εἶναι ἡ πέμπτη καὶ τὸ Σάββατον ἡ ἑβδόμη, ἡ τελευταία. Ὁ Κάρολος εἶναι πολὺ ἐπιμελὴς μαθητὴς· ἔχει πάντοτε τὴν πρώτην θέσιν. Ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς τρίτης ἑβδομάδος. Ἡ ἑβδομάς εἶναι τὸ πεντηκοστὸν δεύτερον μέρος τοῦ ἔτους. Ἄγω (= εἶμαι) τὸ εἰκοστὸν πρῶτον ἔτος. Ὁ Λουδοβίκος εἶναι ὁ ὄγδοος, ὁ Ἐρρίκος ὁ δέκατος ὄγδοος καὶ ὁ Ροβέρτος ὁ τελευταῖος. Ὁ Μάρτιος εἶναι ὁ τρίτος καὶ ὁ Δεκέμβριος ὁ τελευταῖος μὴν τοῦ ἔτους. Κάρολος ὁ IB' ἦτο βασιλεὺς τῆς (ρον) Σουηδίας. Ἐρρίκος ὁ Δ' ἦτο καλὸς βασιλεὺς.

Σημ. Ὁ παρονομαστὴς (der Nenner) σχηματίζεται, ἐὰν προστεθῇ εἰς τὸν τακτικὸν ἀριθμὸν ἓν -1, ἀλλὰ τὸ ἡμισυ ($\frac{1}{2}$) λέγεται die Hälfte. Ἀριθμητὴς (der Zähler) εἶναι ὁ τακτικὸς ἀριθμός, π. χ. ein Sechstel ἓν ἕκτον ($\frac{1}{6}$).

Διάλογος.

Wie viele Fehler hat Georg?	Er hat 6 oder 7 Fehler.
Wie alt ist Karoline?	Sie ist 18 Jahre alt.
Wieviele sind 10 und 50?	10 und 50 sind 60.
Wieviele ist 4 mal 12?	4 mal 12 ist 48.
Welchen Platz hat Karl in der Schule?	Er ist sehr fleißig, er hat immer (πάντοτε) den ersten Platz.
Und sein Bruder Wilhelm?	Wilhelm ist der 26ste in seiner Klasse.
Wann wurde Karl V. geboren (γεννήθη)?	Er wurde geboren im Jahre 1500.
Wann starb Napoleon der Erste?	Im Jahre 1821.
Wie alt war er?	Er war 51 Jahre alt.
Waren Sie lange in Amerika?	4 Jahre, 7 Monate und 23 Tage.
Wieviele Uhr ist es?	Es ist 11 Uhr oder halb zwölf.

Vater: „Nun, Heinrich, bist du dieses Mal fleißig gewesen?“ — Sohn: „Ja, Vater“. — Vater: „Nun, der wievielte (wieviele) bist du in der Klasse?“ — Sohn: „Der Zehnte“. — Vater (zufrieden): „Na, und wieviel Schüler seid ihr?“ — Sohn: „Zehn“.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ

Ὅμαλὸν ῥῆμα. *Regelmäßiges Zeitwort.*

Εἰς τὰ ῥήματα διακρίνομεν ῥίζαν καὶ καταλήξεις. Ῥίζα εἶναι τὸ πρὸ τῆς καταλήξεως τῆς ἀπαρεμφάτου *en* ἢ *n* μέρος. Τοῦ ὁμαλοῦ δὲ ῥήματος ἡ μὲν ῥίζα δὲν μεταβάλλεται, αἱ δὲ καταλήξεις προστίθενται ἀπλῶς εἰς τὴν ῥίζαν· π. χ. Ἀπαρμ. *lieb=en* ἀγαπᾶν. Ἐνεστῶς. *Ich lieb=e*. Παρτ. *ich lieb=te*. Μετ. παθ. *gelieb=t* ἡγαπημένος.

Σχηματισμὸς τῶν χρόνων.

Ὁ ἐνεστῶς πάντων τῶν ῥημάτων σχηματίζεται, προστιθεμένου εἰς τὴν ῥίζαν ἐνὸς *e*, π. χ. *Ich lob=e* ἐπαινῶ, ἐκ τῆς ἀπαρμ. *lob=en* ἐπαινέιν.

Ὁ παρατατικὸς τῶν ὁμαλῶν ῥημάτων σχηματίζεται, προστιθεμένης εἰς τὴν ῥίζαν τῆς συλλαβῆς *te*, π. χ. *Ich lob=te* ἐπῆνουν.

Αἱ προσωπικαὶ καταλήξεις τοῦ ἐνεστῶτος καὶ τοῦ παρατατικοῦ ἔχουσιν ὡς ἑξῆς·

Ἐνεστῶς.

Παρατατικὸς.

Ἐνικός. Πληθυντικός.

Ἐνικός. Πληθυντικός.

1. —e —en	
2. —st (est) —t (et) (ἢ en)	
3. —t (et). —en.	

1. —te (ete) —ten (eten)	
2. —test (etest) —tet (etet) ἢ ten	
3. —te (ete). —ten (eten).	

Σημ. Οἱ ἐν παρενθέσει τύποι, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν τῷ 32. μαθ. 2. ἀναφερομένων ῥημάτων, ἀπαντῶσι μόνον ἐν τῇ ποιήσει.

Ὁ μέλλων καὶ ὁ δυνητικὸς σχηματίζονται διὰ τοῦ βοηθητικοῦ *ich werde*, *ich würde* καὶ τῆς ἀπαρεμφάτου, ἣτις τίθεται εἰς τὸ τέλος, π. χ. μέλλων τοῦ *loben*· *ich werde loben* θὰ ἐπαινέσω· δυνητ. *ich würde loben* θὰ ἐπῆνουν.

Ἡ μετοχὴ τοῦ ἐνεστῶτος (*das Partizip der Gegenwart*) προσλαμβάνει τὴν κατάληξιν *end*, ἢ *nd*, ἣτις ἐπισυνάπτεται εἰς τὴν ῥηματικὴν ῥίζαν, π. χ. *lob=end* ἐπαινῶν.

Ἡ μετοχὴ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου ἢ ἡ παρωχημένη μετοχὴ (*das Partizip der Vergangenheit*) σχηματίζεται, ἀφ' οὗ προστεθῇ εἰς τὸ τέλος μὲν τῆς ῥίζης τὸ *t*, εἰς τὴν ἀρχὴν δ' αὐτῆς ἡ συλλαβὴ *ge*, π. χ. *ge=lieb=t* ἡγαπημένος, *ge=lob=t* ἐπηνημένος.

Ὁ παρακείμενος καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος σχηματίζονται ἐκ τοῦ βοηθητικοῦ ῥήματος *ich habe, ich hatte* (ἐνίστε καὶ ἐκ τοῦ βοηθητικοῦ *ich bin, ich war*) καὶ τῆς παρωχημένης μετοχῆς τοῦ κλινομένου ῥήματος, π. χ. *ich habe gelobt* ἔχω ἐπαινέσῃ, *ich hatte gelobt* εἶχον ἐπαινέσῃ.

Ἡ προστακτικὴ (ἐπὶ ἀβροφροσύνης) εἶναι αὐτὴ ἡ ἀπαρέμφατος μετὰ τοῦ ἐπομένου *Sie*, π. χ. *loben Sie* ἐπαινεῖτε.

Κλίσις ὀμαλοῦ ῥήματος.

Ἐαθεν γελᾶν.

Ἐνεστώς.

Παρατατικός.

Ἐν. *Ich lache gelā*
du lachst gelās
er, sie lacht gelā

Ἐν. *Ich lachte ēgēlawn*
du lachtest ēgēlas
er, sie lachte ēgēla

Πλ. *wir lachen gelōwmen*
ihr lacht ἡ } γελᾶτε
Sie lachen } γελᾶτε
sie lachen gelōwsin.

Πλ. *wir lachten ēgelōwmen*
ihr lachtet ἡ } ἐγελᾶτε
Sie lachten } ἐγελᾶτε
sie lachten ēgēlawn.

Μέλλων.

Δυνητικός.

Ich werde lachen θὰ γελᾶσω
du wirst lachen θὰ γελᾶσης
er wird lachen θὰ γελᾶσῃ
wir werden lachen θὰ γελᾶ-
σῶμεν
ihr werdet lachen | θὰ γελᾶ-
Sie werden lachen | σῆτε
sie werden lachen θὰ γελᾶσωσι.

Ich wüirde lachen θὰ ἐγέλων
du wüirdest lachen θὰ ἐγέλας
er wüirde lachen θὰ ἐγέλα
wir wüirden lachen θὰ ἐγε-
λῶμεν.
ihr wüirdet lachen | θὰ ἐγε-
Sie wüirden lachen | λᾶτε
sie wüirden lachen θὰ ἐγέλων.

Προστακτικὴ.

Ἀπαρέμφατος.

Lache gēla
lachen Sie γελᾶτε.

lachen gelān
zu lachen ἡ } γελᾶν (τελ.).
um zu lachen }

Μετοχή.

Ἐν. *lachend* γελῶν. Παθ. παρκ. *gelacht* γεγελασμένος.

Σημ. Ὁ ἐρωτηματικὸς καὶ ἀποφατικὸς τύπος τῶν ῥηματων σχηματίζονται, ὡς καὶ οἱ τῶν βοηθητικῶν ῥημάτων, π. χ.

Ἐρωτηματικὸς τύπος.

Ἐνεστῶς.

Ἐν. lache ich? γελῶ;	Πλ. lachen wir? γελῶμεν;
lachst du? γελᾷς;	lacht ihr? } γελᾶτε;
lacht er? γελᾷ;	lachen Sie? }
	lachen sie? γελῶσι;

Παρατατικὸς.

Lachte ich? lachtest du? lachte er? κ. τ. λ.

Ἀποφατικὸς τύπος.

Ich lache nicht dὲν γελῶ· ich lachte nicht dὲν ἐγέλων κ. τ. λ.

Κατὰ τὸ lachen κλίνονται καὶ τὰ ἑξῆς·

machen ποιεῖν, κάμνειν.

lieben ἀγαπᾶν.

loben ἐπαινεῖν.

kaufen ἀγοράζειν.

hören ἀκούειν.

suchen ζητεῖν.

holen κομίζειν, φέρειν.

zeigen δεικνύειν.

leben ζῆν.

lernen μανθάνειν.

strafen τιμωρεῖν.

bauen κτίζειν.

wohnen κατοικεῖν.

sagen λέγειν.

fragen ἐρωτᾶν.

weinen κλαίειν.

wünschen ἐπιθυμεῖν, εὐχεσθαι.

kosten στοιχίζειν.

Λεξιλόγιον.

Die Aufgabe τὸ θέμα.

die Lektion τὸ μάθημα.

die Musik ἡ μουσική.

die Brieftasche τὸ χαρτο-
φυλάκιον.

die Schülerin ἡ μαθήτρια.

die Birne τὸ ἀπίδιον.

das Dutzend ἡ δωδεκάς.

Obst ὀπωρικόν, —ά.

immer πάντοτε.

morgen früh αὐριον πρωτῆ.

das Schloß τὸ μέγαρον.

träge ἀμελής.

daß ἵνα, νά.

lang(e) πολὺν χρόνον.

wie lange? πόσον χρόνον;

Ἀσκησις 63.

Ich lache. Warum lachst du? Was machst du? Was machen Sie? Ich mache meine Aufgabe. Ich lobe den Knaben. Du lobst deine Schwester. Der Lehrer lobt den

*Heimweh - nostalgia
unbekannt: άνομία
παλαιότητα*

Σχüler. Wir lieben die artigen Kinder. Die Kinder lieben ihre Eltern. Was suchen Sie? Ich suche meine Brieftasche. Mein Nachbar baute ein Haus. Das Kind weinte. Die Schülerin lernte ihre Aufgabe. Du lernst deine Aufgabe nicht gut (καλώς). Wo wohnt Herr Morel? Er wohnt in der Karlsstraße. Hörten Sie die Musik? Nein, ich hörte sie (τὴν) nicht. Zeige mir das Haus deines Vaters. Ich werde meine Lektion lernen. Du würdest lachen. Der Vater würde auch lachen, wenn er hier wäre. Mein Freund wird einen Stock kaufen; er würde auch einen Regenschirm kaufen, wenn er Geld genug hätte. Sagen Sie mir alles (τὸ πᾶν)! Wünschen Sie eine Tasse Bouillon (Fleischbrühe)? Ja, Ihre Bouillon ist sehr gut.

Θέμα 64.

Κάμνω τὸ θέμα μου. Τί κάμνεις; Μανθάνω τὸ μάθημά μου. Ὁ μικρὸς Κάρολος κλαίει. Ἀγαπῶ τὴν μητέρα μου. Ἀγαπᾶς τοὺς γονεῖς σου. Ἀγαπῶμεν τοὺς φίλους μας. Οἱ διδάσκαλοι ἐπαινοῦσι τοὺς ἐπιμελεῖς μαθητάς. Δὲν ἐπαινοῦσι τοὺς ἀμελεῖς μαθητάς. Ὁ ἀδελφός μου ἠγόρασε χθὲς γραφίδας καὶ μολυβδοκόνδυλα. Ζήτησον τὸ κονδυλομάχαιρόν σου. Ζήτησατε τὰ χειρόκτιά σας. Τίς λέγει τοῦτο; Ἡ ἑξαδέλφη μου 2τὸ (es) λέγει. Ὁ κόμης κατΰκει ἐν ὠραίῳ τινὶ μεγάρῳ. Ἡ μικρὰ θυγάτηρ ἔλεγε· θὰ ἀγαπῶ πάντοτε τὸν πατέρα μου. Πότε θὰ μάθης τὸ μάθημά σου; Αὔριον (τὸ) πρωῒ. Ἦκουον τὴν μουσικὴν. Ὁ φίλος μου ἔκτισε μίαν οἰκίαν. Τί ἐπιθυμεῖτε; Δὲν ἐπιθυμῶ τίποτε. Δὲν θὰ ἀγοράσω ταύτας τὰς ταινίας (Bänder).

Ἀνάγνωσμα.

Der Morgen. Ἡ πρωῒα.

Die Nacht ist vorüber (παρήλθεν); es wird hell¹⁾; der Tag beginnt²⁾; die Hähne (οἱ πετεινοὶ) haben schon gekräch³⁾; die Sperlinge⁴⁾ zwitschern⁵⁾ auf den Dächern (στέται); die Lerchen⁶⁾ singen in den Feldern. Die Menschen verlassen⁷⁾ ihre Betten und gehen an ihre Arbeit⁸⁾.

Die Strahlen⁹⁾ der Sonne wecken¹⁰⁾ die noch schlafenden¹¹⁾ Tiere¹²⁾; die Bienen¹³⁾ fliegen¹⁴⁾ aus ihrem Korb

1) γίνεται φῶς. 2) ἀρχίζει. 3) ἐκραέαν. 4) τὰ στρουθία. 5) τερετίζουσιν. 6) οἱ κορυδαλοί. 7) καταλείπουν. 8) ἐργασία. 9) αἱ ἀκτίνες. 10) ἐξεγείρουσι. 11) κοιμώμενά. 12) ζῷα. 13) αἱ μέλισσαι. 14) πετώσιν.

(κυψέλη) und suchen Honig¹⁵⁾ in den Blumen. Die Tauben¹⁶⁾ fliegen¹⁷⁾ in den Hof¹⁸⁾ oder in das Feld¹⁹⁾, um (διὰ τὰ) ihr Frühstück²⁰⁾ zu holen.

Auf den Wiesen²¹⁾ und auf den Feldern glänzt²²⁾ alles von hellen²³⁾ Tautropfen (σταγόνες δρόσου). Was (ὅ,τι) gestern dürr²⁴⁾ war, ist heute wieder²⁵⁾ frisch²⁶⁾ geworden, und die Menschen, welche gestern müde²⁷⁾ waren, sind jetzt²⁸⁾ wieder gestärkt²⁹⁾ und arbeiten³⁰⁾ munter (εὐθύμως).

15) μέλι. 16) αἱ περιστεραι. 17) πετώσιν. 18) αὐλή. 19) ἀγρός.
20) πρόγευμα, ἀκράτισμα. 21) λειμῶνες. 22) λαμπει. 23) διαυγεῖς.
24) ξηρόν. 25) πάλιν. 26) δροσερόν. 27) κεκηκότες. 28) νῦν.
29) ἐνδυναμωμένοι. 30) ἐργάζονται.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Συνέχεια τοῦ ὁμαλοῦ ῥήματος.

Σύνθετοι χρόνοι.

Παρακείμενος.

Ich habe gelacht ἔχω γελάσῃ
du hast gelacht ἔχεις γελάσῃ
er hat gelacht } ἔχει γελάσῃ
sie hat gelacht }
wir haben gelacht ἔχομεν
γελάσῃ
ihr habt gelacht ἔχετε γελάσῃ
sie haben gelacht ἔχουσι γελάσῃ.

Υπερσυντέλικος.

Ich hatte gelacht εἶχον γελάσῃ
du hattest gelacht εἶχες γελάσῃ
er hatte gelacht } εἶχε γελάσῃ
sie hatte gelacht }
wir hatten gelacht εἰχομεν
γελάσῃ
ihr hattet gelacht εἶχετε γελάσῃ
sie hatten gelacht εἶχον γελάσῃ.

Μέλλων τετελεσμένος.

Ich werde gelacht haben θὰ ἔχω γελάσῃ
du wirst gelacht haben θὰ ἔχης γελάσῃ
er wird gelacht haben θὰ ἔχη γελάσῃ
wir werden gelacht haben θὰ ἔχωμεν γελάσῃ
ihr werdet gelacht haben θὰ ἔχητε γελάσῃ
sie werden gelacht haben θὰ ἔχωσι γελάσῃ.

Δυνητικός παρρηχημένος.

Ich würde gelacht haben¹ θὰ εἶχον γελάσῃ
du würdest gelacht haben θὰ εἶχες γελάσῃ
er würde gelacht haben θὰ εἶχε γελάσῃ

¹ Ἀντὶ τοῦ ἰχ würde gelacht haben λέγεται ἐπίσης ὁρθῶς ἰχ hätte gelacht κ. τ. λ.

wir würden gelacht haben θὰ εἶχομεν γελάσῃ
 ihr würdet gelacht haben θὰ εἶχετε γελάσῃ
 sie würden gelacht haben θὰ εἶχον γελάσῃ.

Ἀποφατικὸς τύπος.

Ich habe nicht gelacht δὲν ἔχω γελάσῃ κ. τ. λ.

Ἐρωτηματικὸς τύπος.

Habe ich gelacht? ἔχω γελάσῃ; κ. τ. λ.

Ἀποφατικὸς καὶ ἐρωτηματικὸς τύπος.

Habe ich nicht gelacht? δὲν ἔχω γελάσῃ; κ. τ. λ.

Hatten Sie nicht gelacht? δὲν εἶχετε γελάσῃ; κ. τ. λ.

Λεξιλόγιον.

Die Zeit ὁ χρόνος.	der fehler τὸ σφάλμα.
der Lärm ὁ θόρυβος.	jetzt νῦν, τώρα.
früher πρότερον, ἐνωρίτερον.	die Spielsachen τὰ ἀθύρματα.
Julie Ἰουλία.	die Musiklehrerin ἡ διδά-
das Gemälde ἡ εἰκὼν.	σκαλος τῆς μουσικῆς.
	teuer ἀκριβός.

Ἀσκησις 65.

Ich habe meine Aufgabe gestern gemacht; aber Karl hat seine Aufgabe nicht gemacht. Ludwig, warum hast du deine Lektion nicht gelernt? Ich habe nicht Zeit dazu gehabt. Wer hat gelacht? Emilie hat gelacht. Haben Sie die Musik gehört? Ich habe die Musik nicht gehört; aber ich habe einen Lärm gehört. Mein Nachbar wird dieses Haus gekauft haben; er würde auch den Garten gekauft haben, wenn er mehr Geld hätte. Wer hat in diesem Schloß gewohnt? Der Graf Dumont hat früher in diesem Schloß gewohnt; aber er wohnt jetzt nicht mehr darin; er wohnt jetzt in Paris. Der Lehrer würde diese Schüler gelobt haben, wenn sie fleißiger gewesen wären.

Θέμα 66.

Ἐχω κάμῃ ἐν σφάλμα. Ὁ Κάρολος ἔχει κάμῃ δύο σφάλματα καὶ ὁ Ἑρρίκος ἔχει κάμῃ τρία σφάλματα. Ἡ Ἰουλία δὲν ἔχει κάμῃ τὸ θέμα τῆς ἡτο ἀσθενῆς. Τίς ἔχει κτίσῃ ταύτην τὴν οἰκίαν; Ὁ γείτων μας ἔχει κτίσῃ πολλὰς

οἰκίας. Ἐχει ἀγοράσῃ ὁ πατήρ σας ταύτην τὴν εἰκόνα;
 Ἐχει ἀγοράσῃ μίαν εἰκόνα, ἀλλ' οὐχὶ (nicht) ταύτην. Ἐχει
 ἐπαινέσῃ ἡ διδάσκαλος τῆς μουσικῆς τὰς μαθητρίας τῆς;
 Ὅχι, δὲν τὰς ἔχει ἐπαινέσῃ· διότι δὲν ἦσαν ἐπιμελεῖς. Θὰ
 εἶχον ἀγοράσῃ ταῦτα τὰ ἀθύρματα διὰ τὰ παιδιά· ἀλλ' ἦσαν
 πολὺ ἀκριβὰ καὶ δὲν εἶχον ἀρκετὰ χρήματα. Τίς ἔχει κλαύσῃ;
 Ὁ μικρὸς Ῥοβέρτος ἔχει κλαύσῃ.

Διάλογος.

Was sagen Sie?	Ich sage nichts.
Wen lieben die Kinder?	Die Kinder lieben ihre Eltern.
Was sucht Karl?	Er sucht sein Federmesser.
Hat er auf dem Tische ge- sucht?	Er hat überall (παντοῦ) ge- sucht.
Wer hat diese Aufgabe ge- macht?	Ich habe sie gemacht.
Ist sie gut gemacht?	Nein, sie ist schlecht (κακῶς) gemacht.
Wo wohnt Ihr Herr Oheim?	Er wohnt in der Friedrichs- straße.
Was kauften Sie auf dem Markte?	Wir kauften Butter und Eier.
Haben Sie nicht auch Obst gekauft?	Ja, wir haben Birnengekauft.
Was machen Sie da (αὐτοῦ)?	Ich lerne meine Lektion.
Warum weint das Kind?	Die Mutter hat es gestraft.
Warum lachen Sie, mein Herr?	Ich werde Ihnen nicht sagen, warum ich lache.
Hat der Schneider meinen Rock gemacht?	Er hat ihn noch nicht ge- macht; er wird ihn morgen machen.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Παρατηρήσεις περὶ τῶν ὁμαλῶν ῥημάτων.

1. Τῶν εἰς εἰν ληγόντων ῥημάτων, ὡς handeln ἐνεργεῖν
 (ἀντὶ handeln), τὸ πρῶτον ἐνικὸν πρόσωπον τῆς ὀριστικῆς
 τοῦ ἐνεστώτος καὶ τὸ δεύτερον ἐνικὸν πρόσωπον τῆς
 προστακτικῆς ἀποβάλλουσι τὸ εὖ πρὸ τοῦ I· π. χ.

Ἐν. Ich handle ἐνεργῶ
 du handelst ἐνεργεῖς
 er handelt ἐνεργεῖ

Πλ. wir handeln ἐνεργοῦμεν
 ihr handelt } ἐνεργεῖτε
 Sie handeln }
 sie handeln ἐνεργοῦσι.

Παρατ. Ich handelte ἐνήργουν, ἐνήργησα κ. τ. λ.

Παρακ. Ich habe gehandelt ἔχω ἐνεργήσῃ κ. τ. λ.

Προστ. Handeln, handeln Sie ἐνεργεῖ, ἐνεργεῖτε.

Ὁμοίως·

tadeln μέμφεσθαι.

segeln πλέειν, ἀρμενίζειν.

lächeln μειδιᾶν.

schütteln σείειν, τινάσσειν.

2. Τῶν ὁμαλῶν ῥημάτων τὰ λήγοντα εἰς **den, ten** καὶ **gnen** διατηροῦσιν ἐν πᾶσι τοῖς προσώποις τοῦ ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ καὶ ἐν τῇ παθητικῇ μετοχῇ τὸ **e** πρὸ τῆς καταλήξεως· π. χ.

Warten περιμένειν.

Ἐνικός.

Παρατατικός.

Ich warte περιμένω
 du wartest περιμένεις
 er wartet περιμένει
 wir warten περιμένομεν
 κ. τ. λ.

Ich wartete περιέμενον
 du wartetest περιέμενες
 er wartete περιέμενε
 wir warteten περιεμένομεν
 κ. τ. λ.

Μετ. παθ. gewartet. Παρκ. Ich habe gewartet.

Ὁμοίως·

baden λούειν, -ῶμαι.

töten φονεύειν.

beten προσεύχεσθαι.

fürchten φοβεῖσθαι.

arbeiten ἐργάζεσθαι.

regnen βρέχειν.

antworten ἀποκρίνεσθαι.

begegnen συναντᾶν.

achten ἐκτιμᾶν.

mieten ἐνοικιάζειν.

Παρτ. Ich badete, arbeitete, antwortete κ. τ. λ.

Μετ. παθ. gebadet, gearbeitet, geantwortet κ. τ. λ.

3. Ἡ παθητ. μετοχὴ τῶν ἐκ ξένης τινὸς γλώσσης εἰλημμένων ῥημάτων, ὧν ἡ ἀπαρέμφατος λήγει εἰς **iren** ἢ **ieren** δὲν προσλαμβάνει τὴν συλλαβὴν **ge**· π. χ.

studieren σπουδάζειν.

Μετ. παθ. studiert.

probieren δοκιμάζειν.

" " probiert.

regieren κυβερνᾶν.

" " regiert.

4. Τὰ ῥήματα *fennen*, *nennen*, *rennen* καὶ *brennen* μεταβάλλουσιν ἐν τῷ παρατατικῷ καὶ τῇ παθτ. μετοχῇ τὸ ῥιζικὸν φωνήεν *e* εἰς *a*.

	Ἑνεστώς.	Παρατ.	Μετ. παθ.
<i>fennen</i> γνωρίζειν	ich <i>fenne</i> ,	ich <i>fannte</i> ,	<i>gefannt</i> .
<i>brennen</i> καίειν	ich <i>brenne</i> ,	ich <i>brannte</i> ,	<i>gebrannt</i> .
<i>nennen</i> ὀνομάζειν	ich <i>nenne</i> ,	ich <i>nannte</i> ,	<i>genannt</i> .
<i>rennen</i> τρέχειν	ich <i>renne</i> ,	ich <i>rannte</i> ,	<i>gerannt</i> .

5. Τὰ τρία ῥήματα *denken*, *bringen* καὶ *wissen* μετατρέπουσιν ἐν τῷ παρατατικῷ καὶ τῇ παθτ. μετοχῇ τὸ ῥιζικὸν φωνήεν καὶ προσλαμβάνουσι τὰς ὁμαλὰς καταλήξεις.

Ἑν. ich *denke* σκέπτομαι Παρτ. ich *dachte*.

" ich *bringe* φέρω " ich *brachte*.

" ich *weiß* γνωρίζω " ich *wußte*.

Μετ. παθ. *gedacht*.

" " *gebracht*.

" " *gewußt*.

Σημ. Ὁ ἐνικός τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὀριστικῆς τοῦ *wissen* ἔχει καὶ ἄλλην ἀνωμαλίαν· ich *weiß*, du *weißt*, er *weiß*, wir *wissen*, ihr *wißt*, sie *wissen*.

Λεξιλόγιον.

Die Geschichte ἡ ἱστορία.	<i>böse</i> , <i>unartig</i> κακός, ἄτακτος.
der Gefangene ὁ αἰχμάλωτος.	der Briefträger ὁ γραμματο-
der Regen ἡ βροχή.	κομιστής.
der Schuhmacher ὁ ὑποδη-	die Sonne ὁ ἥλιος.
ματοποιός.	<i>merkwürdig</i> ἀξιοσημείωτος.

Ἀσκήσις 67.

Ich *warte* in dem Garten. Ich *wartete* eine Stunde. Ich *handle* recht (ὀρθῶς). Der Knabe *badete* gestern in dem Flusse; er *badet* alle Tage. Was *fürchtest* du? Ich *fürchte* nichts. Es *regnet* sehr stark (duvartá). Ich *achte* diesen Mann nicht; denn er *arbeitet* nichts. Die armen Soldaten *haben* viel gearbeitet. Ich *habe* vier Stunden *studiert*. Man *hat* lange *probiert*. Ich *denke* an Sie. Ich *dachte* nicht an Sie. Der Briefträger *hat* meinem Vater einen Brief *gebracht*. *Haben* Sie Herrn Thery *gefannt*? Ich *habe* ihn früher (ἄλλοτε) *gefannt*; jetzt *kenne* ich ihn nicht mehr (πλέον). *Wissen* Sie, wo meine Schwester *ist*? Nein, ich *weiß* es nicht. Ich *wußte* nicht, daß Sie *hier* waren.

Ἐπίτομος γερμανικῇ γραμματικῇ.

Θέμα 68.

Κάμνεις (ἐνεργεῖς) καλά. Τὸ παιδίον ἐμειδία. Μέμφομαι τὰ κακὰ παιδιά. Ὁ διδάσκαλος ἔχει μεμφθῇ τοὺς ἀμελεῖς μαθητάς. Ἐχω σείσῃ τὸ δένδρον. Ἀποκρίθητέ μοι. Αἱ γαλαῖ φοβοῦνται τὸ ὕδωρ. Βρέχει; Ὁχι, δὲν βρέχει. Ἐφοβήθην τὴν βροχὴν. Ὁ κυνηγὸς (der Jäger) ἐφόνευσεν ἓνα λύκον. Οὗτος ὁ ὑποδηματοποιὸς δὲν ἐργάζεται καλῶς (gut)· ὁ πατήρ του ἔχει ἐργασθῇ καλλίτερον. Τί ἀποκρίνεσθε; Ἀποκρίνομαι „ναί“. Τίς ἔχει φέρῃ ταύτην τὴν ἐπιστολήν; Ὁ γραμματοκομιστὴς ἔχει φέρει τρεῖς ἐπιστολάς. Ὁ ἥλιος ἔκαιεν. Ἐχετε σπουδάσῃ τὴν ἱστορίαν; Ἐχω σπουδάσῃ τὴν ἀρχαίαν ἱστορίαν. Γνωρίζετε ποῦ εἶναι ὁ πατήρ μου; Ναί, 2τὸ (es) ἰγνωρίζω, εἶναι ἐν τῷ κήπῳ. Ὁ ἀδελφός μου δὲν ἔχει μάθῃ τὸ μάθημά του.

Διάλογος.

Wie handelte dieser Mann?	Er handelte recht.
Warum zitterte (ἐτρεμε) der Knabe so sehr (τοσοῦτον)?	Er fürchtete die Strafe (ποινὴν) seines Lehrers.
Haben Sie heute schon gebadet?	Nein, ich habe heute nicht gebadet; ich werde morgen baden.
Haben Sie den General S. gekannt?	Ja, ich kannte ihn gut und achtete ihn sehr.
Warum sind Sie nicht gekommen (δὲν ἦλθετε)?	Ich habe den Regen gefürchtet.
Wer hat diesen Korb (κοφίνιον) gebracht?	Ich weiß es nicht; ich kannte den Mann nicht, der (ὁ ὁποῖος) ihn brachte.
Haben Sie an den Brief gedacht?	Ja, ich habe ihn (τὸ) gebracht.

Ἀνάγνωσμα.

Ἄσop. Αἰσωπος.

Ἄσop reiste (ἐταξείδευε) einmal in eine kleine Stadt; unterwegs¹⁾ begegnete²⁾ er einem Reisenden, welcher³⁾ ihn grüßte⁴⁾ und ihn fragte: „Wie lange⁵⁾ muß ich noch gehen, bis⁶⁾ ich den Flecken dort (τὸ πολίχνιον ἐκεῖ) erreiche⁷⁾, den wir von weitem⁸⁾ sehen?“

1) καθ' ὁδόν. 2) συνήντησεν. 3) ὅστις. 4) ἐχαιρέτισεν. 5) πόσον χρόνον. 6) ἕως οὗ. 7) φθάσω. 8) μακρόθεν.

„Geh“, antwortete Ἄσop.

„Ich weiß wohl“, erwiderte⁹⁾ der Reisende, „daß (ὅτι) ich gehen muß, um dort anzukommen⁷⁾“ aber sage mir, in wieviel Zeit ich dort ankommen werde.“ — „Geh“, wiederholte¹⁰⁾ Ἄσop.

Der Mensch ist toll¹¹⁾, dachte der fremde, ich werde ihn nicht mehr fragen, und er setzte¹²⁾ seinen Weg fort¹²⁾. Da rief (ἐφώναζεν) Ἄσop: „He! ein Wort: in zwei Stunden wirst du dort ankommen“.

Der Reisende wandte¹³⁾ sich um¹³⁾ und fragte ihn: „Wie weißt du es jetzt, und warum wolltest du mir es vorhin¹⁴⁾ nicht sagen?“ Ἄσop erwiderte: „Wie konnte ich es dir sagen, bevor¹⁵⁾ ich deinen Gang (Schritt)¹⁶⁾ gesehen hatte?“

9) ὑπέλαβεν. 10) ἐπανελάβεν. 11) παράφρων. 12) ἐξηκολούθησε. 13) ἐστράφη ὀπίσω. 14) πρὸ μικροῦ. 15) πρὶν ἢ. 16) βᾶδισμα.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Περὶ ἀντωνυμιῶν (Σὺρμῶρτερ).

1. Προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι. Persönliche Σὺρμῶρτερ.

Ἐν. ἐγὼ· du σύ· er αὐτός, sie αὐτή, es αὐτό.
Πλ. wir ἡμεῖς· ihr ἢ Sie ὑμεῖς· sie αὐτοί, αὐταί, αὐτά.

Κλίσις τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν.

Πρώτου προσώπου· ἐγὼ.

Ἐνικός.

Πληθυντικός.

Ὁ. ἐγὼ

wir ἡμεῖς

Γ. (meiner) ἐμοῦ (μου)

(unserer) (unser) ἡμῶν

Δ. mir ἐμοί (μοι)

uns ἡμῖν

Αἰτ. mich ἐμέ (με).

uns ἡμᾶς.

Δευτέρου προσώπου· du.

Ἐνικός.

Πληθυντικός.

Ὁ. du σύ

ihr ἢ Sie ὑμεῖς

Γ. (deiner) σοῦ (σου)

(euer ἢ Ihrer) ὑμῶν

Δ. dir σοί (σοι).

euch ἢ Ihnen ὑμῖν

Αἰτ. dich σέ (σε).

euch ἢ Sie ὑμᾶς.

Τρίτου προσώπου· er, sie, es.

Ἑνικός.

Ἀρσ.	Θηλ.	Οὐδ.
Ὁ. er αὐτός	sie αὐτὴ	es αὐτό
Γ. (seiner) αὐτοῦ	(ihrer) αὐτῆς	(seiner) αὐτοῦ
Δ. ihm αὐτῷ	ihr αὐτῇ	(ihm) αὐτῷ
Αἰτ. ihn αὐτόν.	sie αὐτήν.	es αὐτό.

Πληθ. καὶ τῶν τριῶν γενῶν.

sie αὐτοὶ — αἱ — ἄ

(ihrer) αὐτῶν

ihnen αὐτοῖς — αἷς — οἷς.

sie αὐτοὺς — ἄς — ἄ.

Πρὸς τούτοις ὑπάρχουσιν ἡ αὐτοπαθὴς **sich** καὶ ἡ ἀόριστος **man**, αἵτινες μένουσιν ἀμετάβλητοι.

Παρατηρήσεις.

1. Αἱ ἀντωνυμῖαι ἐγὼ αὐτός, σὺ αὐτός, αὐτὸς ὁ ἴδιος . . ἀποδίδονται γερμανιστὶ διὰ τοῦ **selbst**, ὡς **ich . . selbst**, **du . . selbst**, **er . . selbst** κ. τ. λ.* π. χ.

Τίς ἐκόμισε ταύτην τὴν ἐπιστολήν;

Wer hat diesen Brief gebracht?

Ἐγὼ αὐτός (ἐγὼ ὁ ἴδιος) ἐκόμισα ταύτην τὴν ἐπιστολήν.
Ich habe diesen Brief selbst gebracht.

2. Αἱ ἐξῆς φράσεις εἶναι ἀξιοσημεῖωτοι·

Ich bin es (bin's) ἐγὼ εἶμαι (τούτο).

er ist es αὐτὸς εἶναι "

Sie sind es ὑμεῖς εἰσθε " κ. τ. λ.

Bin ich es? εἶμαι ἐγώ; "

ist er es? εἶναι αὐτός; "

sind Sie es? εἰσθε ὑμεῖς; " κ. τ. λ.

3. Αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμῖαι κατέχουσιν θέσιν ἀντικειμένου τίθενται πάντοτε μετὰ τὸ ῥῆμα καὶ ἐπὶ τῶν συνθέτων χρόνων μετὰ τὸ βοηθητικὸν ῥῆμα· π. χ.

Haben Sie meinen Hut? **Ja, ich habe ihn.**

Ἔχετε τὸν πῖλόν μου; **Ναί, ἔχω αὐτόν.**

Lesen Sie die Zeitung? **Nein, ich lese sie nicht.**

Ἀναγινώσκετε τὴν ἐφημερίδα; **Ὁχι, δὲν ἀναγινώσκω αὐτήν.**

Verkaufen Sie Ihr Haus?	Ja, ich verkaufe es.
Πωλεῖτε τὴν οἰκίαν-σας;	Ναί, πωλῶ αὐτήν.
Haben Sie den Lehrer ge- sehen?	Nein, ich habe ihn nicht ge- sehen.
Ἔχετε ἴδῃ τὸν διδάσκαλον;	Ὅχι, δὲν τὸν εἶδον.

Λεξιλόγιον.

Reden ἢ sprechen ὁμιλεῖν.	achten ἐκτιμᾶν.
strafen τιμωρεῖν.	erzählen διηγείσθαι.
hören ἀκούειν.	schicken πέμπειν, στέλλειν.
die Schachtel τὸ κουτίον.	verzeihen (dot.) συγχωρεῖν.
die Übersetzung ἡ μετάφρασις.	erwarten ἀναμένειν.
	schon ἤδη.

Ἀσκησις 69.

Ich rede. Du lobst mich. Er straft ihn. Sie kennt uns. Wir hören Sie. Wir hören sie. Mein Bruder und ich. Machst du deine Übersetzung? Ja, ich mache sie. Wo hast du dein Buch? Ich habe es verloren. Haben Sie Ihre Aufgabe gelernt? Ja, wir haben sie gelernt. Achten Sie diesen Mann? Nein, ich achte ihn nicht, er ist nicht ehrlich (τίμιος). Von wem sprechen Sie? Wir sprechen von ihm — von ihr — von Ihnen — von ihnen. Hat Ihr Vater es selbst gesagt? Er hat es nicht selbst gesagt. Mein Oheim hat es mir gesagt. Kommen Sie! Erzählen Sie ihm diese Geschichte! Ich habe sie ihm schon erzählt. Wer ist da? Ich bin es — Er ist es. Sind Sie es, mein Herr? Ja, ich bin es (ich bin's).

Θέμα 70.

Ὁ ἀδελφός μου καὶ ἐγώ. Σὺ καὶ ἡ ἀδελφή σου. Σὲ ἀγαπῶ. Ὁ πατήρ μου μὲ ἀγαπᾷ. Τὸν ἐκτιμᾷ. Αὕτη σὰς ἐκτιμᾷ. Μὰς γνωρίζετε. Θὰ τιμωρήσητε τὸ παιδίον; Ὅχι, δὲν θὰ τὸ τιμωρήσω· τὸ συγχωρῶ. Μὲ ἀκούετε; Σὰς ἀκούω. Ἀκούετε ὡσαύτως τὸν ἀδελφόν μου; Ὅχι, δὲν τὸν ἀκούω. Ποῦ εἶναι ἡ γραφίς μου; Ἐγώ τὴν ἔχω. Τίς εἶναι ἐκεῖ; Εἶναι αὐτός; Ναί, αὐτός εἶναι. Ποῦ εἶναι ὁ διδάσκαλός σας; Τὸν ἀναμένω. Τίς μοι ἔστειλε τοῦτο τὸ κουτίον; Δὲν γνωρίζω· ἄνθρωπός τις τὸ ἔχει κομίσῃ. Ὅμιλεῖτε περὶ (von) αὐτοῦ, ἢ περὶ αὐτῆς; Ὅμιλῶ περὶ αὐτοῦ.

Διάλογος.

Wo ist Ihr Pferd?	Ich habe es nicht mehr (πλέον); ich habe es verkauft.
Wer hat es gekauft?	Ein Engländer hat es gekauft.
Wer hat Ihnen diese Blume gegeben (δώση)?	Meine Schwester hat sie mir gegeben.
Liebst du mich?	Ja, ich liebe dich.
Liebst du auch meine Mutter?	Ja, ich liebe sie auch.
Haben Sie meinen Brief er- halten?	Ja, ich habe ihn erhalten.
Haben Sie heute die Zeitung gelesen?	Ich habe sie noch nicht ge- lesen.
Wie finden Sie diese Kirschen?	Ich finde sie sehr süß.
Wo ist Ihre Tante?	Ich weiß nicht; ich habe sie heute noch nicht gesehen.
Denken Sie oft (συχνά) an mich?	Ich denke sehr oft an Sie.

Lehrer: „Welches ist der größte Fluß in Amerika?“ —
Der Schüler schweigt. — Lehrer: „Welches ist der größte
Esel hier?“ ... „Sag' nur getrost (μετὰ θάρρους): «ich bin's!»“
— Schüler: „Der Herr Lehrer ist's“.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

2. Δεικτικαὶ ἀντωνυμιαί. Demonstrative Sürwörter.

Δεικτικαὶ ἀντωνυμιαί εἶναι αἱ ἑξῆς·

Dieser, e, s οὗτος, αὕτη, τοῦτο.

Jener, e, s ἐκεῖνος — η — ο.

Das, dies τοῦτο, αὐτό.

Derjenige, diejenige, dasjenige | ἐκεῖνος — η — ο.
der, die, das | ὁ, ἡ, τό.

Πληθ. diejenigen ἢ die οἱ, αἱ, τά.

Derselbe, dieselbe, dasselbe | ὁ αὐτός, ἡ αὐτή,
der nämliche, die nämliche, das nämliche | τὸ αὐτό.

Παραδείγματα.

Dieser hat es getan. Οὗτος τὸ ἔχει κάμη.

Dieser ist neu, jener ist alt.

Οὗτος εἶναι νέος, ἐκεῖνος γέρων.

Mein Hut und derjenige (ἢ **der**) meines Bruders.

Ὁ πῖλός μου καὶ ὁ τοῦ ἀδελφοῦ μου.

Unsere Kinder und diejenigen (ἢ **die**) unseres Nachbars.

Τὰ παῖδιά ἡμῶν καὶ τὰ τοῦ γείτονός μας.

Ich habe **denselben** fehler gemacht.

Ἐχω κάμῃ τὸ αὐτὸ σφάλμα.

Παρατηρήσεις.

1. Τὸ οὐδέτ. **dies** ἢ **das** ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν παρ' ἡμῖν δεικτικὴν ἀντωνυμίαν οὗτος, αὕτης (προτιθεμένην τοῦ συνδετικου), ἣτις πολλάκις παραλείπεται, ἢ συμφωνεῖ πρὸς τὸ κατηγορούμενον· π. χ.

Dies ist mein Vater.

(Τοῦτο) αὐτὸς εἶναι ὁ πατήρ μου.

Das sind meine Bücher.

Ταῦτα εἶναι τὰ βιβλία μου.

Sind **das** Ihre Handschuhe?

Εἶναι ταῦτα τὰ χειρόκτιά σας;

Das ist gut.

Τοῦτο εἶναι καλόν.

2. Πολλάκις τὸ **das** συναπτόμενον μετὰ τινων προθέσεων ἀποτελεῖ μίαν λέξιν· π. χ.

damit διὰ (μετὰ) τούτου.

dafür διὰ τοῦτο, διὰ ταῦτα.

dadurch διὰ μέσου τούτου.

darin ἐν τούτῳ, ἐν τούτοις.

davon (ἀπὸ) περὶ τούτου.

daraus ἐκ τούτου, ἐκ τούτων.

dazu πρὸς τούτοις, πρὸς τοῦτο.

daran παρὰ τούτῳ, περὶ τούτου.

Λεξιλόγιον.

Das Band ἡ ταινία.

ich habe gelesen ἔχω ἀνα-

die Violine τὸ τετράχορδον

γνώσῃ.

(βιολίον).

weiß λευκός· teuer ἀκριβός.

der Schinken τὸ χοιρομήριον.

richtig δίκαιος.

ich habe gerufen ἔχω καλέσῃ.

Ἀσκησις 71.

Dieser hat es gesagt (εἶπεν), nicht jener. Ich habe jene gerufen, nicht diese. Wir sprechen von diesem und von jenem. Das ist gut. Ist das Ihr Pferd? Ja, das ist mein Pferd. Sind das Ihre Kinder? Ja, das sind meine Kinder. Hier ist mein Buch und dasjenige (das) meines Bruders. Ihre Handschuhe sind schöner als diejenigen (die) meiner Schwester. Dieses Band ist teurer als jenes.

Haben Sie noch von derselben Tinte? Ja, ich habe noch davon. Ist der Knabe in dem Hofe? Ja, er ist darin. Wir sprechen davon. Ich bin damit zufrieden.

Θέμα 72.

Οὗτος εἶναι πλούσιος, ἐκεῖνος εἶναι πτωχός. Οὗτοι εἶναι φρονιμώτεροι ἐκείνων. Τοῦτο εἶναι διὰ τὴν ἐξαδέλφην μου, ἐκεῖνο διὰ τὸν ἐξαδελφόν μου. Ὁ ἐμὸς χάρτης εἶναι λευκότερος, ἢ ὁ τοῦ Καρόλου. Οὗτος (das) εἶναι ὁ πατήρ μου. Τοῦτο εἶναι δίκαιον. Εἴσθε εὐχαριστημένος μὲ τὸ τετράχορδόν σας; Ναί, εἶμαι εὐχαριστημένος (μὲ αὐτό). Ἔχω ἀναγνώσῃ τὸ αὐτὸ βιβλίον. Τὸ παιδίον ἔχει ἀπολέσῃ τὰ χειρόκτιά του καὶ τὰ τῆς μητρός του. Θέλετε τοῦτο, ἢ ἐκεῖνο; Δότε μοι ἐκεῖνο. Εἶναι ὁ πατήρ σας ἐν τῷ κήπῳ. Ναί, εἶναι (ἐν αὐτῷ). Ἴδου πρόσφατον χοιρομήριον. Θέλετε ἐξ αὐτοῦ. Δότε μοι ἐξ αὐτοῦ, ἐὰν εὐαρεστήσῃ (wenn es Ihnen beliebt). Δὲν εἶμαι ἐκ τούτου εὐχαριστημένος. Μὴ ὀμιλεῖτε περὶ αὐτοῦ.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

3. Ἑρωτηματικαὶ ἀντωνυμίαι.

Interrogative Fürwörter.

Wer? τίς;

Was? τί;

Ὁ. wer? τίς; τίνες;

was? τί; τίνα;

Γ. wessen? ¹ τίνος; τίνων;

wessen? τίνος; τίνων;

Δ. wem? τίνι; τίσι;

wem? τίνι; τίσι;

Αἰτ. wen? τίνα; τίνας;

was? τί; τίνα;

Παρατηρήσεις.

1. Το wer τίθεται πάντοτε ἐπὶ προσώπων, εἴτε ἐνικοῦ, εἴτε πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ, τὸ δὲ was ἐπὶ πραγμάτων· π. χ.

Wer ist da?

Τίς εἶναι ἐκεῖ;

Wer sind diese Herren?

Τίνες εἶναι οὗτοι οἱ κύριοι;

Wem geben Sie dieses Buch?

Τίνι δίδετε τοῦτο τὸ βιβλίον;

Was wollen Sie?

Τί θέλετε;

¹ Το wessen ἀκολουθοῦμενον ὑπὸ τοῦ ῥήμ. sein (εἶναι) ἐξηγεῖται διὰ τοῦ τίνος· π. χ. Wessen Hut ist dies? τίνος εἶναι ὁ πῖλος οὗτος; ἀλλὰ προτιμητέα ἡ φράσις Wem gehört dieser Hut? εἰς τίνα ἀνήκει ὁ πῖλος οὗτος;

2. Τὸ was συναπτόμενον μετὰ τινων προθέσεων ἀποτελεῖ μίαν λέξιν· π. χ.

woron = von was? περὶ τίνας; woran = an was? παρὰ
womit = mit was? μετὰ τίνας; τίνι; περὶ τίνας;
wofür = für was? διὰ τί; woraus? ἀπὸ τίνας;
wozu = zu was? πρὸς τί; worin? ἐν τίνι;
worüber? περὶ τίνας;

Παραδείγματα.

Woron sprechen Sie? Περὶ τίνας ὁμιλεῖτε;
Woran (an was) denken Sie? Περὶ τίνας συλλογίζεσθε;

3. Ἐκτὸς τῶν wer? καὶ was? τίθεται καὶ τὸ ἐρωτηματικὸν ἐπιθετον welcher, welche, welches? ποῖος — α — ον; πλ. welche? ἀντὶ ἐρωτηματικῆς ἀντωνυμίας· π., χ.

Haben Sie ein Buch verloren? — Welches?

Ἔχετε ἀπολέσῃ ἐν βιβλίον; Ποῖον;

Welcher von Ihren Söhnen ist krank?

Ποῖος ἐκ τῶν υἱῶν σας εἶναι ἀσθενής;

4. Ὁ τι εἶπομεν περὶ τοῦ dies ἢ das προτιθεμένου τοῦ συνδετικοῦ sein ἰσχύει καὶ περὶ τοῦ welches· π. χ. Welches ist Ihre Feder? ποία εἶναι ἡ γραφίς σας;

4. Κτητικαὶ ἀντωνυμῖαι. Possessive Fürwörter.

1. Αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμῖαι σχηματίζονται ἐκ τῶν κτητικῶν ἐπιθέτων mein, dein, sein, unser, euer, Ihr, ihr, προστιθεμένης τῆς καταλήξεως ige. Ἐκφέρονται δὲ μετὰ τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου καὶ κλίνονται ὡς πάντα τὰ μετὰ τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου συνδεόμενα ἐπίθετα·

der meinige, die meinige, das meinige

ὁ ἐμός — ἡ — ὄν (ὁ ἰδικός μου).

der deinige, die deinige, das deinige

ὁ σός — ἡ — ὄν (ὁ ἰδικός σου).

der seinige, die seinige, das seinige

ὁ — αὐτοῦ — ἡς — οὔ (ὁ ἰδικός του).

der ihrige, die ihrige, das ihrige ὁ — αὐτῆς (ὁ ἰδικός της).

Πλ. die meinigen, die deinigēn κ. τ. λ.

der, die, das unsrige ὁ ἡμέτερος —α —ον.

der, die, das eurige ἡ Ihrige ὁ ὑμέτερος —α —ον.

der, die, das ihrige ὁ — αὐτῶν (ὁ ἰδικὸς των).

Πλ. die unsrigen, die Ihrigen, die ihrigen.

2. Ὑπάρχει καὶ δεύτερος τύπος τῶν κτητικῶν ἀντωνυμιῶν, ὅστις σχηματίζεται ἄνευ μὲν τοῦ ἄρθρου, ἀλλὰ μετὰ τῶν ἀρθρικῶν καταλήξεων **er, e, es**. Ὁ τύπος οὗτος εἶναι εὐχρηστότερος ἐν τῷ συνήθει καὶ οἰκείῳ λόγῳ.

meiner, meine, meines ὁ ἐμός —ή —όν.

deiner, deine, deines ὁ σός —ή —όν.

seiner, seine, seines αὐτοῦ —ἡς —οῦ.

ihrer, ihre, ihres αὐτῆς.

uns(er)er, uns(er)e, uns(er)es ὁ ἡμέτερος —α —ον.

euer, eure, eures

Ihrer, Ihre, Ihres } ὁ ὑμέτερος —α —ον.

ihrer, ihre, ihres ὁ, ἡ, τὸ — αὐτῶν.

Κλίσις.

Ἄρσ.	Θηλ.	Οὐδ.	Πληθ.
Ὁ. meiner	meine	meines	meine
Γ. meines	meiner	meines	meiner
Δ. meinem	meiner	meinem	meinen
Αἰτ. meinen	meine	meines	meine.

Παραδείγματα.

Ist das Ihr Heft? Ja, es ist das meinige ἢ meines.

Εἶναι τοῦτο τὸ τετράδιόν σας; Ναί, εἶναι τὸ ἐμόν.

Ist das mein Stock? Ja, es ist der Ihrige ἢ Ihrer.

Εἶναι αὕτη ἡ ῥάβδος μου; Ναί, εἶναι ἡ ὑμετέρα.

Λεξιλόγιον.

Die Stahlfeder ἡ μεταλλικὴ γραφίς. finden εὐρίσκειν.

der Spaziergang ὁ περίπατος. plopfen κρούειν.

der Mantel ὁ μανδύας. machen κάμνειν.

er kommt ἔρχεται. sagen λέγειν.

Ἀσκησις 73.

1. Wer kommt da? Es ist der Briefträger; er bringt einen Brief. Von wem ist der Brief? Er ist von Ihrem Vater. Wem geben Sie dieses Brot? Ich gebe es einem

armen Kinde. Wen lieben Sie? Ich liebe meinen Vater und meine Mutter. Von wem sprechen Sie? Ich spreche von unserem Professor. Was machen Sie da? Ich lerne meine Aufgabe. Woran denken Sie jetzt? Ich denke an unsern Spaziergang. Wo sind Ihre Federn? Welche? Ihre Stahlfedern. Hier sind einige Federn; welche wollen Sie? Ich will diese. Welches von diesen Messern wollen Sie kaufen? Ich will das beste kaufen.

2. Mein Haus ist neu, das Ihrige (ή Ihres) ist alt. Sein Kleid ist blau, Ihres (das Ihrige) ist grün. Ich schreibe an meinen Vater, du schreibst an den deinigen (an deinen), Albert schreibt an den seinigen (an seinen). Wie finden Sie meinen Garten? Ich finde ihn größer als den meinigen (als meinen).

Θέμα 74.

1. Τίς εἶναι ἐκεῖ; Ἐγώ (= ἐγὼ εἶμαι τοῦτο). Τίς ἔχει κομίσῃ ταύτην τὴν ἐπιστολήν; Ὁ γραματοκομιστής τὴν ἔχει κομίσῃ. Παρὰ τίνος εἶναι; Παρὰ τῆς μητρός μου. Τίνα ἀγαπᾷς; Ἀγαπῶ τοὺς γονεῖς μου, τοὺς ἀδελφούς μου καὶ τὰς ἀδελφάς μου. Τί λέγετε; Δὲν λέγω τίποτε (nichts). Τί θέλετε νὰ κάμῃτε; Θέλω νὰ παίξω. Ποία τῶν θυγατέρων σας εἶναι ἀσθενής; Ἡ Μαρία (= τοῦτο εἶναι ἡ Μαρία). Ἐχω εὖρη ἓνα δακτύλιον· εἶναι ὁ ὑμέτερος; Περὶ τίνος ὁμιλεῖτε; Τίς κρούει τὴν (an der) θύραν; Ποῖος τῶν μαθητῶν σας εἶναι ἀσθενής; Ὁ Φριδερίκος (= τοῦτο εἶναι ὁ Φρ.).

2. Ὁ ὑμέτερος πῖλος εἶναι παλαιός, ὁ ἐμὸς εἶναι νέος. Ὁ υἱός μου δὲν ἐργάζεται πολὺ· ὁ ὑμέτερος εἶναι πάντοτε ἐπιμελής. Ὁ μανδύας εἶναι τόσον (ebenso) καλός, ὅσον καὶ ὁ ὑμέτερος. Τὰ ὑμέτερα ρόδα εἶναι πολὺ ὠραῖα, ἀλλὰ δὲν εἶναι τόσον ὠραῖα, ὅσον τὰ ἐμά.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ ΕΚΤΟΝ

5. Ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι. Relative Sätze.

Ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι εἶναι αἱ ἑξῆς δύο,

der, die, das	{	ὁ ὁποῖος, ἡ ὁποία, τὸ ὁποῖον,
welcher, welche, welches		ὅς, ἥ, ὅ,
		ὅστις, ἡτις, ὅ τι,

αἵτινες τίθενται ἀδιαφόρως.

Κλίσις τοῦ welcher, welche, welches.

Ἑνικός.

Ἀρσ.	Θηλ.	Οὐδ.
Ὁ. welcher ὅς	welche ἡ	welches ὁ
Γ. dessen οὗ	deren ἥς	dessen οὗ
Δ. welchem ᾧ	welcher ἡ	welchem ᾧ
Αἰτ. welchen ὄν	welche ἦν	welches ὅ.

Πληθυντικός

καὶ τῶν τριῶν γενῶν.
 welche οἱ, αἱ, ἅ
 deren ᾧν
 welchen οἷς, αἷς, οἷς
 welche οὓς, ᾧς, ᾧ.

Κλίσις τοῦ der, die, das.

Ἑνικός.

Πληθυντικός

Ἀρσ.	Θηλ.	Οὐδ.	καὶ τῶν τριῶν γενῶν.
Ὁ. der	die	das	die
Γ. dessen	deren	dessen	deren
Δ. dem	der	dem	denen
Αἰτ. den	die	das.	die.

Παραδείγματα.

Wo ist der Mann, welcher (ἡ der) den Brief gebracht hat?
 Ποῦ εἶναι ὁ ἀνὴρ, ὅστις ἔχει κομίσῃ τὴν ἐπιστολήν;
 Hier ist der Tee, den (ἡ welchen) Sie verlangt haben.
 Ἰδοὺ τὸ τέιον, τὸ ὁποῖον ἔχετε ζητήσῃ.
 Hier sind die Taschentücher, welche (ἡ die) Sie gekauft haben.
 Ἐδῶ εἶναι τὰ μανδήλια, τὰ ὁποῖα ἔχετε ἀγοράσῃ.

Παρατηρήσεις.

1. Ἐπὶ τῶν ἀναφορικῶν προτάσεων τὸ ῥῆμα τίθεται ἐν τέλει· π. χ.

Das Geld, welches ich in der Straße gefunden habe.
 Τὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα εὗρον ἐν τῇ ὁδῷ.

2. Αἱ ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι συναπτόμεναι μετὰ τινων προθέσεων ἀποτελοῦσι μίαν λέξιν· π. χ.

womit = mit welchem .. μεθ' οὗ, μεθ' ἧς, μεθ' οὗ (δι' οὗ).
 worin = in welchem .. ἐν ᾧ, ἐν ἡ, ἐν ψ.

ωρον = woraus ἐξ οὗ, ἐξ ἧς, ἐξ οὗ.
 wo für δι' οὗ, wo zu πρὸς οὗ, κ. τ. λ.

Ταῦτα ὡσαύτως παραπέμπουσι τὸ ῥήμα εἰς τὸ τέλος.

Παραδείγματα.

Der Schlüssel, womit ich die Thüre öffnete.
 Τὸ κλειδίον, δι' οὗ ἤνοιξα τὴν θύραν.
 Das kleine Zimmer, worin ich schlief.
 Τὸ μικρὸν δωμάτιον, ἐν ᾧ κοιμῶμαι.

Λεξιλόγιον.

Der Schneider ὁ ράπτης.	ἀκονιμεν φθάνειν.
dort ist, dort sind ἐκεῖ εἶναι.	γεöffnet ἀνεωγμένος.
habe erhalten ἔχω λάβη.	die Uhr τὸ ὠρολόγιον.
bekannt γνωστός.	der Dieb ὁ κλέπτης.
habe geliehen ἔχω δανείσῃ.	unterhaltend διασκεδαστικός.
zerbrochen ἐσπασμένος.	ist tot ἢ gestorben ἀπέθανεν.
zählen ἀριθμεῖν.	der Reisende ὁ ὁδοιπόρος.
die Schachtel τὸ κουτίον.	

Ἀσκησις 75.

Hier sind die Handschuhe, welche (ἢ die) Sie gekauft haben. Hier ist ein Mann, welcher einen Brief bringt. Dort ist eine Frau, welche weint. Der Hut, welchen (ἢ den) Sie für Ihren Sohn gekauft haben, ist sehr teuer. Ich kenne die Frau nicht, von welcher Sie einen Brief erhalten haben. Kennen Sie den Schneider, von welchem wir sprechen? Hier ist der Knabe, dem ich mein Buch geliehen habe. Der Engländer, dessen Sohn Sie kennen, ist gestorben. Die Dame, deren Tochter Ihre Schülerin ist, wird morgen ankommen. Das Haus, worin ich wohne, ist sehr groß.

Θέμα 76.

Ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἔχει λάβη (genommen) 2 τὰ χρήματά Ἰσας, εἶναι (εἰς) κλέπτης. Ἡ οἰκία, ἣν ἔχετε ἴδῃ, εἶναι πωλημένη. Τὸ βιβλίον, τὸ ὁποῖον ἔχετε ἀναγνώσῃ, εἶναι πολὺ γνωστόν. Δὲν ἀγαπῶ τὰ παιδιά, τὰ ὁποῖα κλαίουσιν. Τὰ βιβλία, ἅτινα μοι ἔχετε δώσῃ, εἶναι πολὺ διασκεδαστικά. Γνωρίζω τὸν καθηγητήν, οὗ ὁ υἱὸς εἶναι ἐδῶ. Ὁ ὁδοιπόρος, τῷ ὁποίῳ ἔχετε γράψῃ, ἔφθασεν. Ἡ θυγὴ, περὶ ἧς ὁμιλεῖτε, ἀπέθανεν. Ἰδοὺ ὁ κύριος, τῷ ὁποίῳ

ἤνοιξα τὴν θύραν. Ἡ Ἰσπανία εἶναι (μία) χώρα, ἣτις ἔχει πολλὰ ὑψηλὰ ὄρη. Ἐχουσιν εὖρη τὸ κλειδίον, δι' οὗ ὁ κλέπτης ἔχει ἀνοίξῃ τὴν θύραν. Τὸ κουτίον, ἐν ᾧ ἦτο ὁ δακτύλιός μου, εἶναι ἐσπασμένον.

Interpunktionszeichen.¹

Das Komma (,)	der Gedankenstrich (—)
der Strichpunkt oder das Semi-	das Ausrufungszeichen (!)
kolon (;)	das Fragezeichen (?)
der Doppelpunkt oder das	die Anführungszeichen („ “)
Kolon (:)	die Bindestriche (=)
der Punkt (.)	der Apostroph (').

Abkürzungen.²

u. = und, u. = usw. = und so weiter (καὶ οὕτω καθεξῆς), z. B. = zum Beispiel (π. χ.), f. = siehe (βλέπε, βλέπετε).

Ἀνάγνωσμα.

Die wilde Taube und die Biene.

(Ἡ ἀγρία περιστέρα καὶ ἡ μέλισσα.)

Eine wilde Taube, welche auf einer Erle¹⁾ am Bache²⁾ saß³⁾, erblickte⁴⁾ eine Biene, die in das Wasser gefallen⁵⁾ war, und die mit den Wellen⁶⁾ des Baches kämpfte⁷⁾, welche drohten⁸⁾ sie fortzureißen⁹⁾. Warte¹⁰⁾, armes Tierchen, rief¹¹⁾ die Taube, ich will dir ein Schiffchen¹²⁾ schicken¹³⁾, auf welchem du dich retten¹⁴⁾ kannst. Sie pickte¹⁵⁾ ein Baumblatt¹⁶⁾ ab¹⁵⁾ und warf¹⁷⁾ es ihr hinunter¹⁷⁾. Die Biene rettete¹⁸⁾ sich und dankte¹⁹⁾ ihrer Wohltäterin²⁰⁾.

1) κλήθρα (παρυδάτιον δένδρον). 2) ῥυαῖ. 3) ἐκάθητο. 4) παρέτηρησε. 5) πέση. 6) κύματα. 7) ἐπάλαιε. 8) ἠπειλουν. 9) παρασύρειν. 10) περίμενε, στάσου. 11) ἐφώναξεν. 12) πλοῖδιον. 13) νὰ στείλω. 14) νὰ σωθῇς. 15) ἐξεκόλαψε. 16) φύλλον. 17) κατέρριψε. 18) ἐσώθη. 19) εὐχαρίστησε. 20) εὐεργέτις.

¹ Τὰ σημεῖα τῆς στίξεως. ² Συγκεκομμέναι λέξεις.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Ἀόριστοι ἀντωνυμῖαι καὶ ἀόριστα ἀριθμητικά.

Unbestimmte Sür- und Zahlwörter.

1. Ἀόριστοι ἀντωνυμῖαι εἶναι αἱ ἑξῆς·

man τις, τινες (γαλ. on).

einander ἀλλήλους — ας — α.

jedermann πᾶς τις, πᾶς ἄνθρωπος.

jemand τις.

niemand οὐδεὶς, κανεὶς.

selbst . . αὐτὸς ὁ ἴδιος.

etwas τι, κάτι τι.

nichs οὐδέν, τίποτε.

2. Ἀόριστα ἀριθμητικά.

Τὰ πλείστα τούτων εἶναι ἀόριστα ἐπίθετα ἔχοντα χαρακτηριστῆρα οὐσιαστικοῦ·

jeder, e, es ἕκαστος, η, ον.

einer, e, eines εἷς τις, ἓν τι· keiner οὐδεὶς (δέν).

der eine — der andere ὁ εἷς — ὁ ἕτερος· ὁ μὲν, ὁ δέ·

πλ. die einen — die andern οἱ μὲν — οἱ δέ.

ein anderer ἕτερός τις.

einige ἔνιοι· andere ἄλλοι.

beide ἀμφοτέρω.

mehrere πολλοί, εὐάριθμοι, κάμποσοι.

die meisten οἱ πλείστοι.

viel πολὺς· πλ. viele πολλοί.

wenig ὀλίγος· πλ. wenige ὀλίγοι.

alles τὸ πᾶν· πλ. alle πάντες.

Λεξιλόγιον.

Die Stimme ἡ φωνή.

der Preis ἡ τιμή.

der Fehler τὸ ἐλάττωμα,

höflich εὐγενής.

ἀμάρτημα.

helfen βοηθεῖν.

das Gewissen ἡ συνείδησις.

klopfen κρούειν.

die Erfahrung ἡ πείρα.

er ist gekommen ἔχει ἔλθῃ.

singen ἀδειν· spielen παίζειν.

bereit ἔτοιμος.

Ἀσκησις 27.

Man ist glücklich, wenn man jung ist. Diese zwei Mädchen lieben einander. Ich kenne niemand in dieser

Stadt. Klopft jemand? Ich höre jemandes Stimme. Tun Sie nie (μὴ κάμετε ποτε) etwas gegen Ihr Gewissen! Keiner ist ohne Fehler. Keiner von uns hat den Preis gewonnen (κερδίση). Jedermann wünscht reich zu sein. Der eine ist ein Franzose, der andere ein Amerikaner. Einige sind fleißig, andere sind träge. Jeder (ἢ ein jeder) hat seine Fehler. Viele haben die nämliche Erfahrung gemacht. Mehrere haben das nämliche gesehen. Die meisten von meinen Freunden sind gestorben (ἀπέθανον).

Θέμα 78.

Ἄιδουσι καὶ παίζουνσι (man). Οἱ ἄνθρωποι ὀφείλουσι νὰ βοηθῶσιν ἀλλήλους. Πάντες ἔχουσιν ἐξέλθῃ. Ἔστε εὐγενῆς πρὸς πάντας (gegen jedermann). Ἐχετε ἴδῃ τινὰ ἐν τῷ δωματίῳ μου; Οὐδένα εἶδον. Φάγετέ τι. Δὲν γινώριζετε τίποτε. Οὐδένα ἔχομεν εὖρη. Βοηθοῦμεν ἀλλήλους. Ἐκαστος θέλει νὰ ἔχῃ δίκαιον (Recht). Ὁ μὲν εἰς ἦτο πλούσιος, ὁ δ' ἕτερος πτωχός· ἀμφοτέροι ἦσαν δυστυχεῖς. Ἐκαστος ἔχει τὰ ἐλαττώματά του. Τὰ πλείστα τούτων τῶν μῆλων εἶναι ὤριμα. Τινὲς τῶν συντρόφων μου (Kamerad) εἶναι ἀσθενεῖς. Ἐχω ἴδῃ τὸ πᾶν. Οὐδεὶς ἦτο ἑτοιμος.

Διάλογος.

Ἰστ jemand da?	Nein, niemand ist da.
Was sagte Ihr Freund?	Er sagte nichts.
Wie viele Schüler haben Sie?	Ich habe (deren) mehrere.
Was machen diese Leute?	Die einen lesen, die andern schreiben.
Gegen wen soll man höflich sein?	Gegen jedermann.
Weiß dieser Mann alles?	Niemand weiß alles.
Lieben die Mädchen einander?	Ja, sie lieben einander.
Wer ist ohne Fehler?	Keiner (Niemand).
Wer will glücklich sein?	Jederman will es sein.
Wer hat das Geld bezahlt?	Einige von unsern Freunden.
Was haben Sie gehört?	Ich habe alles gehört.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

Περὶ τῆς παθητικῆς φωνῆς τῶν ῥημάτων.

Das passive Zeitwort.

Ἡ παθητικὴ φωνὴ τῶν ῥημάτων σχηματίζεται διὰ τοῦ βοηθητικοῦ werden (γίνεσθαι) ἡνωμένου μετὰ τῆς παθητικῆς μετοχῆς, π. χ. ἡ παθητικὴ φωνὴ τοῦ lieben εἶναι geliebt werden ἀγαπᾶσθαι, τοῦ loben, gelobt werden ἐπαινέσθαι κ. τ. λ.

Παράδειγμα.

Gelobt werden ἐπαινέσθαι.

Ἐνεστώς.

Ich werde . . . gelobt ἐπαινούμαι
 du wirst . . . gelobt ἐπαινέσαι
 er wird . . . gelobt ἐπαινέται
 wir werden . . . gelobt ἐπαινούμεθα
 ihr werdet . . . gelobt | ἐπαινέσθε
 Sie werden . . . gelobt |
 sie werden . . . gelobt ἐπαινοῦνται.

Παρατατικός.

Ich wurde . . . gelobt ἐπηνούμην (ἢ ἐπηνέθην)
 du wurdest . . . gelobt ἐπηνείσο κ. τ. λ.
 er wurde . . . gelobt ἐπηνεῖτο
 wir wurden . . . gelobt ἐπηνούμεθα
 ihr wurdet . . . gelobt | ἐπηνείσθε
 Sie wurden . . . gelobt |
 sie wurden . . . gelobt ἐπηνοῦντο.

Μέλλων.

Ich werde . . . gelobt werden θὰ ἐπαινεθῶ
 du wirst . . . gelobt werden θὰ ἐπαινεθῇς
 er wird . . . gelobt werden θὰ ἐπαινεθῇ
 κ. τ. λ.

Δυνητικός.

Ich würde . . . gelobt werden θὰ ἐπηνούμην
 du würdest . . . gelobt werden θὰ ἐπηνείσο
 er würde . . . gelobt werden θὰ ἐπηνεῖτο
 κ. τ. λ.

Ἐπίτομος γερμανικὴ γραμματικὴ.

9

Παρακείμενος.

Ich bin . . . gelobt worden ἔχω ἐπαινεθῇ
 du bist . . . gelobt worden ἔχεις ἐπαινεθῇ
 er ist . . . gelobt worden ἔχει ἐπαινεθῇ

κ. τ. λ.

Ὑπερσυντελικός.

Ich war . . . gelobt worden εἶχον ἐπαινεθῇ
 du warst . . . gelobt worden εἶχες ἐπαινεθῇ
 er war . . . gelobt worden εἶχεν ἐπαινεθῇ

κ. τ. λ.

Ἀπαρέμφατος.

gelobt werden ἐπαινέσθαι, gelobt zu werden, ἢ
 um . . . gelobt zu werden (τελ. ἀπαρμ.).

Ὅμοίως σχηματίζονται καὶ τὰ ἐξῆς·

geliebt werden ἀγαπάσθαι. getadelt werden ψέγεσθαι.
 gestraft werden τιμωρεῖσθαι. geachtet werden ἐκτιμάσθαι.
 verbessert werden διορθοῦσθαι. zerstört werden καταστρέφεσθαι.

Παρατηρήσεις.

1. Τὸ ποιητικὸν αἴτιον (ὑπὸ μετὰ γεν.) ἐκφέρεται ἐν
 τῇ γερμανικῇ γλώσσῃ διὰ τῆς προθέσεως von· ὅλον

Dieses Haus wurde von meinem Nachbar gebaut.

Ἡ οἰκία αὕτη ἐκτίσθη ὑπὸ τοῦ γείτονός μου.

2. Πολλὰ τῶν οὐδετέρων ῥημάτων καὶ ἄλλα τινά, ὧν
 ἡ παθητικὴ μετοχὴ ἔχει χαρακτῆρα ἐπιθέτου, κλίνονται διὰ
 τοῦ βοηθητικοῦ sein· ὅλον

Mein Freund ist angekommen ὁ φίλος μου ἔφθασεν.

Ich bin geneigt εἶμαι διατεθειμένος.

Ich bin gewohnt εἶμαι συνειθισμένος.

Das Schloß ist zerstört τὸ μέγαρον εἶναι κατεστραμμένον.

Λεξιλόγιον.

Der Musiklehrer ὁ διδάσκα-	zerstört παθ. μετ. κατεστραμ-
λος τῆς μουσικῆς.	μένος.
artig φρόνιμος.	geschickt παθ. μετ. ἀπεσταλ-
unartig ἄτακτος, ἀνάγωγος.	μένος.
nachlässig ὀλίγωρος, ἀμελής.	befiegt παθ. μετ. ἡττημένος.
ehrlieh τίμιος.	der Arbeiter ὁ ἐργάτης.

Ἀσκησις 79.

Ich werde von meiner Mutter geliebt. Du wirst von deinem Lehrer gelobt. Die artigen Knaben werden gelobt; aber die unartigen Knaben werden gestraft. Marie wurde von ihrem Musiklehrer getadelt; sie ist sehr nachlässig. Die Stadt wurde von den Feinden zerstört. Karl ist bestraft worden. Die Aufgaben sind von dem Lehrer verbessert worden. Die Arbeiter sind gut bezahlt worden; denn (οἷότι) sie haben viel gearbeitet. Ist diese Aufgabe verbessert worden? Nein, sie ist noch nicht verbessert worden.

Θέμα 80.

Ἀγαπῶμαι ὑπὸ τοῦ πατρός μου. Ἀγαπάσαι ὑπὸ τῆς μητρός σου. Ὁ καθηγητὴς οὗτος ἀγαπάται ὑπὸ τῶν μαθητῶν του. Ὁ Λουδοβίκος ἐπαινεῖται πάντοτε ὑπὸ τοῦ διδασκάλου του, διότι (δενν) εἶναι πολὺ ἐπιμελής. Οἱ ἀνάγωγοι μαθηταὶ ἐτιμωρήθησαν. Τὸ θέμα μου ἔχει διορθωθῇ (= εἶναι διωρθωμένον) ὑπὸ τοῦ διδασκάλου μου. Ὁ δακτύλιος οὗτος μοὶ ἔχει δοθῇ (= εἶναι δεδομένος) ὑπὸ τῆς μάμης μου. Αὕτη ἡ ἐπιστολὴ πρέπει νὰ σταλῇ εἰς τὸ ταχυδρομεῖον (auf die Post). Τὸ ὠρολόγιόν μου ἔχει κλαπῇ (ist gestohlen). Τὸ θέμα σας αὔριον θὰ διορθωθῇ. Τὸ χωρίον ἔχει καταστραφῇ καθ' ὁλοκληρίαν (ganz).

Διάλογος.

Don whom wird Ihr Sohn gelobt?	Er wird von seinen Lehrern gelobt.
Wann (πότε) wurde die Schlacht bei Friedland geliefert (συνεκροτήθη)?	Am 14. Juni 1807.
Wer ist besiegt worden?	Die Russen sind besiegt worden.
Wann wurde dieses Haus verkauft?	Es wurde gestern verkauft.
Wird der Garten auch verkauft werden?	Nein, er wird nicht verkauft werden.
Von wem ist Karthago zerstört worden?	Von den Römern.
Warum ist dieser Mann gestraft worden?	Er hat eine goldene Uhr gestohlen (ἐκλεψε).
Von wem ist Cäsar ermordet worden (ἐδολοφονήθη)?	Von Brutus und Cassius und einigen andern.
Ist dieses Haus schon alt?	Ja, es ist im Jahre 1781 erbaut worden (ψκοδομήθη).

ΜΑΘΗΜΑ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ ΕΝΑΤΟΝ

Περὶ ἀνωμάτων ῥημάτων.

(Unregelmäßige Zeitwörter.)

Ἀνώματα ῥήματα καλοῦνται ἐκεῖνα, ἅτινα δὲν σχηματίζονται κατὰ τοὺς τύπους τῶν ὁμαλῶν ῥημάτων. Διαφέρουσι δὲ τούτων κυρίως ἐν τῷ σχηματισμῷ τοῦ παρατατικοῦ καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς. Ἐν ᾧ δῆλα δὴ τὰ ὁμαλὰ ῥήματα προσθέτουσιν εἰς τὴν ῥίζαν τὴν συλλαβὴν *te* πρὸς σχηματισμὸν τοῦ παρατατικοῦ, τὰ ἀνώματα δὲν ἐπιδέχονται μὲν οὐδεμίαν κατάληξιν, ἀλλὰ μετατρέπουσι τὸ ῥιζικὸν φωνήεν· π. χ. ἐκ τοῦ *geben* σχηματίζεται ὁ παρατατικὸς *gab*.

Ἐπειδὴ δὲ τὰ χαρακτηριστικὰ φωνήεντα, εἰς ἃ παραλλάσσει τὸ ῥιζικὸν τοῦ ῥήματος φωνήεν εἶναι τέσσαρα, ἦτοι *a*, *i* (*ie*), *o* καὶ *u*, διαιροῦμεν τὰ ἀνώματα ῥήματα εἰς τέσσαρας συζυγίας. Καὶ τὰ μὲν προσλαμβάνοντα *a* ἐν τῷ παρατατικῷ ἀποτελοῦσι κατ' ἀκολουθίαν τὴν πρώτην συζυγίαν, τὰ δὲ *i* (*ie*) τὴν δευτέραν, τὰ δὲ *o* τὴν τρίτην, καὶ τέλος τὰ προσλαμβάνοντα *u* τὴν τετάρτην.

Ἡ παθητικὴ μετοχὴ πάντων τῶν ἀνωμάτων ῥημάτων λήγει εἰς *en*, οἷον *gegeben*, *geschrieen*, ἀντὶ τοῦ *i* ἢ *et* τῶν ὁμαλῶν ῥημάτων. Τὸ ῥιζικὸν φωνήεν αὐτῆς παραλλάσσει μὲν ἐν τοῖς πλείστοις τῶν ῥημάτων, ἀλλ' ἐν τισὶ διατηρεῖται ἀμετάτρεπτον.

Ἐν τῷ δευτέρῳ καὶ τρίτῳ ἐνικῷ προσώπῳ τῆς ὀριστικῆς τοῦ ἐνεστώτος τὸ μὲν ῥιζικὸν φωνήεν *e* παραλλάσσει εἰς *i* ἢ *ie*, τὸ δὲ ῥιζικὸν *a* εἰς *ä*, οἷον

ich gebe, du gibst, er gibt.

ich schlägt, du schlägst, er schlägt.

Πάντες οἱ λοιποὶ ῥηματικοὶ τύποι εἶναι ὁμαλοὶ καί, ἔξαιρουμένου τοῦ παρατατικοῦ, ἔχουσι τὰς αὐτὰς προσωπικὰς καταλήξεις, ὡς καὶ τὰ ὁμαλὰ ῥήματα. Κατὰ ταῦτα σχηματίζεται τὸ *geben* δίδειν ὡς ἑξῆς·

Ἐνεστώς.

Ich gebe δίδω
du gibst δίδεις
er gibt δίδει

wir geben δίδομεν
ihr gebet } δίδετε
Sie geben }
sie geben δίδουσιν.

Παρατατικός.

Ich gab ἔδιδον	wir gaben ἐδίδομεν
du gabst ἔδιδες	ihr gabt } ἐδίδατε
er gab ἔδιδε	Sie gaben }
	sie gaben ἔδιδον.

Προστακτική.

gib, geben Sie δός, δότε.

Παρακείμενος.

Ich habe gegeben ἔχω δώσει.

Μέλλων.

Ich werde geben θὰ δώσω.

Μέλλων τετελεσμένος.

Ich werde gegeben haben θὰ ἔχω δώσει.

Δυνητικός.

Ich würde geben θὰ ἔδιδον.

Δυνητικός παρωχημένος.

Ich würde gegeben haben θὰ εἶχον δώσει.

Παραθέτομεν ἐν τοῖς ἑξῆς τὰ εὐχρηστότερα τῶν ἀνω-
μάλων ῥημάτων.¹

Πρώτη συζυγία.

Πρώτη τάξις. Ὁ παρατατικός ἔχει α' ἢ παθ. μετοχή
ἔχει ε, ἢ ἐνίοτε α.

Ἀπαρέμ- φατος.	Ὅριστ. ἐνεστ.	Παρατ. α.	Παθ. μετ. ε.
Geben δίδειν	Ich gebe, du gibst, er gibt (h giebt), wir geben, ihr gebt (Sie geben), sie geben.	Ich gab, du gabst, er gab, wir ga- ben, ihr gabt (Sie gaben), sie gaben.	gegeben.

¹ Σημ. Τὰ διὰ τοῦ + σεσημειωμένα ῥήματα εἶναι οὐδέτερα
καὶ κλίνονται διὰ τοῦ βοηθητικοῦ sein, ὅσον ich bin gegangen ὑπῆγα.
Πάντα δὲ τὰ λοιπὰ τὰ περιλαμβανόμενα ἐν τοῖς καταλόγοις τούτοις
κλίνονται διὰ τοῦ haben. Ἐν τῇ μεσημβρινῇ Γερμανίᾳ τὰ ῥήματα
sitzen, liegen, stehen κλίνονται διὰ τοῦ sein.

Ἀπαρέμ- φαιτος.	Ὅριστ. ἐνεστ.	Παρατ. α.	Παθ. μετ. ε.
Ἔσσειν τρώγειν.	Ἰχ ἔσσει, du ἴσσει, er ἔσσει, wir ἔσσει, ihr ἔσσει, sie ἔσσει.	Ἰχ ἀφ. πλ. wir ἀφεν	gegessen.
Ἔσσειν βιβρώσκειν (ἐπὶ ζώων)	(Das Tier) frisst, (die Tiere) fressen.	frass.	gefressen.
Ἔσσειν ἀνα- γινώσκειν.	Ἰχ lese, du lies(est), er liest, wir lesen, ihr leset, sie lesen.	Ἰχ las, πλ. wir lasen.	gelesen.
Ἔσσειν βλέπειν.	Ἰχ sehe, du siehst, er sieht, wir sehen κ. τ. λ.	Ἰχ sah.	gesehen.
Ὅμοίως ἀσέθεν προσβλέπειν, θεωρεῖν παθ. μετ. angesehen.			
Ἐργάζεσθαι λησμονεῖν.	Ἰχ vergesse, du vergiffest, er ver= giffest, wir ver= gessen κ. τ. λ.	Ἰχ vergaß.	ver= gessen.
Ἰστέον παρακαλεῖν.	Ἰχ bitte, du bittest, er bittet, wir bit= ten κ. τ. λ.	Ἰχ bat.	gebeten.
Ἰστέον καθῆσθαι.	Ἰχ sitze, du sitztest, er sitzt, wir sitzen κ. τ. λ.	Ἰχ saß.	gesehen.
+Ἰστέον κεῖσθαι.	Ἰχ liege, du liegst, er liegt, wir lie= gen κ. τ. λ.	Ἰχ lag.	gelegen.
+Ἰστέον ἵστασθαι.	Ἰχ stehe, du stehst ἢ stehst, er steht, wir stehen κ. τ. λ.	Ἰχ stand.	ge= standen.
Ὅμοίως verstehen καταλαμβάνειν, νοεῖν παθ. μετ. verstanden. aufstehen ἀνίστασθαι παθ. μετ. aufgestanden.			
Ἰστέον πράττειν.	Ἰχ tue, du tust, er tut, wir tun, ihr tut, sie tun.	Ἰχ tat.	getan.

Λεξιλόγιον.

Der Blinde ὁ τυφλός.	der Teller τὸ πινάκιον.
die Kirsche τὸ κεράσιον.	der Kuchen τὸ πλακούντιον.
die Erlaubnis ἡ ἀδεια.	die Elle ὁ πῆχυς.
das Heu ξηρὸς χόρτος.	der Turm ὁ πύργος.
das Gras τὸ χόρτον, ἡ χλόη.	der Rabe ὁ κόραξ.
der Hafer τὸ βρόμιον.	leise σιγηλός, ἡρεμαῖος.
nie οὐδέποτε.	

Ἀσκησις 81.

Ich gebe Ihnen eine Mark. Du gibst mir zwei Franken. Der Briefträger gab mir einen Brief. Was ist dieses Mädchen da? Sie ist Kirschen. Ich habe kein Fleisch gegessen. Der Ochse frisst Heu. Die Pferde fressen Hafer. Was liest der Schüler? Er liest ein deutsches Buch. Ich habe es auch gelesen. Der Blinde sieht nichts. Sehen Sie den Vogel dort? Wir sahen ein Schiff. Ich habe nie einen Elefanten gesehen. Ich vergaß Sie zu fragen, wo Ihr Freund wohnt. Der Schüler hat das Wort vergessen. Zwei Männer standen an der Türe. Der Rabe saß auf einem hohen Baume. Wo lag der Hund? Er hatte unter dem Tisch gelegen, aber jetzt liegt er nicht mehr dort. Wer hat dies getan? Heinrich tat es. Tun Sie es nicht mehr!

Θέμα 82.

Δίδω ὑμῖν τὴν ἀδειαν. Ὁ πατήρ μου δίδει μοι ἐν ὠρολόγιον· ἡ μήτηρ μου ἔδωκέ μοι μίαν δραχμήν. Δότε μοι, ἐὰν εὐαρεστήσθε (gefälligst), τοῦτο τὸ πινάκιον. Ἐγὼ τρώω ψωμίον· σὺ τρώγεις κεράσια· ὁ Ἀλβέρτος τρώγει πλακούντιον. Ἐφάγομεν ἀπίδια. Αἱ ἀγελάδες βιβρώσκουσι ξηρὸν χόρτον καὶ χλόην. Ἀναγινώσκεις πολὺ σιγά, υἱέ μου. Ἀναγνώσατε δυνατώτερον (lauter), τέκνα μου. Ἐχω ἀναγνώσῃ ἐν εὐχάριστον βιβλίον. Μὴ λησμονήσητε νὰ πράξητε αὐτό (es). Τί βλέπεις; Δὲν βλέπεις τοῦτον τὸν πύργον ἐπὶ τοῦ ὄρους; Ναί, 2τὸν ἰβλέπω. Ἐλησμόνησα νὰ φάγω τὸ ψωμίον μου. Τίς θέλει νὰ πράξῃ τοῦτο; Τὸ ἔχω ἤδη πράξῃ. Θέλετε νὰ μείνητε ὀρθιοι; Ὁχι, θέλω νὰ καθήσω. Ἐκαθήσατε πολὺ ὑψηλά. Τί πρέπει νὰ κάμω; Τί ἔπραξα; Δὲν θὰ τὸ κάμω πλέον.

Διάλογος.

Wem geben Sie diese Blumen?	Ich gebe sie meiner Tante.
Was essen Sie da?	Ich esse Brot und Käse.
Wer hat es Ihnen gegeben?	Meine Mutter gab es mir.
Haben Sie die Zeitung (τὴν ἐφημερίδα) schon gelesen?	Ich habe sie gelesen; aber ich habe nichts Neues darin gesehen.
Haben Sie vergessen, die Wörter zu lernen?	Nein, ich vergaß es nicht; ich habe sie gelernt.
Wo saß der Rabe?	Er saß auf dem Baume.
Wo lag der Hund?	Er lag unter dem Tisch.
Haben Sie Ihre Mutter gestern gesehen?	Nein, ich sah sie gestern nicht; ich werde sie heute sehen.
Warum stehen Sie?	Ich habe keinen Stuhl (κάθισμα).
Was hat der Knabe getan?	Er hat das Butterbrot (βουτυρίτην ἄρτον) gegessen.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΝ

Πρώτη συζύγια.

Δευτέρα τάξις. Ὁ παρ. ἔχει α· ἡ παθ. μετ. ο.

Ἀπαρέμφατος.	Ὅριστ. ἐνεστ.	Παρ. α.	Παθ. μετ. ο.
Befehlen διαταττειν.	Ich befehle, du be- stehst, er befiehlt, wir befehlen κ.τ.λ.	Ich befehl.	befohlen.
Ὁμοίως empfehlen συνιστάν.	Ich empfehle.	Ich empfahl.	empfohlen.
Brechen σπάν, θραύειν.	Ich breche, du brichst, er bricht, wir brechen κ. τ. λ.	Ich brach.	gebrochen.
Ὁμοίως zerbrechen συντρίβειν, καταθραύειν.	Ich zerbreche.	Ich zerbrach.	zerbrochen.

Ἀπαρέμφατος.	Ὅριστ. ἐνεστ.	Παρατ. α.	Παθ. μετ. ο.
Helfen βοηθεῖν.	Ich helfe, du hilfst, er hilft, wir hel= fen κ. τ. λ.	Ich half.	geholfen.
Nehmen λαμβάνειν.	Ich nehme, du nimmst, er nimmt, wir nehmen κ. τ. λ.	Ich nahm.	genommen
Sprechen ὁμιλεῖν	Ich spreche, du sprichst, er spricht, wir sprechen κ. τ. λ.	Ich sprach.	gesprochen.
Ὅμοίως versprochen ὑπόσχεσθαι.	Ich verspreche.	Ich versprach.	versprochen.
Stehlen κλέπτειν.	Ich stehle, du stiehlest, er stiehlt, wir stehlen κ. τ. λ.	Ich stahl.	gestohlen.
Stechen κεντᾶν.	Ich steche.	Ich stach.	gestochen.
+Sterben ἀποθνήσκειν.	Ich sterbe, du stirbst, er stirbt, wir sterben κ. τ. λ.	Ich starb.	gestorben.
Treffen ἐπιτυγχάνειν, συναντᾶν.	Ich treffe, du triffst, er trifft, wir treffen τ. τ. λ.	Ich traf.	getroffen.

Σημ. Τὸ σχμελzen τήκεσθαι σχηματίζει καὶ τὸν παρατ. καὶ τὴν παθ. μετ. διὰ τοῦ ο· ich schmelz, geschmolzen. Ὅριστ. ἐν. du schmilzt, er schmilzt.

Verderben διαφθείρειν.	Ich verderbe, du verdirbst, er ver= dirbt, wir ver= derben κ. τ. λ.	Ich verderb.	verdorben.
Verbergen κρύπτειν.	Ich verberge, du verbirgst, er ver= birgt, wir ver= bergen κ. τ. λ.	Ich verbarg.	verborgen.
Werfen ρίπτειν.	Ich werfe, du wirfst, er wirft, wir werfen κ. τ. λ.	Ich warf.	geworfen.

Ἀπαρέμφατος.	Ὅριστ. ἐνεστ.	Παρατ. α.	Παθ. μετ. ο.
Beginnen ἀρχίζειν.	Ich beginne, du beginnst, er be- ginnt, wir be- ginnen κ. τ. λ.	Ich begann.	begonnen.
Gewinnen κερδίζειν.	Ich gewinne, du gewinnst, er ge- winnt, wir ge- winnen κ. τ. λ.	Ich gewann.	gewonnen.
+Schwimmen ¹ κολυμβάν.	Ich schwimme, du schwimmst, er schwimmt, wir schwimmen κ. τ. λ.	Ich schwamm.	geschwommen.
+Kommen ἔρχεσθαι.	Ich komme, du kommst, er kommt, wir kommen κ. τ. λ.	Ich kam.	gekommen.

Ὅμοίως ἀπκομμεν φθάνειν. bekommen λαμβάνειν.
παθ. μετ. bekommen.

Λεξιλόγιον.

Der Spiegel ὁ καθρέπτης.	die Mark τὸ μάρκον, ἡ μάρκα (= 1 ¹ / ₄ dr.).
der Gefangene ὁ αἰχμάλωτος.	der Fremde ὁ ξένος.
die Eisenbahn ὁ σιδηρόδρο- μος.	das Geld τὰ χρήματα.
die Mauer τὸ τεῖχος.	der Stiefel τὸ ὑπόδημα.
die Tasse τὸ κυάθιον.	das Kleid τὸ φόρεμα.
die Arznei τὸ φάρμακον.	das Ziel ὁ σκοπός.
der Matrose ὁ ναύτης.	noch ἔτι.
der Dieb ὁ κλέπτης.	das große Los ὁ μέγας λα- χνός.
der Stein ὁ λίθος.	

Ἀσκησις 83.

Du zerbrichst den Stock. Der Knabe zerbricht das Glas.
Der Diener zerbrach den Spiegel; er hat auch die Tasse
zerbrochen. Ich befehle Ihnen hier zu bleiben. Der

¹ Τὸ schwimmen σχηματίζει τοὺς συνθέτους χρόνους καὶ διὰ
τοῦ haben.

General befiehlt den Soldaten. Der König hat befohlen, eine Eisenbahn zu bauen. Der Gefangene war hinter einer Mauer verborgen. Helfen Sie mir! Ich half meinem Bruder. Warum nimmt die Frau Arznei? Sie ist krank. Ein Dieb hat mein Geld gestohlen. Der alte Mann ist gestorben. Wer hat den Stein geworfen? Der unartige Sohn des Nachbarn warf ihn in unsern Garten. Hat der Fremde französisch oder deutsch gesprochen? Er sprach deutsch. Das Kind hat das Messer genommen. Was gewannen Sie in der Lotterie? Ich habe hundert Mark gewonnen. Warum kommst du nicht? Die Matrosen schwammen über den Fluß. Unser Vetter ist nicht gekommen. Wilhelm Tell traf den Apfel auf dem Kopfe seines Sohnes.

Θέμα 84.

Τίς ἔχει σπάση τὸ ποτήριον; Ὁ Ἰωάννης τὸ ἔχει σπάση· τὰ πάντα σπᾶ. Διατάξατε αὐτὸν νὰ ἔλθῃ. Τίς θέλει νὰ μὲ βοηθήσῃ; Ἐγὼ θὰ βοηθήσω ὑμᾶς. Ἐχω βοηθήσῃ ὡσαύτως τὸν ὑμέτερον ἀδελφόν. Λάβετε ταύτην τὴν γραφίδα· εἶναι καλλιτέρα τῆς ἄλλης. Ἡ μικρὰ Λουίζα λαμβάνει πάντα τὰ κεράσια· ἔχει λάβῃ καὶ τὸ ψωμίον μου. Ὁμιλεῖ ὁ ἀδελφός σας γαλλικά; Ὁμιλεῖ γαλλικά καὶ ἀγγλικά. Οἱ κλέπτει ἔχουσι κλέψῃ τὰ χρήματά μας. Ἐχομεν ὁμιλήσῃ περὶ ὑμῶν. Ὁ κλέπτης ἔχῃ κλέψῃ τὰ ὑποδήματά μου, τὰ πέδιλά μου καὶ πολλὰ τῶν φορεμάτων μου. Τίς ἔχει ρίψῃ τὸν λίθον ἐπὶ τὸ παράθυρον; Οὐδένα εἶδον. Μὴ ρίπτετε λίθους. Ὁ κύριος Ἐδμόνδος ἀπέθανε χθές. Ὁ γείτων μου ἔχει κερδίσῃ τὸν μέγαν λαχρόν. Ἐκολύμβησα εἰς τὸν (ὑπερ) ποταμόν. Ἦλθε πρὸς (zu) ἐμέ. Ἡ ἐξαδέλφη μας δὲν ἔχει ἔλθῃ σήμερον. Τὸ κρέας ἦτο ἐφθαρμένον· δὲν ἠδυνήθημεν νὰ φάγωμεν αὐτό.

Διάλογος.

Wer hat meinen Stock zerbrochen?	Ich habe ihn nicht zerbrochen.
Wer hat Ihnen befohlen auszugehen (νὰ ἐξέλθῃτε)?	Der Arzt hat es mir befohlen.
Hat Ihnen jemand geholfen?	Niemand hat mir geholfen.
Wovon haben Sie gesprochen?	Wir haben von unserer deutschen Aufgabe gesprochen.
Ist die Feder noch gut?	Nein, sie ist verdorben.

Hat Karl diesen Stein ge=	Nein, Heinrich hat ihn ge=
worfen?	worfen.
Hat Ihr Nachbar etwas ge=	Ja, er hat das große Los
wonnen?	gewonnen.
Haben Sie Ihre Uhr nicht	Nein, man hat sie mir ge=
mehr?	stohlen.
Sind Sie gestern gekommen?	Nein, ich kam diesen Morgen.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Πρώτη συζυγία.

Τρίτη τάξις. 'Ο παρατ. έχει α' ή παθ. μετ. υ.

'Απαρέμφατος.	'Οριστ. ένεστ.	Παρατ. α.	Παθ. μετ. υ.
Binden δένειν.	Ich binde, du bindest, er bindet, wir binden κ. τ. λ.	Ich band.	gebunden.
finden εύρίσκειν.	Ich finde, du findest, er findet, wir finden κ. τ. λ.	Ich fand.	gefunden.
'Ομοίως erfinden έφευρίσκειν.	Ich erfinde.	Ich erfand.	erfunden.
+Verschwinden άφανίζεσθαι.	Ich verschwinde, du verschwindest, er verschwindet, wir verschwinden κ. τ. λ.	Ich verschwand.	verschwunden.
Singen άδειν, ψάλλειν.	Ich singe, du singst, er singt, wir singen κ. τ. λ.	Ich sang.	gesungen.
+Springen πηδάν.	Ich springe, du springst, er springt κ. τ. λ.	Ich sprang.	gesprungen.
+Sinken καταβυθίζεσθαι.	Ich sinke, du sinkst, er sinkt κ. τ. λ.	Ich sank.	gesunken.

Ἀπαρέμφατος.	Ὅριστ. ἐνεστ.	Παρατ. α.	Παθ. μετ. υ.
Trinken πίνειν.	Ich trinke, du trinkst, er trinkt κ. τ. λ.	Ich trank.	getrunken.
Zwingen ἀναγκάζειν.	Ich zwinge, du zwingst, er zwingt κ. τ. λ.	Ich zwang.	gezwungen

Λεξιλόγιον.

Das Veilchen τὸ ἴον.	der Gefangene ὁ αἰχμάλωτος.
der Gärtner ὁ κηπουρός	die Maus ὁ μῦς, ὁ ποντικός.
der Pfahl ὁ πάσσαλος.	hübsch εὐμορφος.
der Nebel ἡ ὁμίλη.	die Tasche τὸ θυλάκιον.
das Konzert ἡ συναυλία.	ich danke εὐχαριστῶ.
der Graben ἡ τάφος.	Kaffee trinken πίνειν καφέν.
das Schiff τὸ πλοῖον.	die Stecknadel ἡ καρφίς.
fräulein δεσποινίς.	das Pulver ἡ πυρίτις.
das Lied τὸ ᾄσμα.	das große Los ὁ πρῶτος
der Matrose ὁ ναύτης.	κερδαίνων λαχνός.

Ἀσκησις 85.

Ich finde meinen Stock nicht; Karl findet seinen Hut nicht. Wo haben Sie dieses Veilchen gefunden? Ich fand es in meinem Garten. Der Gärtner hat das Bäumchen an einen Pfahl gebunden. Der Nebel ist verschwunden. Fräulein Karoline singt sehr schön; sie sang gestern in einem Konzert einige hübsche Lieder. Das Pferd sprang über einen breiten Graben. Das Schiff ist gesunken. Wie haben Sie sich gestern abend unterhalten (dieσκεδάσατε)? Wir haben gesungen und gespielt. Haben Sie Wasser getrunken? Nein, ich habe Bier getrunken. Wollen Sie auch trinken? Ja, geben Sie mir ein Glas.

Θέμα 86.

Δὲν εὐρίσκω τὸ τετράδιόν μου· τὸ ἔχετε ἴδη; Ὅχι, δεσποινίς, δὲν τὸ ἔχω ἴδη. Εὐρον ταῦτα τὰ ἴα ἐν τῇ κήπῳ σας. Ἡ ὑπηρέτρια ἔχει εὖρη μίαν καρφίδα. Εὐρον μίαν ἐπιστολὴν ἐν τῇ θυλακίῳ τοῦ αἰχμαλώτου. Τί πίνετε ἐκεῖ;

Ἐγὼ πίνω οἶνον, ἀλλ' ἡ ἀδελφή μου πίνει καφέν. Τί ἔχετε πῖν; Οὐδέν, δὲν μοι ἔδοσαν τίποτε νὰ πῖω. Ἡ Αἰμυλία ἄλλοτε (ehemals) ἔψαλλεν ὠραῖα ἄσματα· τῶρα δὲν ψάλλει πλέον. Ἐχει ψάλη πολύ. Θέλετε νὰ πῖντε ἐν κυάθιον τεῖου; Εὐχαριστῶ, ἔχω ἤδη πῖν. Ὁ σκύλος ἐπήδησεν ὑπὲρ-άνω (über met' αἰτ.) τοῦ τοίχου. Τίς ἔχει ἐφεύρη τὴν πυρίτιδα; Εἰς Γερμανός, ὀνόματι (namens) Σβάρτς. Μ' ἔχουσιν ἀναγκάσῃ νὰ μείνω.

Ἀνάγνωσμα.

Der hungrige Araber. Ὁ πειναλέος Ἀραβ.

Ein Araber hatte sich in der Wüste (ἐρημία) verirrt¹⁾, und da er seit mehreren Tagen nichts gegessen hatte, fürchtete er, vor Hunger zu sterben. Endlich²⁾ kam er an einen jener Brunnen³⁾, wo die Karawanen ihre Kamele⁴⁾ tränken⁵⁾, und sah einen ledernen Sack⁶⁾ auf dem Sande⁷⁾ liegen. Er hob⁸⁾ ihn auf⁸⁾ und befühlte⁹⁾ ihn.

„Gott sei Dank!“ rief¹⁰⁾ er aus, „das sind Datteln oder Haselnüsse“¹¹⁾. In dieser süßen Hoffnung beeilte er sich (ἔσπευσε), den Sack zu öffnen; aber er fand sich in seiner Hoffnung (ἐλπίς) getäuscht¹²⁾. Der Sack war mit Perlen gefüllt.

Da wurde er traurig¹³⁾ und sank (ἔπεσεν) auf seine Kniee¹⁴⁾ und bat Gott, daß er ihn von seiner Not¹⁵⁾ erretten und ihm Hilfe¹⁶⁾ schicken möchte. Sein Gebet¹⁷⁾ wurde erhört (εἰσηκούσθη); denn (διότι) schon nach einer Stunde kam der Mann, der den Sack verloren hatte, auf einem Kamel reitend (ὀχούμενος) zurück, um ihn zu suchen. Er war sehr glücklich, ihn wieder zu finden, hatte Mitleid¹⁸⁾ mit dem armen Araber, erquickte¹⁹⁾ ihn mit Speise und Trank, nahm ihn zu sich auf sein Kamel und brachte ihn zu der Karawane.

- 1) ἀποκλανάσθαι. 2) ἐπὶ τέλους. 3) πηγάδιον. 4) κάμηλος. 5) ποτίζειν. 6) σάκκος. 7) ἄμμος. 8) σηκώνειν. 9) ψηλαφᾶν. 10) φωνάζειν. 11) λεπτοκάρυα. 12) ἡπατημένος. 13) περίλυπος. 14) γόνατα. 15) ἀνάγκη. 16) βοήθεια. 17) δέησις. 18) οἶκτος. 19) δροσίζειν, ἀναζωογονεῖν.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Δευτέρα συζυγία.

Ἡ συζυγία αὕτη ἔχει ριζικὸν φωνήεν ἰ ἐν τῷ παρατατικῷ καὶ ὑποδιαίρεται εἰς τρεῖς τάξεις, ἕξ ὧν ἡ μὲν πρώτη

ἔχει βραχὺ ἰ ἐν τε τῷ παρατατικῷ καὶ ἐν τῇ παθητικῇ μετοχῇ, ἡ δὲ δευτέρα ἰ μακρόν, ὅπερ γράφεται ἰε, καὶ ἡ τρίτη ἐν μὲν τῷ παρατατικῷ ἔχει ἰε, ἐν δὲ τῇ παθητικῇ μετοχῇ διατηρεῖ τὸ φωνήεν τῆς ἀπαρεμφάτου.

Πρώτη τάξις. Ὁ παρατ. καὶ ἡ παθ. μετ. ἔχουσιν ἰ βραχύ.

Ἀπαρέμφατος.	Ὅριστ. ἐνεστ.	Παρατ. ἰ.	Παθ. μετ. ἰ.
Βεῖσεν δάκνειν, δαγκάνειν.	Ἰχ beisse, du beissest, er beißt, wir beißen κ. τ. λ.	Ἰχ biß, du bissest, er biß.	gebissen.
Ἔρριπεν λαμβάνειν, ἐπιλαμβάνεσθαι.	Ἰχ greife, du greiffst, er greift, wir greifen κ. τ. λ.	Ἰχ griff.	gegriffen.
Ὁμοίως begreifen καταλαμβάνειν. angreifen προσβάλλειν.			
Ἐγένετο ὁμοιάζειν.	Ἰχ gleiche, du gleichst, er gleicht, wir gleichen κ. τ. λ.	Ἰχ glich.	geglichen.
Ἐπείθεν πάσχειν, ἀνέχεσθαι.	Ἰχ leide, du leidest, er leidet, wir leiden κ. τ. λ.	Ἰχ litt.	gelitten.
Ἐπείθεν σφυρίζειν.	Ἰχ pfeife, du pfeiffst, er pfeift, wir pfeifen κ. τ. λ.	Ἰχ pfiff.	gepfiffen.
Ἐρριπεν διασχίζειν.	Ἰχ zerreiße, du zerreißest, er zerreißt, wir zerreißen κ. τ. λ.	Ἰχ zerriß.	zerrissen.
+Ἐκείθεν ἰππεύειν.	Ἰχ reite, du reitest, er reitet, wir reiten κ. τ. λ.	Ἰχ ritt.	geritten.
Ἐκείθεν τέμνειν, κόπτειν	Ἰχ schneide, du schneidest, er schneidet κ. τ. λ.	Ἰχ schnitt.	geschnitten.

Ἐξαιρεῖται τὸ heißen ὀνομάζεσθαι, προστάσσειν· ἰχ heiße, ἰχ hieß, geheissen.

Δευτέρα τάξις. Ὁ παρ. καὶ ἡ παθ. μετ. ἔχουσιν ἰε.

Ἀπαρέμφατος.	Ὅριστ. ἐνεστ.	Παρ. ἰε.	Παθ. μετ. ἰε.
+Bleiben μένειν.	Ich bleibe.	Ich blieb.	geblieben.
Schreiben γράφειν.	Ich schreibe.	Ich schrieb.	geschrieben.
Reiben τρίβειν, ξύειν.	Ich reibe.	Ich rieb.	gerieben.
Leihen δανείζειν.	Ich leihe.	Ich lieh.	geliehen.
Schreien φωνάζειν.	Ich schreie.	Ich schrie.	geschrieen.
Verzeihen συγχω- ρεῖν.	Ich verzeihe.	Ich verzieh.	verziehen.
+Steigen ἀναβαί- νειν.	Ich steige.	Ich stieg.	gestiegen.
Scheinen λάμπειν, φαίνεσθαι.	Ich scheine.	Ich schien.	geschienen.
Weisen δεικνύειν.	Ich weise.	Ich wies.	gewiesen.

Ὅμοίως verweisen παραπέμπειν, ἐκδιώκειν, ἐπιπλήττειν·
παθ. μετ. verwiesen.

Λεξιλόγιον.

Der finger ὁ δάκτυλος.	der feind ὁ ἐχθρός.
der fremde ὁ ξένος.	probieren δοκιμάζειν.
die Pfeife ἡ σφυρίκτρα, ἡ καπνοσύριγξ (ἡ πίπα).	die Sonne ὁ ἥλιος.
das Heft τὸ τετράδιον.	das Vergnügen ἡ εὐχαρί- στησις.
das Musikheft τὸ μουσικὸν τετράδιον.	der Thron ὁ θρόνος. das Wörterbuch τὸ λεξικόν.

Ἀσκησις 87.

1. Die Hunde beißen. Ein Hund hat mich gebissen.
Die Tochter gleicht ihrer Mutter. Der Kranke leidet
viele Schmerzen. Die armen Gefangenen haben viel ge-
litten. Wer pfeift? Ich piff mit einer Pfeife. Zer-
reißen Sie Ihre Hefte nicht! Meine Schuhe sind zerrissen.
Dieser Soldat reitet zu schnell. Ich bitte Sie, mir ein
Stückchen Brot zu schneiden. Das Kind hat sich in den
finger geschnitten. Wer gab ihm ein Messer? Es hat
es selbst genommen. Ich begreife das nicht.

2. Bleiben Sie hier! Die Knaben sind heute vier Stunden in der Schule geblieben. Ich schreibe viele Briefe. Haben Sie diese Aufgabe geschrieben? Ja, ich habe sie geschrieben. Leihen Sie mir eine Mark! Ich habe mein Pferd Ihrem Nachbar geliehen. Reiben Sie Ihre Hände! Ich habe sie schon gerieben. Schreien Sie nicht so laut! Ich habe meinem Feinde verziehen. Die Sonne schien sehr warm. Der Fremde ist auf den Berg gestiegen.

Θέμα 88.

1. 'Ο σκύλος μ' ἔχει δαγκάση. Σὰς ἔχει ἐπίσης δαγκάση; 'Οχι, δὲν μ' ἔχει δαγκάση. Δὲν δαγκάνει τὰ παιδιά. 'Ο Ἑρρίκος ὁμοιάζει τὸν πατέρα του. 'Ο ἀδελφός μου δὲν εἶχε τόσον νὰ πάθῃ, ὅσον ἐγώ. Ἔχω πάθῃ ἥδη πολὺ. Τίς ἔχει κόψῃ τὸ ψωμίον μου; 'Ο ἀδελφός σου τὸ ἔχει κόψῃ. Κόψατέ μοι ἐν τεμάχιον ψωμίου, ἐὰν εὐαρεστήσῃτε (gefälligst). Διὰ τί ἔχετε σφυρίξῃ; Ἐδοκίμασα τὴν σφυρίκτραν μου. Χθὲς ἵππευσα.

2. Ἔχετε μείνῃ ἐπὶ πολὺ ἐν τῷ κήπῳ. Πρὸς ποῖον (an wen) γράφετε; Γράφω πρὸς τὸν υἱόν μου. Μοὶ ἔχει ἐπίσης γράψῃ. 'Ο ἥλιος λάμπει. Τίς ἐφώναξε τόσον δυνατὰ (so laut); Ἔχω δανείσῃ τῇ Λουίζῃ τὸ μουσικὸν τετράδιόν μου. Θέλετε νὰ μοὶ δανείσῃτε δύο δραχμάς; Θὰ τὸ κάμω μετ' εὐχαριστήσεως. 'Ο υἱὸς τοῦ βασιλέως ἔχει ἀναβῇ ἐπὶ τοῦ θρόνου.

Διάλογος.

Was tun die Hunde?	Sie beißen. [bissen.
Hat der Hund Sie gebissen?	Nein, er hat mich nicht ge-
Wem gleicht dieses Mädchen?	Sie gleicht ihrer Mutter.
Können Sie reiten?	Ja, ich reite jeden Tag.
Wie lange sind Sie in Paris geblieben?	Ich bin sechs Monate da geblieben.
War Ihr Onkel sehr krank?	Ja, er hat viele Schmerzen (πόνους) gelitten.
Wer hat diesen Brief geschrieben?	Karoline hat ihn geschrieben.
Wollen Sie mir Ihr Wörterbuch ein wenig leihen?	Ich werde es Ihnen mit Vergnügen leihen.
Wollen Sie mir verzeihen?	Ich habe Ihnen schon verziehen.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Δευτέρα συζυγία.

Τρίτη τάξις. Ὁ παρ.τ. ἔχει ιε· ἡ παθητ. μετ.
διατηρεῖ τὸ ριζ. φωνήεν τῆς ἀπαρεμφάτου.

Ἀπαρέμφατος.	Ὅριστ. ἐνεστ.	Παρ.τ. ιε.	Παθ. μετ. α (υ).
Blasen φυσᾶν.	Ich blase, du bläst (bläsest), er bläst, wir blasen, ihr blaset, sie blasen.	Ich blies.	geblasen.
Braten ψήνειν.	Ich brate, du brätst, er brät ἢ bratet, wir braten κ. τ. λ.	Ich briet ἢ bratete.	gebraten.
+Fallen πίπτειν.	Ich falle, du fällst, er fällt, wir fallen κ. τ. λ.	Ich fiel.	gefallen.
Ὅμοίως gefallen ἀρέσκειν· gefiel, gefallen.			
fangen συλλαμβάνειν.	Ich fange, du fängst, er fängt, wir fangen κ.τ.λ.	Ich fing.	gefangen.
Ὅμοίως anfangen ἀρχίζειν· παθ. μετ. angefangen.			
hängen κρέμασθαι.	Ich hänge, du hängst, er hängt, wir hängen κ. τ. λ.	Ich hing.	gehangen.
halten κρατεῖν, τηρεῖν.	Ich halte, du hältst, er hält, wir hal- ten κ. τ. λ.	Ich hielt.	gehalten.
Ὅμοίως behalten διατηρεῖν. erhalten λαμβάνειν· erhalten.			
lassen ἀφίνειν.	Ich lasse, du lässest, er läßt, wir lassen κ. τ. λ.	Ich ließ.	gelassen.
Ὅμοίως verlassen καταλείπειν· verließ, verlassen.			
schlafen κοιμάσθαι.	Ich schlafe, du schläfst, er schläft, wir schlafen κ.τ.λ.	Ich schlief.	geschlafen.
Ὅμοίως einschlafen ἀποκοιμάσθαι· παθ. μετ. eingeschlafen.			

Ἀπαρέμφατος.	Ὅριστ. ἐνεστ.	Παρατ. ιε.	Παθ. μετ. α (α).
+Λαufen τρέ- χειν.	Ich laufe, du läufst, er läuft, wir lau- fen κ. τ. λ.	Ich lief.	gelaufen.
Ὅμοίως entlaufen ἐκφεύγειν· entlief, entlaufen.			
+Gehen ὑπά- γειν.	Ich gehe, du gehst, er geht, wir ge- hen κ. τ. λ.	Ich ging.	gegangen.
Ὅμοίως +ausgehen ἐξέρχεσθαι. +vorbeigehen παρέρχεσθαι.			
Rufen καλεῖν.	Ich rufe, du ruffst, er ruft, wir ru- fen κ. τ. λ.	Ich rief.	gerufen.
Raten συμβουλευεῖν, μαντεύειν.	Ich rate, du rätst, er rät, wir raten κ. τ. λ.	Ich riet.	geraten.

Λεξιλόγιον.

Der Wind ὁ ἄνεμος.	die Leiter ἡ κλίμαξ.
der Reisende ὁ ὁδοιπόρος.	allein μόνος.
gleich ἀμέσως, εὐθύς.	das Netz τὸ δίκτυον.
Rochen ῥ. ὁμ. βράζειν, μαγει- ρεῖν.	Kopfschmerz κεφαλαλγία.
	die Angel τὸ ἄγκιστρον.
	das Bettchen τὸ κλινίδιον.

Ἀσκησις 89.

1. Der Wind bläst stark; gestern blies er nicht so stark. Das Fleisch ist nicht gut gebraten. Der Vogel fiel tot vom Baume. Warum weint das Kind? Es ist gefallen. Wollen Sie Vögel fangen? Ja, ich habe schon drei gefangen. Wollen Sie das Buch behalten? Ja, ich behalte es. Der Gärtner hat einen Brief von seinem ältesten Sohn aus Amerika erhalten.

2. Was raten Sie mir: soll ich bleiben oder gehen? Ich rate Ihnen zu bleiben. Wo ist das kleine Kind? Es schläft. Der Reisende schlief unter einem Baum. Wie haben Sie die vorige (παρελθούσα) Nacht geschlafen? Ich habe sehr gut geschlafen. Wo hängt der Stundenplan? Er hängt an der Wand unter der Wandtafel. Wer rät dieses

Ράτσηλ (αἰνίγμα)? Ich habe es geraten. Wohin gehen Sie? Ich gehe in die Schule; ich ging gestern auch in die Schule. Wer ruft mich? Ihr Vater ruft Sie, gehen Sie gleich zu ihm!

Θέμα 90.

1. Ὁ ἄνεμος φυσᾷ πολὺ δυνατὰ. Εἶναι ἐψημένον τὸ κρέας; Ὁχι, εἶναι βραστόν. Ἐπεσεν ὁ μικρὸς Κάρολος; Ναί, ἔπεσεν ἐκ τῆς κλίμακος. Αἱ γαλαὶ συλλαμβάνουσι τοὺς μύς. Ἡ συναυλία ἔχει ἀρχίσῃ τὴν ἐβδόμην ὥραν. Ἐχω ἀρχίσῃ νὰ μανθάνω γερμανικά (Deutsch). Ὁ πῖλὸς μου ἔχει πέσῃ εἰς τὸ ὕδωρ. Συλλαμβάνουσι τοὺς ἰχθὺς ἐντὸς δι-κτύων καὶ δι' ἀγκίστρων.

2. Ἀφήσατέ με ἡσυχον. Ἀφῆσαν τὴν νέαν θυγατέρα μόνην ἐν τῇ οἰκίᾳ. Διὰ τί δὲν ἔχετε κοιμηθῇ καλῶς ταύτην τὴν νύκτα; Εἶχον κεφαλαγίαν. Τὸ παιδίον ἐκοιμάτο ἐν τῷ κλινιδίῳ του. Ποῦ (wohin) τρέχετε; Τρέχω πρὸς (zu) τὸν καθηγητήν μου. Δὲν πηγαίνετε εἰς τὸ θέατρον ταύτην τὴν ἑσπέραν; Ὁχι, κύριε, πηγαίνω εἰς τὸν κήπον μετὰ τῆς θείας μου.

Ἀνάγνωσμα.

Ein teurer Kopf und ein wohlfeiler.

Μία πολῦτιμος καὶ μία εὐθηνὴ κεφαλὴ.

Als der letzte König von Polen noch regierte, brach¹⁾ eine Empörung²⁾ gegen ihn aus¹⁾. Einer von den Empörern³⁾, ein polnischer Fürst, setzte einen Preis⁴⁾ von 20 000 Gulden auf den Kopf des Königs, und hatte sogar die Frechheit⁵⁾, es dem König selbst zu schreiben, um⁶⁾ ihn zu erschrecken⁷⁾.

Aber der König schrieb ihm ganz kaltblütig⁸⁾ folgende kurze Antwort: „Ihren Brief habe ich empfangen⁹⁾ und gelesen. Es hat mir einiges Vergnügen gemacht, daß mein Kopf Ihnen noch so viel wert¹⁰⁾ ist; ich kann Sie versichern¹¹⁾: für den Ihrigen gebe ich nicht einen Heller¹²⁾.“

1) ἐξερραγή. 2) στάσις. 3) στασιαστής. 4) τιμή. 5) θρασύτης. 6) ἵνα. 7) τρομάζειν. 8) ψυχρῶς, ἀταράχως. 9) ἔλαβον. 10) ἀξία. 11) διαβεβαιῶν. 12) ὀβολός, λεπτόν.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Τρίτη συζυγία.

Ἡ τρίτη συζυγία ἔχει ἐν τῷ παρατατικῷ καὶ τῇ παθητικῇ μετοχῇ τὸ ὡς ῥιζικὸν φωνῆεν.

Ἀπαρέμφατος.	Ὅριστ. ἐνεστ.	Παρατατ. ο.	Παθ. μετ. ο.
Bieten προσ- φέρειν.	Ich biete, du bie- test, er bietet, wir bieten κ. τ. λ.	Ich bot.	geboten.
Ὅμοίως verboten ἀπα- γορεύειν.	Ich verbiete.	Ich verbot.	verboten.
+fliegen πετάν.	Ich fliege, du fliegst, er fliegt, wir flie- gen κ. τ. λ.	Ich flog.	geflogen.
+fließen ρέειν.	Ich fließe, du fließest, er fließt, wir fließen κ. τ. λ.	Ich floss.	geflossen.
frieren κρυ- όνειν.	Ich friere, du frierst, er friert, wir frieren κ. τ. λ.	Ich fror.	gefroren.
Schießen πυροβολεῖν.	Ich schieße, du schießest, er schießt, wir schießen κ. τ. λ.	Ich schoß.	geschossen.
Schließen κλείειν.	Ich schließe, du schließt, er schließt, wir schließen κ. τ. λ.	Ich schloß.	geschlossen.
Verlieren ἀπολλύναι, χάνειν.	Ich verliere, du verlierst, er ver- liert, wir ver- lieren κ. τ. λ.	Ich verlor.	verloren.
Betrügen ἀπατάν.	Ich betrüge, du be- trügst, er betrügt, wir betrügen κ. τ. λ.	Ich betrog	betrogen.

Ἀπαρέμφατος.	Ὅριστ. ἐνεστ.	Παρατ. ο.	Παθ. μετ. ο.
Εὔγεν ψεύδε- σθαι.	Ἰχ λῦγε, du lügst, er lügt, wir lü- gen κ. τ. λ.	Ἰχ log.	gelogen.
Wiegen ζυγίζειν, ἔχειν βάρος.	Ἰχ wiege, du wiegst, er wiegt, wir wiegen κ. τ. λ.	Ἰχ wog.	gewogen.
Σχmelzen διαλύειν, τήκειν, τήκεσθαι.	Ἰχ schmelze, du schmilzest, er schmilzt, wir schmelzen κ. τ. λ.	Ἰχ schmolz.	ge- schmolzen.

Λεξιλόγιον.

Der Kanarienvogel τὸ κανά- der Rhein ὁ Ῥήνος. [ριον. das Vaterland ἡ πατρίς. der Keller τὸ ὑπόγειον. das Gewehr τὸ ὄπλον. der Sperling τὸ στρουθίον. verlangen ἀπαιτεῖν, θέλειν. der Betrüger ὁ ἀπατεών.	der Schnee ἡ χιών. der Kaufmann ὁ ἔμπορος. der Hirsch ἡ λαφος. der Graf ὁ κόμης. die Magd ἡ ὑπηρέτρια. das Kilogramm τὸ χιλιό- γραμμον. seit wann? ἀπὸ πότε;
---	---

Ἀσκησις 91.

1. Ἰχ biete Ihnen zwanzig Mark für Ihren Stock; wollen Sie mir ihn geben? Nein, ich gebe ihn nicht für dreißig. Wieviel bot man Ihnen für Ihr Pferd? Man hat mir zweihundert Mark geboten. Der Vogel fliegt. Die Vögel fliegen. Der Kanarienvogel ist über das Haus geflogen. Letzten Winter war der Rhein gefroren. Das Wasser floß in den Keller. Was machen Sie mit dem Gewehr? Ich schieße Vögel. Gestern habe ich sechs Sperlinge geschossen.

2. Wollen Sie die Türe schließen? Sie ist schon geschlossen. Wieviel verlor Ihr Oheim im Spiel? Er hat nur einige Mark verloren. Wieviel wiegt dieser Koffer? Er ist noch nicht gewogen worden; aber ich glaube nicht, daß er dreißig Kilogramm wiegt. Dieser Kaufmann ist ein Betrüger, er betrügt jedermann; er hat mich auch betrogen.

Σύγαν Sie nicht? Ich habe nicht gelogen. Der Schnee ist geschmolzen.

Θέμα 92.

1. Ὁ ἔμπορος ἀπῆτησεν ἑνδεκα φράγκα· τῷ προσέφερον δέκα. Ὁ κόμης μοι ἔχει προσφέρει τέσσαρας χιλιάδας μάρκα διὰ τοὺς δύο ἵππους μου. Τὸ πτηνὸν ἐπέταξε διὰ τοῦ παραθύρου εἰς τὸ δωμάτιον. Ὁ ποταμὸς ῥέει μεταξὺ δύο ὀρέων. Κρυόνω. Κρυόνετε καὶ ὑμεῖς; Τὸ ὕδωρ εἶναι παγωμένον. Ἐπυροβόλησα ἐπὶ (auf μετ' αἰτ.) μίαν ἑλαφον, ἀλλὰ δὲν τὴν ἐσκότῳσα. Τίς ἔχει κλείσῃ τὴν θύραν μου; Ἡ ὑπηρετρία τὴν ἔχει κλείσῃ. Ἐχετε κλείσῃ τὸ παράθυρον; Ὁχι, δὲν τὸ ἔχω κλείσῃ.

2. Ἐχετε χάσῃ τίποτε; Ναί, ἔχω χάσῃ τὰ χειρόκτιά μου. Χάνετε τὰ πάντα (alles). Ὁ γείτων μου ἔχει ἀπατήσῃ τὸν ὑπηρετὴν μου. Ἀπὸ πότε ἔχει διαλυθῇ ἡ χιών; Ἀπὸ τινων ἡμερῶν. Τίς σὰς ἔχει ἀπατήσῃ; Ξένος τις, δν δὲν γνωρίζω, μ' ἔχει ἀπατήσῃ. Δὲν πρέπει ποτὲ νὰ ψεύδῃσαι. Ἐχετε ζυγίσῃ τὸ κρέας; Ναί, ἔχει βάοος (= ζυγίζει) τρία χιλιόγραμμα. Τὰ παιδιά ταῦτα ἔχουσι ψευσθῇ.

Διάλογος.

Wer kann fliegen?	Die Vögel können fliegen.
Wieviel hat man Ihnen für Ihr Pferd geboten?	Der Graf hat mir 1500 Franken geboten.
Darf man hier eintreten (να εἰσέλθῃ)?	Nein, es ist verboten.
Wo haben Sie Ihren Vogel?	Er ist durch das Zimmer geflogen.
Ist es kalt heute?	Ja, das Wasser ist gefroren.
Waren Sie auf der Jagd? Haben Sie etwas geschossen?	Ja, ich habe zwei Hasen (λαγωούς) geschossen.
Warum haben Sie Ihre Fenster geschlossen?	Es ist zu kalt; ich friere; ich habe Feuer in dem Ofen (θερμάστρα).
Hat der kleine Knabe kein Taschentuch (μανδήλιον)?	Nein, er hat es verloren.
Warum gehen Sie nicht in Ihr Zimmer?	Ich kann nicht; die Türe ist geschlossen.

Κάτση.

1. Er hat keine Füße und läuft doch schnell; er läuft fast Tag und Nacht und ist doch fast immer im Bett. Hast du geraten?

2. Wer es macht, der will es nicht; der es trägt, behält es nicht; der es kauft, gebraucht es nicht; der es hat, der weiß es nicht (siehe Lektion 46, am Ende des Gesprächs).

Ἀνάγνωσμα.

Kosziusko Pferd. Ὁ ἵππος τοῦ ΚΟΣΤΣΙΟΥΣΚΟΥ.

Kosziusko, der edle Pole, wollte einst (ποτε) einem Geistlichen¹⁾ in Solothurn einige Flaschen guten Weines schicken. Er wählte dazu²⁾ einen jungen Mann, namens Zeltner, und überließ³⁾ ihm für die Reise⁴⁾ sein eigenes (ἴδιον) Reitpferd. Als Zeltner zurückkam, sagte er: „Mein Feldherr⁵⁾, ich werde Ihr Pferd nicht wieder reiten, wenn⁶⁾ Sie mir nicht⁶⁾ zugleich Ihre Börse mitgeben.“

„Wie meinen Sie das? (Τί ἐννοεῖτε;)“ fragte Kosziusko.

Zeltner antwortete: „Sobald⁷⁾ ein Armer auf der Straße⁸⁾ seinen Hut abnahm⁹⁾ und um ein Almosen¹⁰⁾ bat, stand¹¹⁾ das Pferd still¹¹⁾ und ging¹²⁾ nicht eher von der Stelle¹²⁾, bis der Bettler¹³⁾ etwas erhalten hatte, und als mir endlich das Geld ausging (ἐτελείωσαν), konnte ich das Pferd nur zufriedenstellen¹⁴⁾ und vorwärts bringen, indem ich mich stellte (προσποιούμενος), als wenn ich dem Bettler etwas gäbe¹⁵⁾.“

1) κληρικός. 2) πρὸς τοῦτο. 3) παραχωρεῖν. 4) ταξίδιον. 5) στρατηγός. 6) εἰάν . . . μή. 7) εὐθὺς ἅμα. 8) καθ' ὁδόν. 9) ἀποκαλύπτεσθαι. 10) ἐλεημοσύνη. 11) σταματᾶν. 12) προχωρεῖν, κινεῖσθαι ἐκ τῆς θέσεως. 13) ἐπαίτης. 14) ἱκανοποιεῖν, εὐχαριστεῖν. 15) δίδειν.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Τετάρτη συζυγία.

Ἡ τετάρτη συζυγία περιλαμβάνει ὀκτὼ ῥήματα, ὧν τὸ ῥιζικὸν φωνήεν ἐν μὲν τῇ ἀπαρεμφάτῳ καὶ τῇ παθητ. μετοχῇ εἶναι α, ἐν δὲ τῷ παρατατικῷ υ.

Ἀπαρέμφατος.	Ὅριστ. ἐνεστ.	Παρατ. υ.	Παθ. μετ. α.
Baßen ὀπτάν, ψήνειν.	Ich baße, du bäckst, er bäckt, wir backen κ. τ. λ.	Ich buß ἢ ich backte.	gebacken.
+fahren κομίζειν ἐπὶ ὀχήματος, ὀχεῖσθαι, ἡνιοχεῖν.	Ich fahre, du fährst, er fährt, wir fahren κ. τ. λ.	Ich fuhr.	gefahren.
Ὅμοίως +spazieren fahren ὀχεῖσθαι, πηγαίνειν ἐφ' ἀμάξης.			
laden φορτῶναι, πληροῦν.	Ich lade, du ladest (lädst), er ladet (lädt), wir laden κ. τ. λ.	Ich lud.	geladen.
Ὅμοίως einladen προσκαλεῖν.			παθ. μετ. eingeladen.
Schaffen δημιουργεῖν.	Ich schaffe, du schaffst, er schafft, wir schaffen κ.τ.λ.	Ich schuf.	geschaffen.
Schlagen κτυπάν.	Ich schlage, du schlägst, er schlägt, wir schlagen κ.τ.λ.	Ich schlug.	geschlagen.
Tragen κομίζειν, φέρειν, φορεῖν.	Ich trage, du trägst, er trägt, wir tragen κ. τ. λ.	Ich trug.	getragen.
Ὅμοίως ertragen ὑποφέρειν.			παθ. μετ. ertragen.
Waschen λούειν, νίπτειν, πλύνειν.	Ich wasche, du wäschst, er wäscht, wir waschen κ. τ. λ.	Ich wusch.	gewaschen.
+Wachsen αὐξάνεσθαι, μεγαλύνειν, βλαστάνειν.	Ich wachse, du wächst, er wächst, wir wachsen κ.τ.λ.	Ich wuchs.	gewachsen.

Λεξιλόγιον.

Der Kuchen ὁ πλακοῦς.	der Ball ὁ χορός.
das Mehl τὸ ἄλευρον.	der Bauer ὁ χωρικός.
weich μαλακός, -ή.	der Bäcker ὁ ἄρτοποιός.
der Wagen τὸ ὄχημα, ἡ ἅμαξα.	prächtigt μεγαλοπρεπής.
die Jagd τὸ κυνήγιον, ἡ θήρα.	die Pistole τὸ πιστόλιον.
die Eisenbahn ὁ σιδηρόδρομος.	das Taschentuch τὸ ρινόμακτρον, τὸ μανδήλιον.
das Holz τὸ ξύλον.	das Feld ὁ ἀγρός, τὸ πεδίον.
der Sack ὁ σάκκος.	schmutzig ρυπαρός· oft συχνά.
der Rücken ἡ ράχις, τὰ νῶτα.	jetzt vñ· schnell ταχύς.

Ἀσκησις 93.

1. Bäckst Ihre Mutter heute Kuchen? Nein, sie hat kein Mehl; sie wird morgen backen. Dieses Brot ist nicht gut gebacken; es ist zu weich. Der König fährt mit sechs Pferden. Wohin fahren Sie? Ich fahre spazieren. Gestern fuhren wir nach Versailles. Sind Sie in einem Wagen gefahren? Nein, wir fuhren mit der Eisenbahn. Warum laden Sie das Gewehr? Ich will auf die Jagd gehen.

2. Der Mann lud den Sack auf den Rücken des Esels. Das Holz wurde auf einen Wagen geladen. Der Knabe schlägt den Hund. Die Bauern schlagen oft die Pferde. Haben Sie auch Ihr Pferd geschlagen? Nein, ich habe meinen Esel geschlagen. Wohin haben Sie den Brief getragen? Ich habe ihn auf die Post getragen. Der Gärtner wusch seine Hände. Diese Rosen sind in meinem Garten gewachsen.

Θέμα 94.

1. Τί ψήνει ὁ ἄρτοποιός; Ψήνει ψωμία· χθὲς ἔψησε καὶ πλακοῦντια. Ὁ ἁμαξηλάτης ἠνιοχεῖ πολὺ ταχέως. Ἔχομεν μεταβῆ ἑφ' ἁμάξης. Ὁ πρίγκηψ ὠχεῖτο ἐπὶ μεγαλοπρεποῦς ὀχήματος μετὰ (mit) τεσσάρων ἵππων. Ἡ ἅμαξα ἦτο (πε)φορτωμένη μετὰ ξηροῦ χόρτου (mit Heu). Εἶναι (πε)πληρωμένον τὸ πιστόλιόν σας; Ὁχι, δὲν εἶναι (πε)πληρωμένον. Εἴσθε προσκεκλημένος εἰς τὸν χορόν; Ὁχι, ὄχι ἐγώ, ἀλλ' αἱ ἀδελφαί μου εἶναι προσκεκλημένα.

2. Μὴ κτυπήσητε τοῦτον τὸν σκύλον! θὰ σὺς δαγκάσῃ. Τίς θέλει νὰ κομίσῃ τὴν ἐπιστολὴν μου εἰς τὸ ταχυδρομεῖον; Ὁ ὑπηρέτης δύναται νὰ κομίσῃ αὐτήν· δὲν ἔχει νῦν τίποτε

νὰ κάμη. Νίψατε τὰς χεῖράς σας· εἶναι ρυπαραί. Εἶναι (πε)πλυμένα τὰ χειρόκτιά μου; Νῦν πλύνουσιν αὐτά. Ὁ καλλίτερος καφὲς γίνεται (= βλαστάνει) ἐν Ἀραβίᾳ (Arabien). Ποῦ ἔχετε εὖρη ταῦτα τὰ ἴα; Ἐχουσι βλαστήσῃ ἐν τῷ ἀγρῷ ὀπισθεν τοῦ ἡμετέρου κήπου (δοτ.).

Kätsel.

Wer kann hundert Mann auf einem Wagen in die Stadt fahren? μάχη δυνάει ἡο αἰα :μοαμυχ

Ich habe vier Füße und kann nicht gehen, aber ich muß sehr viel tragen. Wer bin ich? Kannst du es raten?

ἡμυς αἰα :μοαμυχ

Ἀνάγνωσμα.

(Bl. τὸ γερμανοελληνικὸν ὀνομαστικόν.)

Der gehörnte Siegfried.

Der Knabe Siegfried war groß und stark und konnte die Zeit nicht abwarten, bis er zum Ritter geschlagen wurde und das Schwert führen durfte. Ohne Urlaub ging er davon, um Abenteuer zu suchen. Da sah er vor einem dichten Walde ein Dorf liegen und richtete seine Schritte dahin. Vor dem Dorfe wohnte ein Schmied; bei diesem trat er in die Lehre. Als nun Siegfried mit dem Schmiede an dem Amboss stand, schlug er mit so gewaltiger Stärke auf das Eisen, daß die dickste Stange entzwei sprang und der Amboss beinahe in die Erde sank. Der Meister erschrak darüber gar sehr und sann darauf, sich eines so ungefügigen Lehrlings zu entledigen. Deswegen schickte er Siegfried in den Wald, ihm beim Köhler einen Sack Kohlen zu holen. Er hoffte nämlich, daß der furchtbare Drache, der sich im Walde gerade bei der Linde aufhielt, wohin er Siegfried verwies, ihn töten würde.

Siegfried schritt ohne alle Sorge in den Wald. Wie er aber zur Linde kommt, schießt der Drache auf ihn und sperrt den ungeheuren Rachen auf, um ihn zu verschlingen. Da bedenkt sich der junge Held nicht lange; den ersten Baum, der ihm zuhanden ist, reißt er aus der Erde und wirft ihn auf den Drachen. Der Lindwurm verwickelt sich mit seinem Schweife in Äste und Zweige; Siegfried aber wirft immer mehr Bäume über ihn, läuft dann zum Köhler

und holt sich Feuer und setzt den ganzen Haufen in Brand. Das gab ein schönes Schmiedefeuer! Der Drache glühte, zischte und brodelte, und bald floss ein ganzer Bach von Blut und Fett unter dem Holzstoße hervor. Beim Schüren stieß Siegfried einen Finger in die Flut, und siehe da, als er ihn herauszog, war er mit einer festen Hornhaut überzogen. Als das der Held gewahrte, entkleidete er sich und badete in dem warmen Blute des Drachen, und am ganzen Körper wurde er mit einer Hornhaut bedeckt, eine einzige kleine Stelle zwischen den Schultern ausgenommen, wohin ein Lindenblatt gefallen war.

Seit dieser Zeit war Siegfried unverwundbar und hieß wegen seiner Hornhaut der höرنene, oder (infolge einer falschen vollstündlichen Auffassung des Wortes) der gehörnte Siegfried.

Γεσπράχ. Σραγεν.

Wie war der Knabe Siegfried? — Was konnte er nicht abwarten? — Wie und warum ging er davon? — Wohin richtete er seine Schritte? — Wer wohnte vor dem Dorfe? — Was wollte Siegfried lernen? — Wie schlug er auf das Eisen? — Was geschah mit der Stange und dem Amboss? — Worauf sann der erschrockene Schmiedemeister? — Was sollte Siegfried holen? — Wohin hatte sein Meister ihn verwiesen? — Was für ein Tier hielt¹ sich dort auf? — Was hoffte der Schmied?

Wie schritt Siegfried in den Wald? — Was geschah, als er zur Linde kam? — Was wollte der Drache? — War Siegfried erschrocken? — Was riß er aus der Erde? — Was tat der Drache, als Siegfried den Baum auf ihn warf? — Ging Siegfried gleich davon? — Zu wem lief er, und weshalb? — Was machte er mit dem Feuer? — Was floss unter dem Holzstoße hervor? — Wie stieß Siegfried einen Finger in die Flut? — Was geschah mit dem Finger? — Was tat Siegfried, als er das gewahrte? — Wurde sein ganzer Körper mit Hornhaut bedeckt?

¹ Παράτ. τοῦ ἀυξήλν.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΝ ΕΚΤΟΝ

Περὶ ἀχωρίστων ῥημάτων. Untrennbare Zeitwörter.

Ἀχώριστα ῥήματα ἐν τῇ γερμανικῇ γλώσσῃ καλοῦνται τὰ προσλαμβάνοντα ἐν ἀρχῇ τῆς ῥίζης μόριά τινα ἢ προθέματα, ἅτινα δὲν χωρίζονται ἀπὸ τοῦ ῥήματος καθ' ὅλην τὴν κλίσιν αὐτοῦ καὶ εἶναι ἐντελῶς ἄτονα. Τοιαῦτα δὲ προθέματα εἶναι τὰ ἑξῆς ἑνδεκα·

be, emp, er, ent, ver, zer, ge, miß, voll, wider, hinter.

Παρατηρητέον δέ, ὅτι ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν ἀχωρίστων σχηματίζεται ἄνευ τῆς αὐξήσεως ge.

Κλίσις ἀχωρίστου ῥήματος.

Bewohnen κατοικεῖν.

Ἐνεστώς.

Ich bewohne κατοικῶ
du bewohnst κατοικεῖς
er bewohnt κατοικεῖ

wir bewohnen κατοικοῦμεν
ihr bewohnt κατοικεῖτε
sie bewohnen κατοικοῦσιν.

Παρατατικός.

Ich bewohnete κατώσκουν.

Μέλλων.

Ich werde bewohnen θὰ κατοικήσω.

Παρακείμενος.

Ich habe bewohnt ἔχω κατοικήσει.

Ὅμοιως κλίνονται καὶ τὰ ἑξῆς·

Ἀπαρέμφ.

be:	behalten ῥ. ἀνώμ. διατηρεῖν.
emp:	empfangen ῥ. ἀνώμ. δέχεσθαι.
er:	erhalten ῥ. ἀνώμ. λαμβάνειν.
ent:	+entgehen ῥ. ἀνώμ. ἐκφεύγειν.
ver:	verlieren ῥ. ἀνώμ. ἀπολλύναι.
zer:	zerstören ῥ. ὁμ. καταστρέφειν.
ge:	gefallen ῥ. ἀνώμ. ἀρέσκειν.
miß:	mißfallen ῥ. ἀνώμ. ἀπαρέσκειν.
voll:	vollbringen ῥ. ἀνώμ. ἀπεργάζεσθαι.
wider:	+widerstehen ῥ. ἀνώμ. ἀνθίστασθαι.
hinter:	hinterlassen ῥ. ἀνώμ. καταλείπειν.

Ἐνεστώς.	Παθ. μετ.
Ἰχῆ behalte.	behalten.
ich empfangē.	empfangen.
ich erhalte.	erhalten.
ich entgehe.	entgangen.
ich verliere.	verloren.
ich zerstöre.	zerstört.
ich gefalle.	gefallen.
ich mißfalle.	mißfallen.
ich vollbringe.	vollbracht.
ich widerstehe.	widerstanden.
ich hinterlasse.	hinterlassen.

Σημ. Ὑπάρχουσιν ὀλίγα τινὰ ἀχώριστα ῥήματα, ἄλλως συντεθειμένα, ἅτινα ἐν τῇ παθ. μετ. προσλαμβάνουσι τὴν συλλαβὴν γε.

Ἀπαρέμφ.	Ἐνεστώς.	Παρατ.
frühstücken προγευματίζειν.	ich frühstücke.	ich frühstückte.
antworten ἀποκρίνεσθαι.	ich antworte.	ich antwortete.
urteilen κρίνειν.	ich urteile.	ich urteilte.

Παρακ.

ich habe gefrühstückt.
ich habe geantwortet.
ich habe geurteilt.

Λεξιλόγιον.

Die Gefahr ὁ κίνδυνος.	verstehen ρ. ἀνῶμ. καταλαμβάνειν.
der Sonnenschirm τὸ ἄλεξήλιον.	bedecken ρ. ὁμ. καλύπτειν.
das Schauspiel τὸ θέαμα, τὸ δράμα.	der Schnee ἡ χιών.
die Frage ἡ ἐρώτησις, τὸ ζήτημα.	das Land ἡ χώρα.
	gehörchen ὑπακούειν.
	bewundern θαυμάζειν.
	gewöhnlich συνήθης.

Ἀσκησις 95.

Ich bewohne ein kleines Haus; mein Vater bewohnt ein großes Haus. Mein Lehrer bewohnte lange Paris. Der Schüler hat das Buch behalten. Wir empfangen oft Briefe von unseren Eltern; aber heute haben wir keine erhalten. Die Soldaten sind der Gefahr entgangen. Fräulein Luise hat ihren Sonnenschirm verloren; sie verliert oft etwas. Die Feinde zerstörten die Stadt. Wie hat Ihnen das

Schauspiel gefallen? Es hat mir sehr gut gefallen. Wann frühstücken Sie? Ich frühstücke um 8 Uhr. Haben Sie mir geantwortet? Nein. Warum antworten Sie mir nicht? Ich habe Ihre Frage nicht verstanden.

Θέμα 96.

Ἡ χιών καλύπτει τὰ ὄρη. Τὸ ὕδωρ ἐκάλυπτε τὴν χώραν. Δὲν ἔχω λάβῃ τὴν ἐπιστολήν σας. Χάνετε τὰ χρήματά σας. Τὰ φρόνιμα παιδιά ὑπακούουσι τοῖς γονεῦσιν αὐτῶν. Θαυμάσατε λοιπὸν (δοχ) τὴν μεγαλοπρεπή ταύτην εἰκόνα. Τὴν ἔχομεν θαυμάσῃ καὶ τὴν θαυμάζομεν ἀκόμη. Τί ἔχετε ἀπολέσῃ; Ἐχω ἀπολέσῃ τὸ μολυβδοκόνδυλόν μου. Ἡ εἰκὼν αὕτη πολὺ μοι ἀρέσκει. Τὸ μέγαρον τοῦ κόμητος κατεστράφη ὑπὸ τῶν πολεμίων. Ὁ πτωχὸς ἄνθρωπος ἀπέθανεν· ἀφήκε πέντε τέκνα. Ἐχουσι πωλήσῃ τὴν μικρὰν οἰκίαν αὐτοῦ. Ποίαν ὥραν προγευματίζετε; Προγευματίζομεν συνήθως τὴν ἐνάτην ὥραν· ἀλλὰ σήμερον προεγευματίσαμεν τὴν ὀγδόην. Ἀπαντήσατέ μοι, ἐὰν εὐαρεστήσθε (gefälligst). Θὰ ἀπαντήσω ἀμέσως εἰς (auf) τὴν ἐρώτησίν σας.

Διάλογος.

Von wem wird jenes Schloß bewohnt?	Von dem Grafen f.
Wird er es behalten?	Nein, er will es verkaufen.
Haben Sie einen Brief von Ihrem Freunde erhalten?	Ich erhalte oft Briefe von ihm.
Haben Sie viele Freunde?	Ich habe die meisten Freunde verloren.
Haben Sie meine Frage verstanden?	Ja, ich habe sie verstanden.
Was hat Fräulein Luise verloren?	Sie hat ihren Sonnenschirm verloren.
Haben die Feinde die Stadt zerstört?	Nein, sie haben sie nicht zerstört.
Haben Sie auf den Brief Ihres Freundes geantwortet?	Ich werde ihm in einigen Tagen antworten.
Wissen Sie, wer dieses Glas zerbrochen hat?	Nein, mein Herr, ich weiß es nicht; ich habe es nicht zerbrochen.
Um wieviel Uhr frühstücken Sie gewöhnlich?	Ich frühstücke gewöhnlich um halb acht.

Haben Sie Ihre Aufgabe Doch (ἐξ ἐναντίας), ich habe nicht verstanden? sie ganz gut verstanden.

Wie lautet die Antwort auf die zwei Rätsel der Lektion 44?

1. Der Fluß. — 2. Der Sarg.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Περὶ χωριστῶν ἢ συνθέτων ῥημάτων.

Trennbare Zeitwörter.

Χωριστὰ ἢ σύνθετα ῥήματα καλοῦνται ἐκεῖνα, ἅτινα ἐν ἀρχῇ προσλαμβάνουσι πρόθεσιν τινα, ἢ ἐπίρρημά τι ὡς πρόθεμα. Τὸ πρόθεμα δὲ τοῦτο, ὅπερ ἔχει ἰδιαίτερον τόνον, δύναται ν' ἀποσπασθῇ τοῦ ῥήματος καὶ νὰ τεθῇ ἐν τέλει τῆς προτάσεως. Τοῦτο δὲ συμβαίνει ἐπὶ τοῦ ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ, ὅσάκις οἱ χρόνοι οὗτοι ἀνήκουσιν εἰς κυρίαν πρότασιν, καὶ ἐπὶ τῆς προστακτικῆς ἐγκλίσεως· οἷον ἐκ τοῦ aus-gehen.

Ich gehe diesen Abend aus.

Ich ging nicht aus.

Gehen Sie mit mir aus!

Παρατηρητέον πρὸς τούτοις, ὅτι ἡ αὔξησις τῆς παθητ. μετοχῆς ge τίθεται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ προθέματος καὶ τοῦ ἀπλοῦ ῥήματος. οἷον aus=ge-gangen. Τὸ αὐτὸ δὲ γίνεται καὶ ἐπὶ τῆς προθέσεως zu συνδεομένης μετὰ τελικῆς ἀπαρεμφάτου, π. χ. auszu-gehen ἐξέρχεσθαι, anzufangen ἀρχίζειν.

Κλίσις χωριστοῦ ῥήματος. Anfangen.

Ἐνεστώς.

Ich fange — an ἀρχίζω.

wir fangen — an

du fängst — an

ihr fangt (fanget) — an

er fängt — an

sie fangen — an.

Παρατατικός ἢ ἀόριστος.

Ich fing — an ἤρχιζον — σα.

wir fingen — an

du fingst — an

ihr fingt (finget) — an

er fing — an

sie fingen — an.

Μέλλον.

Ich werde anfangen θὰ ἀρχίσω.

Παρακείμενος.

Ich habe angefangen ἔχω ἀρχίσῃ.

Ὑπερσυντέλικος.

Ich hatte angefangen εἶχον ἀρχίσῃ.

Δυνητικός. 0

Ich würde anfangen θὰ ἤρχιζον.

Προστακτική.

fange — an ἀρχισον fangen wir — an ἀρχίσωμεν
fangen Sie — an ἀρχίσατε fanget — an ἀρχίσατε.

Ἀπαρέμφατος.

anfangen, anzufangen ἀρχίζειν.

Μετοχή.

Ἐν. anfangend ἀρχίζων. Παθ. παρακ. angefangen.

Κατάλογος τῶν ἐν χρήσει χωριστῶν προθεμάτων.

1. Προθέματα χωριστὰ ἀπλᾶ.

Ἀπαρέμφατος.

Ἐνεστώς.

ab: abschreiben ἀντιγράφειν.

ich schreibe — ab.

an: +ankommen φθάνειν.

ich komme — an.

auf: +aufstehen ἀνίστασθαι.

ich stehe — auf.

aus: +ausgehen ἐξέρχεσθαι.

ich gehe — aus.

bei: beistehen παρίστασθαι.

ich stehe — bei.

ein: einladen προσκαλεῖν.

ich lade — ein.

fort: +fortgehen ἀπέρχεσθαι.

ich gehe — fort.

mit: mitteilen κοινοποιεῖν.

ich teile — mit.

nach: +nachlaufen τρέχειν κατόπιν.

ich laufe — nach.

vor: vorstellen συνιστᾶν.

ich stelle — vor.

weg: wegnehmen ἀφαιρεῖν.

ich nehme — weg.

zu: zumachen κλείειν.

ich mache — zu.

Ὁμοίως κλίνονται καὶ τὰ ἐξῆς.

+abreißen ἀναχωρεῖν.

zubringen προσκομίζειν, διά-
γειν.

aufhören παύεσθαι.

eintreten εἰσέρχεσθαι.

ausgeben δαπανᾶν.

vorlesen προαναγιγνώσκειν.

forttragen ἀποκομίζειν.

anziehen περιβάλλεσθαι.

wegwerfen ἀπορρίπτειν.

2. Καὶ συνθετὰ τινὰ προθέματα εἶναι χωριστά, ὡς
hinauf, herauf, herab, herein, hinein, heraus, vorbei, zu-
rück, zusammen π. χ.

Ἐπίτομος γερμανικὴ γραμματικὴ.

Ich gehe — hinauf ἀνέρχομαι.
 Ich komme — hinein εἰσέρχομαι.
 Er kommt — zurück ἐπανέρχεται.
 Er ist zurückgekommen ἐπανήλθεν.
 Sie sind vorbeigekommen παρήλθετε.

Σημ. 1. Ῥήματα τινὰ σύνθετα ἐκ τῶν προθέσεων durch, um, unter καὶ über εἶναι ὅτε μὲν χωριστά, ὅτε δὲ ἀχώριστα κατὰ τὴν σημασίαν αὐτῶν· οἷον Ich setze über διαπεραιῶ. Ich übersetze μεταφράζω.

Σημ. 2. Τὸ um εἶναι χωριστὸν μὲν, ὅταν σημαίνῃ τὸ περίε, ἀχώριστον δέ, ὅταν σημαίνῃ ἀνατροπὴν ἢ καταστροφὴν.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ.

Der Satz ἡ πρότασις.	täglich καθ' ἡμέραν.
das Gedicht τὸ ποίημα.	das Mittagessen τὸ γεῦμα.
die Stunde τὸ μάθημα.	die Arbeit ἡ ἐργασία.
der Gesandte ὁ πρεσβευτής.	der Wind ὁ ἄνεμος.
das Konzert ἡ συναυλία.	der Abend ἡ ἑσπέρα.
die Nachricht ἡ εἰδησις.	hinterlassen καταλείπειν.
das Fenster τὸ παράθυρον.	wiederholen ἀνακομίζειν,
der Kleiderrechen τὸ κρεμαστήριον (ἐνδυμάτων).	ἐπαναφέρειν.
	wiederholen ἐπαναλαμβάνειν.

Ἀσκησις 97.

1. Ich fange meine Aufgabe an. Das Schauspiel fängt um sechs Uhr an. Haben Sie Ihren Brief abgeschrieben? Nein, ich habe ihn angefangen. Morgen werde ich meine deutschen Stunden anfangen. Meine Tante reist morgen früh ab. Der englische Gesandte ist gestern abgereist. Ich schreibe diese Aufgabe ab. Wer schrieb diesen Brief ab? Karl hat ihn abgeschrieben. Der Kaiser ist um sechs Uhr angekommen. Die Kaiserin wird morgen ankommen.

2. Ich ziehe mein neues Kleid an. Stehen Sie auf! Es ist Zeit, aufzustehen. Gehen Sie aus? Ja, ich gehe aus; ich ging gestern nicht aus, da ich krank war. Man hat mir diese Nachricht mitgeteilt. Ich lade Sie zum Mittagessen ein; ich habe auch Ihren Bruder eingeladen. Lesen Sie mir dieses Gedicht vor! Der Regen hat aufgehört. Machen Sie das Fenster zu! Ich bringe meine Abende bei meinen Eltern zu. Holen Sie ihn wieder! Wiederholen Sie Ihre Frage! Erlauben Sie mir gefälligst hinauszugehen (να ἐξέλθω).

Θέμα 98.

1. Ἀρχίσατε, Κάρολε! Ἐχω ἀρχίσῃ ν' ἀντιγράψω τὸ θέμα μου. Ἡ συναυλία ἀρχεται τὴν ἐβδόμην ὥραν. Δὲν ἔχεις ἀρχίσῃ ἀκόμη τὴν ἐργασίαν σου. Πότε ἐξέρχεσθε; Ἐξέρχομαι καθ' ἡμέραν τὴν ὀγδόην ὥραν. Καὶ χθὲς ἐξῆλθον. Ὁ ἀδελφός μου ἔχει ἀναχωρήσῃ εἰς (παρὰ) Λονδίνον. Ὁ θεῖός μας ἀναχωρεῖ ταύτην τὴν ἐσπέραν· καὶ ὁ ἀδελφός μου χθὲς ἀνεχώρησεν. Φορέσατε τὰ σανδάλιά σας. Ἡ βροχὴ ἔχει παύσῃ· ἀλλ' ὁ ἄνεμος δὲν παύει. Ἐξέρχομαι τὴν τετάρτην ὥραν· ὑμεῖς ἐξέρχεσθε βραδύτερον.

2. Ἐξῆλθεν ὁ Κάρολος; Ὁχι, ἀκόμη δὲν ἐξῆλθεν. Ἐχετε δαπανήσῃ πολλὰ χρήματα; Ὁχι πολλά. Δαπανῶ καθ' ἐκάστην δύο δραχμάς. Ὅστις σηκόνεται ἀργά, χάνει πολὺν χρόνον. Ἀφαιρέσατε τούτους τοὺς χάρτας. Θὰ σᾶς συστήσω τῷ κόμητι. Θὰ σᾶς προσκαλέσῃ εἰς τὸν χορόν (zum Ball). Συστήσατέ με, ἐὰν εὐαρεστήσῃ, τῷ φίλῳ σας. Κλείσατε τὴν θύραν. Εἶναι ἤδη κεκλεισμένη. Ἡ ἀδελφὴ μου διάγει τὴν ἐσπέραν παρὰ τῇ θείᾳ της. Ὁ πτωχὸς ἄνθρωπος ἀπέθανε· κατέλιπε πέντε τέκνα. Ἐχετε ἐπαναλάβῃ τὴν πρότασιν ταύτην;

Διάλογος.

Wer fängt heute an zu lesen?	Ludwig wird anfangen.
Wann fängt das Konzert an?	Es fängt um 7 Uhr an.
Hat Emilie ihre deutschen Stunden angefangen?	Sie hat sie gestern angefangen.
Wann reist Ihre Tante ab?	Sie reist diesen Abend ab.
Haben Sie Ihre Übersetzung schon abgeschrieben?	Noch nicht; aber ich schreibe sie jetzt ab.
Um wieviel Uhr gehen Sie diesen Abend aus?	Heute gehe ich nicht aus, ich werde morgen ausgehen.
Sind Sie gestern auch nicht ausgegangen?	Nein, ich hatte keine Zeit auszugehen.
Ist das Kind angekleidet?	Ja, die Mutter hat es angekleidet.
Wann geht (ἀνατέλλει) die Sonne auf?	Im Sommer geht sie um 3 Uhr morgens auf.
Sind Sie zu dem Ball eingeladen?	Nein, ich bin nicht eingeladen.
Warum machen Sie das Fenster zu?	Es ist zu kalt.

Wie bringen Sie Ihre Abende zu? Ich lese deutsche Bücher.

Wer hat Ihnen diese Nacht nicht mitgeteilt? Mein Nefse Ludwig teilte sie mir mit.

Lehrer: Nimm deine Mütze ab! Ich nehme meine Mütze ab; ich habe meine Mütze abgenommen.

Setze deine Mütze auf! Ich setze meine Mütze auf.
Ziehe deinen Überzieher aus! Ich habe meinen Überzieher ausgezogen und an den Kleiderrechen gehängt.

Ἀνάγνωσμα.

Der treue Untertan. Ὁ πιστὸς ὑπὴκοος.

Als im Jahr 1809 die Franzosen gegen Wien marschierten, sollte ein Bauer einer Truppenkolonne als Führer¹⁾ dienen, mit welcher man, mittelst²⁾ eines nächtlichen³⁾ Marsches, einen wichtigen Plan auszuführen⁴⁾ hoffte. „Gott bewahre mich davor“, sagte der Bauer, „ich werde das niemals tun.“ — Der französische Offizier, welcher die Avantgarde kommandierte, drang⁵⁾ lebhaft in ihn, aber der Bauer bestand⁶⁾ auf seiner Weigerung (ἀρνήσις). Der Offizier drängte⁶⁾ ihn mit Versprechungen; er bot⁷⁾ ihm einen Beutel voll Gold an⁷⁾; es war umsonst.

Unterdessen kam die französische Hauptarmee an, und der General war sehr aufgebracht⁸⁾, die Vorhut⁹⁾ noch da zu finden. Als er erfuhr¹⁰⁾, daß der einzige Mann, der den Weg wußte, sich hartnäckig¹¹⁾ weigerte, ihr Führer zu sein, ließ er sich den Bauer vorführen¹²⁾. „Entweder“, rief er ihm zu, „wirfst du uns den Weg zeigen, oder ich lasse dich erschießen!“¹³⁾ — „Nun ja“, erwiderte der Bauer, „in diesem Fall werde ich als ehrlicher Untertan sterben, und ich werde nicht nötig haben, ein Verräter¹⁴⁾ meines Vaterlandes zu sein.“ — Hierauf reichte ihm der General verwundert¹⁵⁾ die Hand und sagte: „Kehre nach Haus zurück, braver Mann, wir werden uns ohne Führer zu helfen wissen!“

1) ὁδηγός. 2) διὰ μέσου. 3) νυκτερινός. 4) νὰ ἐκτελέσῃ. 5) ἐπίεσεν. 6) ἐπέμεινεν. 7) προσέφερεν. 8) ἡρεθισμένος. 9) προφυλακῇ. 10) ἔμαθεν. 11) ἰσχυρογυνωµόνως. 12) παρῶνσιδζειν, προσάγειν. 13) φονεύειν, τουφεκίζειν. 14) προδοτῆς. 15) ἐκπεπληγμένος.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

Περὶ οὐδετέρων ἢ ἀμεταβάτων ῥημάτων.

Intransitive Zeitwörter.

Τὰ ῥήματα τὰ σημαίνοντα, ὅτι τὸ ὑποκείμενον εὐρίσκεται εἰς κατάστασιν τινα, ἢ ὅτι ἡ ἐνέργεια αὐτοῦ δὲν μεταβαίνει εἰς ἄμεσον ἀντικείμενον καλοῦνται οὐδέτερα ἢ ἀμετάβατα, οἷον

gehen ὑπάγειν· kommen ἔρχεσθαι· schlafen βλάπτειν.

Ἡ κλίσις τῶν οὐδετέρων ῥημάτων κατ' οὐδὲν διαφέρει τῆς τῶν ἐνεργητικῶν, ἔξαιρουμένων τῶν συνθέτων χρόνων, οἷτινες κατὰ μέγα μέρος σχηματίζονται διὰ τοῦ βοηθητικοῦ *sein*· π. χ.

1. Reisen ταξειδεύειν.

Ἐν. Ich reise ταξειδεύω
du reiseſt
er reist κ. τ. λ.

Παρατ. Ich reiste.
Μέλ. Ich werde reisen.
Δυνητ. Ich würde reisen.

Παρακ.
Ich bin gereist
du biſt gereist
κ. τ. λ.

Υπερσυντέλικος.
Ich war gereist
du warſt gereist
κ. τ. λ.

Μέλλων τετελ.
Ich werde gereist sein.

Δυνητ. παρωχ.
Ich würde gereist sein.

2. Gehen ὑπάγειν.

Ἐν. Ich gehe
du gehſt
er geht κ. τ. λ.

Παρατ. Ich ging.
Μέλ. Ich werde gehen.
Δυνητ. Ich würde gehen.

Παρακ.
Ich bin gegangen
κ. τ. λ.

Υπερσυντ.
Ich war gegangen
κ. τ. λ.

Τοιαῦτα εἶναι καὶ τὰ ἐξῆς σχηματιζόμενα διὰ τοῦ *sein*¹.

¹ Σημ. Ὅλιγα τινὰ ῥήματα σχηματίζονται διὰ τοῦ *haben*, οἷον schlafen κοιμάσθαι, lachen γελᾶν, leben ζῆν, weinen κλαίειν, wohnen κατοικεῖν κ. τ. λ. ich habe geschlafen, gelacht κ. τ. λ.

Abreisen ἀναχωρεῖν· ἰχ bin
abgereist.

ankommen ρ. ἀνώμ. φθάνειν.

aufstehen ρ. ἀνώμ. ἀνίστασθαι.

bleiben ρ. ἀνώμ. μένειν.

ein schlafen ρ. ἀνώμ. ἀποκοι-
μᾶσθαι. [γειν.

entgehen διαφεύγειν, ἐκφεύ-
kommen ρ. ἀνώμ. ἔρχεσθαι.

landen ἀποβιβάζεσθαι.

laufen ρ. ἀνώμ. τρέχειν.

marschieren βαδίζειν, ἐλαύνειν.

reiten ρ. ἀνώμ. ἵππεύειν.

scheitern ναυαγεῖν.

schwimmen κολυμβᾶν.

fahren ρ. ἀνώμ. ὁχεῖσθαι.

fallen ρ. ἀνώμ. πίπτειν.

fliegen ρ. ἀνώμ. πετᾶν.

geschehen ρ. ἀνώμ. συμβαίνειν.

flettern ἀναρριχᾶσθαι.

spazieren gehen ρ. ἀνώμ. ὑπά-
γειν εἰς περίπατον.

stehen ρ. ἀνώμ. ἵστασθαι.

steigen ρ. ἀνώμ. ἀνέρχεσθαι.

sterben ρ. ἀνώμ. ἀποθνήσκειν.

unkommen ρ. ἀνώμ. ἀπόλ-
υσθαι.

werden γίνεσθαι.

zurückkommen ρ. ἀνώμ. ἐπ-
ανέρχεσθαι.

Λεξιλόγιον.

Das Land ἡ χώρα.

der Nachbar ὁ γείτων.

der Schuhmacher ὁ ὑποδημα-
τοποιός.

die Wunde ἡ πληγή.

außer Atem sein ἀσθμαίνειν.

die Mannschaft τὸ πλήρωμα.

die Küste ἡ παραλία.

der Matrose ὁ ναύτης.

der Gärtner ὁ κηπουρός.

bewohnen κατοικεῖν.

das Frühstück τὸ πρόγευμα.

holländisch ὁλλανδικός.

Ἀσκησις 99.

1. Ich reise viel; ich bin letztes Jahr in Spanien ge-
reist, mein Bruder reiste in Italien. Wohin gehen Sie?
Ich gehe ins Theater. Meine Schwester ist vor einer halben
Stunde ins Konzert gegangen. Wird Heinrich nach Paris
gehen? Nein, er wird nach London gehen. Wann sind
Sie aufgestanden? Ich bin um sieben Uhr aufgestanden.
Das Kind ist gefallen. Der Knabe ist zu schnell gelaufen;
er ist außer Atem. Mein Nachbar, der Schuhmacher, starb
diesen Morgen.

2. Der Soldat ist an seinen Wunden gestorben. Das
Kind hat sehr gut geschlafen. Das Buch liegt auf dem
Tische. Ich sitze unter einem Baume. Der Soldat stand
am Tore. Die Mädchen sind in den Garten gegangen.
Meine Mutter ist gestern vom Lande zurückgekehrt, sie war
drei Wochen da geblieben. Was ist dem Kinde geschehen?

Es ist gefallen. Ein holländisches Schiff ist an der Küste Afrikas gescheitert. Der größte Teil der Mannschaft ist umgekommen; nur einige Matrosen sind dem Tode entgangen.

Θέμα 100.

1. Ο Λουδοβίκος πολὺ ταξιδεύει. Τὸ παρελθὸν ἔτος ἐταξίδευσεν εἰς τὴν Ἰταλίαν. Ἐχει ταξιδεῦσιν καὶ ὁ ἐξαδελφός σας; Ὁχι, κύριε, ποτὲ δὲν ἐταξίδευσεν. Θὰ εἶχεν (wäre) ἴσως ὡσαύτως ταξιδεῦσιν, ἂν ἦτο πλούσιος. Τίς ὑπάγει (περιπατεῖ) εἰς τὸν κήπον; Εἶναι ὁ κηπουρός. Ὁ καθηγητὴς ὑπῆγεν εἰς Παρισίους. Ποῦ (wohin) ὑπάγετε; Ὑπάγω εἰς τὸ σχολεῖον. Ὁ ἀδελφός μου ὑπῆγεν ἤδη ἐκεῖ (dahin). Ποῦ εἶναι ὁ ἀδελφός σας; Ἐχει ἐξέλθῃ. Ἐχω κολυμβήσιν ἐν τῷ ποταμῷ. Ἐχομεν βαδίσιν ὅλην τὴν νύκτα· ἠθελήσαμεν νὰ φθάσωμεν πρὸ τῆς ὁγδόης ὥρας.

2. Ἐχω κατοικήσιν δύο ἔτη ἐν Βερολίῳ, νῦν κατοικῶ ἐν Ἀθήναις. Τὸ παιδίον ἔχει ἀναρριχηθῆ ἐπὶ ἐν δένδρον. Πότε ἀπεκοιμήθητε; Ἀπεκοιμήθην τὴν δευτέραν ὥραν. Διὰ τί δὲν ἦλθετε εἰς τὸ πρόγευμα; Δὲν εἶχον σιμωθῆ. Ὁ θεὸς σας ἀνεχώρησε προχθὲς καὶ ἐπανῆλθε ταύτην τὴν πρωΐαν. Τὸ πλοῖον ἔχει ναυαγήσιν. Ἰππεύσατε σήμερον; Ὁχι, ὑπῆγα πεζός (zu Fuß).

Διάλογος.

Σινδ Σιν ἐν φρανκρεῖχ γερειστ?	Ἰχ βιν ζυει Ἰαηρε γερειστ.
Ἐανν σινδ Σιν βον Στραß- βυργ αβγερειστ?	Ἰχ βιν ὑμ ἡαλβ σεχς αβ- γερειστ.
Ἐανν σινδ Σιν ἡιερ ἀνγε- κοννεν?	Γεγεν 6 Ὑρ ἀβενδς.
Ἐανν στεῖην Σιν δεσ Ἐοργενς αὐφ?	Γεωδῆνλῖχ ὕμ 6 Ὑρ; ἀβερ ἡεῦτε βιν ἰχ ὑμ 7 Ὑρ αὐφγεστανδν.
Ἐμτ ἠεμ σινδ Σιν ναχ Ἐιλλε γεγανגעν?	Ἰχ βιν μτ μεῖνεμ Βρυδερ ἡινγεγανגעν.
Ἐας ἰστ δεμ Κινδε γεσχεῖην? Ἐαῤυμ ἠεῖντ ἐς?	Ἐς ἰστ βον Στυλ γεσfallen.
Ἐωλλεν Σιν ἐῖν ἠεῖνιγ μτ ὑμς σπαζιερν γεῖην?	Ἰχ ἠεῤδε μτ Βεργνῦγεν μτ Ἰῡννεν γεῖην.
Ἐανν ἰστ Ἰῡρ Σῡἠαγερ (γυναικάδελφος) ζυρίκγε- κοννεν?	Ἐορ αχτ Ἐαγεν; ἀβερ ἐρ ἰστ βαλδ ἠιεδερ αβγερειστ.

Ἀνάγνωσμα.

Eine lächerlich gemachte Lüge.

Ψεῦδος καταγέλαστον γεγόμενον.

Ein Reisender erzählte (διηγείτο) eines Tages ganz ernsthaft¹⁾ in einer Gesellschaft²⁾, daß er viel gereist wäre (sei) und daß er unter anderen Seltenheiten³⁾ eine angetroffen⁴⁾ habe, deren (τοῦ οὐοίου) noch kein Schriftsteller⁵⁾ Erwähnung⁶⁾ getan hätte (habe). Dieses Wunder⁷⁾ war, wie er sagte, ein so großer und dicker Krautkopf⁸⁾, daß fünfzig wohlbewaffnete⁹⁾ Reiter¹⁰⁾ unter einem seiner Blätter sich hätten in Schlachordnung stellen¹¹⁾ und manövrieren können.

Einer der Anwesenden¹²⁾ hielt¹³⁾ diese Übertreibung¹⁴⁾ keiner Antwort wert; aber er sagte ihm mit der größten Ruhe¹⁵⁾, daß er auch gereist wäre, und daß er, in Japan angekommen, zu seinem größten Erstaunen¹⁶⁾ gesehen hätte, wie mehr als dreihundert Kesselschmiede¹⁷⁾ an einem ungeheuern¹⁸⁾ Kessel¹⁹⁾ arbeiteten, in welchem sich mehr als hundert Leute (ἢ Personen) befanden, die damit beschäftigt²⁰⁾ waren, ihn zu polieren.

„Was wollte man denn mit diesem ungeheuern Kessel machen?“ fragte der Reisende.

„Man wollte den Krautkopf darin kochen (νὰ βράσωσι), woron Sie eben gesprochen haben.“

1) σπουδαίως. 2) συναναστροφῇ. 3) σπανιότης, περίεργον. 4) συνήντησεν. 5) συγγραφεύς. 6) μνεία. 7) θαῦμα. 8) κράμβη. 9) καλῶς ὠπλισμένοι. 10) ἵππεις. 11) νὰ παραταχθῶσιν εἰς μάχην. 12) τῶν παρόντων. 13) ἐθεώρησεν. 14) ὑπερβολή. 15) ἡσυχία. 16) ἐκπληξίς. 17) χαλκεῖς. 18) τεράστιος. 19) λέβης. 20) ἐνησχολημένοι.

Fragen.

Was hatte ein Reisender für Wunder gesehen? — Was erzählte einer der Anwesenden? — Was fragte ihn der Reisende? — Was für eine Antwort bekam er?

ΜΑΘΗΜΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΝ ΕΝΑΤΟΝ

Περὶ ἀπροσώπων ῥημάτων.

(Unpersönliche Zeitwörter.)

Τὰ ῥήματα ταῦτα ἔχουσι μόνον ἀπαρέμφατον, παθητικὴν μετοχὴν καὶ τὸ τρίτον ἐνικὸν πρόσωπον πάντων τῶν χρόνων. Παραθέτομεν ἐνταῦθα τὸν κατάλογον αὐτῶν.

Ἀπαρέμφατος.

Ἐνεστώς.

regnen βρέχειν.	es regnet βρέχει.
schneien χιονίζειν.	es schneit χιονίζει.
hageln χάλαζαν πίπτειν.	es hagelt πίπτει χάλαζα.
donnern βροντᾶν.	es donnert βροντᾶ.
blitzen ἀστράπτειν.	es blizt ἀστράπτει.
frieren (gefrieren) παγώνειν.	es friert (gefriert) εἶναι πάγος, παγώνει.
geben ὑπάρχειν.	es gibt ὑπάρχει.

Σχηματίζονται δὲ τὰ ῥήματα ταῦτα ὁμαλῶς, ἔξαιρουμένων τοῦ **es friert** καὶ **es gibt**. Τοὺς συνθέτους χρόνους σχηματίζουνσι πάντα διὰ τοῦ βοηθητικοῦ **haben**, οἷον **es hat geregnet**, **es hat gedonnert** κ. τ. λ.

Παραδείγματα.

1. Regnen βρέχειν.

Ἐνεστώς.	Es regnet βρέχει.
Παρατ.	es regnete ἔβρεχεν, ἔβρεξεν.
Μέλλων.	es wird regnen θὰ βρέξη.
Δυνητ.	es würde regnen θὰ ἔβρεχεν.
Παρακ.	es hat geregnet ἔχει βρέξη.
Ὑπερσυντ.	es hatte geregnet εἶχε βρέξη.

2. Es gibt ὑπάρχει.

Ἐνεστώς.	Es gibt ὑπάρχει.
Παρατ.	es gab ὑπῆρχεν, ὑπῆρξεν.
Μέλλων.	es wird geben θὰ ὑπάρχη (ὑπάρξη).
Δυνητ.	es würde geben (es gäbe) θὰ ὑπῆρχε.
Παρακ.	es hat gegeben ἔχει ὑπάρξη.
Ὑπερσυντ.	es hatte gegeben εἶχεν ὑπάρξη.

Παρατηρήσεις.

1. Το **es gibt** δηλοῖ γενικὴν ὑπαρξιν καὶ ἀπαιτεῖ ὑποκείμενον κατ' αἰτιατικὴν, οἷον·

Es gibt Leute, welche sehr reich sind.

Ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι (οἵτινες εἶναι) πολὺ πλούσιοι.

Was gibt es Neues? Τί νέον εἶναι;

2. Ὅταν τὸ μέρος, ἐν ᾧ ὑπάρχει τις ἢ τι ὀρίζηται ἀκριβῶς, τότε ἀντὶ τοῦ **es gibt** τίθεται τὸ **es ist** εἶναι, π. χ.

Es ist eine Katze in dem Zimmer.

Εἶναι μία γάτα ἐν τῷ δωματίῳ.

Es ist kein Wasser mehr in der Flasche.

Δὲν εἶναι (δὲν ἔχει) πλεον νερόν ἐν τῇ φιάλῃ.

3. Ἐπίσης πρὸς ὄρισμόν τοῦ καιροῦ καὶ χρόνου τίθεται τὸ es ist.

Es ist kalt εἶναι ψυχρός. es ist spät εἶναι ἀργά.

es ist warm εἶναι ζέστη. es ist Nacht εἶναι νύξ.

es ist schönes Wetter εἶναι ὠραῖος καιρός.

4. Ὑπάρχουσι καὶ τινα ἄλλα ῥήματα, ἅτινα τίθενται ἀπρὸς ὄψιν μετὰ τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας mich ἢ mir, οἷον·

*Es wundert mich θαυμάζω¹. es tut mir leid λυποῦμαι.

*es freut mich χαίρω. es scheint mir μοι φαίνεται.

es ist mir warm ἔχω ζέστην. es reut mich μετανοῶ.

5. Τὸ ἀπρόσωπον πρέπει ἀποδίδεται διὰ τοῦ müssen, ὅπερ σχηματίζεται προσωπικῶς (ἴδ. σελ. 86), οἷον·

α') ἀορίστως· πρέπει νὰ ἐργάζεται τις man **muß** arbeiten.

β') ὠρισμένως· πρέπει νὰ ἐργάζωμαι ich **muß** arbeiten.

πρέπει νὰ μείνητε ἐνταῦθα Sie müssen hier bleiben.

πρέπει τὸ παιδίον νὰ γράφῃ der Knabe muß schreiben.

Λεξιλόγιον.

Die Kälte τὸ ψυχρός.

die Flasche ἡ φιάλη.

auf das Land εἰς τὴν ἐξοχὴν.

die Nuß τὸ κάρυον, καρύ-

Seute ἄνθρωποι· daß ἵνα, ὅτι.

διον.

stumm ἄλαλος· denn διότι,

die Regel ὁ κανών.

επειδή.

früh πρωῖνός, ἐνωρίς.

nennen ὀνομάζειν.

früher πρότερος, ἐνωρίτερον.

Ἀσκησις 101.

1. Regnet es? Nein, es regnet nicht, es schneit. Gestern schneite es auch. Es wird bald hageln. Es wäre gut, wenn es regnete. Es würde schneien, wenn es nicht so kalt wäre. Es donnert, hören Sie es? Es wird noch mehr donnern. Hat es auch geblitzt? Ja, es hat zweimal

¹ Σημ. Τὰ διὰ τοῦ ἀστερίσκου σεσημειωμένα ῥήματα τίθενται καὶ προσωπικῶς, ὡς ich freue mich, ich wundere mich κ. τ. λ.

geblitzt. Ich gehe nicht aus, wenn es regnet; denn ich habe meinen Regenschirm verloren. Wie ist das Wetter heute? Es ist nicht kalt; es ist ein wenig warm.

2. Es ist sehr schönes Wetter. Wenn es morgen schön ist, werde ich auf das Land gehen. Es gibt Leute, welche nicht sprechen können; man nennt sie stumm. Was ist in diesem Glas? Es ist Wasser darin. Gibt es Kirschen dieses Jahr? Ja, es gibt viele Kirschen. Es wundert mich, daß Sie so spät aufstehen; Sie müssen früher aufstehen. Die Kälte ist noch nicht vorbei, es friert noch. Ich glaube, daß es morgen auch frieren wird.

Θέμα 102.

1. Βρέχει. Ἐβρεχεν. Νομίζω, ὅτι δὲν θὰ βρέξῃ πλέον. Ἀστράπτει· βλέπετε; Ἀκούετε, ὅτι βροντᾷ; Ναί· βροντᾷ· ἐβρόντησεν. Χιονίζει; Ὁχι, δὲν χιονίζει τῶρα, ἀλλ' ἐχιόνιζεν ὅλην τὴν νύκτα. Τί καιρὸς εἶναι; Εἶναι ψυχρὸς· χθὲς ἦτο πολὺ ψυχρὸς. Ἐπεσε χάλαζα. Ἐπάγωσεν. Εἶναι ἀκόμη ζῦθος ἐν ταύτῃ τῇ φιάλῃ; Ὁχι, εἶναι οἶνος ἐν αὐτῇ (darin). Ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι, οἵτινες εἶναι πάντοτε δυσηρεστήμενοι.

2. Εἶναι ζέστη; Ναί· ἐν τούτῳ τῷ δωματίῳ εἶναι ζέστη. Ἦσαν πολλοὶ ἄνθρωποι (Leute) ἐν τῷ θεάτρῳ; Ναί· ἦσαν πολλοί. Θὰ ἦσαν πολλὰ καρυῦδια τοῦτο τὸ ἔτος. Τί νέον εἶναι; Δὲν γνωρίζω τίποτε. Χαίρω πολὺ, ὅτι σᾶς βλέπω ἐνταῦθα. Πρέπει νὰ ἐργασθῇτε καλλίτερον. Οἱ μαθηταὶ πρέπει νὰ μάθωσι τοὺς κανόνας.

Διάλογος.

Schneit es?	Nein, es schneit nicht.
Donnert es?	Ich glaube, daß es gedonnert hat.
Hat es geblitzt?	Ja, es hat sehr stark geblitzt.
Glauben Sie, daß es bald frieren wird?	Ich glaube nicht, daß es bald frieren wird; aber es wird schneien.
Hat es vorige Nacht geregnet?	Ja, es hat ein wenig geregnet; aber jetzt regnet es nicht mehr.
Ist es kalt in Italien?	Nein, es ist dort nicht kalt.

Was für Wetter ist es?	Es ist schlechtes Wetter, es regnet.
Ist Platz (θέσις) für mich auf dieser Bank?	Ja, wir werden Ihnen Platz machen.
Gibt es etwas Neues?	Ja, man sagt, daß Herr B. gestern gestorben ist.
Müssen Sie abreisen?	Ja, ich muß morgen abreisen.
Was müssen die Knaben tun?	Sie müssen Ihre Aufgabe abschreiben.

ΜΑΘΗΜΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΟΝ

Περὶ μέσων ῥημάτων (Reflexive Zeitwörter).

Τὰ μέσα ῥήματα, σημαίνοντα ἐνέργειαν ἐπιστρέφουσιν εἰς τὸ ὑποκείμενον, ἐκφράζονται διὰ τοῦ ἐνεργητικοῦ συνδεομένου μετὰ τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας, ἥτις ταυτοπροσωπεῖ πρὸς τὸ ὑποκείμενον καὶ τίθεται ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον μὲν κατ' αἰτιατικὴν πτῶσιν. ἐνίστε δὲ καὶ κατὰ δοτικὴν, πάντοτε δ' ἐπὶ τῶν κυρίων προτάσεων μετὰ τὸ ῥήμα, οἷον ἐγὼ βεῖναι ἐμὴν διὰκειμαι.

Οἱ σύνθετοι χρόνοι λαμβάνουσιν ὡς βοηθητικὸν τὸ ἔχειν, οἷον ἐγὼ ἔχειν ἐμὴν βεῖναι.

Παράδειγμα.

Sich irren ἀπατᾶσθαι.

Ὅριστική.

Ἐνεστώς.

Παρατατικός.

Ich irre mich ἀπατῶμαι
du irrst (irrest) dich ἀπατᾶσαι
er irrt sich ἀπατάται
wir irren uns ἀπατῶμεθα
ihr irrt euch } ἀπατᾶσθε
Sie irren sich }
sie irren sich ἀπατῶνται.

Ich irrte mich ἡπατῶμην
du irrtest dich ἡπατᾶσο
er irrte sich ἡπατάτο
wir irrten uns ἡπατῶμεθα
ihr irrtet euch } ἡπατᾶσθε
Sie irrten sich }
sie irrten sich ἡπατῶντο.

Παρακείμενος.

Ὑπερυντέλικος.

Ich habe mich geirrt ἔχω
ἀπατηθῆ
du hast dich geirrt κ. τ. λ.

Ich hatte mich geirrt εἶχον
ἀπατηθῆ
du hattest dich geirrt κ. τ. λ.

Προστακτική

(τοῦ ῥήματος sich gewöhnen συνεθίζεσθαι, συνειθίζειν).

Gewöhne dich συνείθισον (σαυτόν).

gewöhnen wir uns ἄς συνειθίσωμεν (ἡμᾶς αὐτούς).

gewöhnen Sie sich συνειθίσατε (ὑμᾶς αὐτούς).

Ὅμοίως κλίνονται καὶ τὰ ἑξῆς·

sich befinden ῥ. ἀνώμ. διακείσθαι, ἔχειν.

sich erkälten κρυολογεῖν.

sich beklagen (über) παραπονεῖσθαι, μεμψιμοιρεῖν.

sich beschäftigen (mit) ἐνασχολεῖσθαι.

sich bemühen προσπαθεῖν, λαμβάνειν τὸν κόπον.

sich waschen ῥ. ἀνώμ. λούεσθαι, νίπτεσθαι.

sich gewöhnen (an) συνεθίζειν, συνεθίζεσθαι.

sich betragen φέρεσθαι, παρέχεσθαι.

sich entschließen ῥ. ἀνώμ. ἀποφασίζειν.

sich freuen χαίρειν.

sich schämen αἰσχύνεσθαι, ἐντρέπεσθαι.

sich setzen καθίζειν, καθῆσθαι.

sich unterhalten διασκεδάζειν.

Λεξιλόγιον.

Die Hitze ὁ καύσων.

die Ordnung ἡ τάξις.

so οὕτω· vorbei sein παρελθεῖν.

das Betragen ἡ συμπεριφορά.

der Christ ὁ χριστιανός.

der Gebrauch ἡ χρήσις, τὸ ἔθος.

aufstehen ἀνίστασθαι.

sich rühmen καυχᾶσθαι.

der Wald τὸ δάσος.

das Gesicht ἡ ὄψις, τὸ πρὸς-
ωπον.

gelehrt πολυμαθής, λόγιος.

sich bereichern πλουτίζεισθαι.

töten φονεύειν.

Dinge πράγματα.

sich rächen ἐκδικεῖσθαι.

verwunden πληγώνειν.

Ἀσκησις 103.

1. Sie glauben, daß ich Ihr Freund bin? Sie irren sich, mein Herr, ich bin es nicht. Ich sehe, daß ich mich geirrt habe. Karl irrt sich, wenn er glaubt, daß die Hitze vorbei ist. Die jungen Leute irren sich oft. Als (ὅτε) wir jung waren, haben wir uns auch oft geirrt. Befinden Sie sich wohl? Nein, ich befinde mich nicht wohl. Wie befindet sich Ihre Mutter? Ich danke Ihnen, sie befindet sich wohl.

2. Haben Sie sich erkältet? Ja, ich habe mich ein wenig erkältet. Hier ist frisches Wasser; waschen Sie sich! Wir haben uns schon gewaschen. Gewöhne dich, Ordnung in allen Dingen zu haben! Gewöhnen Sie sich, früh aufzustehen! Ich habe mich gestern im Walde verirrt. Ich würde mich schämen, so träge zu sein. Schämen Sie sich, sich so zu betragen! Ich werde mich bemühen, meine Aufgaben so gut als möglich zu machen.

Θέμα 104.

1. Ἀπατῶμαι. Ἀπατάσαι. Ὁ Ἰωάννης ὡσαύτως ἀπατάται. Καυχᾶται, ὅτι εἶναι πολυμαθής. Χαίρομεθα. Ἐπὶ (über) τίνι χαίρεσθε; Ἐπὶ τίνι παραπονεῖσθε; Παραπονοῦμαι ἐπὶ τῷ καύσῳ. Εἰς (mit) τί ἐνασχολεῖσθε; Ἐνασχολοῦμαι εἰς τὴν γερμανικὴν γλῶσσαν. Εἶναι ὁ καθηγητὴς σας ἀκόμη ἀσθενής; Ὁχι, κύριε, δὲν εἶναι πλέον ἀσθενής· νῦν ἔχει καλῶς. Τί εἶχεν; Εἶχε κρυολογήσῃ. Διὰ τί θέλετε νὰ ἐκδικηθῇτε; Ὁ καλὸς χριστιανὸς δὲν πρέπει νὰ ἐκδικῇται.

2. Οἱ Ἀγγλοὶ ἐπλουτίσθησαν διὰ τοῦ ἐμπορίου. Ὁ Δημοσθένης ἠτοκτόνησεν (= ἐφόνευσεν αὐτὸς ἑαυτόν). Συνειθίζετε νὰ κάμντε καλὴν χρῆσιν τοῦ (νοη) καιροῦ σας. Χαίρω πολὺ βλέπων (= ὅτι βλέπω) τὴν μητέρα μου. Ἀπατάσθε, ἂν νομίζετε, ὅτι εἶμαι ἀσθενής· ἔξ ἐναντίας, διάκειμαι πολὺ καλά. Καὶ ὑμεῖς, πῶς ἔχετε; Ἐγὼ δὲν ἔχω καλῶς· ἐκρυολόγησα. Ἐνίφθη ὁ Κάρολος (= ἐνίψε τὸ πρόσωπόν του); Ὁχι, ἐνίψε τὰς χεῖράς του; Ὁ Λουδοβίκος ἔχει πληγῶθῃ διὰ τοῦ μαχαίριου του.

Διάλογος.

Wie befinden Sie sich, mein Herr?	Ich danke Ihnen, ich befinde mich recht wohl.
Wie befindet sich Ihre Tante, Madame Moll?	Sie befindet sich nicht wohl, sie hat sich ein wenig erkältet.
Werden Sie Ihr Pferd verkaufen?	Sie irren sich, ich werde es nicht verkaufen.
Haben Sie sich verwundet?	Ja, ich habe mich mit meinem Messer geschnitten.
Womit beschäftigen Sie sich?	Ich lese deutsche Bücher.
Warum sind Sie so spät gekommen?	Wir haben uns im Walde verirrt (περιεπλανήθημεν).
Aber was (worüber) beklagen Sie sich?	Wir beklagen uns über das Betragen dieses Knaben.

Ἀνάγνωσμα.

Die Erfindung des Glases. Ἡ ἐφεύρεσις τῆς ὑάλου.

Einſt (ποτέ) landeten die Phönizier an der Nordküſte¹⁾ Afrikas, wo der Fluß Belus ſich in das Meer ergießt²⁾. Eine weite Sandfläche³⁾ lag vor ihren Augen. Sie ſuchten Steine, um ihre Kessel und Pfannen⁴⁾ über denſelben aufzuſtellen⁵⁾; aber da ſie keine fanden, holten⁶⁾ ſie aus ihren Schiffen Salpeterſteine⁷⁾, die ſie als Ladung (φορτίον) mit ſich führten. Schnell prasselte⁸⁾ die luſtige⁹⁾ Flamme, und ſie aßen ihr einfaches Mahl¹⁰⁾.

Aber o Wunder¹¹⁾! Von der Gewalt (δύναμις) des Feuers waren die Salpeterſteine geſchmolzen und hatten ſich mit der Aſche¹²⁾ und dem glühenden Sande vermiſcht¹³⁾, und als die flüſſige (ρευστή) Maſſe kalt geworden war, zogen ſie eine helle durchſichtige Subſtan¹⁴⁾ hervor, die auf der Erde lag — das war Glas. — So wurden die Phönizier die Erfinder dieſes unſchätzbaren¹⁵⁾ Gegenſtandes, der uns die größten Dienſte¹⁶⁾ leiſtet (παρέχει).

1) βόρειος παραλία. 2) ἐκβάλλει. 3) ἀμμώδης πεδιάς. 4) τηγάνιον. 5) νὰ τοποθετήσωσιν. 6) ὑπῆγαν καὶ ἐκόμισαν. 7) τεμάχια νίτρου. 8) ἔτριξεν, ἐσπινθηροβόλησεν. 9) φαηγρόν. 10) φαηγρόν, ἐστίαμα. 11) θαῦμα. 12) τέφρα, σποδός. 13) συνεμίγησαν. 14) διαφανή οὐσίαν. 15) ἀνεκτίμητος. 16) ὑπηρεσίας.

ΜΑΘΗΜΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Περὶ ἐπιρρημάτων (Adverbien ἢ Umſtandswörter).

1. Ἐπιρρήματα εἶναι ἄκλιτοι λέξεις προσδιορίζουσαι τὰ ῥήματα, τὰ ἐπίθετα καὶ ἄλλα ἐπιρρήματα.

2. Τὰ πλεῖστα ἐπίθετα τῆς γερμανικῆς γλώσσης τίθενται ἄνευ μεταβολῆς τινος ὡς τροπικὰ ἐπιρρήματα (Adverbien der Weiße), οἷον·

Man hat den Diener reich belohnt.

Ἀντήμειψαν πλουσίως τὸν ὑπηρετὴν.

Dieser Brief ist schön (ἢ gut) geſchrieben.

Ἡ ἐπιστολή αὕτη εἶναι καλῶς γεγραμμένη.

Παραθέτομεν ἐν τοῖς ἐπομένοις τὸν πίνακα τῶν εὐχρηστοτέρων ἐπιρρημάτων τῆς γερμανικῆς γλώσσης.

1. Ἐπιρρήματα τόπου (Adverbien des Orts).

wo?	{ ποῦ;	oben, droben ἄνω, ἐπάνω.
+wohin?	{ (ποῖ; εἰς ποῖον μέρος;)	hinten, dahinten ἐκεῖ ὀπίσω.
+woher?	πόθεν;	unten, drunten κάτω, ὑποκάτω.
hier ἐνταῦθα, ἐδῶ.		++rechts ἐπὶ δεξιᾷ.
+hierher ἐνθάδε, ἐδωνά		++links ἐπ' ἀριστερᾷ.
da ἐκεῖ, αὐτοῦ.		irgendwo που, κάπου.
-dahin, +dorthin ἐκεῖσε.		anderswo ἄλλου, ἀλλαχοῦ.
darin ἐν αὐτῷ.		nirgends οὐδαμοῦ, πουθενά.
-wie, drauβen ἔξω.		überall παντοῦ, πανταχοῦ.
auswendig ἔξωθεν, ἀπὸ στό-		weit μακράν.
ματος.		++beisammen ὁμοῦ, μαζί.
innen, drinnen }	ἐνδον, ἐντός.	+nach Hause οἶκαδε.
inwendig }		zu Hause οἶκοι.

2. Ἐπιρρήματα χρόνου (Adverbien der Zeit).

wann? πότε;	oft, oftmals συχνά.
jetzt, nun νῦν, τώρα.	bald μετ' οὐ πολὺ.
jemals ἢ je ποτέ.	gleich ἀμέσως, εὐθύς.
niemals ἢ nie οὐδέποτε.	früh ἐνωρίς.
meistens ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ.	früher ἐνωρίτερον.
zuerst ἐν ἀρχῇ.	schon, bereits ἤδη.
zuletzt ἐπὶ τέλους, ἐν τέλει.	nach ἔτι, ἀκόμη.
endlich ἐπὶ τέλους.	nach nicht ὄχι ἀκόμη.
dann, damals τότε.	heute σήμερον.
immer αἰεί, πάντοτε.	gestern χθές.
sonst, ehemals ἄλλοτε, πάλαι.	vorgestern προχθές.
früher, eher πρότερον.	morgen αὔριον.
einst ποτέ.	morgen früh αὔριον πρωῒ.
nachher ὕστερον.	übermorgen μεθαύριον.
spät ὀψέ, später βραδύτερον.	lange, lange Zeit ἐπὶ μακρόν.
neulich νεωστί, ἄρτι.	jährlich κατ' ἔτος.
manchmal }	monatlich κατὰ μῆνα.
zuweilen }	täglich καθ' ἐκάστην.

¹ Σημ. Τὰ διὰ σταυροῦ σεσημειωμένα τίθενται μετὰ τῶν κινήσεως σημαντικῶν ρημάτων καὶ ἀποκρίνονται εἰς τὴν ἐρώτησιν *wohin?* ποῖ (ποῦ); πρὸς ποῖον μέρος; — Τὰ μετὰ διπλοῦ σταυροῦ σεσημειωμένα τίθενται ὅτε μὲν μετὰ τῶν κινήσεως, ὅτε δὲ μετὰ τῶν στάσεως σημαντικῶν ρημάτων· πάντα δὲ τὰ λοιπὰ δηλοῦσι στάσιν καὶ ἀποκρίνονται εἰς τὴν ἐρώτησιν *wo?* ποῦ;

Λεξιλόγιον.

Langsam βραδέως.	die Arznei τὸ φάρμακον.
schnell ταχέως.	das Beispiel (πλ. —e) τὸ παράδειγμα.
weit μακράν.	das Meer ἡ θάλασσα.
der Speicher ὁ σιτοβολών.	lehren διδάσκειν, παιδεύειν.
der Kutscher ὁ ἥνιοχος.	kurz βραχύς.
(aus)zanzen ἐπιπλήττειν.	besser καλλίτερος.

Ἀσκησις 105.

1. Sie gehen zu langsam; gehen Sie schneller! Das Mädchen schreibt nicht schön, der Knabe schreibt besser. Woher kommen Sie? Ich komme von Baden. Der Herr, welchen Sie suchen, wohnt nicht hier, er wohnt weit von hier. Gehen Sie nicht dahin (ή dorthin); kommen Sie hierher! Die Küche ist unten; der Speicher ist oben. Ich saß außen bei dem Kutscher; die Damen saßen innen (drinnen) im Omnibus. Ich habe Sie überall gesucht.

2. Man sieht diese Mädchen immer beisammen. Mein Platz ist rechts, der Ihrige links. Der Herr Professor ist nicht zu Hause, suchen Sie ihn anderswo! Ist Ihr Bruder unten (drunten)? Nein, er ist oben. Ich finde meinen Stock nirgends; ich habe überall gesucht. Gehen Sie jetzt nach Hause, es ist schon spät; Ihr Vater wird Sie auszanken. Ich war neulich mit einigen Freunden im Theater. Der Kranke muß täglich drei Löffel voll Arznei nehmen.

Θέμα 106.

1. Ὁ ὄνος πορεύεται πολὺ βραδέως. Ὁ καιρὸς παρέρχεται (verfließt) ταχέως. Οἱ υἱοί μου μαρθάνουσι τὴν γερμανικὴν. Ἡ ἐπιστολή σας εἶναι πολὺ κακῶς γεγραμμένη. Τὰ παραδείγματα διδάσκουσιν εὐκολώτερον, ἢ οἱ κανόνες. Ποῦ εἶναι ἡ ράβδος μου; Ἐκεῖ εἶναι (da ist er). Τὴν ἔχετε ζητήσῃ; Ναί, τὴν ἔχω ζητήσῃ πανταχοῦ. Ποῦ κατοικεῖτε τώρα; Κατοικῶ ἐνταῦθα. Αὕτη ἡ οἰκία εἶναι πολὺ ὡραία ἔξωθεν, ἀλλ' ἐνδον δὲν εἶναι τόσον ὡραία. Εἶναι ἐπάνω ὁ κύριος πατήρ σας; Ὁχι, κύριε, εἶναι κάτω.

2. Ὁ βοῦς πορεύεται βραδύτερον, ἢ ὁ ἵππος. Ὁ Κάρολος εἶναι ἐν τῷ κήπῳ· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς ἐκεῖ; Ὁχι, δὲν ὑπάγω ἐκεῖ· μένω ἐνταῦθα. Πρέπει νὰ ὑπάγω δεξιὰ, ἢ ἀριστερά; Ὑπάγετε δεξιὰ, ὁ δρόμος οὗτος εἶναι βραχύτερος.

Ἐπίτομος γερμανικὴ γραμματικὴ.

Ὁ ταξιδιώτης ἔχει φθάσῃ πολὺ ἄργά. Ἐχομεν περιπατήσῃ συχνὰ παρὰ τὴν παραλίαν (am Ufer) τῆς θαλάσσης. Ἀναχωρήσατε εὐθύς. Ὁ φίλος μου Φριδερίκος μοι ἔγραψε τὴν ἐπιούσαν μακρὰν ἐπιστολήν. Ἡ ἐξαδέλφη μου ἐπὶ τέλους ἀνεχώρησεν. Ὁ γείτων μου ἄλλοτε ἦτο πλούσιος, τῶρα εἶναι πτωχός.

ΜΑΘΗΜΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

3. Ἐπιρρήματα ποσότητος καὶ συγκρίσεως (Adverbien des Grades).

Wie? πῶς;	höchstens τὸ πολὺ.
wie viel? wie sehr? πόσον;	nichts οὐδέν.
viel πολὺ.	etwas τι, ὀλίγον τι.
mehr πλέον	wenig ὀλίγον.
sehr, recht λίαν, ὀρθῶς, σφόδρα.	ein wenig ὀλίγον τι.
zu sehr, zu viel ὑπερβαλλόντως.	zu wenig ὀλίγιστα.
genug ἀρκούντως.	wenigstens τοῦλάχιστον.
kaum μόλις.	so, ebenso οὕτως, ὡσαύτως.
ungefähr περίπου.	ganz ὅλως, παντελῶς.
beinahe, fast σχεδόν.	besonders ἰδίως, ἰδιαίτερως.
nur, allein μόνον.	einmal ἅπαξ.

4. Ἐπιρρήματα βεβαιώσεως, ἀμφιβολίας καὶ ἀρνήσεως (Adverbien der Bejahung, des Zweifels und der Verneinung).

Ja, ja doch, doch! ναί, ναί	umsonst, vergeblich μάτην.
δά, ἀλλ' ἔμως!	gern ἀσμένως, προθύμως.
ja wohl! ὦ ναί! ὦ βέβαια!	nein ὄχι.
gewiß βεβαίως, βέβαια.	nicht δέν.
wirklich πράγματι, ὄντως.	gar nicht οὐδόλως.
wahrscheinlich πιθανῶς.	nicht einmal οὐδέ, οὔτε κἀν.
vielleicht ἴσως.	niemals οὐδέποτε.
ohne Zweifel ἀναμφιβόλως.	nicht mehr ὄχι πλέον.

5. Ἐπιρρήματα ἐρωτήσεως (Adverbien der Frage).

Wann (wenn)? πότε;	wie viel? πόσον;
warum? διὰ τί;	wie weit? ἕως ποῦ;
weswegen? τίνος ἕνεκα;	wie lange? ἐπὶ πόσον (χρό- νον);
wie? πῶς;	

Λεξιλόγιον.

Κοστέν στοιχίζειν, κοστίζειν.	schlafen κοιμᾶσθαι.
ἀπὸ αὐτοῦ.	danke εὐχαριστεῖν.
die Elle ὁ πήχυς.	die Seite ἡ σελίς.
begegnen συναντᾶν.	ausgeben δαπανᾶν.
die Zeitung ἡ ἐφημερίς.	der Bahnhof ὁ σιδηροδρο-
im Gegenteile ἐξ ἐναντίας.	μικρὸς σταθμός.
die (Weg)stunde ἡ λεύγη.	

Ἀσκησις 107.

Wie haben Sie geschlafen? Ich habe sehr gut geschlafen, ich danke Ihnen. Wieviel Geld haben Sie? Ich habe nicht viel (davon); ich habe nur wenig. Ich will keine Butter; ich will Käse. Haben Sie Geld in Ihrem Beutel? Nein, ich habe kein Geld darin; ich habe alles ausgegeben. Wie viele Brüder haben Sie? Ich habe nur zwei Brüder, aber vier Schwestern. Ist es weit von hier nach Frankfurt? Es ist ungefähr zwanzig Wegstunden. Wieviel bezahlen Sie jährlich für Ihr Zimmer? Ich bezahle monatlich vierzig Mark. Gehen Sie rechts oder links? Ich gehe rechts. Ich war diesen Morgen an dem Bahnhof. Mein Hut ist ganz neu. Mein Freund hat mir nicht einmal geantwortet; er ist wahrscheinlich nicht mehr in Frankfurt.

Θέμα 108.

Πῶς εὐρίσκετε τούτον τὸν οἶνον; Τὸν εὐρίσκω πολὺ καλόν. Πόσον στοιχίζει; Μίαν δραχμὴν ἢ φιάλη. Δὲν εἶναι πολὺ. Τρώγετε πολὺ ὀλίγον. Ἔχω φάγη ἀρκούντως. Τὸ παιδίον ἦτο σχεδὸν νεκρόν. Θέλετε περισσότερον ἐξ αὐτοῦ; Ὁχι, εὐχαριστῶ, ἔχω ἀρκούντως ἐξ αὐτοῦ. Χρειάζομαι περίπου εἴκοσι πήχεις. Ἔχετε φάγη ὅλα; Ἐξ ἐναντίας, οὐδὲν ἔχω φάγη. Ποῦ εἶναι ὁ Κάρολος; Εἶναι ἴσως ἐν τῷ κήπῳ; Ἐκεῖ ἦτο ταύτην τὴν πρωΐαν. Τὸν ἔχω ζητήσῃ μάτην. Δὲν ἀνίστασθε ἐνωρίς. Ἀνίστασθε ἐνωρίτερον. Τὸν ἔχω συναντήσῃ τοῦλάχιστον τρεῖς φορές. Ὑπάγετε εὐθὺς παρὰ τὴν θείαν σας καὶ φέρετε αὐτῇ τὴν ἐφημερίδα. Δὲν ἔχω ποτὲ ἴδῃ τούτον τὸν ἄνθρωπον. Εἶναι βεβαίως (εἰς) ξένος.

Διάλογος.

Wer geht langsam? Der Esel geht langsam.
Wo ist Ihr Bruder Robert? Er ist in der Reitschule (σχολὴ ἵππασίας).

Wann kommt er zurück?	Er wird bald kommen.
Ist Ihre Schwester zu Hause?	Nein, sie ist ausgegangen.
Woher kommen Sie, mein lieber Freund?	Ich komme aus dem Konzert.
Wollen Sie auf mich warten (νὰ μὲ περιμένετε)?	Ein wenig, aber bleiben Sie nicht lange.
Wie gefällt Ihnen das Haus des Herrn Dulong?	Es ist auswendig (außen) sehr schön, aber inwendig ist es häßlich (ἄσχημον).
Wie viele Wörter soll ich lernen?	Erne wenigstens eine halbe Seite!
Finden Sie diesen Brief schön geschrieben?	Nein, ich finde ihn schlecht (κακῶς) geschrieben.
Warum ist dieser Kaufmann immer zufrieden?	Seine Geschäfte (ὑποθέσεις) gehen gewöhnlich gut.
Essen Sie gern (ἀγαπᾶτε) Kirschen?	Ja, ich esse sie sehr gern.

Ἀνάγνωσμα.

Außergewöhnliche Stärke. Ἀσυνήθης δύμη.

Der Marschall, Prinz von Sachsen, wollte eines Tages (ἢ einmal) einen Beweis¹⁾ seiner Stärke geben. Er trat²⁾ bei einem Hufschmied³⁾ ein²⁾ unter dem Vorwand⁴⁾, sein Pferd beschlagen⁵⁾ zu lassen. Er untersuchte⁶⁾ die Hufeisen⁷⁾, die man ihm überreichte⁸⁾, und zerbrach sechs davon nacheinander (ἢ eins nach dem andern), indem er sagte, daß sie nichts taugten⁹⁾, und daß man ihm bessere geben sollte.

Endlich stellte er sich¹⁰⁾, als ob er passende¹¹⁾ fände, und als das Pferd beschlagen war, gab er dem Schmied¹²⁾ zwei Sechslivretaler¹³⁾. Dieser, indem er sich seinerseits¹⁴⁾ stellte, als wenn er die Taler schlecht fände, zerbrach sie vor den Augen des Prinzen, der ihm dann einen Louisdor gab und gestand¹⁵⁾, daß er seinen Meister gefunden hätte.

1) ἀπόδειξις, τεκμήριον. 2) εἰσέλθειν. 3) πεταλῶτης. 4) πρόφασις. 5) νὰ πεταλώσῃ. 6) ἐξετάζειν. 7) τὰ πέταλα. 8) προσφέρειν, ἐγχειρίζειν. 9) ἡϊζόν. 10) προσεποιήθη. 11) κατὰλληλα. 12) σιδηρουργός. 13) σκεῦος. 14) τὸ καθ' αὐτόν. 15) ψυλλογήσεν.

Frage.

Bei wem trat der Marschall von Sachsen ein? — Was wollte er? — Was gab er für einen Vorwand an?

— Was machte er mit den Hufeisen? — fand er endlich passende? — Was bekam der Schmied? — Was machte er damit? — Was gestand der Prinz? — Wieviel gab er dem Schmied?

ΜΑΘΗΜΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Περὶ προθέσεων (Vornörter).

Αἱ προθέσεις εἶναι ἄκλιτοι λέξεις χρησιμεύουσαι εἰς δήλωσιν τῆς σχέσεως, ἣν ἔχουσι δύο ἄλλαι λέξεις πρὸς ἀλλήλας, ἰδίᾳ δὲ τὸ ῥῆμα καὶ τὸ οὐσιαστικόν. Συντάσσονται δὲ μετὰ διαφόρων πτώσεων, ἥτοι μετ' αἰτιατικῆς, δοτικῆς, ἢ γενικῆς (ἴδ. καὶ τὸ ἐνδέκατον μάθημα, σελ. 52).

1. Προθέσεις συντασσόμεναι μετ' αἰτιατικῆς.

Durch διά, διὰ μέσου.	ohne ἄνευ.
für διά (μετ' αἰτ.), ὑπέρ.	um . . . (herum) περί.
gegen ἐπί, ἐναντίον, πρὸς.	+entlang ¹ κατὰ μήκος.
wider	

Παραδείγματα.

Durch das Fenster διὰ τοῦ παραθύρου.
 Durch welches Mittel? διὰ τίνος μέσου;
 für meine Schwester διὰ τὴν ἀδελφὴν μου.
 Gegen den Baum ἐπὶ τὸ δένδρον.
 Ohne einen Freund ἄνευ φίλου.
 Um die Stadt περὶ τὴν πόλιν.
 Wider seinen Willen παρὰ τὴν θέλησιν του.

2. Προθέσεις συντασσόμεναι μετὰ δοτικῆς.

Aus ἀπὸ, ἐκ.	nächst μετά, ἀμέσως μετά, πλησίον.
aufser ἐκτός.	seit ἀπὸ (ἐπὶ χρόνου).
bei παρά, πλησίον, κατά.	von ἀπὸ, παρὰ.
mit μετά (τινος).	von — an ἀπὸ.
nach μετά (τινα, τι).	zu ἐν, ἐπὶ, εἰς, πρὸς.

Πρὸς δὲ καὶ αἱ ἑξῆς·

+entgegen ἐναντίον.	+gegenüber συμφώνως, κατά.
+gegenüber ἀπέναντι.	+zufolge ἀκολούθως.

¹ Αἱ διὰ + σεσημειωμένοι σύνθετοι προθέσεις συνήθως τάσσονται μετὰ τὸ οὐσιαστικόν.

Παραδείγματα.

Aus dem Garten ἀπὸ τοῦ κήπου.
 Bei meinem Onkel παρὰ τῷ θείῳ μου.
 Bei meiner Ankunft κατὰ τὴν ἀφίξιν μας.
 Nach der Stunde μετὰ τὸ μάθημα.
 Nächst dem Hügel πλησίον τοῦ λόφου.
 Seit jenem Tag ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης.
 Von meiner Kindheit an ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας μου.
 Er kam zu mir ἦλθε πρὸς με.
 Der Kirche gegenüber ἀπέναντι τῆς ἐκκλησίας.
 Ihrem Wunsche gewäḡ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας.

Λεξιλόγιον.

Der Hof ἡ αὐλή.	die Studien αἱ σπουδαί.
der Wald τὸ δάσος.	das Mädchen ἡ κόρη, τὸ
höflich φιλόφρων.	κοράσιον.
stoßen ὠθεῖν, προσκρούειν.	die Erlaubnis ἡ ἄδεια.
die Eisenbahn ὁ σιδηρόδρο-	die Kindheit ἡ παιδικὴ ἡλικία.
μος. [ποιός.	die Sonne ὁ ἥλιος.
der Apotheker ὁ φαρμακο-	der Mond ἡ σελήνη.
blind τυφλός.	der Spiegel ὁ καθρέπτης.
die Post τὸ ταχυδρομεῖον.	die Gefahr ὁ κίνδυνος.

Ἀσκησις 109.

1. Ich ging durch den Hof. Wer hat einen Stein durch das Fenster geworfen? Ich wollte ihn in den Garten werfen. Seien Sie höflich gegen jedermann. Wir gingen um die Stadt (herum). Ohne Freunde ist man nicht glücklich. Ludwig ist wider (ἢ gegen) den Willen seines Vaters nach Berlin gegangen. Wir wollen die Eisenbahn entlang spazieren gehen.

2. Woher kommen Sie? Ich komme aus der Kirche. Wohin gehen Sie jetzt? Ich gehe nach Hause. Bei wem wohnt Ihr Lehrer? Er wohnt bei dem Apotheker, der Post gegenüber. Seit wann sind Sie hier? Ich bin hier seit drei Tagen. Nach dem Regen scheint (λάμπει) die Sonne. Wir werden nach dem Mittagessen spielen. Dieser arme Knabe ist von seiner Kindheit an blind. Gehen Sie zu dem Doktor und bringen Sie ihm diesen Brief.

Θέμα 110.

1. Ἐπεράσαμεν (gingen) διὰ τοῦ δάσους. Διὰ ποῖον εἶναι ταῦτα τὰ βιβλία; Εἶναι διὰ τὸν πατέρα μου. Τίς προσέκρουσεν (wuthsen) εἰς τὴν (gegen) θύραν; Δὲν γνωρίζω. Δὲν δύναται τις νὰ ταξειδέῃσῃ ἄνευ χρημάτων. Ἡ γῆ περιστρέφεται (dreht sich) περὶ τὸν ἥλιον καὶ ἡ σελήνη περὶ τὴν γῆν. Ἡ Καρολίνα ἐξήλθεν ἄνευ τῆς ἀδείας μου. Τὰ κοράσια περιεπάτησαν κατὰ μῆκος τοῦ σιδηροδρόμου. Ἐχει ῥίψη τις λίθον διὰ τοῦ παραθύρου ἐπὶ τὸν καθρέπτην;

2. Ἐρχεσθε ἐκ τοῦ κήπου; Ὅχι, ἐρχόμεθα ἐκ τοῦ περιπάτου. Ἐξέλθετε ἐκ τοῦ δωματίου. Οὐδένα εἶδον ἐκτὸς τοῦ ἀδελφοῦ σου. Ἡ κυρία Ῥιχάρδου ἐγευματίσε χθὲς παρ' ἡμῖν. Πότε θὰ ἔχητε τελειώσῃ τὰς σπουδὰς σας; Θὰ τὰς ἔχω τελειώσῃ ἐντὸς ἐνὸς ἔτους. Τὸ ταχυδρομεῖον εἶναι ἀπέναντι τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ. Θὰ παίξωμεν μετὰ τὸ πρόγευμα; Ὅχι, θὰ παίξωμεν μετὰ τὸ μάθημα (Stunde). Μὲ γνωρίζει ἀπὸ πέντε ἐτῶν. Ὁ ἀσθενὴς εἶναι ἐκτὸς κινδύνου.

3. Προθέσεις συντασσόμεναι μετὰ γενικῆς.

Anstatt ἢ statt ἀντί.	oberhalb ἄνωθεν, ὑπεράνω.
außerhalb ἐκτὸς (ἐπὶ τόπου).	unterhalb κάτωθεν, ὑποκάτω.
innerhalb ἐντὸς.	diesseits ἐντεῦθεν, ἐπὶ τάδε.
längs κατὰ μῆκος.	jenseits ἐκείθεν, πέραν.
troß παρά, ἐναντίον.	während ἐν καιρῷ.
ungeachtet παρά, ἐναντίον.	wegen ἔνεκα, ἕξ αἰτίας.
(ver)mitteltst διὰ μέσου, μέσον.	zufolge κατὰ συνέπειαν.

Παραδείγματα.

Anstatt eines Briefes ἀντὶ μιᾶς ἐπιστολῆς.

Außerhalb des Landes ἐκτὸς τῆς χώρας.

Innerhalb der Mauern ἐντὸς τῶν τευχῶν.

Unterhalb der Brücke ὑποκάτω τῆς γεφύρας.

Oberhalb des Dorfes ὑπεράνω τοῦ χωρίου.

Diesseits des Flusses ἐντεῦθεν τοῦ ποταμοῦ.

Jenseits des Meeres πέραν τῆς θαλάσσης.

Während des Sommers ἐν καιρῷ τοῦ θέρους.

Wegen der Hitze ἔνεκα τοῦ καύσωνος.

4. Προθέσεις συντασσόμεναι ὅτε μὲν μετὰ δοτικῆς, ὅτε δὲ μετ' αἰτιατικῆς.

An ἐν, εἰς, ἐπὶ, παρά.
auf ἐπὶ.

hinter ὀπισθεν, κατόπιν.
über ὑπέρ, ἐπὶ.

in ἐν, εἰς, πρὸς.
neben παρὰ.

zwischen μεταξύ.
unter ὑπό, ἐν, μεταξύ. vor πρό.

Αἱ προθέσεις αὗται συντάσσονται μετὰ δοτικῆς, ὅταν σημαίνωσι τὴν στάσιν, ἢ τὸν τόπον τὸν κατειλημμένον ὑπὸ τινος ἀντικειμένου, ἐπὶ τῆς ἐρωτήσεως ποῦ; εἰς ποῖον μέρος; οἷον·

Das Buch liegt auf dem Tisch τὸ βιβλίον κεῖται ἐπὶ τῆς τραπέζης.

Μετ' αἰτιατικῆς δὲ συντάσσονται, ὅταν ἐξαρτῶνται ἐκ τινος ῥήματος, ὅπερ δηλοῖ κίνησιν, ἢ διεύθυνσιν ἐκ τινος τόπου εἰς ἄλλον, π. χ.

Ich gehe in den Garten πηγαίνω εἰς τὸν κήπον.

Ich lege das Buch auf den Tisch θέτω τὸ βιβλίον ἐπὶ τὴν τράπεζαν.

Παραδείγματα.

Ich stehe an dem Fenster ἵσταμαι παρὰ τῷ παραθύρῳ.

Das Buch liegt auf dem Tisch τὸ βιβλίον κεῖται ἐπὶ τῆς τραπέζης.

Hänge den Korb hinter die Türe κρέμασον τὸ κοφίνιον ὀπισθεν τῆς θύρας.

Die fische leben in dem (im) Wasser οἱ ἰχθύες ζῶσιν ἐν τῷ ὕδατι.

Der Hut ist in das Wasser gefallen ὁ πῖλος ἔπεσεν εἰς τὸ ὕδωρ.

Der Hund liegt unter dem Tisch ὁ κύων εἶναι ὑπὸ τὴν τράπεζαν.

Λεξιλόγιον.

Der Zugvogel τὸ ἀγελαῖον der Regenschirm τὸ ἀλεξί-
(διαβατικὸν) πτηνόν. βροχόν.

der Pfau ὁ ταῦς. die Kanone τὸ τηλεβόλον.

die Köchin ἡ μαγείρισσα. der Nachschlüssel τὸ ἀντικλεί-
διον.

die Kartoffeln τὰ γεώμηλα. der Fußboden τὸ δάπεδον,

verlassen καταλείπειν. ἔδαφος.

die Kapelle τὸ παρεκκλήσιον. der Frühling τὸ ἔαρ, ἡ ἀνοιξίς.

Ἀσκησις III.

1. Die Mädchen sind diesseits des flusses spazieren gegangen; sie sind nicht vor sechs Uhr nach Hause gekommen.

Wegen der großen Kälte konnte ich das Zimmer nicht verlassen. Amerika liegt jenseits des Meeres. Die Post ist trotz des tiefen Schnees rechtzeitig (ἐν καιρῷ) angekommen. Wir wohnen oberhalb der Brücke.

2. Der Vogel sitzt auf dem Baume. Der Diener stand an der Türe. Im Winter ist es kalt. Die Zugvögel verlassen uns im Herbst (φθινόπωρον) und kehren im Frühling zu uns zurück. Meine Eltern wohnen auf dem Lande. Der Pfau ist der schönste unter den Vögeln. Der Dieb lief um das Haus (herum) und suchte sich zu verbergen. Die Köchin hat Kartoffeln gekocht anstatt gelber Rüben (καρωτά). Während der Krankheit der Mutter konnte die Tochter nicht in die Schule gehen.

Θέμα 112.

Δότε μοι μίαν γραφίδα ἀντὶ τούτου τοῦ μολυβδοκονδύλου. Ἡ Ἐλίζα ἔλαβεν ἀλεξίβροχον ἀντὶ ἀλεξιλίου. Τὸ παρεκκλήσιον εἶναι ἐκτὸς τῆς πόλεως. Τὰ τηλεβόλα ἦσαν ἐντὸς τῶν τειχῶν. Τὸ πλοῖον εἶναι ὑποκάτω τῆς γεφύρας. Ἐν καιρῷ χειμῶνος εἶναι ψυχός. Δὲν ἐξέρχομαι ἐν καιρῷ βροχῆς. Ἡ μήτηρ μου δὲν ἐξῆλθεν ἕνεκα τῆς βροχῆς καὶ τοῦ ψυχούς. Ὁ κλέπτης ἤνοιξε τὴν θύραν δι' ἀντικλειδίου. Ὁ κύριος Γεώργιος κατοικεῖ πέραν τοῦ ποταμοῦ.

Ἀνακεφαλαίωσις.

Λεξιλόγιον.

Der Stoß ἡ ῥάβδος τὸ πάτωμα.	liegen κεῖσθαι.
das Stoßwerk τὸ πάτωμα.	gelegen κείμενος, τεθειμένος
die Unterrichtsstunde τὸ μάθημα.	die Baumwolle ὁ βάμβαξ.
stoßen ὠθεῖν.	die Seide ἡ μέταξα.
springen πηδᾶν.	der Keller τὸ ὑπόγειον.
stellen θέτειν, τοποθετεῖν	zeichnen ἰχνογραφεῖν.
der Schrank τὸ σκευοφυλάκιον.	das Muster τὸ δεῖγμα.
der Bäcker ὁ ἀρτοποιῶλης.	reisen ταξιδεύειν.
begleiten ἀκολουθεῖν, συνοδεύειν.	der Professor ὁ καθηγητής.
	der Bahnhof ὁ σιδηροδρομικὸς σταθμός.

Ἀσκησις 113.

An der Hand. Im zweiten Stoß. Nach dem Frühstück. Ich war im Garten während des Regens. Stoßen

Sie nicht gegen den Tisch. Stellen Sie sich hinter die Türe. Man kann nicht reisen ohne Geld. Unter dem Hause befindet sich der Keller. Zeichnen Sie dies nach Muster. Wir wohnen bei einem Bäcker. Ich habe meinen Freund Alfred seit drei Jahren nicht gesehen. Man hat mich bis an das Tor (die Tür) begleitet. Die Schüler sind mit ihrem Professor längs des flusses spazieren gegangen. Ich bleibe zu Hause wegen des Regens. Die Kapelle liegt (ist gelegen) oberhalb des Schlosses. Die Katze sprang über den Tisch.

Θέμα 114.

Εἰς τὸ παράθυρον. Ἐν τῷ πρώτῳ πατώματι. Μετὰ τὸ μάθημα. Τὰ παιδιά ἔπαιξαν μετὰ τὸ πρόγευμα. Ἡ θεία μου κατοικεῖ παρά τινι ἀρτοποιῷ. Ἡ νέα κόρη εἶναι τυφλὴ ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας της. Τοποθετήθητε (stellen Sie sich) ὀπίσθεν τοῦ σκευοφυλακίου. Ὁ κύων ἐπήδησεν ὑπεράνω τῆς κλίνης. Τὸν συνώδευσα μέχρι τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ. Ἡ ἀδελφὴ μου ἡγόρασε μέταξαν ἀντὶ βάμβακος. Περιεπατήσαμεν κατὰ μήκος τοῦ σιδηροδρόμου. Τὸ ἀνάκτορον κεῖται ἐκτὸς τῆς πόλεως. Ὑπάρχει τοῖχος περὶ τὸν κήπον. Ἐμεῖνα ἐν τῇ κλίνῃ μου ἕνεκα τοῦ κακοῦ καιροῦ.

Διάλογος.

Wo liegt (ist) mein Buch?	Es liegt auf Ihrem Tisch.
Wo saß der Vogel?	Er saß auf dem Dache (στέγη).
Wann flogen die Zugvögel nach Afrika?	Im Herbst, vor Beginn des Winters.
Wer steht an dem Fenster?	Es ist ein junges Mädchen.
Was hat die Köchin gekocht?	Gelbe Rüben statt Kartoffeln.
Wohin geht die Köchin?	Sie geht auf den Markt.
Wo sind die Mädchen diesen Nachmittag gewesen?	Sie haben einen Spaziergang längs des flusses gemacht.
Wo lebt Ihre Tante?	Sie lebt im Sommer auf dem Lande, im Winter in der Stadt.
Wohin geht die Gräfin?	Sie geht auf das Land.

Ἀνάγνωσμα.

Der dankbare Löwe. Ὁ εὐγνώμων λέων.

Ein armer Sklave, der aus dem Hause seines Herrn entflohen war, wurde zum Tode verurteilt¹⁾. Man führte

1) κατεδικασθη.

ihn auf einen großen Platz, welcher mit Mauern umgeben (περιτετειχισμένος) war, und ließ²⁾ einen furchtbaren Löwen auf ihn los³⁾. Tausende von Menschen waren Zeugen⁴⁾ dieses Schauspiels⁴⁾.

Der Löwe sprang grimmig⁵⁾ auf den armen Menschen zu; aber plötzlich⁶⁾ blieb er stehen, wedelte⁷⁾ mit dem Schweife, hüpfte⁸⁾ voll Freude um ihn herum und leckte⁹⁾ ihn freundlich die Hände. Jedermann verwunderte sich und fragte den Sklaven, wie das komme.

Der Sklave erzählte folgendes¹⁰⁾: „Als ich meinem Herrn entlaufen war, verbarg ich mich in einer Höhle¹¹⁾ in der Wüste¹²⁾. Da kam auf einmal⁶⁾ dieser Löwe herein, winselte¹³⁾ und zeigte mir seine Tazze (πόδιον), in der ein großer Dorn¹⁴⁾ saß (ἦτο ἐμπεπηγμένη). Ich zog ihm den Dorn heraus, und von der Zeit an versorgte¹⁵⁾ mich der Löwe mit Wildbret¹⁶⁾, und wir lebten in der Höhle friedlich¹⁷⁾ beisammen. Bei der letzten Jagd wurden wir gefangen und voneinander getrennt¹⁸⁾. Nun freut sich das gute Tier, mich wieder gefunden zu haben.“

Alles Volk war über die Dankbarkeit¹⁹⁾ dieses wilden Tieres entzückt²⁰⁾ und bat laut²¹⁾ um Gnade²²⁾ für den Sklaven und den Löwen. Der Sklave wurde frei gelassen²³⁾ und erhielt viele Geschenke. Der Löwe folgte ihm wie ein treuer Hund und blieb immer bei ihm, ohne jemand ein Leid (κακόν) zu tun.

2) loslassen ἀπολύειν. 3) μάρτυρες. 4) θέαμα. 5) ἐξηγριωμένος. 6) αἰφνης. 7) διασεύειν. 8) σκιρτάν. 9) λείχειν, γλείφειν. 10) τὸ ἀκόλουθον. 11) σπήλαιον. 12) ἐρημος. 13) κνυζᾶσθαι, κλαυθμηρῖζειν. 14) ἄκανθα. 15) ἐφοδιαζειν. 16) θήραμα. 17) ἐν εἰρήνῃ. 18) ἀπεχωρίσθημεν. 19) εὐγνωμοσύνη. 20) μεμαγευμένος. 21) μεγάλη τῇ φωνῇ. 22) χάρις. 23) ἀφείθη ἐλεύθερος.

Frage.

Wer war seinem Herrn entlaufen? — Wo verbarg er sich? — Blieb er lange allein? — Was zeigte ihm das Tier? — Erschrak er nicht? — Was tat er? — Womit versorgte ihn der Löwe? — Wie lebten sie beisammen? — Was geschah bei einer Jagd? — Wozu wurde der Sklave verurteilt? — Wo führte man ihn dann hin? — Was für ein Tier sprang auf den armen Menschen zu? — Fraß er ihn auf? — Was fragte ihn das verwunderte Volk? — Um was bat jedermann für den Sklaven und den Löwen? — Was geschah mit beiden?

ΜΑΘΗΜΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Περὶ συνδέσμων. Bindewörter (Konjunktionen).

Οἱ σύνδεσμοι εἶναι ἄκλιτοι καὶ συνδέουσιν ὅτε μὲν λέξεις, ὅτε δὲ προτάσεις πρὸς ἀλλήλας, αἵτινες ἔχουσισχέσιν τινὰ ἀμοιβαίαν. Λαμβάνοντες δὲ ὑπ' ὄψιν τὴν δύναμιν, ἣν ἔχουσιν ὡς πρὸς τὴν θέσιν τοῦ ῥήματος ἐν τῇ προτάσει, διαιροῦμεν αὐτοὺς εἰς τέσσαρας τάξεις.

Ι. Σύνδεσμοι παρατακτικοί.

(Koordinierende Bindewörter.)

Οἱ σύνδεσμοι οὗτοι οὐδεμίαν δύναμιν ἀσκούσιν ἐπὶ τῆς θέσεως τοῦ ῥήματος· εἶναι δὲ οἱ ἐξῆς·

und καί. aber ἢ allein ἀλλά.

oder ή. sondern αλλά (προηγούμενης της άπλης άρνή-
denn διότι. σεως nicht).

Παραδείγματα.

Ich werde nicht ausgehen, denn ich bin krank.

Δὲν θὰ ἐξέλθω, διότι εἶμαι ἀσθενής.

Er wollte aufstehen, aber (allein) er konnte nicht.

^γἮθελε νὰ σηκωθῇ, ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο.

Ich habe einen Schlüssel, aber er öffnet das Zimmer nicht.

Ἐχω ἐν κλειδίον, ἀλλὰ δὲν ἀνοίγει τὸ δωμάτιον.

Karl hat kein Buch, aber er wird eines kaufen.

Ὁ Κάρολος δὲν ἔχει βιβλίον, ἀλλὰ θ' ἀγοράσῃ.

Ich war nicht in London, sondern in Berlin.

Δὲν ἤμην ἐν Λονδίνῳ, ἀλλ' ἐν Βερολίνῳ.

II. Σύνδεσμοι ἐπιρρηματικοί.

(Adverbiale oder invertierende Konjunktionen.)

Οἱ κυριώτεροι τούτων εἶναι οἱ ἐξῆς·

αίθο λοιπόν.

nicht nur —

αὐτὴ ὡσαύτως, ἐπίσης, καί.

nicht allein —

nicht bloß —

ἰσχυρὴν οὐ μόνον -

αὐτῇ | ἀλλὰ καί.

bald — bald ὅτε μὲν —

daher, deswegen ὅθεν, τοῦ-

ὅτ' ἐδέ.

ΤΟΥ ΕΝΕΚΑ.

δα, dann τότε.

δεικνύει ἐν τούτοις, καὶ ὅμως.

entweder — (oder) ἢ — (ἢ).
 deffenungeachtet παρὰ τοῦτο.
 indeffen ἐν τοσούτῳ, ἐν τού-
 τοις.

kaum μόλις.

nichtesdestoweniger οὐχ ἦττον.
 zwar μέν, ναὶ μέν.

folglich ἄρα, ὅθεν, ἐπομένως.
 nun νῦν δὴ, καὶ λοιπόν.
 so οὕτω, ἔτσι.

sonst ἄλλως, εἰ δὲ μή.

trotzdem καὶ ὅμως.

weder — noch οὔτε — οὔτε.

Ἐπὶ τῶν ἐπιρρηματικῶν τούτων συνδέσμων, ὡς καὶ τῶν ἐπιρρημάτων (ἴδ. σελ. 75, 4) τὸ ὑποκείμενον τίθεται μετὰ τὸ ῥήμα.

Παραδείγματα.

Mein Vetter ist krank, also (ἢ deswegen, daher, folglich) kann er nicht kommen.

Ὁ ἐξάδελφός μου εἶναι ασθενής· ὅθεν (κατὰ συνέπειαν, ἐκ τούτου) δὲν δύναται νὰ ἔλθῃ.

Kaum hatte der Lehrer dieses Wort gesprochen.

Μόλις εἶχεν εἶπῃ ὁ διδάσκαλος τὴν λέξιν ταύτην.

Λεξιλόγιον.

Abschreiben ἀντιγράφειν.

der Besuch ἡ ἐπίσκεψις.

die Lektion τὸ μάθημα.

deutlich σαφής.

die Stimme ἡ φωνή.

der Räuber ὁ ληστής.

verbinden συνδέειν, συνά-
 πτειν.

die Arbeit ἡ ἐργασία, τὸ
 ἔργον.

schwach ἀδύνατος.

reinlich καθάριος, καθαρός.

der Schreiner ὁ ξυλουργός.

die Rechnung ὁ λογαριασμός.

leidend πάσχων, ἐμπαθής.

die Pflanze τὸ φυτόν.

übergeben παραδίδειν, ἐπι-
 δίδειν.

dunkel σκοτεινός.

naß ὑγρός.

Ἀσκήσις 115.

1. Der Vater schreibt die Briefe, und der Sohn schreibt sie ab. Kommen Sie um vier oder um fünf Uhr! Ich kann nicht mit Ihnen gehen; denn ich erwarte einen Besuch. Die Knaben haben die Lektion gelernt; aber sie haben die Aufgabe nicht geschrieben. Wir konnten den Mann sehen; aber wir hörten seine Stimme nicht deutlich. Die Mutter hat dich nicht gerufen, sondern deine Schwester.

2. Das Pferd ist zu schwach für diese Arbeit; außerdem ist es einäugig (μονόφθαλμος). Bald liest er ein eng-

lisches Buch, bald ein französisches. Der Räuber verband mir zuerst die Augen; dann führte er mich in den Wald. Sie sind nicht reinlich gekleidet; deswegen können Sie nicht mit uns gehen. Die Arbeit des Schreiners war sehr schlecht; dennoch bezahlte ich ihm seine Rechnung. Mein Nachbar ist zwar leidend; dessenungeachtet (ή nichtsdestoweniger) muß er den ganzen Tag arbeiten. Ich habe weder Ihre Feder noch Ihren Bleistift genommen.

Θέμα 116.

1. Ὑμεῖς καὶ ἐγώ. Ὁ ἐξάδελφος, ἢ ἡ ἐξαδέλφη. Πρέπει νὰ λάβητε ἐν ἀλεξήλιον, ἢ κάλλιον (lieber) ἐν ἀλεξίβροχον. Δὲν δύναμαι νὰ σᾶς εἶπω τὸ ὄνομα τούτου τοῦ φυτοῦ· διότι δὲν τὸ γινωρίζω. Δὲν ἠδύναντο νὰ ἐπιδώσωσιν ὑμῖν (Ihnen) τὴν ἐπιστολήν· διότι δὲν ἤσθε ἐν τῇ οἰκίᾳ. Ἔχετε μάθῃ τὸ μάθημά σας, δεσποινὶς Αἰμυλία; Ναί, κύριε, τὸ ἔχω μάθῃ, ἀλλὰ δὲν ἔχω γράψῃ τὸ θέμα. Ὁ θεὸς μου δὲν ἦτο ἐν Ἀθήναις, ἀλλ' ἐν Κωνσταντινουπόλει (Konstantinopel).

2. Τοῦτο τὸ δωμάτιον δὲν εἶναι ἀρκούντως μέγα δι' ἐμέ· ἐκτὸς τούτου εἶναι πολὺ σκοτεινόν. Ὁ κόμης εἶναι ὅτε μὲν ἐν Παρισίοις, ὅτε δ' ἐν Λονδίνῳ. Σπουδάσατε τὰ γερμανικά· τότε θὰ δυνηθῇτε νὰ ὑπάγητε εἰς Γερμανίαν. Δὲν ἔχω λάβῃ τὰ χρήματά μου· τούτου ἕνεκα δὲν δύναμαι νὰ πληρώσω τοὺς λογαριασμούς μου. Ὁ καθηγητὴς μας εἶναι ὀλίγον ἐμπαθὴς· οὐχ ἥττον δίδει τέσσαρα μαθήματα καθ' ἑκάστην. Λάβετε ἐν ἀλεξίβροχον· εἰ δὲ μή, θὰ βραχῇτε (= θὰ γείνητε ὑγρὸς).

Ἀνάγνωσμα.

Der Pflaumenbaum. Ἡ δαμασκηνέα.

Der kleine Julius betrachtete¹⁾ mit gierigem²⁾ Auge einen mit reifen Früchten bedeckten Pflaumenbaum. Er hätte gute Lust³⁾ gehabt, einige davon zu pflücken⁴⁾; aber sein Vater hatte es ihm verboten⁵⁾, und er sagte zu sich: Es ist niemand hier, der mich sehen könnte; weder mein Vater, noch der Gärtner sind da, und ich könnte wohl einige von diesen Pflaumen pflücken, ohne daß man es bemerkte; aber ich will gehorsam sein; ich will nicht meine

1) παρατηρεῖν. 2) ἀπληστός. 3) ἐπιθυμία. 4) δρέπειν. 5) ἀπαγορεύειν.

Νασηhaftigkeit⁶⁾ befriedigen⁷⁾), sonst würde ich das Verbot übertreten⁸⁾), das man mir gegeben hat. Und Julius wollte⁹⁾ sich entfernen⁹⁾).

Sein Vater, der ihm hinter einem Baume zugehört hatte, lief ihm entgegen und sagte zu ihm: „Komm, mein lieber Julius, komm, mein Kind, jetzt wollen wir Pflaumen pflücken!“ Der Vater fing an, den Baum zu schütteln¹⁰⁾), und Julius sah seine gute Handlung¹¹⁾ reichlich belohnt¹²⁾).

6) λαιμαργία. 7) καταπραΰνειν. 8) παραβαίνειν. 9) ἤθελε ν' ἀπομακρυνθῇ. 10) σείειν, τινάσσειν. 11) πράεις. 12) ἀνταμείβειν.

ΜΑΘΗΜΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

III. Σύνδεσμοι ὑποτακτικοί.

(Subordinierende Bindewörter.)

Πάντες οἱ ὑποτακτικοὶ σύνδεσμοι, εἴτε ἀπλοῖ, εἴτε σύνθετοι εἶναι, παραπέμπουσι τὸ ῥῆμα εἰς τὸ τέλος τῆς προτάσεως, ἥτις χωρίζεται διὰ τῆς ὑποστιγμῆς, ἢ δι' ἄλλου τινὸς σημείου τῆς στίξεως. Ἐπὶ δὲ τῶν συνθέτων χρόνων τὸ βοηθητικὸν ῥῆμα τίθεται ἐν τέλει.

α') Ἀπλοῖ.

Als ὅτε.
bevor, ehe πρὶν ἢ.
bis ἕως οὗ, μέχρι οὗ.
da ἐπειδὴ, ἐν ᾧ.
daß ὅτι, ἵνα (νά).
damit ἵνα, διὰ νά.
indem ἐν ᾧ.
nachdem ἀφ' οὗ.
ob ἂν.

† seit ἢ seitdem ἀφ' ὅτου.
‡ obgleich, obſchon ἂν καὶ, μὲν ὅτι.
sobald ἅμα, εὐθὺς ὡς.
so lange (als) ἐφ' ὅσον.
während ἐν ᾧ, ἐν ὅσῳ.
wann ὅταν, ὁπόταν, ὅτε.
wenn ἂν, ἂν, ὅταν.
weil διότι, ἐπειδὴ.

Παραδείγματα.

Es war zwei Uhr, als ich den Brief erhielt.
Δύο ἦτο ἡ ὥρα, ὅτε τὴν ἐπιστολὴν ἔλαβον.
Warten Sie, bis ich meine Aufgabe geschrieben habe.
Περιμένετε, ἕως ὅτου νὰ ἔχω γεγραμμένον τὸ θέμα μου.
Obgleich ich ihn nicht kenne ἂν καὶ δὲν τὸν γνωρίζω.
Obſchon ich sehr arm bin ἂν καὶ εἶμαι πολὺ πτωχός.

* Σημ. 1. Τὸ ob (ὅν) τιθέμενον μετὰ τὰ ῥήματα fragen, wissen, zweifeln κ. τ. λ. ἀποτελεῖ πλαγίαν ἐρωτηματικὴν πρότασιν, ὡς·

Wissen Sie, ob Herr Müller angekommen ist?

Γνωρίζετε, ἂν ὁ κ. Μύλλερὸς ἐφθάσῃ;

Ich weiß nicht, ob er ihm geantwortet hat.

Δὲν γνωρίζω, ἂν τῷ ἔχει ἀπαντήσῃ.

Σημ. 2. Ἐκ τῶν τριῶν χρονικῶν συνδέσμων als, wenn καὶ wann (ὅτε, ὅταν, ὁσάκις) τὸ μέν als τίθεται ἐπὶ ἀπαξ γενομένης πράξεως, τὸ δὲ wenn ἐπὶ ἐπαναλαμβανομένης ἢ μελλούσης πράξεως καὶ τὸ wann ἐπὶ εὐθείας ἢ πλαγίας ἐρωτήσεως* π. χ.

Als er kam. Ὅτε ἦλθεν.

Wenn er kam. Ὅσάκις ἦρχετο.

Wann wird er kommen? Πότε θὰ ἔλθῃ;

Ich weiß nicht, wann er kommen wird.

Δὲν γνωρίζω, πότε θὰ ἔλθῃ.

Κυριώτατοι κανόνες.

1. Ὅταν ἡγουμένη τις πρότασις ἐκφέρηται διὰ τῶν ἀνωτέρω ὑποτακτικῶν συνδέσμων, ἡ ἐπομένη πρότασις πάσχει ἀναστροφὴν, ὁ. ἔ. τὸ ὑποκείμενον τίθεται μετὰ τὸ ῥήμα, ὡς·

Als ich nach Hause kam, fand ich Ihren Brief.

Ὅτε ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν, εὑρον τὴν ἐπιστολὴν σας.

Indem sie in das Zimmer eintrat, weinte sie.

Ἐν ᾧ εἰσήρχετο εἰς τὸ -δωμάτιον, ἔκλαιεν.

Nachdem wir gefrühstückt hatten, gingen wir in die Schule.

Ἀφοῦ προεγευματίσαμεν, ἐπήγαμεν εἰς τὸ σχολεῖον.

Wenn es regnet, geht man nicht spazieren.

Ὅταν βρέχῃ, δὲν πηγαίνουνσιν (εἰς) περίπατον.

Wenn ich krank bin, liebe ich keine Besuche.

Ὅταν ἡμῖν ἀσθενῇ, δὲν ἀγαπῶ ἐπισκέψεις.

Wenn ich heute einen Brief erhalte, reise ich morgen ab.

Ἐὰν σήμερον λάβω ἐπιστολὴν, αὐριοῦ ἀναχωρῶ.

2. Ἐὰν τὸ ῥήμα τῆς ὑποτακτικῆς προτάσεως ἦναι χωριστόν, ὁ χωρισμὸς τοῦ ῥήματος καὶ τῆς προθέσεως δὲν γίνεται, ὡς·

Es war vier Uhr, als die Sonne aufging.

Ἦτο τετάρτη ἡ ὥρα, ὅτε ἀνέτελλεν ὁ ἥλιος.

Ich war krank, als ich in Berlin ankam.

Ἦμην ἀσθενής, ὅτε ἐφθασα εἰς Βερολίνον.

Λεξιλόγιον.

Esaut γεγωνυῖα τῇ φωνῇ.

verstehen καταλαμβάνειν.

begegnen συναντᾶν. [μυν.]

mildtätig εὐεργετικός, ἐλεή-

der Spaziergang ὁ περίπατος.	nehmen λαμβάνειν.
speisen γευματίζειν.	das Examen αἱ ἐξετάσεις.
der Krieg ὁ πόλεμος.	die Stelle ἡ θέσις, τὸ χωρίον.
hoffen ἐλπίζειν.	leise σιγῇ, σιγά.
der Zug ἡ ἀμαξοστοιχία.	versehlen ἀστοχεῖν, ἀποτυ-
endigen τελειώνειν.	χάνειν.
aufhören (ρ. οὐδ.) παύεσθαι.	wecken ἐγείρειν, ἐξεγείρειν.

Ἀσκησις 117.

1. Ich schlief noch, als mein Bedienter ins Zimmer trat. Machen Sie Ihre Aufgabe, ehe (ἢ bevor) Sie ausgehen. Da der Schüler sehr fleißig war, [so] wurde er gelobt. Glauben Sie, daß der Lehrer kommen wird? Es scheint, daß er nicht kommen wird. Sprechen Sie lauter, damit man Sie besser verstehe. Nachdem ich mein Geld erhalten hatte, bezahlte ich meine Rechnungen. Ich weiß nicht, ob dieses Haus bewohnt ist oder nicht. Die Soldaten belagerten die Stadt, bis sie sich ergab (παρεδόθη).

2. Sobald (als) ich den Brief empfangen hatte, reiste ich ab. Obgleich er nicht reich ist, ist er doch sehr mildtätig. Euise kann nicht ausgehen, weil sie krank ist. Wenn Sie morgen ins Theater gehen, werde ich mit Ihnen gehen. So oft ich ausgehe, begegne ich diesem Menschen. Wenn ich mehr Geld hätte, würde ich ein Pferd kaufen. Während ich auf dem Lande war, regnete es fast jeden Tag. Weil (Da) das Pferd zu alt ist, werde ich es nicht kaufen.

Θέμα 118.

1. Δὲν εἶχον ἔτι προγευματίση, ὅτε ὁ φίλος σας εἰσηλθεν εἰς τὸ δωμάτιόν μου. Περιεπάτησα, πρὶν ἢ γευματίσω. Ὁμιλήσατε σιγανώτερα, ἵνα μὴ ἐξυπνίσσητε (= ἐξεγείρητε) τὸ παιδίον. Περιμένετε, ἕως ὅτου τελειώσω τὴν ἐπιστολήν μου· τότε θὰ ὑπάγω μεθ' ὑμῶν. Ἐρωτήσατε αὐτόν, ἂν θέλει νὰ πωλήσῃ τὸν ἵππον του. Εἶμαι πολὺ καλά, ἀφ' ὅτου εἶμαι ἐν τῇ ἐξοχῇ. Ἐλπίζω, ὅτι ὁ πόλεμος ἐντὸς ὀλίγου θὰ τελειώσῃ.

2. Ἀφοῦ δὲν ἐργάζεσθε, δὲν θὰ σὰς δώσω τίποτε. Ἀφοῦ ἤνοιξαν (= εἶχον ἀνοίξῃ) τὴν θύραν, εἰσηλθον οἱ δεσμῶται. Ἄν καὶ δὲν εἶναι ψῦχος, θὰ λάβω τὸν μανδύαν μου. Ἀφ' ὅτου ὑπέστην (παθῆν) τὰς ἐξετάσεις, κατέχω

καλὴν θέσιν. Ἐὰν δὲ ἀναχωρήσητε ἀμέσως, δὲν θὰ προφθάσητε (= θὰ ἀποτύχητε) τὴν ἀμαξοστοιχίαν.

Ἀνακεφαλαίωσις.

Λεξιλόγιον.

Zeichnen ἰχνογραφεῖν.	helfen βοηθεῖν.
stricken πλέκειν.	wegnehmen ἀφαιρεῖν.
artig φρόνιμος.	sich unterhalten διασκεδάζειν.
gelehrt λόγιος.	studieren σπουδάζειν.
anfängen ἀρχίζειν.	selbst wenn καὶ ἂν ἔτι.
der Honig τὸ μέλι.	nachgeben ἐνδίδειν.
Eust haben ἔχειν ὄρεξιν, ἐπι- θυμίαν.	abwesend ἀπών.
verheiratet νενυμφευμένος,	der Dieb ὁ κλέπτης.
ὑπανδρος.	stehlen κλέπτειν.
eine Musikstunde μάθημα μου- σικῆς.	die Ursache ἡ αἰτία.
reinlich καθαρός, καθάριος.	allein μόνος.
	umsonst ματαίως.
	verdienen, gewinnen κερδίζειν.

Ἀσκησις 119.

1. Die Knaben zeichnen und die Mädchen stricken. Die Kinder müssen (ὀφείλουσι) artig sein, sonst werden sie gestraft werden. Ich habe den Mann gesehen, aber ich kenne ihn nicht. Der arme Mann hat Hunger, und doch will er nichts essen. Da es heute regnet, werde ich zu Hause bleiben. Als ich in Paris ankam, war es schönes Wetter; aber bald fing es an zu schneien. Da Sie krank sind, können (δύνασθε) Sie nicht arbeiten. Ich glaube, daß Sie den Honig nicht lieben, sonst würden Sie gewiß davon essen; denn er ist sehr süß. Ich habe Lust zu spielen, aber ich habe keine Zeit dazu; denn meine Aufgaben sind noch nicht fertig. Wenn man viel studiert, wird man ein gelehrter Mann.

2. Nicht nur seine Mutter, sondern auch seine Großmutter war hier. Sobald ich meine Aufgabe beendet habe(n werde), werde ich mit euch spielen. Seitdem meine Brüder verheiratet sind, bin ich ganz allein. Selbst wenn (καὶ ἂν) es schneien sollte, würde ich ausgehen. Ludwig kann seine Aufgabe nicht machen, solange Sie ihn nicht helfen. Ich habe die Kirschen weggenommen, sonst würden Sie sie gegessen haben; denn sie sind nicht reif genug. Ich glaube,

daß ich diesen Herrn irgendwo gesehen habe. Im Fall(e) (ἐν περιπτώσει), daß Ihr Freund morgen hier ankommt, geben Sie ihm diesen Brief!

Θέμα 120.

1. Ἡ μήτηρ γράφει τὰς ἐπιστολάς καὶ ἡ θυγάτηρ τὰς ἀντιγράφει. Ἐργάζεσθε ἢ παίζετε; Νομίζω, ὅτι θὰ ἦναι καλὸς καιρὸς σήμερον. Τὸν ἀνέμενον, ἀλλὰ ματαίως. Ὁ καθηγητὴς εἶναι εὐχαριστημένος ἐκ τῶν μαθητῶν του, ὅταν ἦναι ἐπιμελεῖς· ἀλλ' ἐὰν ἦναι ἀμελεῖς, δὲν εἶναι εὐχαριστημένος. Ἡ δεσποινὶς Μαθθίλδη εἶναι ὡραία· ἐν τούτοις δὲν μοι ἀρέσκει. Ἀφοῦ εἰσθε ἐδῶ, θὰ σὰς δώσω ἐν μάθημα μουσικῆς. Δὲν θὰ περιπατήσωμεν σήμερον· διότι βρέχει. Τὸ μικρὸν τοῦτο παιδίον θὰ ἦτο πολὺ εὐτυχές, ἂν εἶχε καλὰ βιβλία. Ἐρωτήσατε αὐτόν, ἂν ἔχει χρήματα.

2. Καὶ ἂν ἔτι δίκαιον εἶχε. δὲν θὰ ἐνέδιδον. Πάντες τὸν ἀγαπῶσι· διότι ἔχει καλὴν καρδίαν. Κλέπτῃς τις ἔκλεψε τὸ ὠρολόγιόν μου, ἐν ᾧ ἐγὼ ἤμην ἀπών. Ὁ νέος οὗτος ἐργάζεται, ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός του διασκεδάζει· παίζων (mit). Ἐφ' ὅσον θὰ ἦσθε ἐνταῦθα, θὰ κατοικήτε παρ' ἐμοί. Θὰ σὰς δείξω τὴν ἐπιστολήν, εὐθὺς ἅμα τὴν ἀναγνώσω. Αἱ ἀδελφαί μου ἦσαν ἀπούσαι· διὰ τοῦτο δὲν τὰς ἔχουσι προσκαλέσῃ. Ὁ Φριδερίκος εἶναι μὲν πτωχός, ἀλλ' οὐχ ἥττον καθαρίως ἐνδύεται. Ὅταν ἐργάζεται τις, κερδίζει χρήματα.

Ἀνάγνωσμα.

Friedrich, König von Preußen. Φριδερίκος, ὁ βασιλεὺς τῆς Πρωσσίας.

Friedrich, König von Preußen, liebte die Kinder sehr und erlaubte, daß die Söhne des Kronprinzen zu jeder Stunde bei ihm eintraten (ἢ zu ihm kommen durften). Eines Tages, als er in seinem Kabinett arbeitete, spielte der ältere¹⁾ dieser Prinzen um ihn herum mit dem Federball²⁾. Der Ball fiel auf den Tisch des Königs, der ihn nahm, dem Kinde zuwarf³⁾ und fortfuhr⁴⁾ zu schreiben. Der kleine Prinz setzt⁴⁾ sein Spiel fort⁴⁾ und der Federball fällt wieder auf den Tisch. Der König wirft ihn wieder zurück, indem er mit einer ernsten⁵⁾ Miene den kleinen Spieler ansieht, der verspricht⁶⁾, daß es nicht mehr geschehen⁷⁾ wird.

1) ὁ πρεσβύτερος. 2) πτερωτὴ σφαῖρα, ἄρπαστον. 3) ἔρριψε πρὸς. 4) ἐξακολουθεῖν. 5) σπουδαῖος. 6) ὑπόσχεται. 7) συμβαίνειν.

Endlich, beim dritten Mal, fällt der Federball bis auf das Papier, auf welchem Friedrich schreibt. Da nahm der König den Ball und steckte ihn in die Tasche.

Der kleine Prinz bittet um Verzeihung⁸⁾ und fleht⁹⁾, daß man ihm seinen Federball wieder (ἢ zurück) gebe. Der König weigert sich¹⁰⁾ (ἢ verweigert es). Jener verdoppelt¹¹⁾ seine Bitten. Man hört sie nicht an. Endlich des Bittens müde, tritt der kleine Prinz stolz vor den König, stützt¹²⁾ seine zwei Fäuste¹³⁾ in seine zwei Seiten¹⁴⁾ und sagt mit drohender¹⁵⁾ Miene: „Ich frage Eure Majestät, ob sie mir meinen Federball zurückgeben will. Ja oder Nein?“ Der König fing an zu lachen, zog¹⁶⁾ den Federball aus seiner Tasche und gab ihm denselben mit den Worten: „Du bist ein braver Junge, sie werden dir Schlesien¹⁷⁾ nicht wieder nehmen“.

- 8) συγγνώμην. 9) ἱκετεύειν. 10) ἀρνεῖται. 11) διπλασιάζει.
12) στηρίζει. 13) πυγμή, γρόνθος. 14) πλευρόν. 15) ἀπειλητικός.
16) ἐξέβαλε. 17) Σιλεσία.

Frage.

Wer liebte die Kinder sehr? — Wer spielte eines Tages in seinem Arbeitszimmer? — Was fiel auf den Tisch des Königs? — Zankte der König das Kind? — Was tat er, als es zum zweitenmal geschah? — Und beim dritten Mal? — Was sagte der kleine Prinz? — Bekam er endlich den Ball zurück? —

ΜΑΘΗΜΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΟΝ ΕΚΤΟΝ

β') Σύνθετοι ὑποτακτικοὶ σύνδεσμοι.

Zusammengesetzte subordinierende Bindewörter.

Οἱ σύνδεσμοι οὗτοι σύγκεινται ἐκ δύο λέξεων κεχωρισμένων. Οἱ εὐχρηστότεροι τούτων εἶναι οἱ ἑξῆς·

als ob	} ὥς ἂν.	wie (so) — auch ὅσω καὶ ἂν.
als wenn		wenn auch ἂν καί, μ' ὅλον ὅτι.
wie wenn		ohne daß χωρίς νά.
bis daß ἕως οὗ, μέχρις οὗ.		so daß οὕτως, ὥστε.
im Falle daß ἐν περιπτώσει,		wenn . . nicht ἐὰν δέν.
καθ' ἥν.		selbst wenn καὶ ἂν.
je — (desto) ὅσω — τόσω.		wenn nur ἀρκεῖ μόνον νά . .
ὡς . . zu (μετ' ἀπαρμ.) διὰ νά.		

Παραδείγματα.

Das Kind sieht aus, **als ob** (ἢ **als wenn**) es krank wäre.

Τὸ παιδίον ἔχει ὄψιν, ὡς ἂν ἦτο ἀσθενές.

Wenn er auch alt ist ἂν καὶ εἶναι γέρων.

Wenn er nicht bezahlt ἔαν δὲν πληρώσῃ.

Wenn man ihm nur die Erlaubnis gibt.

Ἀρκεῖ μόνον νὰ τῷ δώσῃσι τὴν ἄδειαν.

Wie gelehrt auch Ihr Professor sein mag.

"Ὅσον καὶ ἂν δύναται νὰ ἦναι ὁ καθηγητὴς σας σοφός.

So schön sie auch sein mag, so gefällt sie mir doch nicht.

"Ὅσῳ καὶ ἂν εἶναι ὡραία, δὲν μοὶ ἀρέσκει.

IV. Σύνδεσμοι ἀναφορικοὶ (Relative Bindewörter).

Πάντα τὰ ἐρωτηματικὰ ἑπιρρήματα ἐπὶ πλαγίας ἐρωτήσεως λαμβάνουσι χαρακτῆρα ἀναφορικῶν συνδέσμων καὶ παραπέμπουσι τὸ ῥῆμα εἰς τὸ τέλος τῆς προτάσεως. Τοιαῦτα εἶναι τὰ ἑξῆς·

warum	} διὰ τί, τίνος ἕνεκα.	wie lange πόσον χρόνον.
weshalb		wo ποῦ.
weswegen		woher πόθεν.
wann πότε.		wohin ποῖ, ποῦ.
wie πῶς.		wodurch διὰ τίνος.
wieviel πόσον.		womit μετὰ τίνος.

worin ἐν τίνι.

woran } εἰς τί.

wobei }

worauf ἐπὶ τίνος, ἐφ' οὗ.

wovon περὶ τίνος, περὶ οὗ.

was τί.

Παραδείγματα.

Ich weiß, warum er gestern nicht gekommen ist.

Sagen Sie mir, wie lange Sie in der Schule geblieben sind.

Ist dies das Buch, wovon Sie gestern gesprochen haben?

Ich fragte ihn, wann ich ihn zu Hause finden würde.

Λεξιλόγιον.

Die Ferien αἱ διακοπαί.	ungeschiedt ἀδέξιος.
bemerkten παρατηρεῖν, ἐννοεῖν.	zerbrechen θραύειν.

die Beleidigung ἡ προσβολή.	gelehrt λόγιος, σοφός.
vergeben συγχωρεῖν.	der Satz ἡ φράσις, πρότασις.
beenden φέρειν εἰς πέρας.	die Wahrheit ἡ ἀλήθεια.
die Lust ὁ ἀήρ· leicht ἐλαφρός.	übersetzen μεταφράζειν.

Ἀσκησις 121.

Das Kleid sieht aus, als wenn es nicht neu wäre. Der Schüler wird nicht in die Ferien gehen, wenn er sein Examen nicht gemacht hat. Ich ging aus dem Zimmer, ohne daß er es bemerkte. Dieses junge Mädchen ist sehr ungeschickt; sie nimmt nie etwas in die Hand, ohne daß sie es zerbricht. Die Schüler können diese Aufgabe nicht machen, wenn Sie ihnen nicht helfen. Diese Beleidigung ist zu groß, als daß ich sie vergeben könnte. Je fleißiger die Knaben sind, desto mehr werden sie lernen. Es donnerte und blitzte, so daß ich nicht ausgehen konnte. Sie können die Arbeit leicht beenden, wenn Sie nur nicht später als um ein Uhr beginnen. Ich gehe nach Deutschland, um deutsch sprechen zu lernen. Je wärmer die Lust ist, desto leichter ist sie.

Θέμα 122.

Ὁ Κάρολος ἔχει τὴν ὄψιν (sieht aus) ἀσθενοῦς (= ὡς ἂν ἦτο ἀσθενής). Περιμένετε, ἕως οὗτου νὰ φέρω εἰς πέρας τὴν ἐπιστολήν· τότε θὰ ὑπάγω μεθ' ὑμῶν. Τὸ νεκρὸν παιδίον ἔκειτο (lag) ἐπὶ τῆς κλίνης του, ὡς ἂν ἐκοιμάτο. Ὁ ἐχθρὸς μου μ' ἔχει πολὺ προσβάλῃ, οὕτως ὥστε δὲν δύναμαι νὰ τὸν συγχωρήσω. Ὅσῳ σοφὸς καὶ ἂν εἴσθε, δὲν δύνασθε νὰ μεταφράσητε ταύτην τὴν φράσιν. Ἦτο νύξ, οὕτως ὥστε δὲν ἠδυνήθην νὰ ἴδω τίποτε. Καὶ ἂν θὰ ἐλέγετε τὴν ἀλήθειαν, δὲν θὰ σὰς ἐπίστευον. Ταξιδεύω διὰ νὰ βλέπω τὸν κόσμον. Σὰς ἔχω καλέσῃ διὰ νὰ σὰς ἐπιδώσω (zu übergeben) ταῦτα τὰ χρήματα.

Διάλογος.

Sind Sie gestern spazieren gegangen?	Ja, ich ging spazieren, ob- schon es geregnet hat.
Warum soll ich diese Aufgabe noch einmal schreiben?	Damit du sie besser lernst.
Wird der Fürst hier bleiben?	Ich zweifle, ob er hier bleibt.

- Wird der Arbeiter belohnt werden? Ja, wenn er fleißig ist.
- Soll ich Ihnen dieses Buch zurückschicken? Ja, wenn Sie so gut sein wollen.
- Können die Schüler diese Arbeit machen? Nicht ohne daß Sie ihnen helfen.
- Ist es gesund (ὕγιές), lange zu schlafen? Nein, je länger man schläft, desto träger wird man.
- Kennen Sie mich? Nein, aber es scheint mir, als ob ich Sie schon gesehen hätte.
- Wissen Sie, warum er nicht abgereist ist? Er hat es mir nicht gesagt.

Ἀνάγνωσμα.

Das zerbrochene Hufeisen. Τὸ τεθραυσμένον πέταλον.

Ein Bauer ging mit seinem Sohne, dem kleinen Thomas, in die Stadt. „Sieh“, sagte er unterwegs zu ihm, „da liegt ein Stück von einem Hufeisen auf der Erde, hebe¹⁾ es auf¹⁾ und stecke es in deine Tasche!“ — „Bah“, versetzte Thomas, „das ist nicht der Mühe wert²⁾, daß man sich dafür bückt³⁾.“ Der Vater erwiderte nichts, nahm das Eisen und steckte es in seine Tasche. Im nächsten Dorfe verkaufte er es dem Schmiede⁴⁾ für drei Heller⁵⁾ und kaufte Kirschen dafür.

Hierauf setzten sie ihren Weg fort. Die Sonne war brennend heiß. Man sah weit⁶⁾ und breit⁶⁾ weder Haus, noch Wald, noch Quelle (πηγήν). Thomas verging⁷⁾ fast vor (ὑπὸ) Durst und konnte seinem Vater nur mit Mühe folgen.

Da ließ dieser, wie durch Zufall⁸⁾, eine Kirsche fallen. Thomas hob¹⁾ sie so gierig⁹⁾ auf, als wenn es Gold wäre, und steckte sie schnell in den Mund. Einige Schritte (βήματα) weiter ließ der Vater eine zweite Kirsche fallen, welche Thomas mit derselben Gierigkeit¹⁰⁾ ergriff. Dies dauerte fort¹¹⁾, bis er sie alle aufgehoben hatte.

1) aufheben ἀναίρειν, σηκώνειν. 2) δὲν ἀεῖζει τὸν κόπον.
3) νὰ σκύψῃ τις. 4) σιδήρουργός. 5) ὀβολός, λεπτόν. 6) μακράν.
7) vergehen ἐκθνήσκειν. 8) κατὰ τύχην. 9) τόσον ἀπληστῶς.
10) ἀπληστία, λαίμαργία. 11) ἐξηκολούθησεν.

Als er die letzte verzehrt¹²⁾ hatte, wandte¹³⁾ der Vater sich zu ihm hin¹³⁾ und sagte: „Sieh, wenn du dich ein einziges Mal hättest bücken wollen, um das Hufeisen aufzuheben, so würdest du nicht nötig gehabt haben, es hundertmal für die Kirschen zu tun“.

12) ἐβρόχθισεν. 13) ἐστράφη.

Sprechübung.

Der Vater erzählt das Geschehene: „Ich ging einmal mit meinem Sohne, dem kleinen Thomas, in die Stadt. Usw. usw.“

ΓΕΡΜΑΝΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΝ¹

Συγκεκομμένοι λέξεις.

ἀ. = ἀρσενικόν
 ἀντ. = ἀντωνυμία
 ἐπ. = ἐπίθετον
 ἐπίρ. = ἐπίρρημα
 θ. = θηλυκόν
 μ. = μετοχή
 οὐδ. = οὐδέτερον
 οὐσ. = οὐσιαστικόν

πλ. = πληθυντικός
 πρ. = πρόθεσις
 π. μ. = παθητική μετοχή
 ρ. = ῥήμα ὁμαλόν
 *ρ. = ῥήμα ἀνώμαλον.
 ρ. χ. = ῥήμα (σύνθετον) χωρι-
 ζόμενον
 σ. = σύνδεσμος.

II.

Abend [ʔa:b(ə)nt] οὐσ. ἀ. —s,
 —e [də] ἑσπέρα; —s ἐπίρ.
 τὴν ἑσπέραν, τὸ βράδυ
 Abenteuer [ʔa:b(ə)nʔʊər] οὐσ.
 οὐδ. —s περίπτετα, συντύχημα
 aber [ʔa:b(ə)r] σ. ἀλλά, ὅμως δέ
 Abfürzung [ʔapʔkʰʏrtsʏŋ] οὐσ. θ.
 —, —en συντομία
 Ablaut [ʔapʔlaut] οὐσ. ἀ. —(e)s,
 —e ἐναλλαγή (φωνητική)
 abnehmen [ʔapʔne:mən] *ρ. χ.
 ἀφαιρεῖν
 abreifen [ʔapʔraiz(ə)n] ρ. χ.
 ἀναχωρεῖν, ἀποδημεῖν, φεύγειν,
 μισεύειν
 abſchreiben [ʔapʔfraitʃ(ə)n] ρ. χ.
 ἀντιγράφειν
 Abſicht [ʔapʔziçʃ] οὐσ. θ. —,
 —en σκοπός, πρόθεσις
 abwarten [ʔapʔvart(ə)n] ρ. χ.
 ἀναμένειν, προσμένειν
 abweisend [ʔapʔve:z(ə)nt] ἐπ.
 ἀπών

aſien [ʔaʃt(ə)n] ρ. τιμάν, ἐκ-
 τιμάν, σέβεσθαι
 Aſtung [ʔaʃtʏŋ] οὐσ. θ. ὑπόλη-
 ψις, τιμή, σέβας
 äſzen [ʔeçts(ə)n] ρ., στενάζειν
 addieren [aʔdi:rən] ρ. προσθέτειν
 Addition [aʔdi:tʃo:n] οὐσ. θ.
 πρόσθεσις [ἀετός
 Adler [ʔa:dl(ə)r] οὐσ. ἀ. —s, —
 Admiral [ʔadmiːra:l] οὐσ. ἀ. —s,
 —e ναύαρχος
 äſſen [ʔeʃ(ə)n] ρ. ἐμπαίζειν
 aktiv [akʔti:f] ἐπ. ἐνεργητικός
 all [ʔal] ἐπ. πᾶς, ὅλος
 allein [aʔlain] ἐπ. μόνος, ἐπίρ.
 μόνον, σ. ἀλλά, ἀλλ' ὅμως
 als [ʔʔals] σ. καὶ ἐπίρ. ὅτε,
 ἀφ' οὗ, ἥ, ὥς — wenn, — ob
 ψάδν
 alſo [ʔalzo:] ἐπίρ. καὶ σ. οὕτω,
 ἄρα, λοιπόν
 alt [ʔalt] ἐπ. παλαιός, ἡλικιωμέ-
 νος, γέρον
 anbieten [ʔanʔbit(ə)n] *ρ. χ.
 III προσφέρειν

¹ Ἐν τῇ ὀνομαστικῇ τούτῃ δὲν περιλαμβάνονται τὰ ἄρθρα,
 τὰ ἀριθμητικά, τὰ κύρια ὀνόματα, αἱ ἀντωνυμίες, αἱ πλείστοι τῶν
 προθέσεων, οἱ πλείστοι τῶν συνδέσμων καὶ τὰ ἐπιφωνήματα, ἅτινα
 πάντα ζητητέα ἐν τοῖς σχετικοῖς μαθήμασι.

ander ['ʔand(ə)r] ἑπ. ἄλλος, ἕτερος
 anderswo ['ʔand(ə)rs'vo:] ἐπὶρ.
 ἄλλοθι, ἄλλαχού, ἄλλου
 anfangen ['ʔan'faŋən] *ρ. χ.
 II, 3 ἄρχεσθαι, ἀρχίζειν — mit
 ποιεῖν, κάμνειν μέ . .
 Angel ['ʔaŋ(ə)l] οὐσ. θ. ἄγκιστρον
 angreifen ['ʔan'graiʃ(ə)n] *ρ. χ.
 II, 1 προσβάλλειν
 anhören ['ʔan'hø:rən] ρ. χ. ἀ-
 κροᾶσθαι, ἀκούειν
 anfleiden ['ʔan'klaid(ə)n] ρ. χ.
 ἐνδύειν
 ankommen ['ʔan'kʰəmən] *ρ. χ.
 I, 2 ἀφικνεῖσθαι, φθάνειν
 ankommen ['ʔan'kʰəmən] οὐσ. θ. —
 ἀφίεις
 anlegen ['ʔan'le:g(ə)n, —j] ρ. χ.
 θέτειν, βδλλειν
 Anmerkung ['ʔan'merkʏŋ] οὐσ. θ.
 —, —εν σημείωσις, παρατήρη-
 σις
 annehmen ['ʔan'ne:mən] *ρ. χ.
 I, 1 λαμβάνειν, παραδέχεσθαι
 ansehen ['ʔan'ze:(ə)n] *ρ. χ. I, 1
 προσβλέπειν, θεωρεῖν
 antreffen ['ʔan'trei(ə)n] *ρ. χ.
 I, 2 συναντᾶν, ἀπαντᾶν
 antreiben ['ʔan'traiβ(ə)n] *ρ. χ.
 II, 2 ὠθεῖν, παρορμᾶν, ἐπι-
 σπεύδειν
 antun ['ʔan'tʰu:n] *ρ. χ. I, 1
 ἐνδύεσθαι, προξενεῖν, περι-
 ποιεῖν
 Antwort ['ʔant'vɔrt] οὐσ. θ. —,
 —εν ἀπάντησις, ἀπάντησις
 antworten ['ʔant'vɔrt(ə)n] ρ.
 ἀποκρίνεσθαι, ἀπαντᾶν
 anwenden ['ʔan'vɛnd(ə)n] *ρ.
 μεταχειρίζεσθαι, ἐφαρμόζειν
 anwesend ['ʔan're:z(ə)nt] ἑπ. πα-
 ρών, παρευρισκόμενος —
 [də] (βλ. μάθ. 26, σημ. 2)
 anziehen ['ʔan'tsi:(ə)n] *ρ. χ.
 III προσέλκειν, ἐπισύρειν· sich
 — περιβάλλεσθαι, ἐνδύεσθαι
 Apfel ['ʔapʃ(ə)l] οὐσ. ἀ. —s, —
 μῆλον
 Apfelbaum ['ʔapʃ(ə)l'baum] οὐσ.
 ἀ. —es, —e μηλέα
 Apotheker ['ʔapo(ː)'tʰe:k(ə)r] οὐσ.
 ἀ. —s, — φαρμακοποιός

April [a'pri:l] οὐσ. ἀ. —(e)s, —e
 Ἀπρίλιος.
 Arbeit ['ʔarbait] οὐσ. θ. —, —en
 ἔργασία, ἔργον
 arbeiten ['ʔar'bait(ə)n] ρ. ἔργά-
 ζεσθαι
 Arbeiter ['ʔar'bait(ə)r] οὐσ. ἀ.
 —s, — ἑργάτης
 Arbeitszimmer ['ʔarbaits'tsim(ə)r]
 οὐσ. οὐδ. —s, — ἔργαστήριον,
 σπουδαστήριον
 Arm ['ʔarm] οὐσ. ἀ. —(e)s, —e
 βραχίον
 arm ['ʔarm] ἑπ. πτωχός
 Arme ['ʔarme] οὐσ. θ. —, —(e)n,
 στρατός
 Ärmel ['ʔerm(ə)l] οὐσ. ἀ. —s, —
 χειρίς, μανίκι
 artig ['ʔa:rtiç] ἑπ. —er [gər,
 —jər] εὐτακτός, φρόνιμος
 Artikel [ar'ti:k(ə)l] οὐσ. ἀ. —s,
 — ἄρθρον
 Arznei [arts'nai] οὐσ. θ. —,
 —en φάρμακον, ἱατρικόν
 Arzt [a:(ː)rtst] ἱατρός
 Ast ['ʔast] οὐσ. ἀ. —(e)s, — κλά-
 dos
 Atom ['ʔa:t(ə)m] οὐσ. ἀ. —s
 ἀνατομή· aufer — ἀσθμαί-
 νων
 auch ['ʔaux] σ. ὡσαύτως, καί·
 — nicht οὐδέ, οὔτε
 Aufgabe ['ʔauf'ga:bə] οὐσ. θ. —,
 —n ἔργον, θέμα, μάθημα
 aufgebracht ['ʔaufgə'braxt] π. μ.
 παρωργισμένος
 aufhalten ['ʔauf'halt(ə)n] *ρ.
 χ. II, 3 κατέχειν, κρατεῖν·
 sich — διατρίβειν, διαμένειν
 aufheben ['ʔauf'he:b(ə)n] *ρ. χ.
 III ἐπαίρειν, ἀνυψώνειν, καταρ-
 γεῖν, ἀκυροῦν
 anhören ['ʔauf'hø:rən] ρ. χ.
 παύειν
 aufschlagen ['ʔauf'sla:g(ə)n] *ρ.
 χ. IV ἀνοίγειν, ἀνεγείρειν
 aufsehen ['ʔauf'ze:s(ə)n] ρ. χ.
 ἐπιθέτειν
 aufsperrén ['ʔauf'sperən] ρ. χ.
 ἀνοίγειν ὁλοσχερῶς
 aufstehen ['ʔauf'ste:m] *ρ. χ.
 II, 1 ἐγείρεσθαι, σηκώνεσθαι

Augen [ʔʰaʊgə, —g] οὐσ. οὐδ. —s, —n ὀφθαλμός
 ausführen [ʔʰausʰfy:rən] ρ. χ. ἑξάγειν, ἐκτελεῖν
 ausfüllen [ʔʰausʰfylən] ρ. χ. ἀποπληροῦν, ἀπογεμίζειν
 ausgeben [ʔʰausʰge:b(ə)n] *ρ. χ. I, 1 δαπανᾶν, ἐξοδεύειν
 ausgegangen [ʔʰausgə ɡaŋən] π. μ. τοῦ ρήματος
 ausgehen [ʔʰausʰge:(ə)n] *ρ. χ. II, 3 ἑξέρχεσθαι
 ausgenommen [ʔʰausgə ʰnɔmən] π. μ. ἐξηρημένος
 auslassen [ʔʰausʰlas(ə)n] *ρ. χ. II, 3 ἀφίνειν ἔξω, ἐκφρδζειν
 Ausruhmungszeichen [ʔʰausʰru:fungsʰtsai:(ə)n] οὐσ. οὐδ. —s, —ἐπιφωνηματικὸν (σημεῖον)
 aussehen [ʔʰausʰze:(ə)n] *ρ. χ. I, 1 φαίνεσθαι, ἔχειν ὄψιν
 aßhen [ʔʰaus(ə)n] ἐπίρ. ἔξω, ἐκτός
 aßher [ʔʰaus(ə)r] πρ. καὶ ἐπίρ. ἐκτός, ἔξω, πλὴν. —dem [de:m] ἐκτός τούτου
 außergewöhnlich [ʔʰaus(ə)rgəʰvɔ:nliç] ἐπ. ἀσυνήθης, ἐκτακτός
 außerhalb [ʔʰaus(ə)r ʰaɪp] ἐπίρ. καὶ πρ. ἔξω, ἐκτός, ἔξωθεν
 auswendig [ʔʰausʰvɛndiç] ἐπίρ. ἐκτός, ἔξωθεν, ἀπὸ μνήμης, ἀπὸ στήθους· ἐπ. ἔξωτερικός
 ausanken [ʔʰausʰtsaŋk(ə)n] ρ. χ. ἐπιπλήττειν, ὑβρίζειν
 ausziehen [ʔʰausʰtsi:(ə)n] *ρ. χ. III ἐέλκειν, ἑξάγειν, ἀποσπᾶν· ἵψι — ἐκδύεσθαι.

3.

Bach [ʔʰax] οὐσ. θ. —(e)s, —e [ʔʰɛç] ῥυαξ, ῥυάκιον
 baden [ʔʰak(ə)n] *ρ. IV ὀπτάν, ψήνειν (εἰς τὸν φοῦρνον)
 Bäder [ʔʰɛk(ə)r] οὐσ. ἄ. —s, —ἄρτοποιός, ἄρτοποιῶλης
 Bad [ʔʰa:t] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —er λουτρόν
 baden [ʔʰa:d(ə)n] ρ. λούειν· ἵψι — λούεσθαι
 Bahnhofs [ʔʰa:nʰho:f] οὐσ. ἄ. —(e)s, —e σιδηροδρομικὸς σταθμός

baß [ʔʰaɪt] ἐπίρ. μετ' ὀλίγον, ὅσον οὕτω
 Ball [ʔʰal] οὐσ. ἄ. —(e)s, —e σφαῖρα· χορός
 Band [ʔʰant] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —er [ʔʰɛnd(ə)r] ταινία· οὐσ. ἄ. —(e)s, —e τόμος
 bange [ʔʰaŋ(ə)] ἐπ. περίφοβος, ἐντρομος, δειλός
 Bank [ʔʰaŋk] οὐσ. θ. —, —e θρανίον· —, —en τράπεζα
 Bär [ʔʰɛ:r] οὐσ. ἄ. —en, —ει ἄρκτος
 bauen [ʔʰau(ə)n] ρ. οἰκοδομεῖν, κτίζειν
 Bauer [ʔʰauɐ] οὐσ. ἄ. —n ἢ —s, —n χωρικός, χωριάτης
 Bauernkleider [ʔʰauɐnʰklaɪd(ə)r] οὐσ. πλ. ἐνδύματα χωρικῶν
 Baum [ʔʰaʊm] οὐσ. ἄ. —(e)s, —e [ʔʰɔimə] δένδρον
 Baumblatt [ʔʰaʊmʰblat] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —er φύλλον (δένδρου)
 Bäumen [ʔʰɔimɛ(ə)n] οὐσ. οὐδ. —s, —δενδρύλλιον
 Baumwolle [ʔʰaʊmʰvɔlə] οὐσ. θ. — βαμβάκιον
 beachten [ʔʰɛʔaxt(ə)n] ρ. παρατηρεῖν σπουδαίως
 bedenken [ʔʰɛʔɛŋk(ə)n] *ρ. π. μ. bedacht [ʔʰɛʔaxt] διαλογίζεσθαι· sich — ἐνδοιάζειν
 Bediente [ʔʰɛʔdi:ntə] οὐσ. ἄ. βλ. μάθ. 26, σημ. 2 ὑπηρέτης
 beendigen [ʔʰɛʔndig(ə)n, —j] ρ. φέρειν εἰς πέρας, τελειώνειν
 befehlen [ʔʰɛʔfe:lən] *ρ. I, 2 προστάσσειν, διατάσσειν
 befinden [ʔʰɛʔfɪnd(ə)n] *ρ. I, 3 εὐρίσκειν· sich — εὐρίσκεσθαι, διατρίβειν, διαγίγειν
 befriedigen [ʔʰɛʔfri:dig(ə)n, —j] εὐχαριστεῖν, ἱκανοποιεῖν
 begeben [ʔʰɛʔge:gnən, —ge:gnən] ρ. συναντᾶν
 beginnen [ʔʰɛʔgɪnən] *ρ. I, 2 ἀρχίζειν [δύειν]
 begleiten [ʔʰɛʔglait(ə)n] ρ. συνο-
 begraben [ʔʰɛʔgra:b(ə)n] *ρ. IV θάπτειν, κηδεύειν
 begreifen [ʔʰɛʔgrai:f(ə)n] *ρ. II, 1 καταλαμβάνειν, περιλαμβάνειν

behalten [bə'halt(ə)n] *ρ. II, 3 κρατεῖν, διατηρεῖν
 behandeln [bə'hand(ə)ln] ρ. μεταχειρίζεσθαι, πραγματεύεσθαι
 beide ['baɪdə] ἐπ. καὶ ἀντ. πλ. ἀμφοτέροι, καὶ οἱ δύο
 Bein ['baɪn] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —e σκέλος, ὀστούν
 beinahe [bəi'na:(ə)] ἐπίρ. σχεδόν, παρ' ὀλίγον
 beisammen [baɪ'zamən] ἐπίρ. ὁμοῦ, μαζί
 Beispiel ['baɪspɪ:l] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —e παράδειγμα
 beißen ['baɪs(ə)n] *ρ. II, 1 δάκνειν, δαγκώνειν
 beistehen ['baɪ'ste:(ə)n] *ρ. χ. I, 1 παρίστασθαι, παραστατεῖν, βοηθεῖν
 Beiwort ['baɪvɔrt] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —er [ə] ἐπίθετον
 Bejahung [bə'ja:ʏŋ] οὐσ. θ. —, —en κατάφασις, κατάνευσις
 bekannt [bə'kʰant] π. μ. γνωσθεῖς, γνωστός
 beklagen [bə'kla:g(ə)n, —g] ρ. οἰκτῖρεν· sich — παραπονείσθαι
 bekommen [bə'kʰəmən] *ρ. I, 2 λαμβάνειν, ἔχειν
 belagern [bə'la:g(ə)rn, —g] ρ. πολιορκεῖν
 Beleidigung [bə'laidɪgʊŋ, —j] οὐσ. θ. —, —en προσβολή
 belohnen [bə'lo:nən] ρ. ἀνταμείβειν
 bemerken [bə'merk(ə)n] ρ. παρατηρεῖν, ἐπισθάνεσθαι
 bemühen [bə'my:(ə)n] ρ., sich — προσπαθεῖν, κοπιᾷζειν
 Bereich [bə'raɪç] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —e περιοχή, δικαιοδοσία
 bereichern [bə'raɪç(ə)rn] ρ. πλουτίζειν
 bereit [bə'rait] ἐπίθ. ἑτοιμός· —s adv. ἤδη
 Berg ['berk, —ç] οὐσ. ἄ. —(e)s [gə, —jəs], —e [gə. —jə] ὄρος
 bergen ['berg(ə)n, —j] *ρ. I, 1 κρύπτειν
 beschäftigen [bə'sɛftɪg(ə)n, —j] ρ. π. μ. βεσχäftigt [ɪçt] ἐνασχολεῖν· sich — καταγίνεσθαι

beschlagen [bə'sla:g(ə)n, —g] *ρ. IV ἐπιστρώνειν, πεταλώνειν
 besiegen [bə'zi:g(ə)n, —j] ρ. π. μ. besiegt [kt, —çt] κατανικᾷν
 besonders [bə'zond(ə)r] ἐπ. ἰδιος, ἰδιῶν· —s ἐπίρ. ἰδίως, ἰδιαιτέρως
 besser ['bes(ə)r] ἐπίρ. καλλίτερον
 bestehen [bə'ste:(ə)n] *ρ. I, 1 ὑφίστασθαι, (aus) συνίστασθαι, (auf) ἐπιμένειν, ἐμμένειν
 bestimmen [bə'stim(ə)n] ρ. ὀρίζειν, τᾷτειν, προσδιορίζειν, π. μ. bestimmt ὠρισμένος, ἀκριβής
 Bestimmung [bə'stimʊŋ] οὐσ. θ. —, —en ὀρισμός, προσδιορισμός
 Besuch [bə'zu:x] οὐσ. ἄ. —(e)s, —e ἐπίσκεψις
 beten ['bet(ə)n] ρ. προσεύχεσθαι
 betrachten [bə'trɔxt(ə)n] ρ. θεωρεῖν, παρατηρεῖν
 betragen [bə'tra:g(ə)n, —g] *ρ. IV, sich — (προσ)φέρεισθαι οὐσ. οὐδ. —s διαγωγή, τρόποι
 betrügen [bə'try:g(ə)n, —j] *ρ. III ἀπατᾷν
 Betrüger [bə'try:g(ə)h, —j] οὐσ. ἄ. ἀπατεῖν, φέναε
 Bett ['bet] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —en κλίνη, κρεβάτι
 Beutel ['bɔit(ə)l] οὐσ. ἄ. —s, —balδντιον
 bewahren [bə'va:r(ə)n] ρ. διαφυλάττειν, διατηρεῖν
 Beweis [bə'vaɪs] οὐσ. ἄ. —ses [zes], —se [zə] ἀπόδειξις, τεκμήριον
 bewohnen [bə'vo:nən] ρ. κατοικεῖν
 bewundern [bə'tʊnd(ə)rn] ρ. θαυμάζειν
 bezahlen [bə'tsa:lən] ρ. πληρώνειν
 Biene ['bi:nə] οὐσ. θ. μέλισσα
 Bier ['bi:r] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —e ζῦθος
 bieten ['bi:t(ə)n] *ρ. III προσφέρειν
 bilden ['bild(ə)n] ρ. σχηματίζειν, μορφοῦν

Bildnis ['bildnis] οὐσ. οὐδ. —ffes, —ffe εἰκῶν, εἰκόνησιμα
 binden ['bind(a)n] *ρ. I, 3 δένειν, συνδέειν
 Birne ['birna] οὐσ. θ. —, —n ἀπίδιον
 Bitte ['bitə] οὐσ. θ. —, —n παράκλησις
 bitten ['bit(a)n] *ρ. III παρακαλεῖν, αἰτεῖν· προστ. bitte! παρακαλῶ, ἐάν εὐαρεστήσῃ
 blasen ['bla:z(a)n] *ρ. II, 3 φυσᾶν, αὐλεῖν, σαλπίζειν
 Blatt ['blat] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —er [ε] φύλλον· blattlos ['blat'lo:s] ἀνευ φύλλων
 blau ['blau] ἐπ. κυανούς
 Blei ['blai] οὐσ. οὐδ. —(e)s μόλυβδος
 bleiben ['blaiβ(a)n] *ρ. II, 2 μένειν
 Bleistift ['blai'stift] οὐσ. ἄ. (οὐδ.) —(e)s, —e μολυβδοκόνδυλον
 blind ['blint] ἐπ. τυφλός
 blitzen ['blits(a)n] ρ. ἀστράπτειν
 blond ['blont] ἐπ. ξανθός
 bloß ['blo:s] ἐπίρ. μόνον
 Blume ['blu:mə] οὐσ. θ. —, —n ἄνθος
 Blut ['blut] οὐσ. οὐδ. —(e)s αἷμα
 Boden ['bo:d(a)n] οὐσ. ἄ. —s, —η — [ρ:] ἔδαφος, δάπεδον
 böse ['bø:zə] ἐπ. κακός, παρωργισμένος
 Bouillon [bu'ljɔŋ] οὐσ. ἄ. —, —s ζωμός
 Brand ['brant] οὐσ. ἄ. —(e)s [dəs], —e καύσις, πυρκαϊά
 braten ['brat(a)n] *ρ. II, 3 ὀπτάν, ψήνειν
 brauchen ['braux(a)n] ρ. χρειάζεσθαι, μεταχειρίζεσθαι
 brav ['bra:f] ἐπ. χρηστός, τίμιος, ἀνδρείος, γενναῖος
 brechen ['breç(a)n] *ρ. I, 2 θραύειν, συντρίβειν, σπᾶν
 breit ['brait] ἐπ. εὐρύς, πλατύς· ἐπίρ. ἐν ἐυρυχωρίᾳ
 brennen ['brenən] *ρ. brannte, gebrannt καίειν
 Brett ['bret] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —er σανίς

Brief ['bri:f] οὐσ. ἄ. —(e)s, —e ἐπιστολή, γράμμα —bote [—'bo:tə] οὐσ. ἄ. —n, —n γραμματοκομιστής· —tafche [—'taʃə] οὐσ. θ. —, —n χαρτοφυλάκιον· —träger ['tre:g(a)r, —j] οὐσ. ἄ. —s, — γραμματοκομιστής, διανομεύς
 bringen ['brɪŋən] *ρ., brachte ['braxtə], gebracht φέρειν, κομίζειν
 brodeln ['bro:d(a)n] ρ. παφλάζειν
 Brot [bro:t] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —e ἄρτος, ψωμί
 Bruch ['bru:x] οὐσ. ἄ. —(e)s, —e ['bryçə] ῥήγμα, διάρρηξις
 Brücke ['brykə] οὐσ. θ. —, —n γέφυρα
 Bruder ['bru:d(a)r] οὐσ. ἄ. —s, —[y:] ἀδελφός
 Brust ['brust] οὐσ. θ. —, —e [y] στήθος, μαστός
 Bube ['bu:bə] οὐσ. ἄ. —n, —n παῖς, παιδίον, ἀχρεῖος· Bublein ['by:blaɪn] οὐσ. οὐδ. —s παιδίον
 Buch ['bu:x] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —er ['by:ç(a)r] βιβλίον· Büchlein ['by:çlaɪn] οὐσ. οὐδ. βιβλιάριον
 bücken ['byk(a)n] ρ. ῥιχ — κύπτειν, ὑποκλίνεσθαι
 bunt ['bunt] ἐπ. ποικίλος, ποικιλόχρους
 Bur[sc]h(e) ['burʃ(a)] οὐσ. ἄ. —en, —en νεανίας, μαθητεύων
 Butter ['but(a)r] οὐσ. θ. — βούτυρον.

C.

Christ ['krist] οὐσ. ἄ. —en, —en Χριστιανός
 Cousine [ku:(')zi(:)nə] οὐσ. θ. —, —n ἐξαδέλφη.

D.

da ['da:, da(:)] ἐπίρ. ἐκεῖ, αὐτόθι· —ist, —sind ἰδοὺ αὐτός, —οί· σ. ὅτε, ἐν ψ, ἐπειδή

Dach [ˈdax] οὐσ οὐδ. —(e)s, —er
[ˈdɛʃ(ə)r] στέγη, ὁροφή
daheim [da:(ː)ˈhɛɪm, ˈda:hɪn] ἐπίρ.
ἐπίρ. διὰ τούτου, δι' αὐτοῦ,
οὕτω
daher [da:(ː)ˈhe:r] ἐπίρ. καὶ σ.
ἐντεῦθεν, ἐκ τούτου, ὅθεν
dahin [da:(ː)ˈhin, ˈda:hɪn] ἐπίρ.
ἐκεῖσε, αὐτόσε, ἐκεῖ
damals [ˈda:ma:ls] ἐπίρ. τότε,
κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν
Dame [ˈda:mə] οὐσ. θ. —, —n
κυρία
damit [da:(ː)ˈmit, ˈda:] ἐπίρ. διὰ
τούτου, δι' αὐτοῦ, οὕτω σ.
[daˈmit] ἵνα, ὅπως
Danke [ˈdɔŋk] οὐσ. ἅ. —(e)s εὐχα-
ριστία, χάρις dankbar [ˈba:r]
ἐπ. εὐγνώμων
Dankebarkeit [—ba:rˈkəɪt] οὐσ.
θ. — εὐγνωμοσύνη
danken [ˈdɔŋk] (ə)n ρ. εὐχαριστεῖν
dann [ˈdan] ἐπίρ. τότε
dar [da:(ː)r, ˈda:r], —an ἐπίρ.
παρ' αὐτῷ, πλησίον, ἐν αὐτῷ,
ἐκεῖ —auß ἐπίρ. ἐπ' αὐτοῦ,
ἐκεῖ ἐπάνω, ἔπειτα —aus ἐπίρ.
ἐκ τούτου, ἐντεῦθεν —ein
ἐπίρ. εἰς αὐτό, ἐντός —in ἐπίρ.
ἐν αὐτῷ, ἐν τούτῳ —über
ἐπίρ. ὑπεράνω, ἐπέκεινα, περὶ
τούτου
da— [da:(ː), ˈda:], —von [fɔn]
ἐπίρ. ἐκ τούτου, περὶ τούτου
—vor [fɔr] ἐπίρ. ἔμπροσθεν,
ἐπίπροσθεν —zu [tsu:] ἐπίρ.
πρὸς, πρὸς τούτο
Decke [ˈdɛkə] οὐσ. θ. —, —n
σκέπη, κάλυμμα, ὁροφή
denken [ˈdɛŋk(ə)n] *ρ. dachte
[ˈdaxtə], gedacht σκέπτεσθαι
denn [ˈden] σ. διότι, ἦ, λοιπὸν
dennoch [ˈdɛnoχ] σ. καὶ ὅμως
dessenungeachtet [ˈdes(ə)ˈʊngəˈax-
tət] ἐπίρ. ἐν τούτοις, οὐχ ἥττον
desto [ˈdesto:] ἐπίρ. τοσοῦτον,
τόσον
deswegen [ˈdesˈve:ɡ(ə)n, —j] ἐπίρ.
καὶ σ. τούτου ἕνεκα, ἐκ τού-
του, διὰ ταῦτα
deutlich [ˈdɔɪtlɪç] ἐπ. καὶ ἐπίρ.
σαφής, δήλος, σαφῶς

deutsch [ˈdɔɪtʃ] ἐπ. γερμανικός
Dezember [de:(ː)ˈtsembr(ə)r] οὐσ.
ἅ. —s, — Δεκέμβριος
Diamant [di:(ː)ˈaːmant] οὐσ. ἅ.
—en, —en ἁδάμας
dicht [ˈdɪçt] ἐπ. πυκνός, δασύς
—am ἐπίρ. πλησιέστατα
τοῦ . . .
Dick [ˈdɪk] ἐπ. παχύς, χονδρός
Dieb [ˈdi:p] οὐσ. ἅ. —(e)s [bəs],
—e [bə] κλέπτης
dienen [ˈdi:n(ə)n] ρ. ὑπηρετεῖν,
χρησιμεῖν
Diener [ˈdi:n(ə)r] οὐσ. ἅ. —s, —
ὑπηρετής, δούλος
Dienstag [ˈdi:nsta:k, —x] οὐσ. ἅ.
—s Τρίτη
diesseits [ˈdi:(ː)ˈszɛits, —ss] ἐπίρ.
καὶ πρ. ἐπὶ ταῦτε, ἐντεῦθεν
Distat [dikˈtʰa:t] οὐσ. οὐδ. —(e)s,
—e ὑπαγόρευσις, ὑπαγόρευμα
diktieren [dikˈtʰi:rən] ρ. ὑπα-
γορεύειν
Ding [ˈdɪŋ] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —e
πράγμα
direkt [di:(ː)ˈrekt] ἐπ. καὶ ἐπίρ.
εὐθύς, κατ' εὐθείαν
dividieren [di:(ː)ˈviːdi:rən] ρ. διαι-
ρεῖν
Division [di:(ː)ˈviːzjo:n] οὐσ. θ.
— διαίρεσις
doch [ˈdɔx] σ. καὶ ἐπίρ. ὅμως,
ἀλλ' ὅμως, δὲ, λοιπὸν
Doktor [ˈdɔktɔr] οὐσ. ἅ. —s, —en
[dɔkˈtʰo:rən] διδάκτωρ, ἱατρός
donnern [ˈdɔn(ə)rn] ρ. βροντᾶν
Donnerstag [ˈdɔn(ə)rstʰa:k, —x]
οὐσ. ἅ. —s Πέμπτη
Doppelpunkt [ˈdɔp(ə)lˈpʊŋkt] οὐσ.
ἅ. —(e)s, —e διπλὴ στιγμὴ
Dorf [ˈdɔrf] οὐσ. οὐδ. —(e)s,
—er [æ] κώμη, χωρίον
Dorn [ˈdɔrn] οὐσ. ἅ. —(e)s, —en
ἢ —er [æ] ἄκανθα
dort [ˈdɔrt] ἐπίρ. ἐκεῖ, αὐτόθι
—ist ἰδοῦ (ἐκεῖ) —hin ἐπίρ.
ἐκεῖσε, πρὸς τὰ ἐκεῖ
Drache [ˈdraχə] οὐσ. ἅ. —n, —n
δράκων
drängen [ˈdʁɛŋən] ρ. ὠθεῖν, πιέ-
ζειν, ἀναγκάζειν
draußen [ˈdraus(ə)n] ἐπίρ. ἔξω

drehen ['dre:(ə)n] ρ. στρέφειν
dringen ['driŋən] *ρ. I, 3 εἰς-
δύειν, εἰσχωρεῖν — ἰν πιέζειν,
εἰσχωρεῖν εἰς τι
drinnen ['drinən] ἐπίρ. ἐντός,
μέσα

Drittel ['drit(ə)l] οὐς οὐδ. —s,
— τρίτον

droben ['dro:b(ə)n] ἐπίρ. ἄνω,
ἐπάνω, ἐκεῖ ἐπάνω

drunten ['drunt(ə)n] ἐπίρ. ἐκεῖ
κάτω

dunkel ['dʏnk(ə)l] ἐπ. σκοτεινός

dürfen ['dʏrf(ə)n] ρ. βοηθ.
dürfte, gedurft, ich darf κ. τ. λ.
δύνασθαι, ἔχειν τὴν ἄδειαν

dürr ['dʏr] ἐπ. ξηρός, ἰσχνός

Durst ['dʊrst] οὐς ἄ. —(e)s δίψα

düster ['dʏ:st(ə)r] ἐπ. ἀμαυρός,
σκοτεινός, σκυθρωπός.

Ε.

ebenso ['?e:b(ə)n'zo:] ἐπίρ. ὡσαύ-
τως, ἐπίσης — viel [zo(:)'fi:l]
τοσοῦτος, τόσῳ πολὺς

eh(e) ['?e:(ə)] σ. πρίν, πρίν ἢ
eher ['?e:ər] ἐπίρ. πρότερον,
ἐνωρίτερον

ehemals ['?e:ə'mals] ἐπίρ. τὸ
πρίν, προτοῦ, τὸ πάλαι, ἄλλοτε

Ehre ['?e:rə] οὐς θ. —, —n τιμὴ

ehrlich ['?e:rlɪç] ἐπ. τίμιος, χρη-
στός

Ei ['?ai] οὐς οὐδ. —(e)s, —er
ὠόν, αὐγόν

eigen ['?aig(ə)n, —j] ἐπ. ἴδιος

Eigenname ['na:mə] οὐς ἄ. —ns
—n ὄνομα κύριον

einfach ['?ainfaz] ἐπ. ἀπλοῦς

einige ['?ainigə, —j] ἐπ. καὶ ἀντ.
τίνες, μερικοί

einladen ['?ain'la:d(ə)n] *ρ. χ.
IV προσκαλεῖν

einmal ['?ain'ma:l] ἐπίρ. ἅπα·
auf — παραυτίκα, διὰ μίας·
nißt — οὐδ' ἅπα·, οὐδέ· —
(ain'ma:l) ποτέ, μίαν φοράν

Einmaleins ['?ainma:l'ains] οὐς.
οὐδ. πίνε· τοῦ πολλαπλασια-
σμοῦ, προπαιδεία

einprägen ['?ain'pre:g(ə)n, —j]

ρ. χ. ἐγχαράσσειν, ἐναποτυ-
ποῦν

einschlafen ['?ain'sla:f(ə)n] *ρ
χ. II, 3 κατακοιμάσθαι, ἀπο-
κοιμάσθαι

einsilbig ['?ain'zilbiç] ἐπ. μονο-
σύλλαβος

einsingen ['?ain'ziŋən] *ρ. χ.
I, 3, —tanzen ['tants(ə)n],
—wiegen ['vi:g(ə)n, —j] ρ.
χ. ἀποκοιμίζειν δι' ἔσματος,
ὀρχήσεως, ἀναλκνίσεως

einst ['?ainst] ἐπίρ. ἄλλοτε,
ποτέ

einteilen ['?ain'tailən] ρ. χ.
διαμερίζειν, διαιρεῖν

eintreten ['?ain'tret(ə)n] *ρ. χ.
I, 1 εἰσέρχεσθαι, ἐμβαίνειν

einzig ['?aintsiç] ἐπ. μόνος, μο-
ναδικός

Eisen ['?aiz(ə)n] οὐς οὐδ. —s
σίδηρος

Elefant ['?el:'fənt] οὐς ἄ.
—en, —en ἐλέφας

Elle ['?elə] οὐς θ. —, —n πήχυς

Eltern ['?elt(ə)rən] οὐς πλ. γονεῖς

empfangen [em'pfaŋən] *ρ. II, 3
δέχεσθαι, παραλαμβάνειν

empfehlen ['?em'pfe:lən] *ρ. I, 2
συνιστάν

Ende ['?endə] οὐς οὐδ. —s, —n
τέλος, πέρας, ἄκρον

endigen ['?endig(ə)n, —j] ρ. τε-
λειώνειν, καταπαύειν

endlich ['?endliç] ἐπίρ. τέλος, ἐπὶ
τέλους

Endung ['?endʏŋ] οὐς θ. —,
—en κατάληξις

englisch ['?eŋliç] ἐπ. ἀγγλικός

entfernen [ent'fern(ə)n] ρ. ἀπο-
μακρύνειν

entfliehen [ent'fli:(ə)n] *ρ. III
ἀποπέτεσθαι, ἔσπετάν

entgegen [ent'ge:(ə)n, —j] ἐπίρ.
καὶ πρ. ἐναντίον, ἀντικρῶ,
ἀπέναντι

entgehen [ent'ge:(ə)n] *ρ. II, 3
ἐκφεύγειν, διαφεύγειν

enthalten [ent'halt(ə)n] *ρ. II, 3
περιέχειν, περιλαμβάνειν

entfleiden [ent'klaid(ə)n] ρ. ἀπο-
δύειν, ἐκδύειν

entlang [ent'lay] πρ. κατὰ μῆκος
 entlassen [ent'las(ə)n] *ρ. II, 3
 ἀπολύειν, παύειν
 entlang [ent'lauf(ə)n] *ρ. II, 3
 ἐκφεύγειν, δραπετεύειν
 entledigen [ent'le:diɡ(ə)n, —jən]
 ρ. sich — ἐλαφρύνεσθαι, ἀπαλ-
 λάττεσθαι
 entschließen [ent'sli:s(ə)n] *ρ. III,
 sich — ἀποφασίζειν
 entweder [ent've:d(ə)r] . . . oder
 ['o:d(ə)r] σ. ἢ . . . ἢ
 entwisphen [ent'vi:s(ə)n] ρ. ἐκ-
 φεύγειν, δραπετεῖν (τὸ κόβω
 λῶσπῃ)
 entzünden [en(t)'tsyk(ə)n] ρ. κατα-
 γοητεύειν, θέλγειν
 entzwei [en(t)'tswai] ἐπίρ. διχα,
 εἰς δύο — springen ['sprɪŋ(ə)n]
 *ρ. I, 3 θραύεσθαι εἰς δύο
 erbauen [er'bau(ə)n] ρ. οἰκοδο-
 μεῖν
 erblicken [er'blik(ə)n] ρ. παρα-
 τηρεῖν, βλέπειν
 Erde ['e:rdə] οὐσ. θ. — γῆ
 erfahren [er'far:ən] *ρ. IV μαν-
 θάνειν, πληροφορεῖσθαι
 Erfahrung [er'far:ʊŋ] οὐσ. θ. —
 —en πείρα· aus — ἐκ πείρας
 erfinden [er'fɪnd(ə)n] *ρ. I, 3
 ἐφευρίσκειν, ἐπινόειν
 erfüllen [er'fylən] ρ. ἐκπληροῦν
 ergeben [er'ge:b(ə)n] *ρ. I, 1,
 sich — παραδίδεσθαι
 ergreifen [er'grai:f(ə)n] *ρ. II, 1
 λαμβάνειν, καταλαμβάνειν
 erhalten [er'halt(ə)n] *ρ. II, 3
 λαμβάνειν, κερδαίνειν, διατηρεῖν
 erheben [er'he:b(ə)n] *ρ. III
 αἵρειν, ἀνυψοῦν
 erkälten [er'kält(ə)n] ρ., sich —
 κρυώνειν, κρυολογεῖν
 erlauben [er'laub(ə)n] ρ. ἐπιτρέ-
 πειν
 Erlaubnis [er'laubnis] οὐσ. θ. —
 —sse ἄδεια
 Erle ['erlə] οὐσ. θ. — —n κλήθρα
 Erl(en)könig ['erl(ə)n'kʰo:nɪç]
 οὐσ. ἁ. — s βασιλεὺς τῶν κλη-
 θρῶν (ἀντὶ Elfen- ἢ Sylphen-
 könig βασιλεὺς τῶν σελφίδων,
 ἐναερῶν δαιμονίων)

ermorden [er'mord(ə)n] ρ. φο-
 νεύειν, σφάζειν
 ernähren [er'ne:rən] ρ. τρέφειν,
 διατρέφειν
 ernst ['ʔernst] ἐπ. καὶ ἐπίρ. σπου-
 δαῖος, σοβαρῶς
 Ernst ['ʔernst] οὐσ. ἁ. — (e)s σπου-
 δαιότης, σοβαρότης
 erreichen [e(r)'rai:ç(ə)n] ρ. φθά-
 νειν, προφθάνειν, κατορθώ-
 νειν
 erschließen [er'ʃi:s(ə)n] *ρ. III
 φρονεῖν, τυφεκίζειν
 erschrecken [er'ʃrek(ə)n] ρ. I, 2
 τρομάζειν
 ersehen [er'zets(ə)n] ρ. ἀντικα-
 θιστάν, ἀναπληροῦν
 ersparen [er'spa:rən] ρ. φείδεσθαι,
 οἰκονομεῖν, ἐξοικονομεῖν
 erst ['ʔerst] ἐπίρ. ἐν πρώτοις,
 κατὰ πρῶτον, ἐν ἀρχῇ
 erstaunen [er'staunən] ρ. ἐκ-
 πλήττεσθαι — οὐσ. οὐδ. — s
 ἐκπληεῖς
 ertragen [er'tra:g(ə)n, —g] *ρ.
 IV βαστάζειν, ὑποφέρειν, ἀνέ-
 χεσθαι
 Erwählung [er've:nʊŋ] οὐσ. θ. —
 —en μνεῖα, ὑπόμνησις
 erwarten [er'vart(ə)n] ρ. ἀναμέ-
 νειν, προσδοκᾶν
 erwidern [er'vi:d(ə)rən] ρ. ἀπαν-
 τάν, ἀποκρίνεσθαι
 erzählen [er'tse:lən] ρ. διηγείσθαι
 Esel ['ʔez(ə)l] οὐσ. ἁ. ὄνος (γαῖ-
 δαρος)
 essen ['ʔes(ə)n] *ρ. I, 1 τρώγειν
 etliche ['ʔetliçə] ἐπ. καὶ ἀντ. πλ.
 τινές, μερικοί
 etwas ['ʔetvas] ἀντ. κᾶτι τι,
 ὀλίγον
 Eulenspiegel ['ʔül(ə)n'ʃpi:g(ə)l]
 οὐσ. ἁ. βωμολόχος, γελωτοποιός
 (καραγκιόζης), πονηρός
 Examen [ek'sa:mən] οὐσ. οὐδ. — s,
 —mina ἐξέτασις, ἐξετάσεις.

§.

fahren ['farən] *ρ. IV κομίζειν
 ἐπ' ὀχήματος, ἐλαύνειν, ὀχεῖ-
 σθαι, ἡνιοχεῖν

fall ['fal] οὐσ. ἄ. —(e)s, —e [ε] πτώσις· im —e ἐν περιπτώσει
 fallen ['falən] *ρ. II, 3 πίπτειν
 familie ['fa'mi:liə] οὐσ. θ. —, —n οἰκογένεια —nname ['na:mə] οὐσ. ἄ. —ns —n οἰκογενειακὸν ὄνομα
 fangen ['fayən] *ρ. II, 3 συλλαμβάνειν, πιάνειν
 farbe ['farbə] οὐσ. θ. —, —n χρῶμα
 faß ['fas] οὐσ. οὐδ. —ßes, —ßer [ε] πίθος, βαρέλιον
 fassen ['fas(ə)n] ρ. λαμβάνειν, ἐνδέειν
 fast ['fast] ἐπίρ. σχεδόν
 fastnacht ['fast'na:xt] οὐσ, ἄ. — παραμονὴ νηστείας, τεσσαρακοστῆς, ἀπόκρεως
 faßt ['faust] οὐσ. θ. —, —e [ɔi] πυγμὴ, ἱρόνθος
 februar ['fe:brua:r, fe(:)bru'a:r] οὐσ. ἄ. Φεβρουάριος
 feder ['fe:d(ə)r] οὐσ. θ. —, —n πτερόν, γραφίς, κλάμος· —ball ['bal] οὐσ. ἄ. —(e)s, —e [ε] πτερωτὴ σφαῖρα, ἄρπαστον (πέτενός)· —halter ['hall(ə)r] οὐσ. ἄ. —s κονδυλοφόρος· —los ['lo:s] ἐπ. ἄπτερος· —messer ['mes(ə)r] οὐσ. οὐδ. —s, — κονδυλομάχαιρον (σουγιάς)
 fehlen ['fe:lən] ρ. ἀποτυγχάνειν, ἀστοχεῖν
 fehler ['fe:l(ə)r] οὐσ. ἄ. —s, — σφάλμα, λάθος
 fein ['fain] ἐπ. λεπτός, ἐξαιρετός
 feind ['fain] οὐσ. ἄ. —(e)s, —e [də] ἐχθρός, πολέμιος
 feist ['faist] ἐπ. πιμελής, παχύς
 feld ['fel] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —er χωράφιον, πεδῖον· —herr ['her] οὐσ. ἄ. —n, —en στρατηγός
 fenster ['fɛnst(ə)r] οὐσ. οὐδ. —s, — παράθυρον
 ferien ['fer:jən] οὐσ. πλ. παύσεις, διακοπαί
 fertig ['fertig] ἐπ. ἔτοιμος
 fest ['fest] ἐπ. καὶ ἐπίρ. στερεός, πάγιος, σταθερός

fett ['fet] ἐπ. παχύς
 fett οὐσ. οὐδ. —(e)s, —e λίπος, πάχος
 feuer ['fɔiər] οὐσ. οὐδ. —s πῦρ, — πυρκαϊά
 finden ['find(ə)n] *ρ. I, 3 εὐρίσκειν, τυγχάνειν
 finger ['fɪŋ(ə)r] οὐσ. ἄ. —s, — δάκτυλος
 fisch ['fɪʃ] οὐσ. ἄ. —es, —e ἰχθύς (ψάρι)
 flachs ['flaks] οὐσ. ἄ. —es λίνον, λινάρι [φιδλή]
 flasche ['flaʃə] οὐσ. θ. —, —n
 flehen ['fle:ən] ρ. ἱκετεύειν, παρακαλεῖν θερμῶς
 fleisch ['flaiʃ] οὐσ. οὐδ. —(e)s κρέας, σὰρξ
 fleiß ['flais] οὐσ. ἄ. —es φιλοπονία, ἐπιμέλεια, ζήλος
 fleißig ['flaisig] ἐπ. ἐπιμελής, φίληργος
 fliegen ['fli:g(ə)n, —j] *ρ. III ἵπτασθαι, πέτεσθαι, πετὰν
 fliehen ['fli:(ə)n] *ρ. III ἀποφεύγειν
 fliehen ['fli:s(ə)n] *ρ. III βέειν, χύνεσθαι
 flügel ['fly:g(ə)l, —j] οὐσ. ἄ. —s, — πτέρυξ, πτερόν
 fluß ['flu:s] οὐσ. ἄ. —ßes, —ße [y] ποταμός
 flut ['flut] οὐσ. θ. —, —en πλήμυρα, παλίρροια
 folgen ['fɔlg(ə)n, —j] ρ. ἀκολουθεῖν, ἔπασθαι
 folglich ['folglic, —ç] ἐπίρ. ἄρα, ἐπομένως, ὁθεν
 form ['form] οὐσ. θ. —, —en σχῆμα, μορφή, τύπος
 fort ['fort], —dauern ['dauərn] ρ. χ. διαρκεῖν· —fahren ['fa:rən] *ρ. χ. IV ἐξακολουθεῖν· gehen ['ge:(ə)n] *ρ. χ. II, 3 ἀπέρχεσθαι, ἀποχωρεῖν· setzen ['zets(ə)n] ρ. ἐξακολουθεῖν, συνεχίζειν· fortsetzung ['zetsun] οὐσ. θ. —, —en συνέχεια· tragen ['tra:g(ə)n, —g] *ρ. χ. II, 3 ἀποκομίζειν
 frage ['fra:gə, g] οὐσ. θ. —, —n ἐρώτησις, ζήτημα

Ἐπίτομος γερμανικὴ γραμματικὴ.

fragen [*'fra:g(ə)n*, —g] ρ. ἐρω-
τᾶν
fragezeichen [*'fra:gə'tsaiç(ə)n*,
—g] οὐσ. οὐδ. —s, — ἐρωτη-
ματικὸν σημεῖον
fragen [*'frayk*] οὐσ. ἄ. —en, —en
φράγκον
französisch [*fran'tsø:zif*] ἐπ. γαλ-
λικός
frau [*'frau*] οὐσ. θ. —, —en
γυνή, σύζυγος, κυρία
fräulein [*'froilain*] οὐσ. οὐδ.
—s δεσποινίς, δεσποσύνη
frei [*'frei*] ἐπ. ἐλεύθερος —lassen
[*'las(ə)n*] *ρ. II, 3 ἐλευθερώ-
ναι
freitag [*'frai'ta:k*, —x] οὐσ. ἄ.
—s Παρασκευή
fremd [*'frem*] ἐπ. ξένος
fremdwort [*'frem'tʰʊrt*] οὐσ. οὐδ.
—(e)s, —er ξενική λέξις
fressen [*'fres(ə)n*] *ρ. I, 1 βιβρώ-
σκειν, τρώγειν κτηνωδῶς
Freude [*'froidə*] οὐσ. θ. —, —n
χαρά
freuen [*'froi(ə)n*] ρ. παιδρύνειν,
χαροποιεῖν· sich — χαίρειν
freund [*'froi*] οὐσ. ἄ. —(e)s, —e
φίλος· —in οὐσ. θ. —, —nen
φιλή· freundlich [*liç*] ἐπ. καὶ
ἐπίρ. φιλικός, φιλικῶς
friedlich [*'fri:dlɪç*] ἐπ. καὶ ἐπίρ.
εἰρηνικός, εἰρηνικῶς
frieren [*'fri:rən*] *ρ. III ριγοῦν,
κρυῖναι, παγῶναι
frisch [*'fris*] ἐπ. νωπός, δροσερός,
πρόσφατος
fröhlichkeit [*'frø:liç'hait*] οὐσ. θ.
εὐθυμία, φαιδρότης
Frucht [*'fruxt*] οὐσ. θ. —, —e
καρπός
fruchtbar [*'fruxtba:r*] ἐπ. γόνιμος,
καρποφόρος
früh [*'fry*] ἐπίρ. πρωί, ἐνωρίς·
—er πρότερον, ἐνωρίτερον
frühstück [*'/tyk*] οὐσ. οὐδ. —s
πρόγευμα· frühstückten [*'/ty-
k(ə)n*] ρ. προγευματίζειν
führen [*'fy:rən*] ρ. ἄγειν, ὀδηγεῖν
führer [*'fy:rər*] οὐσ. ἄ. —s, —
ὀδηγός, ἡγέτης
Fuhrmann [*'fu:r'man*] οὐσ. ἄ.

—(e)s, —leute [*loita*] πλ. ἄμα-
Ξηλάτης, ἄγωγιότης
fürchtbar [*'furçtba:r*] ἐπ. φοβερός
fürchten [*'fyrçt(ə)n*] ρ. φοβεῖσθαι·
sich — φοβεῖσθαι, εἶναι ἐν φόβῳ
fürst [*'fyrst*] οὐσ. ἄ. —en, —en
πρίγκιψ, ἡγεμὼν
fuß [*'fu:s*] οὐσ. ἄ. —es, —e [*y:*]
πούς, πόδι· —boden [*'bo:d(ə)n*]
οὐσ. ἄ. —s, —δάπεδον, ἔδαφος
futter [*'fut(ə)r*] οὐσ. οὐδ. —s
ὕπορραμμα (φόδρα)· βρώμη,
τροφή.

6.

Gabel [*'ga:b(ə)l*] οὐσ. θ. —, —n
πηρούνιον
ganz [*'gants*] ἐπ. καὶ ἐπίρ. ὅλος,
ὀλόκληρος, ἀκέραιος· ὅλως,
ὀλοσχερῶς, καθ' ὀλοκληρίαν
gar [*'ga:r*] ἐπίρ. ὀλοσχερῶς, ὅλως
δι' ὅλου· —nichts οὐδὲ ὅλως,
οὐδὲ τὸ παράπαν
Garn [*'garn*] οὐσ. οὐδ. —(e)s,
—e νῆμα, δίκτυον
Garten [*'gari(ə)n*] οὐσ. ἄ. —s,
—[e] κήπος
Gärtner [*'gertn(ə)r*] οὐσ. ἄ. —s,
—κηπουρός
geben [*'ge:b(ə)n*] *ρ. I, 1 δίδειν,
παρέχειν· es gibt ὑπάρχει,
ὑπάρχουσιν, εἶναι
Gebirge [*gə'birgə*, —jə] οὐσ. οὐδ.
s, — ὄρος, ὄρη
Gebrauch [*gə'braux*] οὐσ. ἄ. —(e)s,
—[e] χρήσις, ἔθιμον
gebrauchen [*gə'braux(ə)n*] ρ.
μεταχειρίζεσθαι
Gedächtnis [*gə'deçtnis*] οὐσ. οὐδ.
—ßes, —ße μνήμη, μνημονικόν
Gedankenstrich [*gə'danç(ə)n'strɪç*]
οὐσ. ἄ. —(e)s, —e ἀποσιωπητι-
καὶ στιγμαί
Geduld [*gə'dult*] οὐσ. θ. ὑπομονή·
—ig [*diç*] ἐπ. καὶ ἐπίρ. ὑπο-
μονητικός, καρτερικός, ἡσυχῶς,
πρᾶως
Gefahr [*gə'fə:r*] οὐσ. θ. —, —en
κίνδυνος
gefallen [*gə'falən*] π. μ. τοῦ
fallen· — *ρ. II, 3 ἀρέσκειν,
εὐαρεστεῖν

gefälligst [*gə'felɪçst*] ἐπίρ. ἐὰν εὐαρεστηθῆτε (σὰς) παρακαλῶ, εὐαρεστηθῆτε
 gestieren [*gə'fri:rən*] *ρ. III πηγνυσθαι, παγώνειν
 gegen [*'ge:g(ə)n*, —*jən*] πρ. πρὸς, ὡς πρὸς, ἐναντίον· Gegenteil [*'i'hail*] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —ε ἐναντίον, ἀντίθετον· im — τούναντιον, ἀπ' ἐναντίας· —über [*'y:b(ə)r*] πρ. καὶ ἐπίρ. ἀπέναντι, ἀντικρὺ· Gegenwart [*'vart*] οὐσ. θ. παρουσία, τὸ παρόν
 gehen [*'ge:(ə)n*] *ρ. II, 3 πηγαίνειν, μεταβαίνειν, ἀναχωρεῖν
 gehorchen [*gə'hɔrç(ə)n*] ρ. ὑπακούειν
 gehörtnt [*gə'hœrnt*] ἐπ. κερασφόρος
 gehorſam [*gə'ho:rza:m*] ἐπ. ὑπήκοος, εὐπειθής
 Gelage [*gə'la:gə*, —*g*] οὐσ. οὐδ. —s, — συμπόσιον, εὐωχία (Ξεφάντωμα)
 gelb [*'gɛlp*] ἐπ. κίτρινος
 Geld [*'geɪt*] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —er χρήματα, νόμισμα· —beutel [*'bɔɪt(ə)l*] s. m. —s, — βαλάντιον
 gelehrt [*gə'le:rt*] ἐπ. καὶ οὐσ. σοφός, πεπαιδευμένος, λόγιος
 gelten [*'gɛl(ə)n*] *ρ. I, 2 ἀξίζειν, ἰσχύειν, ἔχειν κῆρος· das gilt mir τοῦτο ἐμὲ ἀποβλέπει
 Gemälde [*gə'me:ldə*] οὐσ. οὐδ. —s, —Ζωγραφία, εἰκὼν
 gemäß [*gə'mɛ:x*] ἐπίρ. συμφώνως, συνωδᾶ, κατὰ
 genau [*gə'naʊ*] ἐπίρ. ἀκριβῶς
 geneigt [*gə'naɪkt*, —*çt*] π. μ. κεκλιμένος, εὐδιδοετος, ἐπιρρεπής
 General [*ge(:)'na'ra:l*] οὐσ. ἄ. —s, —ε στρατηγός
 Genie [*ze:'ni*, *je:'ni*] οὐσ. οὐδ. —s, —s μεγαλοφυΐα
 genommen π. μ. τοῦ πηχμεν
 Genosse [*gə'nosə*] οὐσ. ἄ. —n, —n ἑταῖρος, σύντροφος
 genug [*gə'nu:k*, —*u:x*] ἐπίρ. ἀρκούντως, ἀρκετᾶ

gerade [*gə'ra:də*] ἐπ. καὶ ἐπίρ. εὐθύς, εὐθυτενής, κατ' εὐθείαν, ἀκριβῶς
 gerecht [*gə'reçt*] ἐπ. δίκαιος
 gern [*'gɛrn*] ἐπίρ. ἀσμένως, εὐχαρίστως, προθύμως· —essen τρώγειν εὐχαρίστως· —haben ἀγαπᾶν
 Gesdäſt [*gə'sɛft*] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —ε ἔργασία, ὑπόθεσις· —ig [*'ɪç*] ἐπ. πολυδασχολός, δραστήριος
 geschehen [*gə'se:(ə)n*] *ρ. I, 1, συμβαίνειν, γίνεσθαι· es gescheht [*'i*] συμβαίνει
 geschieht [*gə'sait*] ἐπ. φρόνιμος, νουνεχής
 Gescht [*gə'sɛk*] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —ε δῶρον
 Geschiehte [*gə'siçtə*] οὐσ. θ. —, —n ἱστορία
 Geschlecht [*gə'sleçt*] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —er γένος, γενεά, φύλον
 Geschrei [*gə'sçrai*] οὐσ. οὐδ. —(e)s κραυγὴ, φωναί, θόρυβος
 geschwind [*gə'sçvɪnt*] ἐπ. καὶ ἐπίρ. ταχύς, ὀρμητικός· ταχέως, γρήγορα
 Gesellschaft [*gə'zɛl'ʃaft*] οὐσ. θ. —, —en συναναστροφή, συντροφία, ἑταιρεία
 Gesetz [*gə'zɛts*] οὐσ. οὐδ. —es, —ε νόμος
 Gestalt [*gə'zɪçt*] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —er πρόσωπον, ὄψις
 Gespräch [*gə'sprɛ:ç*] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —ε συνδιαλέξεις, διδλόγος
 Gestalt [*gə'stalt*] οὐσ. θ. —, —en μορφή, σχῆμα
 gehen [*gə'ste:(ə)n*] *ρ. I, 1 ὁμολογεῖν
 gestern [*'gest(ə)rn*] ἐπίρ. χθές
 getroit [*gə'tro:ɪt*] ἐπ. καὶ ἐπίρ. θαρραλέος, μετὰ θάρρους
 gewahr [*gə'va:r*] ἐπ. — werden ἐπαισθάνεσθαι, παρατηρεῖν· —en ρ. παρατηρεῖν
 Gewalt [*gə'raʊ*] οὐσ. θ. —, —en βία, ἰσχύς· —ig [*'ɪç*] ἐπ. καὶ ἐπίρ. ἰσχυρός, κραταιός, σφοδρῶς, βιαίως

- Gewand [gə'van] οὐς. οὐδ. —(e)s, —er [ʼvɛnd(ə)r] ἑσθής, μακρὸν ἔνδυμα
 Gewehr [gə've:r] οὐς. οὐδ. —(e)s, —e ὄπλον, τουφέκι
 gewinnen [gə'vinən] *ρ. I, 2 κερδίζειν
 gewiß [gə'vis] ἐπ. καὶ ἐπίρ. βέβαιος, βεβαίως
 Gewissen [gə'vis(ə)n] οὐς. οὐδ. —s, — συνείδησις
 gewöhnlich [gə'vø:nliç] ρ. συνεθίζειν
 gewöhnlich [gə'vø:nliç] ἐπ. καὶ ἐπίρ. συνήθης, συνήθως
 gewohnt [gə'vo:nt] ἐπ. συνειθισμένος
 Gier [gi:r] οὐς. θ. — ἀπληστία, λαιμαργία· gierig [ʼgi:riç] ἐπ. ἀπληστος, λαιμαργός
 glänzen [ʼglɛnts(ə)n] ρ. λάμπειν, στίλβειν
 Glas [gla:s] οὐς. οὐδ. —[es [z], —er [ɛ:z] ποτήριον
 Glaube [ʼglaubə] οὐς. ἄ. —ns πίστις
 glauben [ʼglaub(ə)n] ρ. πιστεύειν, νομίζειν
 gleich [ʼglaiç] ἐπ. καὶ ἐπίρ. ἴσος, εὐθύς, ὁμοιος, ἀμέσως
 gleichen [ʼglaiç(ə)n] *ρ. II, 1 ὁμοιάζειν
 Glied [ʼgli:t] οὐς. οὐδ. —(e)s, —er μέλος
 glücklich [ʼglykliç] ἐπ. εὐτυχής
 glücken [ʼgly:(ə)n] ρ. εἶναι διάπυρον, φλέγεσθαι
 Gnade [ʼgna:də] οὐς. θ. —, —n χάρις
 gnädig [ʼgne:diç] ἐπ. εὐμενής, ἡλεως· —e Frau! κυρία! δέσποινα! —er Herr! δέσποτα! αὐθέντα!
 Gold [ʼgɔlt] οὐς. οὐδ. —(e)s χρυσός· —en [d(ə)n] ἐπ. χρυσοῦς
 Gott [ʼgot] οὐς. ἄ. —(e)s, —er [æ] θεός· — sei Dank δόξα τῷ θεῷ· bei — μὰ τὸν θεόν· — bewahre! ὁ θεὸς νὰ φυλάξῃ, ἀπαγε!
 Grab [ʼgra:p] οὐς. οὐδ. —(e)s, —er [ɛ:b(ə)r] τάφος, μνήμα
 Graben [ʼgra:b(ə)n] οὐς. ἄ. —s, — [ɛ:] τάφος, χανδάκι
 Grad [ʼgra:t] οὐς. ἄ. —(e)s, —e βαθμός
 Graf [ʼgra:f] οὐς. ἄ. —en, —en κόμης
 Gras [ʼgra:s] οὐς. οὐδ. —[es [zəs], —er [ʼgre:z(ə)r] βοτάνη, χόρτον, χλόη· —garten [ʼgar-t(ə)n] οὐς. ἄ. —s, — [ɛ] χλοηφόρος κήπος
 grausam [ʼgrauza:m] ἐπ. σκληρός, ἀπάνθρωπος
 grauen [ʼgrauz(ə)n] ρ., mir grau(e) [zət, st] φρίκη μέ κατέχει, φρικῶ
 greifen [ʼgrai:f(ə)n] *ρ. II, 1 λαμβάνειν, ὁρᾷτεσθαι
 Grenze [ʼgrenzə] οὐς. θ. —, —n ὄριον, σύνορον, μεθόρια
 Grieche [ʼgri:çə] οὐς. ἄ. —n, —n Ἕλλην
 Griechenland [ʼgri:ç(ə)n'lant] οὐς. οὐδ. Ἑλλάς
 Griechentum οὐς. οὐδ. —s ἑλληνισμός
 Griechin οὐς. θ. —, —nen Ἑλληνίς
 griechisch [ʼgri:çiʃ] ἐπ. ἑλληνικός
 grimmig [ʼgrimiç] ἐπ. καὶ ἐπίρ. παρωργισμένος, μανιωδῶς
 groß [ʼgro:s] ἐπ. μέγας· Grobmutter [ʼmut(ə)r] οὐς. θ. —, — [y] μάμη, Großvater [ʼfa:t(ə)r] οὐς. ἄ. —s, — [ɛ] πάππος
 grün [ʼgry:n] ἐπ. πράσινος
 Gruppe [ʼgru:pə] οὐς. θ. —, —n σύμπλεγμα, ὁμάς
 Gummi [ʼgumi] οὐς. οὐδ. —s, —s κόμμι
 gilden [ʼgyld(ə)n] = golden
 gut [ʼgu:t] ἐπ. καὶ ἐπίρ. καλός, ἀγαθός, καλῶς· so — sein ἔχειν τὴν καλωσύνην· (einem) — sein εὖνοεῖν, ἔχειν συμπάθειαν (πρὸς τινα): — οὐς. οὐδ. —(e)s, —er [y:] κτήμα, ὑποστατικόν.

B.

Haar ['ha:r] οὐσ. οὐδ. —(e)s,
 —e θρίξ, τρίχες, μαλλιά
 haben ['ha:b(ə)n] ρ. βοηθ. ἔχειν
 Hafer ['ha:f(ə)r] οὐσ. ἀ. —s
 βρόμη
 hagen ['ha:g(ə)ln, —g] ρ., es
 haget πίπτει χλόαζα
 Hahn ['ha:n] οὐσ. ἀ. —(e)s, —e
 ἀλεκτρούων, πετεινός
 halb ['halp] ἐπ. καὶ ἐπίρ. ἥμισυς·
 —nnd — κατὰ τὸ ἥμισυ, ἕξ
 ἡμισείας
 Hälfte ['helftə] οὐσ. θ. —, —n
 τὸ ἥμισυ
 Hals ['hals] οὐσ. ἀ. —es [zəs],
 —se ['heszə] λαιμός· —binde
 ['bində] οὐσ. θ. —, —n λαιμο-
 δέτης
 halt ['halt] οὐσ. ἀ. στερεότης,
 στάσις
 halten ['halt(ə)n] *ρ. II, 3 κρα-
 τεῖν, ἀναστέλλειν, σταματᾶν,
 νομίζειν
 Hand ['hant] οὐσ. θ. —, —
 ['hendə] χεῖρ, χέρι
 Handel ['hand(ə)l] οὐσ. θ. —s,
 — έμπόριον
 Handlung ['handlʊŋ] οὐσ. θ. —,
 —en πράξις, ἐνέργεια
 Handschuhe ['hantʃu:] οὐσ. ἀ.
 —(e)s, —e χειρόκτιον
 hangen ['haŋən] *ρ. II, 3 κρέ-
 μασθαι
 hängen ['heŋən] ρ. κρεμᾶν, ἀναρ-
 τᾶν
 hart ['hart] ἐπ. σκληρός· hart-
 nädig ['nekic] ἐπ. καὶ ἐπίρ.
 σκληροτράχηλος, πεισματώδης,
 ἰσχυρογνώμων
 Hase ['ha:zə] οὐσ. ἀ. —n, —n
 λαγώς· —nfell/n'fel] οὐσ. οὐδ.
 —(e)s, —e λαγῶων δέρμα (λα-
 γουδοπροβιδ)
 häßlich ['heslic] ἐπ. δυσειδής,
 ἄσχημος
 Haufe(n) ['hauf(ə)n] οὐσ. ἀ. —ns,
 —swros, σωρεία, πλῆθος
 Haupt ['haupt] οὐσ. οὐδ. —(e)s,
 —er [ɔi] κεφαλὴ, ἀρχηγός·
 —armee ['arme:] οὐσ. θ. —,

—(e)n τὸ κύριον στρατεύμα
 —satz ['zats] οὐσ. ἀ. —(e)s,
 —e [ɛ] ἡ κυρία πρότασις·
 —stat ['stat] οὐσ. θ. —, —e
 πρωτεύουσα
 Haus ['haus] οὐσ. οὐδ. —es,
 —ser ['hoiz(ə)r] οἰκία, οἶκος,
 σπίτι παρ' —e οἶκαδε, εἰς τὴν
 οἰκίαν· zu —e οἱκοί, ἐν τῇ
 οἰκίᾳ, κατ' οἶκον
 Haut ['haut] οὐσ. θ. —, —e [ɔi]
 δέρμα, δορά
 heben ['he:b(ə)n] *ρ. III ἀνυψώ-
 νειν, σηκώνειν
 Heft ['heft] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —e
 τετραδῖον
 heiß ['hais] ἐπ. διακαής, πολὺ-
 ζεστός
 heißen ['hais(ə)n] *ρ. II, 1 ὀνο-
 μαζειν, καλεῖν, προστάσσειν,
 ὀνομαζέσθαι, καλεῖσθαι, ση-
 μαίνειν
 heiter ['hait(ə)r] ἐπ. εὐδιος, φα-
 δρός
 Hei(ungs)apparat ['hais(uŋs)-
 'ap'ra:t] οὐσ. ἀ. —(e)s, —e
 θερμαντικὴ συσκευή
 Held ['held] οὐσ. ἀ. —en, —en
 ἥρωες
 helfen ['helf(ə)n] *ρ. I, 2 βοη-
 θεῖν· sich zu — wissen ἀπαλ-
 λάττεσθαι ἕξ ἀμηχανίας ἐπιτη-
 δεῖως
 hell ['hel] ἐπ. φωτεινός, φωταυγής
 Hemd ['hemt] οὐσ. οὐδ. —(e)s,
 —en ὑποκάμισον· —chen οὐσ.
 οὐδ. —s, — ὑποκαμισάκι
 Henne ['henə] οὐσ. θ. —, —n
 ὄρνις, κόττα
 herausziehen [he'raus'tsi:(ə)n] *ρ.
 χ. III σύρειν ἔξω, ἀποσύρειν
 Herberge ['her'berɔ, —j] οὐσ. θ.
 —, —n πανδοχεῖον (χάδι)
 Herbst ['herpst] οὐσ. ἀ. —es, —e
 φθινοπωρὸν
 hereinkommen [he'rain'k'omən]
 *ρ. I, 2 εἰσέρχεσθαι.
 Herr ['her] οὐσ. ἀ. —n, —en
 κύριος, ἄρχων, ἐξουσιαστής
 hervorstie(ßen) [her'fo:r'sti:s(ə)n]
 *ρ. χ. III ἐκρέειν (ποτα-
 μηδόν)

Herz ['herts] οὐσ. οὐδ. —ens,
 —en καρδία
 Heu ['hœi] οὐσ. οὐδ. —(e)s τὰ
 ἑρᾶ χόρτα
 heute ['hœitə] ἐπίρ. σήμερον
 hier ['hi:r] ἐπίρ. ἐνταῦθα, ἐδῶ·
 —ist ἰδοῦ, vđ· —zu ἐπίρ.
 πρὸς τοῦτο· —her ['he:r] ἐν-
 ταῦθα, δεῦρο, ἐδωνά
 Himmel ['him(ə)l] οὐσ. ἁ. —s, —
 οὐρανός
 hinbringen ['hin'brɪŋən] *ρ. χ.
 (—brachte, —gebracht) φέρειν
 ἐκεῖ· die Zeit ['tsait] διέρ-
 χεσθαι, περνᾶν τὸν καιρὸν
 hinten ['hint(ə)n] ἐπίρ. ὀπισθεν,
 ὀπίσω
 hinter ['hint(ə)r] πρ. ὀπισθεν.
 κατόπιν, μετὰ· —lassen *ρ. χ.
 II, 3 καταλείπειν, ἀφίνειν,
 κληροδοτεῖν
 hinunter ['hin'unt(ə)r] ἐπίρ. ἐκεῖ
 κάτω, πρὸς τὰ κάτω
 hinwenden ['hin'vend(ə)n] *ρ.
 χ. καὶ ρ. (wendete καὶ wandte,
 gewendet καὶ gewandt) στρέ-
 φειν ἐκεῖσε· sich — στρέφε-
 σθαι, ἀποτείνεσθαι
 Hirsch ['hɪrʃ] οὐσ. ἁ. —es, —e
 ἔλαφος
 Hitze ['hitʒə] οὐσ. θ. — καύσων,
 θερμότης, ζέσθη
 hoch ['ho:x] ἐπ. ὑψηλός (συγκ.
 höher, ὑπερθ. höchst)· höchstens
 ['hœ:çstəns] ἐπίρ. κατ' ἀνώτατον
 ὅρον, τὸ πολὺ
 Hof ['ho:f] οὐσ. ἁ. —(e)s, —e [θ:]
 αὐλή
 hoffen ['hof(ə)n] ρ. ἐλπίζειν
 Hoffnung ['hofnʊŋ] οὐσ. θ. —,
 —en ἐλπίς
 höflich ['hœ:flɪç] ἐπ. εὐγενής, φιλο-
 φρονητικός· Höflichkeit ['hœ:flɪç-
 keit] οὐσ. θ. —, —en εὐγένεια, φι-
 λοφροσύνη
 hohl ['ho:lə] οὐσ. θ. —, —n κοι-
 λότης, σπήλαιον, ἄντρον
 holen ['ho:l(ə)n] ρ. κομίζειν,
 φέρειν, μεταπέμπεσθαι
 hollaŋdisch ['hœ'lendɪʃ] ἐπ. ὁλλαν-
 δικός
 Holz ['hœlts] οὐσ. οὐδ. —es, —er

ἔυλον, δάσος· —stoß ['ʃto:s]
 οὐσ. ἁ. —es, —e σωρὸς ἔυλων
 Honig ['hœ:nɪç] οὐσ. ἁ. —s, μέλι
 Horn ['hœrn] οὐσ. οὐδ. —(e)s,
 —er κέρας· —haut ['haut]
 οὐσ. θ. —, —e κερατοειδής
 ὕμην
 horn(e)n ἐπ. κεράτινος
 Hosen ['ho:z(ə)n] οὐσ. πλ. περισκε-
 λῆς (πανταλόνι)
 hübsch ['hypʃ] ἐπ. εὐμορφος, κομ-
 ψός, νόστιμος
 Huf ['hu:f] οὐσ. ἁ. —(e)s, —e
 πέταλον· —eisen ['aiz(ə)n]
 οὐσ. οὐδ. —s, — σιδήριον
 ὑπόδημα, πέταλον· —schmied
 ['ʃmɪ:t] οὐσ. ἁ. —(e)s, —e
 πεταλωτής (πεταλᾶς)
 Huhn ['hu:n] οὐσ. οὐδ. —(e)s,
 —er ὄρνις, ὄρνιθιον (κοτοπούλι)
 Hilfszeitwort ['hɪlf'stʰaɪ'vɔrt]
 οὐσ. οὐδ. —s, —er [æ] βοηθη-
 τικὸν ῥήμα
 Hund ['hʊnt] οὐσ. ἁ. —(e)s, —e
 κύων, σκύλος
 Hunger ['hʊŋgər] οὐσ. ἁ. —s
 πείνα
 hürfen ['hypf(ə)n] ρ. σκιρτᾶν,
 πηδᾶν
 Hut ['hu:t] οὐσ. ἁ. —(e)s, —e
 πῖλος (καπέλλον).

3 (1).

Ichneumon ['ɪç'noɪmon] οὐσ. οὐδ.
 —s, —s ἰχνεύμων
 indirekt ['ɪndɪ'rekt] ἐπ. καὶ ἐπίρ.
 ἔμμεσος, ἔμμέσως
 innen ['ɪnən] ἐπίρ. ἐνδον, ἐν-
 τός, μέσα
 innerhalb ['ɪnər'halp] ἐπίρ. ἐν-
 τός
 invertieren ['ɪn'ver'ti:rən] ρ.
 ἀνατρέπειν
 inwendig ['ɪn'vendɪç] ἐπ. καὶ
 ἐπίρ. ἐσωτερικός, ἐνδον
 irgendwo ['ɪrg(ə)nt'vɔ:, —j] ἐπίρ.
 πού, κάπου.
 irren ['ɪrən] ρ. ταράττειν, ἐνο-
 χλεῖν, διαταράττειν· sich —
 σφαλῆσθαι, πλανᾶσθαι, ἀπα-
 τᾶσθαι

italienisch [*ʔital'je:nɪʃ*] ἑπ. ἰταλικός.

3 (i).

ja [*ʔja:*] ἑπίρ. ναι, μάλιστα — δοχὴ ναι δά· — ποῦ μάλιστα (ναῖσκε)

Jacke [*ʔjakə*] οὐσ. θ. χιτωνίσκος (βέστα, Ζακέτα)

Jagd [*ʔja:kt*, —*xt*] οὐσ. θ. —, —εν θήρα, κυνήγιον· —hund [*ʔhunt*] —*es*, —*e* θηρευτῆς κύων

Jahr [*ʔja:r*] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —*e* ἔτος, ἐνιαυτός

jährlich [*ʔje:rlɪç*] ἑπ. καὶ ἑπίρ. ἐτήσιος, ἐνιαυτός, κατ' ἔτος

Jahnnar [*ʔja:nɪa:r*] οὐσ. ἁ. ἱανουάριος

je [*ʔje:*] ἑπίρ. ποτέ, καμμιὰ φορά· — (μετὰ συγκριτικοῦ) ... — ἢ desto (μετὰ συγκριτικοῦ) ὅσω ... τόσω ...

jeder [*ʔje:dər*] ἑπ. καὶ ἄντ. ἕκαστος, πᾶς (κάθε)· —mann [*ʔman*] ἄντ. πᾶς τις, ἕκαστός τις (καθ' ἑνας)

jemals [*ʔje:ma:ls*] ἑπίρ. ποτέ (καμμιὰ φορά)

jemand [*ʔje:mant*] ἄντ. τις (κάποιος)

jener [*ʔje:nər*] ἑπ. καὶ ἄντ. ἐκεῖνος

jenseits [*ʔje:nzaitʃ*] ἑπίρ. καὶ πρ πέραν, ἐκεῖθεν, ἐν τῷ ἄλλῳ κόσμῳ

jetzt [*ʔjetʃt*] ἑπίρ. νῦν, τώρα

jung [*ʔjʊŋ*] ἑπ. νέος

Junge [*ʔjʊŋə*] οὐσ. ἁ. —*n*, —*n* παῖς, μεράκιον, μαθητευόμενος (τσιαρακί)

Jungfer [*ʔjʊŋfər*] οὐσ. θ. —, —*n* κόρη, νεάνις

Jüngling [*ʔjʊŋlɪŋ*] οὐσ. ἁ. —*s*, —*e* νεανίας, νέος

κ.

Kaffee [*ʔkʰa:fe*, *ka'fe:*] οὐσ. ἁ. καφές, καφενεῖον

Kaiser [*ʔkʰaiz(ə)r*] οὐσ. ἁ. —*s*, — αὐτοκράτωρ

Kaiserin [*ʔkʰaizərin*] οὐσ. θ. —, —*n* αὐτοκράτειρα

Kalb [*ʔkʰalp*] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —*er* μοσχάριον· —fleisch [*ʔflaɪʃ*] οὐσ. οὐδ. —(e)s μόσχειον κρέας

kalt [*ʔkʰalt*] ἑπ. ψυχρός, κρύος

Kälte [*ʔkʰelte*] οὐσ. θ. — ψύχος, κρύος

Kamerad [*ʔkʰa:mə'ra:t*] οὐσ. ἁ. —*n* ἢ —*s*, —*n* σύντροφος, συνηλικιώτης, φίλος

kämpfen [*ʔkʰɛmpf(ə)n*] ρ. μάχεσθαι, ἀγωνίζεσθαι

Kanarienvogel [*ʔkʰa'na:rjən'fo:g(ə)l*, —*g*] οὐσ. ἁ. —*s*, —*n* κανάριον

Kanone [*ʔkʰa'no:nə*] οὐσ. θ. —, —*n* κανόνιον, τηλεβόλον, πυροβόλον

Kapelle [*ʔkʰa'pɛlə*] οὐσ. θ. —, —*n* παρεκκλήσιον

Kartoffel [*ʔkʰar'tʃf(ə)l*] οὐσ. θ. —, —*n* γειώμηλον (πατάτα)

Käse [*ʔkʰe:zə*] οὐσ. ἁ. —*s*, —*n* τυρός, τυρίον

Kathedr [*ʔkʰa'tʰe:d(ə)r*] οὐσ. ἁ. (καὶ οὐδ.) —*s*, —*n* καθέδρα

Katholik [*ʔkʰato'li:k*] οὐσ. ἁ. —*n* —*n* καθολικός, δυτικός

Kasse [*ʔkʰatsə*] οὐσ. θ. —, —*n* γαλή, γάτα, γάτος

kaufen [*ʔkʰauf(ə)n*] ρ. ἀγοράζειν

Kaufmann [*ʔkʰaufman*] οὐσ. ἁ. —*s*, —*n* ἐμπορος

kaum [*ʔkʰaum*] ἑπίρ. μόλις

kein [*ʔkʰain*] κ. τ. λ. ἑπ. *keiner* [*ʔkʰainər*] κ. τ. λ. οὐδεὶς, κανείς, δέν ...

Kelch [*ʔkʰɛlç*] οὐσ. ἁ. —(e)s, —*e* κάλυξ, κύλιξ, κύπελλον (ποτήρι)

Keller [*ʔkʰɛl(ə)r*] οὐσ. ἁ. ὑπόγειον, ὀψοθήκη (κελλάρι)

kennen [*ʔkʰɛnən*] *ρ. *kann*, *ge-kann* γνωρίζειν

Kenntnis [*ʔkʰɛntnis*] οὐσ. θ. —, —*n* γνῶσις

Kerl [*ʔkʰɛrl*] οὐσ. ἁ. —(e)s, —*e* ἀνδρωπός, ἀνθρωπίον

Kessel [*ʔkʰɛs(ə)l*] οὐσ. ἁ. —*s*, —*n* λεβήτιον (καζάνι)· —[*schmied*] [*ʃmi:t*] οὐσ. ἁ. —(e)s, —*e* λεβητοποιός, χαλκωματᾶς

Kilogramm [*ʔkʰi(:)lɔ'gram*] οὐσ.

- οὐδ. —(e)s, —e ἢ — χιλιό-
γραμμον
Kind ['kɪnt] οὐσ. οὐδ. —(e)s,
—er παιδίον, τέκνον· —chen
[ç(ə)n] οὐσ. οὐδ. —s, — παι-
δάκιον, νήπιον· —erei ['kɪn-
dərɪ] οὐσ. θ. —, —en παι-
δικότης, παιδαριῶδες· —heit
['haɪt] οὐσ. θ. παιδική ἡλικία,
νηπιότης
Kinn ['kɪn] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —e
πώγων
Kirche ['kɪrçə] οὐσ. θ. —, —n
ἐκκλησία
Kirche ['kɪrʃə] οὐσ. θ. —, —n
κεράσιον
Plagen ['kla:g(ə)n, —g] ρ. παρα-
πονείσθαι, κινεῖν δικήν
Klasse ['klasa] οὐσ. θ. —, —n
κλάσις, τάξις
Kleid ['klaɪ] —(e)s, —er φό-
ρεμα, ἔνδυμα· —ertheben [d(ə)r-
'rɛç(ə)n] οὐσ. οὐδ. —s, —
κρεμαστήριον (ἐνδυμάτων)
klein ['klaɪn] ἔπ. μικρός
Kleinode ['klaɪno:t] οὐσ. οὐδ.
—(e)s, —e ἢ —ien κειμήλιον
Klettern ['klet(ə)rn] ρ. ἀναρρι-
χάσθαι
Klopfen ['klɔpf(ə)n] ρ. κρούειν,
κτυπεῖν
Knabe ['kna:bə] οὐσ. ἄ. —n,
—n παῖς, ἀγόρι [τόνυ
Knie ['kni:] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —e
Knopf ['knɔpf] οὐσ. ἄ. —(e)s,
—e κομβίον (κομπί)
Koch ['kɔx] οὐσ. ἄ. —(e)s, —e
['kɔçə] μάγειρος
Kochen ['kɔx(ə)n] ρ. βράζειν,
μαγειρεύειν
Köchin ['kɔçɪn] οὐσ. θ. —,
—nen μαγειρίσσα
Koffer ['kɔf(ə)r] οὐσ. ἄ. —s, —
κιβώτιον (σεντοῦκι)
Kohle ['kɔ:lə] οὐσ. θ. —, —n ἄν-
θραξ, κάρβουνον
Köcher ['kɔ:çər] οὐσ. ἄ. ἀνθρα-
κεύς, καρβουνάρης
Kommandieren ['kɔman'di:rən] ρ.
διοικεῖν, διευθύνειν
kommen ['kɔmən] *ρ. I, 2 ἐρ-
χεσθαι, φθάνειν
Kompliment ['kɔmpli'ment] οὐσ.
οὐδ. —(e)s, —e χαιρετισμός,
πρόσρησις, φιλοφρόνησις
König ['kɔ:nɪç] οὐσ. ἄ. —s, —e
[gə, —jə] βασιλεύς· —in [gɪn,
—jin] οὐσ. θ. —, —en βασι-
λισσα
Konjugieren ['kɔnju'gi:rən] ρ.
κλίνειν ῥήματα
Konzert ['kɔn'tsɛrt] οὐσ. οὐδ. —s,
—e μουσική συναυλία
Koordinierend ['kɔ:ɔr'di:nɪr(ə)nt]
μ. τοῦ koordinieren ρ. πα-
ρατάσσειν, παραθέτειν
Kopf ['kɔpf] οὐσ. ἄ. —(e)s, —e
[æ] κεφαλή· —weh ['ve:] οὐσ.
οὐδ. —(e)s, —e κεφαλαλγία,
πονοκέφαλος
Korb ['kɔrp] οὐσ. ἄ. —(e)s, —e
καλθῖον
Körper ['kɔerp(ə)r] οὐσ. ἄ. —s,
—sῶμα
Kostbar ['kɔstba:r] ἔπ. πολύτιμος
kosten ['kɔst(ə)n] ρ. στοιχίζειν,
κοστίζειν
Kraft ['kraft] οὐσ. θ. —, —e
[ɛ] δύναμις, ἰσχύς
Kragen ['krag(ə)n] οὐσ. ἄ. —s,
— περιλαίμιον (κολλάρος)
frähen ['kre:(ə)n] ρ. φωνάζειν
(ἐπὶ ἀλέκτορος).
Kranz ['krazk] ἔπ. ἀσθενής, ἄρ-
ρωστος
Kranz ['krantz] οὐσ. ἄ. —es, —e
στέφανος· Kränzen ['krents-
ç(ə)n] οὐσ. οὐδ. στεφανίσκος
Krautkopf ['kraut'kɔpf] οὐσ. ἄ.
—(e)s, —e [æ] κεφαλὴ λαχά-
νου
Kreide ['kraidə] οὐσ. θ. —, —n
κιμῶλις
Kreis ['krais] οὐσ. ἄ. —ses, —se
[zə] κύκλος
Krieg ['kri:k, —ɛ] οὐσ. ἄ. —(e)s,
—e πόλεμος
Krone ['kronə] οὐσ. θ. —, —n
στέμμα, διδάγμα
Kronprinz ['kron'prints] οὐσ. ἄ.
—en, —en διάδοχος (τοῦ θρό-
νου)
Küche ['kʏçə] οὐσ. θ. —, —n
μαγειρεῖον

Kuchel ['k'u:x(ə)n] οὐσ. ἄ. —s,
— πλακούντιον, γλύκυσμα
Kuh ['k'u:] οὐσ. θ. —, —e ἀγε-
λάς, δάμαλις
Kupfer ['k'ʊpʃər] οὐσ. οὐδ. —s
χαλκός
Kütschner ['k'ʏrʃn(ə)r] οὐσ. ἄ.
—s, — διφθερουργός, γουνα-
ράς
kurz ['k'ʊrts] ἐπ. κοντός, βραχύς,
σύντομος
Kurzweile ['vailə] οὐσ. θ. —
διασκέδασις, τέρψις
Küste ['k'ʏstə] οὐσ. θ. —, —n
παράλια, αἰγιαλός
Kutschel ['k'ʊʃ(ə)r] οὐσ. ἄ. —s,
— ἀμαξηλάτης.

Ξ.

laben ['lab(ə)n] ρ. ὀρροῖζειν
lachen ['lax(ə)n] ρ. γελᾶν
lächeln ['lɛx(ə)ln] ρ. μειδιᾶν
lächelich ['lɛx(ə)rlic] ἐπ. γελοῖος,
καταγέλαστος
laden ['la:d(ə)n] *ρ. IV φορ-
τῶναι, γεμίζειν, προσκαλεῖν
Lampe ['lampe] οὐσ. θ. —, —n
λαμπτήρ, λύχνος (λάμπα). —
οὐσ. ἄ. ὄνομα τοῦ λαγῶντος ἐν
τῷ μύθῳ τῆς ἀλῶνπεκος
Lant ['lant] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —er
γῆ, ξηρά, χώρα, ἔσοχῃ, ἀγρός
landen ['lanā(ə)n] ρ. ἀποβιβάζ-
ειν, ἀποβιβάζεσθαι
Landkarte ['lant'k'artə] οὐσ. θ.
—, —n γεωγραφικὸς χάρτης
lang ['lay] ἐπ. μακρός, ἐκτενής.
—(e) ἐπίρ. ἐπὶ πολὺν χρόνον.
wie lange ἐπὶ πόσον χρόνον;
längs [(')lɛŋs] πρ. κατὰ μήκος
Lappen ['lap(ə)n] οὐσ. ἄ. —s, —
ράκος (κουρέλι)
Lärm ['lɛrm] οὐσ. ἄ. —(e)s θόρυ-
βος, ταραχὴ
lassen ['las(ə)n] *ρ. II, 3 ἀφίνειν,
καταλείπειν, κάμνειν
laufen ['lauf(ə)n] *ρ. II, 3 τρέ-
χειν
laut ['laut] ἐπ. καὶ ἐπίρ. μεγα-
λόφωνος, ἀκουστός, μεγάλη
τῇ φωνῇ, γεγωνυῖα τῇ φωνῇ

lauten ['laut(ə)n] ρ. ἤχειν, ἔχειν,
ἐκφράζεσθαι.
leben ['le:b(ə)n] ρ. ζῆν
leben οὐσ. οὐδ. —s, — ζωή,
βίος
lebendig ['le'bendɪç] ἐπ. ζῶν, ζων-
τανός, ζωηρός
lebhaf ['le:phast] ἐπ. καὶ ἐπίρ.
ζωηρός, ζωηρῶς
lecken ['lek(ə)n] ρ. λείχειν, γλεί-
φειν
legen ['le:g(ə)n, —j] ρ. θέτειν,
πλαγιάζειν, τοποθετεῖν (ἐπὶ
ὄρνιθος) ὠστοκεῖν, γεννᾶν.
lehre ['le:rə] οὐσ. θ. —, —n διδα-
σκαλία
lehren ['le:r(ə)n] ρ. διδάσκειν,
παιδεύειν
lehret ['le:r(ə)r] οὐσ. οὐδ. —s,
— διδάσκαλος —in οὐσ. θ.
—, —nen διδασκάλισσα
Lehrling ['le:rliŋ] οὐσ. ἄ. —s, —e
μαθητευόμενος
Leibweh ['laip've:] οὐσ. οὐδ.
—(e)s, —e κωλικόπονος
leicht ['laɪçt] ἐπ. ἐλαφρὸς, εὐκόλος
leid ['laɪt] οὐσ. οὐδ. —(e)s κακόν,
λύπη, πόνος, θλίψις —tun
κακοποιεῖν
leiden ['laɪd(ə)n] *ρ. II, 1 πά-
σχειν, ὑποφέρειν —d [t] μ.
πάσχω, ἐμπαθῆς, φιλάσθενος
leihen ['lai(ə)n] *ρ. II, 2 δανεί-
ζειν, δανείζεσθαι
Leinwand ['lain'vant] οὐσ. θ. —
λινόβν ὕφασμα, πανίον
leise ['laizə] ἐπ. καὶ ἐπίρ. σιγηλός,
ἀθόρυβος, σιγὰ
leiten ['laɪt(ə)r] οὐσ. θ. —, —n
κλῖμαξ (περιαιρετή), ἀναβαθμὶς
Lektion ['lek'tsjo:n] οὐσ. θ. —,
—en μάθημα
lerche ['lɛrçə] οὐσ. θ. —, —n
κορυδαλός
lernen ['lɛrnən] ρ. μαθηθῆναι
lesen ['le:z(ə)n] *ρ. I, 1 ἀναγι-
νῶσκειν
letzt ['lɛst] ἐπ. τελευταῖος
Lente ['lɔɪtə] οὐσ. πλ. ἀνθρωποι
licht ['liçt] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —er
φῶς —(e)s, —e κηρίον —chen
[ç(ə)n] οὐσ. οὐδ. μικρὸν φῶς

lieb ['li:p] ἐπ. ἀγαπητός, προσ-
φιλής, εὐάρεστος
lieben ['li:b(ə)n] ρ. ἀγαπᾶν
lieblich ['li:bliç] ἐπ. χαρίεις, ἐρα-
τεινός, ἑξαισίος
Sied ['li:t] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —er
ῥισμα, ψῆδῃ, μέλος
liefern ['li:f(ə)rŋ] ρ. πορίζειν,
παρέχειν, παραδίδειν
liegen ['li:g(ə)n, —j] *ρ. I, 1
κείσθαι, εὐρίσκεσθαι
Sinde ['lində] οὐσ. θ. —, —n
φιλύρα (φλαμουρίδ)· —nblatt
οὐσ. οὐδ. φύλλον φιλύρας
Sindwurm ['lɪni'vʊrm] οὐσ. ἄ.
—es, —er δράκων
Sineal ['li:(ə)ne'al] οὐσ. οὐδ.
—(e)s, —e κανών, στάθμη
(ῥήγα)
links ['lɪŋks] ἐπίρ. ἐν ἀριστερῇ,
ἐπ' αριστερά
Sinnen ['lɪnən] = Sinnen ['lai-
nən] οὐσ. οὐδ. —s, —n λινούθ
ὑφασμα
Sippe ['lɪpə] οὐσ. θ. —, —n χεῖλος
loben ['lo:b(ə)n] ρ. ἐπαινεῖν
Loch ['lɔx] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —er
ὀπή, τρύπα
Löffel ['lœf(ə)l] οὐσ. ἄ. —s, —
κοχλιδίον (κουτάλι)
Los ['lo:s] οὐσ. οὐδ. —ses, —se
κλήρος, λᾶχος, τύχη
loslassen ['lo:s'las(ə)n] *ρ. χ.
II, 8 ἀφίενναι, ἀπολύειν
Sonisdor ['lɔi'do:r] οὐσ. ἄ. λουδο-
βίκιον
Sowe ['lɔ:və] οὐσ. ἄ. —n, —n
λέων
Sust ['lʊst] οὐσ. θ. —, —e ἄηρ
Stige ['ly:gə, —j] οὐσ. θ. —, —n
ψεῦδος, ψεύμα
lügen ['ly:g(ə)n, —j] *ρ. III
ψεύδεσθαι, ψευδολογεῖν
Sust ['lʊst] οὐσ. θ. —, —e ἐπι-
θυμία, τέρψις, ὄρεξις, εὐχαρί-
στησις

Π.

Π. = Matf

maßen ['max(ə)n] ρ. ποιεῖν,
κάμνειν, κατασκευάζειν

Mädchen ['me:tʃ(ə)n] οὐσ. οὐδ.
—s, — κόρη, κοράσιον
Magd ['ma:kt, —xt] οὐσ. θ. —,
—e ὑπηρέτρια, δοῦλα
Mai ['mai] οὐσ. ἄ. —(e)s Μάιος
Majestä ['majɛ'stɛ:t] οὐσ. θ. —,
—en Μεγαλειότης
Mal ['ma:l] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —e
φορδ
malen ['ma:lən] ρ. ζωγραφεῖν,
ζωγραφίζειν
Maler ['ma:l(ə)r] οὐσ. ἄ. —s, —
ζωγράφος
man [(')man] ἀντ. τις, κάποιος
manch ['manç] ἀντ. τινές, μερικοί
Mann ['man] οὐσ. ἄ. —(e)s, —er
ἀνὴρ, ἀνθρωπος· männlich
['menliç] ἐπ. ἀρσενικός· —schaft
['man'saft] οὐσ. θ. —, —en
φρουρά, πλήρωμα
manövrieren [manø:(ə)'vri:rən] ρ.
ἐκτελεῖν στρατιωτικὰ γυμνάσια
Manschette [man'ʃetə] οὐσ. θ. —,
—n χειρίς (μανίκι)
Mantel ['mant(ə)l] οὐσ. θ. —s,
—e ἐπενδύτης, μανδύας
Mappe ['mapə] οὐσ. θ. —, —n
χαρτοφυλάκιον
Mark ['mark] οὐσ. θ. —, —en
μάρκον (= 1,25 δρ.)
Markt ['markt] οὐσ. ἄ. —(e)s,
—e ἀγορά (παζάρι)
Marmorfügelchen ['marmɔr'kʰy-
g(ə)lçən] οὐσ. οὐδ. σφαῖρα
(μπιλλιδρόν)
Marſch ['marʃ] οὐσ. ἄ. —es, —e
στρατιωτικὴ πορεία· ἐμβατήριον
Marſchall ['marʃal] οὐσ. ἄ. —(e)s,
—e στρατάρχης
marſchieren [mar'ʃi:r(ə)n] ρ. βαδί-
ζειν, πορεύεσθαι (στρατιωτικῶς)
März ['mɛrts] οὐσ. ἄ. —es ἡ
—en Μάρτιος
mäſſen ['mɛst(ə)n] ρ. παχύνειν
Matroſe [ma'tro:zə] οὐσ. ἄ. —n,
—n ναύτης
Mauer ['maʊɐ] οὐσ. θ. —, —n
τείχος, τοίχος
Maus ['maʊs] οὐσ. θ. —, —se
μῦς, ποντικός
Meer ['me:r] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —e
θάλασσα, ὠκεανός

Mehl ['me:l] οὐσ. οὐδ. —(ε)s
 ἄλευρον
 mehr ['me:r] ἐπίρ. πλέον, μάλλον,
 περισσότερον —ere ἐπ. καὶ
 ἀντ. οὐκ ὀλίγοι, εὐάριθμοι, δι-
 φοροί
 mein [(')main] ἐπ. ἐμός, ἰδικός
 μου
 meist ['maist] ἐπίρ. ὥς ἐπὶ τὸ
 πολὺ· die —en ἐπ. καὶ ἀντ. οἱ
 πλείστοι —ens ἐπίρ. ὥς ἐπὶ
 τὸ πλείστον
 Meister ['maist(ə)r] οὐσ. ἄ. —s,
 — τέλειος τεχνίτης (μαστορής),
 διδάσκαλος, κάτοχος
 Melone [me(:)'lo:nə] οὐσ. θ.—,
 —π πεπόνιον
 Mensch ['menʃ] οὐσ. ἄ. —en, —en
 ἄνθρωπος
 merkwürdig ['merk'vʏrdɪç] ἐπ.
 ἀίσιοσημείωτος, περίεργος
 messen ['mes(ə)n] *ρ. I, 1 μετρεῖν
 Messer ['mes(ə)r] οὐσ. οὐδ. —s,
 — μαχαίριον
 Metall [me(:)'tʰal] οὐσ. οὐδ. —(ε)s,
 —ε μέταλλον
 Miene ['mi:nə] οὐσ. θ. —, —π
 ὄψις, φυσιογνωμία, πρόσωπον
 mieten ['mit(ə)n] ρ. ἐνοικιάζειν
 Milch ['mɪç] οὐσ. θ.— γάλα
 mildtätig ['milt'ʰɛ:tɪç] ἐπ. εὐερ-
 γητικός, ἐλεήμων
 mischen ['mɪʃ(ə)n] ρ. ἀναμι-
 γνύειν, ἀνακατώνειν· π. μ. ge-
 mischt
 mißfallen [mis'fal(ə)n] *ρ. II, 3
 ἀπαρέσκειν
 mit [(')mit] πρ. μετά, μέ·
 —bringen [brɪŋən] *ρ. χ.
 brachte, gebracht συγκομίζειν,
 οἰκοθεῖν συνεπάγειν
 Mittagessen ['mita:k'ʔes(ə)n] οὐσ.
 οὐδ. —s, — γεῦμα
 mitteilen ['mit'ʰaɪlən] ρ. χ. ἀνα-
 κοινοῦν, κοινοποιεῖν, μεταδίδειν
 Mittel ['mit(ə)l] οὐσ. οὐδ. —s,
 — μέσον, πόρος
 mittels(t) ['mɪt(ə)ls] πρ. διὰ μέ-
 σου, μέσον
 Mittwoch ['mi:vʊx] οὐσ. ἄ. —s
 Τετάρτη
 Mr. = Marf

mochte ['mɔxtə] ρ. ἠδυνάμην,
 ἤθελον· τοῦ ρ. mögen
 Mode ['mo:də] οὐσ. θ. —, —π
 συρμός (μῦδα)
 mögen ['mø:g(ə)n] ρ. βοηθ. δύ-
 νασθαι, θέλειν, ἐπιθυμεῖν
 möglich ['mø:ɡliç] ἐπ. δυνατός
 Monat ['mo:nat] οὐσ. ἄ. —(ε)s,
 —ε μῆν· —lich ἐπ. καὶ ἐπίρ.
 μηνιαίος, κατὰ μῆνα
 Monat ['mo:nt] οὐσ. ἄ. —(ε)s, σε-
 λήνη
 Montag ['mo:nta:k, —x] οὐσ. ἄ.
 —s Δευτέρα
 Morgen ['mɔrg(ə)n, —j] οὐσ. ἄ.
 —s, — πρωῒα· morgen ἐπίρ.
 αὐριον
 mude ['my:də] ἐπ. κατὰκοπος
 Mühe ['my:ə] οὐσ. θ. — κόπος,
 κάματος
 Multiplikation ['multiplika'ts-
 jo:n] οὐσ. θ. — πολλαπλασια-
 σμός
 multiplizieren ['multiplɪ'tsi:r(ə)n]
 ρ. πολλαπλασιάζειν
 Mund ['munt] οὐσ. ἄ. —(ε)s, —ε
 καὶ —er στόμα· mundlos [lo:s]
 ἄνευ γλώσσης· mündlich
 ['myndliç] ἐπ. καὶ ἐπίρ. στομα-
 τικός, προφορικός, ἀπὸ στόμα-
 τος, προφορικῶς
 munter ['munt(ə)r] ἐπ. καὶ ἐπίρ.
 ἔξυπνος, εὐθυμος, ζωνρῶς
 Münze ['myntsə] οὐσ. θ. —, —π
 νόμισμα
 Münzeinheit ['mynts'ain'hait]
 οὐσ. θ. —, —en νομισματικὴ
 ἔνσωσις
 Musik ['mu'zi:k] οὐσ. θ. — μου-
 σική· —heft ['heft] οὐσ. οὐδ.
 —(ε)s, —ε τετραβδιον μουσι-
 κῆς· —lehrer ['le:rər] οὐσ. ἄ.
 —s, —, —lehrerin ['le:rə'rin]
 οὐσ. θ. —, —nen διδάσκαλος
 μουσικῆς
 müssen ['must(ə)r] οὐσ. οὐδ. —s,
 — δεῖγμα
 Mut ['mu:] οὐσ. ἄ. —(ε)s θάρ-
 ρος, τόλμη [μήτηρ]
 Mutter ['mut(ə)r] οὐσ. θ.—, —
 Mühe ['mytsə] οὐσ. θ. —, —π
 πλίσκος, σκούφος.

η.

naχ [(')na(:)x] πρ. μετά, ὅστε-
ρον, πρὸς, εἰς, συμφώνως,
συνωδᾷ
Naχbar ['naχba:r] οὐς. ἄ. —s ἢ
—n, —n γείτων
naχdem ['na(:)x'de:m] σ. ἀφ'
οὗ· je — κατὰ τὰς περιστά-
σεις
naχfeinander ['na(:)xai'na:nd(ə)r]
ἐπίρ. ἀλλεπαλλήλως
naχgeben ['na(:)x'ge:b(ə)n] *ρ. I, 1
ὑποχωρεῖν
naχher ['na(:)x'he:r] ἐπίρ. μετά
ταῦτα, ἔπειτα
naχlässig ['na(:)x'lesig] ἐπ. ἀμε-
λής, ὀλίγωρος
naχlaufen ['na(:)x'lauf(ə)n] *ρ.
χ. II, 3 τρέχειν κατόπιν, ὁρο-
μαίως ἐπακολουθεῖν
Naχ['naχ]mittag ['mita:k] οὐς.
ἄ. —s ἀπόγευμα, δειλινόν·
—riχt ['na:χ'riχt] οὐδ. θ. —,
—en ἀγγελία, εἰδησις· —schliffel
['ly:s(ə)l] οὐς. ἄ. —s, —
ἀντικλειδίον, ψευδοκλειδίον·
—silbe ['silba] οὐς. θ. —, —n
ἐπίθεμα, κατάληξις
näχst ['ne:χst] ἐπ. προσεχής· —
ἐπίρ. πλησιέστατα
Naχt ['naχt] οὐς. θ. —, —e
['neχtə] νύξ· —lich ['neχtlic]
ἐπ. νυκτερινός· —s ['naχts]
ἐπίρ. νύκτωρ, ἐν καιρῷ νυκτός
Naδel ['na:d(ə)l] οὐς. θ. —, —
βελόνη
Naδel ['na:g(ə)l, —g] οὐς. ἄ.
—s, — δυνύχιον, καρφίον
nahe ['na:(ə)] ἐπ. καὶ ἐπίρ. πλη-
σίον, ἐγγύς
nähen ['ne:(ə)n] ρ. ράπτειν
Name ['na:mə] οὐς. ἄ. —ns, —n
ὄνομα· namens ὀνόματι
nämlīch ['ne:mlīχ] ἐπίρ. δηλαδὴ,
ἥγουν· der —e ἐπ. ὁ ἴδιος
Nahe ['na:zə] οὐς. θ. —, —n ρίς
(μύτη).
Naχhaftigkeit ['naχ'haftic'k'ait]
οὐς. θ. — λιχνεία, λαιμαργία
naχ ['nas] ἐπ. ὑγρός, βρεγμένος
natürlich ['na'ly:rlic] ἐπ. καὶ ἐπίρ.

φυσικός, ἀπροσποίητος· κατὰ
φυσικὸν λόγον, φυσικῶ τῷ
λόγῳ
Neβel ['ne:b(ə)l] οὐς. ἄ. —s, —
ὁμίχλη· —streif ['straif] οὐς. ἄ.
—(e)s, —e ὁμιχλώδης σειρά
neβen ['ne:b(ə)n] πο. παρὰ,
πλησίον
Neβen[sat] ['ne:b(ə)n'zats] οὐς. ἄ.
—es, —e δευτερεύουσα πρό-
τασις· neβen[sät]lich ἐπ. δευτε-
ρευούσης προτάσεως, ὑποταγῆς
Neffe ['nefə] οὐς. ἄ. —n, —n
ἀνεψιός
negativ ['ne:(ə)ga'ti:f] ἐπ. ἀρνη-
τικός
nehmen ['ne:m(ə)n] *ρ. I, 2 λαμ-
βάνειν
nein ['nain] ἐπίρ. ὄχι
nennen ['nen(ə)n] *ρ. nannte,
genannt ὀνομαζειν, καλεῖν
Nenner ['nen(ə)r] οὐς. ἄ. —s,
— παρονομαστής
Nest ['nest] οὐς. οὐδ. —(e)s, —er
φωλέα
Netz ['nets] οὐς. οὐδ. —(e)s, —e
δίκτυον
niχt [(')niχt] ἐπίρ. δέν, ὄχι
niχts ['niχts] ἐπίρ. οὐδέν, τίπο-
τε· —destoweniger ['de:sto(:)-
've:nig(ə)r] οὐδέν ἥττον, οὐχ
ἥττον.
nie ['ni:], —mals ['ma:ls] ἐπίρ.
οὐδέποτε, ποτὲ δέν· —mand
['mant] ἀντ. οὐδεὶς, κανεὶς
niχgend[s] ['niχg(ə)nts, —j] ἐπίρ.
οὐδαμοῦ
noχ ['nəχ] ἐπίρ. ἔτι, ἀκόμη·
—niχt ὄχι ἀκόμη
Noτ ['no:t] οὐς. θ. —, — [ø:]
ἀνάγκη
nötig ['nø:tic] ἐπ. ἀναγκαῖος· nö-
tig haben ἔχειν ἀνάγκην, χρειά-
ζεσθαι
nun ['nu:n] ἐπίρ. νῦν, τώρα,
λοιπόν
nur ['nu:r] ἐπίρ. μόνον, ἀλλὰ,
ὁμως
Nuχ ['nus] οὐς. θ. —, —e καρύ-
διον, λεπτοκάρυον
nüχlich ['nyχlic] ἐπ. ωφέλιμος,
χρήσιμος

nutzlos [ˈnʊtsloːs] ἐπ. ἀνωφελής
ἀχρηστος.

Θ.

oben [ˈʔoːb(ə)n] ἐπίρ. ἄνω, ἐπάνω
oberhalb [ˈʔoːb(ə)rˈhalb] ἐπίρ. καί
πρ. ἄνωθεν, ὑπεράνω
obgleich, ob[er]schon [ʔɐˈɡlaɪç, ʔɐ-
foːn] σ. εἰ καί, ἂν καί, καίτοι
Obst [ˈʔoːpst] οὐσ. οὐδ. —es ὀπι-
ρικόν, ὀπιρικῶν
Obst [ˈʔoks] οὐσ. ἄ. —sen, —sen
βοῦς (βῶδι)
Ofen [ˈʔoːf(ə)n] οὐσ. ἄ. —s, —
[øː] κῆρνος, θερμάστρα
offen ἐπ. ἀνοικτός, εἰλικρινής
Offizier [ʔɔfˈtʰiːr] οὐσ. ἄ. —s, —e
ἀξιωματικός
öffnen [ˈʔɛfnən] ρ. ἀνοίγειν
oft [ˈʔɔft] ἐπίρ. πολλάκις —mals
[ˈmaːls] ἐπίρ. πολλάκις, συ-
χνάκις
Oheim [ˈʔoːhaim] οὐσ. ἄ. —(e)s,
—e θείος (θειός)
ohne [ˈʔoːnə] πρ. ἄνευ, χωρίς
Ohr [ˈʔoːr] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —en
οὖς (αὐτί)
Oktober [ʔɔkˈtʰoːb(ə)r] οὐσ. ἄ. —s
Ὀκτώβριος
Öl [ˈʔøːl] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —e
έλαιον (λάδι)
Onkel [ˈʔɔŋk(ə)l] οὐσ. ἄ. —s, —
ἥ —s θείος (θειός)
Ordnung [ˈʔɔrdnʊŋ] οὐσ. θ. —,
—en τάξις. —szahl [sˈtsaːl]
οὐσ. θ. —, —en τακτικόν
ἀριθμητικόν (ὄνομα)
Ort [ˈʔɔrt] οὐσ. ἄ. —(e)s, —e ἥ
—er τόπος, θέσις. —sname
[sˈnaːmə] οὐσ. ἄ. —ns, —n το-
πικόν ὄνομα

Ρ.

Raar [ˈpˈaːr] οὐσ. οὐδ. —(e)s,
—e ζεύγος, δύο τινές, ὀλίγοι
τινές
Räucher [ˈpˈɛkç(ə)n] οὐσ. οὐδ.
—s, — desmīs (πακετάκι)
Rage [ˈpˈaːgə, —ə] —n, —n
αὐλόπαις

Raast [ˈpˈaːst] οὐσ. ἄ. —(e)s,
—e ἀνάκτορον, μέγαρον (πα-
λάτι)
Rara [ˈpˈaːrə] οὐσ. ἄ. —s, —s
πάππας (παππούλης, μπαμπᾶς)
Rasier [ˈpˈaːrɪːr] οὐσ. οὐδ. —(e)s,
—e χάρτης, χαρτίον
Paragraph [ˈpˈaraːɡraːf] οὐσ. ἄ.
—en, —en παράγραφος
partitiv [ˈpˈartiːtɪːf] ἐπ. μεριστι-
κός
passend [ˈpˈas(ə)nt] μ. ἥ ἐπ.
εὐάρμοστος, ἀρμόδιος, πρέπων
Perle [ˈpˈɛrlə] οὐσ. θ. —, —n
μαργαρίτης
Person [ˈpɛrˈzoːn] οὐσ. θ. —, —en
πρόσωπον
persönlich [ˈpɛrˈzøːnliç] ἐπ. καί
ἐπίρ. προσωπικός, αὐτοπρο-
πρ. = pfennig [sɔˈpnɪç]
pfahl [ˈpfaːl] οὐσ. ἄ. —(e)s, —e
σκόλω, πύσσαλος (παλοδοκι)
pfau [ˈpfaʊ] οὐσ. ἄ. —es ἥ —en,
—en ταῦς (παγῶνι)
pfeffer [ˈpʃɛf(ə)r] οὐσ. ἄ. —s
πέπερι (πιπέρι)
pfeife [ˈpʃaɪfə] οὐσ. θ. —, —n
σῦριγξ, σφυρίκτρα, αὐλός· κα-
πνοσῦριγξ
pfeifen [ˈpʃaɪf(ə)n] *ρ. II, 1
σφυρίζειν, συρίζειν
pfennig [ˈpʃɛnɪç] οὐσ. ἄ. —s, —e
φηνίκιον, φένικον (= 0, d. 012)
pferd [ˈpʃɛrt] οὐσ. οὐδ. —(e)s,
—e ἵππος, ἄλογον
pfirsich [ˈpʃɪrziç] οὐσ. ἄ. —(e)s,
—e, οὐσ. θ. —, —e ροδάκινον
pflanze [ˈpʃlantzə] οὐσ. θ. —, —n
φυτόν
pflaume [ˈpʃlaʊmə] οὐσ. θ. —, —n
δαμάσκηνον· nbaum [nˈbaʊm]
οὐσ. ἄ. —s, —e [ɔɪ] δαμα-
σκηνέα
pflegen [ˈpʃlɛːɡ(ə)n, —j] ρ. περι-
ποιεῖσθαι, περιθάλπειν, φρον-
τίζειν
pflicht [ˈpʃliçt] οὐσ. θ. —, —en
καθήκον, ἠθικόν χρέος
pflichten [ˈpʃliçk(ə)n] ρ. δρέπειν,
συλλέγειν
pfund [ˈpʃʊnt] οὐσ. οὐδ. —(e)s,
—e λίτρα· λίρα

Pißole [pí'sto:lə] οὐσ. θ. —, —π
 πιστόλιον
 Plan [ˈpla:n] οὐσ. ἀ. —(e)s, —e
 σχέδιον
 Platz [ˈplats] οὐσ. ἀ. —es, —e
 θέσις, πλατεία
 plöthlich [ˈplœtˌlɪç] ἐπ. καὶ ἐπίρ.
 αἰφνίδιος, αἰφνης
 poetisch [poːˈtɛ:ʃɪʃ] ἐπ. ποιητικὸς
 polieren [poːˈli:rən] ρ. στυλβο-
 ποιεῖν, ὀαλίζειν
 Portemonnaie [ˈpɔrt(ə)mɔˈne:]
 οὐσ. οὐδ. —s, —s βαλάντιον,
 χρηματοφυλάκιον
 Post [ˈpɔst] οὐσ. θ. — —en
 ταχυδρομεῖον
 prächtig [ˈprɛçtɪç] ἐπ. μεγαλοπρε-
 πής, λαμπρὸς
 Präsident [ˈprɛ:zɪˈdɛnt] οὐσ. ἀ.
 —en, —en πρόεδρος
 Preis [ˈpraɪs] οὐσ. ἀ. —es, —se
 τιμὴ, τίμημα, βραβεῖον
 Prinz [ˈpʁɪnts] οὐσ. ἀ. —en, —en
 πρίγκηψ
 probieren [pro:(ˈ)ˈbi:rən] ρ. δοκι-
 μαζειν
 Produkt [pro:(ˈ)ˈdukt] οὐσ. οὐδ.
 —(e)s, —e προϊόν
 Professor [pro:(ˈ)ˈfɛsɔr] οὐσ. ἀ.
 —s, —en [ˈpro:(ˈ)ˈfɛ:so:r(ə)n]
 καθηγητής
 Protestant [pro:(ˈ)ˈtɛsˈtant] οὐσ. ἀ.
 —en, —en διαμαρτυρούμενος
 Puls [ˈpʊlt] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —e
 γραφεῖον, ἀναλογεῖον
 Pulver [ˈpʊlv(ə)r] οὐσ. οὐδ.
 —s, —s κόνις, πυρίτις
 Punkt [ˈpʊŋkt] οὐσ. ἀ. —(e)s, —e
 στιγμή, σημείον.

Q.

Quadrat [kvaˈdra:t] οὐσ. οὐδ. τε-
 τράγωνον
 Quelle [ˈkve:lə] οὐσ. θ. —, —π
 [πηγή]
 Quittung [ˈkvɪtuŋ] οὐσ. θ. —,
 —en ἀπόδειξις πληρωμῆς, ἔξο-
 φλητικόν.

R.

rächen [ˈrɛç(ə)n] ρ. ἐκδικεῖν
 Rad [ˈra:t] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —er
 τροχός (ρόδα)

Radiergummi [ˈraːdi:rˈɡumi] οὐσ.
 οὐδ. (ἀ.) —s, —s κόμμι ἑλα-
 στικόν(γκομμαλαστικόν)
 raten [ˈra:t(ə)n] *ρ. II, 3 συμ-
 βουλευεῖν
 Rathaus [ˈra:tˈhaus] οὐσ. οὐδ.
 —es, —er δημαρχεῖον
 Ratsel [ˈre:ts(ə)l] οὐσ. οὐδ. —s,
 —s αἰνίγμα
 Rauber [ˈroib(ə)r] οὐσ. ἀ. —s, —
 ληστής
 Rechenaufgabe [ˈrɛçənˈʔaufˈga:bə]
 οὐσ. θ. —, —π πρόβλημα
 rechnen [ˈrɛçnən] ρ. λογαριάζειν
 Rechnung [ˈrɛçnuŋ] οὐσ. θ. —
 —en λογαριασμός
 Recht [ˈrɛçt] οὐσ. οὐδ. —(e)s,
 —e δίκαιον· recht ἐπ. καὶ ἐπίρ.
 ὀρθός, δίκαιος, ἀληθής, δεξιός·
 ὀρθῶς, δικαίως, ἀληθῶς, πολὺ
 rechts [ˈrɛçts] ἐπίρ. ἐπὶ δεξιᾷ,
 δεξιὰ
 rechtzeitig [ˈrɛçtˈtsaɪtɪç] ἐπ. καὶ
 ἐπίρ ἔγκαιρος, ἐν καιρῷ, ἐγ-
 καιρῶς
 Rede [ˈre:də] οὐσ. θ. —, —π λό-
 γος, ὁμιλία
 reden [ˈre:d(ə)n] ρ. λαλεῖν, ὁμι-
 λεῖν, λέγειν
 Regel [ˈre:g(ə)l, —j] οὐσ. θ. —,
 —π κανὼν· regelmäßig [ˈrɛ:ˈ
 sɪç] ἐπ. κανονικὸς τακτικὸς
 Regen [ˈre:g(ə)n, —j] οὐσ. ἀ.
 —s, —s βροχή· [firm [ˈfɪrm]
 οὐσ. ἀ. —(e)s, —e ἀλεξιβρόχιον
 regieren [re:(ˈ)ˈgi:r(ə)n] ρ. κυβερ-
 νᾶν
 regnen [ˈrɛ:gnən, —ç] ρ. βρέχειν
 Reh [ˈre:] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —e
 ὀρκός (ζορκάδι)
 reiben [ˈraib(ə)n] *ρ. II, 2 τρί-
 βειν, εὐεῖν
 Reich [ˈraɪç] οὐσ. οὐδ. —(e)s,
 —e κράτος, αὐτοκρατορία, βα-
 σίλειον· reich ἐπ. πλούσιος
 reifen [ˈraɪf(ə)n] ρ. ὀρέγειν,
 προσφέρειν
 reichlich [ˈraɪçlɪç] ἐπ. καὶ ἐπίρ.
 ἀφθονός, διαπληγής, ἐν ἀφθονίᾳ
 reif [ˈraɪf] ἐπ. ὥριμος
 Reihe [ˈraɪə] οὐσ. θ. —, —π
 σειρά

Reih(e)n ['rai(ə)n] = Reigen
 ['raigən, -j] οὐσ. ἄ. —s, —
 κυκλικὸς χορὸς, συρτός
 rein ['rain] ἐπ. καθαρὸς —lich
 [liç] ἐπ. καὶ ἐπὶ καθάριος, κα-
 θαρίως
 reisen ['reiz(ə)n] ρ. περιοδεύειν,
 ταξιδεύειν π. μ. gereist
 Reisende ['reiz(ə)ndə] οὐσ. ἄ.
 ὁδοιπόρος, περιηγητής
 reisen ['rais(ə)n] *ρ. II, 1 ἀπο-
 σχίζειν, ἀποσπᾶν
 reiten ['rait(ə)n] *ρ. II, 1 ἵπ-
 πεύειν, ἱππηλατεῖν
 Reiter ['rait(ə)r] οὐσ. ἄ. —s, —
 ἱππεύς (καβαλλάρης)
 Reitschule ['rait'su:lə] οὐσ. θ. —,
 —n σχολὴ ἱππασίας
 reizen ['raits(ə)n] ρ. ἐξάπτειν,
 ἐρεθίζειν· θέλγειν, γοητεύειν
 relativ [re(:)la'ti:v] ἐπ. ἀναφο-
 ρικός, σχετικός
 rennen ['renən] ἐπ. (rannte, ge-
 rannt) τρέχειν
 Republik ['re(:)pu'blɪk] οὐσ. θ.
 —, —en δημοκρατία
 retten ['ret(ə)n] ρ. σώζειν
 reuen ['ri:ən] ρ., es reut mich
 μεταμέλωμαι, μετανῶ
 richten ['richt(ə)n] ρ. στρέφειν,
 διευθύνειν
 richtig ['richtɪç] ἐπ. ὁρθός, δίκαιος
 Rind ['rɪn] οὐσ. οὐδ. —(e)s,
 —er βοῦς (βῶδι, βιδέλον)
 —fleisch ['flaɪç] οὐσ. οὐδ. βόειον
 κρέας
 Ring ['rɪŋ] οὐσ. ἄ. —(e)s, —e
 δακτύλιος, δακτυλίδι
 Ritter ['rɪt(ə)r] οὐσ. ἄ. —s, —
 ἱππότης zum — schlagen προά-
 γειν εἰς ἱππότην
 Rock ['rɔk] οὐσ. ἄ. —(e)s, —s
 ἱμάτιον, φόρεμα
 Rose ['ro:zə] οὐσ. θ. —, —n ρό-
 δον, τριαντάφυλλ. v
 rot ['ro:t] ἐπ. ἐρυθρός, κόκκινος
 Rübe ['ry:bə] οὐσ. θ. —, —n,
 gelbe — καρωτόν (δαυκί)
 Rücken ['ryk(ə)n] οὐσ. ἄ. —s, —
 νῶτα, ράχis
 sen ['ru:(ə)n] *ρ. II, 3 κα-
 λεῖν, φωνάζειν

Ruhe ['ru:ə] οὐσ. θ. — ἡσυχία,
 ἀνάπαυσις
 ruhig ['ru:ɪç] ἐπ. ἡσυχός
 rühmen ['ry:m(ə)n] ρ. ἐγκωμιά-
 ζειν, ἐπαινεῖν· sich — καυχά-
 σθαι
 rund ['runt] ἐπ. στρογγύλος
 rübig ['ry:ɪç] ἐπ. δυνατός, ῥω-
 μαλέος, ἰσχυρός.

S.

sächlich ['zɛçliç] ἐπ. οὐδέτερος
 Sack ['zak] οὐσ. ἄ. —(e)s, —e
 σάκος
 sagen ['za:g(ə)n, -g] ρ. λέγειν,
 προστάσσειν, σημαίνειν π. μ.
 gesagt
 Salz ['zalts] οὐσ. οὐδ. —es, —e
 ἅλας ἁλάτι
 Samstag ['zamsta:k, -x] οὐσ. ἄ.
 —s Σάββατον
 Sarg ['za:k, -ç] οὐσ. ἄ. —(e)s,
 —e σορός, φέρετρον
 satt ['zat] ἐπ. κεκορεσμένος,
 χορτάτος· sich — daran trinken
 πίνειν μέχρι κόρου
 Satz ['zats] οὐσ. ἄ. —es, —e
 πρότασις, φράσις
 sauer ['zauər] ἐπ. ὀξύς (ξύνος),
 ἐπίπονος, δυσχερής
 säufeln ['zɔiz(ə)ln] ρ. ψιθυρίζειν
 κελαρύζειν
 Sachstel ['saxt(ə)l] οὐσ. θ. —,
 —n κιβώτιον, θήκη
 Schaf ['ʃa:f] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —e
 πρόβατον
 Schäfer ['ʃe:f(ə)r] οὐσ. ἄ. —s, —
 ποιῶν, προβατοβοσκός, βοσκός
 schaffen ['ʃaf(ə)n] *ρ. IV δη-
 μιουργεῖν, πλάσσειν, γεννᾶν
 schämen ['ʃe:m(ə)n] ρ., sich —
 αἰσχύνεσθαι, ἐντρέπεσθαι
 Schatz ['ʃats] οὐσ. ἄ. —es, —e
 θησαυρός
 schätzen ['ʃets(ə)n] ρ. ἐκτιμᾶν,
 θεωρεῖν, κρίνειν
 Schaulpiel ['ʃauʃpi:l] οὐσ. οὐδ.
 —s, —e δράμα, θέαμα
 scheinen ['ʃi:n(ə)n] *ρ. II, 2
 φαίνεσθαι, λαμπεῖν
 scheitern ['ʃait(ə)rn] ρ. ναυαγεῖν

- Schere** ['se:rə] οὐσ. θ. —, —π
 ψαλὶς, ψαλίδιον
schicken ['sik(ə)n] ρ. πέμπειν,
 στέλλειν
Schicksal ['sikzəl] οὐσ. οὐδ.
 —(e)s, —ε μοῖρα, τύχη, εἰμαρμένη
schießen ['ʃi:s(ə)n] *ρ. III πυρο-
 βολεῖν, τοξεύειν
Schiff ['ʃif] οὐσ. οὐδ. —es, —e
 πλοῖον —-ship [ʃ(ə)n] οὐσ. ἀ.
 —s, —πλοιδόριον
Schinken ['ʃɪŋk(ə)n] οὐσ. ἀ. —s,
 —χοιρομήριον
Schlaft ['laxt] οὐσ. θ. —, —en
 μάχη —ordnung ['ɔrdnʊŋ]
 οὐσ. θ. —, —en ἡ εἰς μάχην
 παράταξις, ἡ τάξις τῆς μάχης
schlafen ['ʃla:f(ə)n] *ρ. II, 3 κοι-
 μᾶσθαι
schlagen ['ʃla:g(ə)n, —g] ρ* IV,
 τύπτειν, κτυπεῖν
schlecht ['ʃleçt] ἐπ. καὶ ἐπίρ. κα-
 κός, κακῶς, ἄσχημα
schließen ['ʃli:s(ə)n] *ρ. III
 κλείειν
Schlingel ['ʃliŋ(ə)l] οὐσ. ἀ. —s,
 —ἀγυιόπαις, παληόπαιδον
 (μάργα)
Schloß ['ʃlɔs] οὐσ. οὐδ. —ßes,
 —ßer μέγαρον· κλειθρον
Schlüssel ['ʃlys(ə)l] οὐσ. ἀ. —s,
 —κλειδίον
Schmaus ['ʃmaus] οὐσ. ἀ. —ses,
 —se εὐωχία, συμπόσιον
schmelzen ['ʃmelts(ə)n] *ρ.
 (schmelz, geschmelzen) τήκειν,
 λυώνειν
Schmerz ['ʃmerts] οὐσ. ἀ. —es,
 —en ἀλγηδών, πόγος
Schmied ['ʃmi:t] οὐσ. ἀ. —(e)s,
 —e σιδηρουργός —-eiser
 [ə'ziər] πύρ σιδηρουργείου
schmutzig ['ʃmutsɪç] ἐπ. βυπαρός,
 ἀκάθαρτος
Schnee ['ʃne:] οὐσ. ἀ. —(e)s χιόν
schneiden ['ʃnaid(ə)n] *ρ. II, 2
 τέμνειν, κόπτειν
Schneider ['ʃnaid(ə)r] οὐσ. ἀ.
 —s, —ράπτης
schneien ['ʃnaiən] ρ. χιονίζειν
schnell ['ʃnel] ἐπ. καὶ ἐπίρ. ταχύς,
 γρήγορος, γλήγορα
Schoß ['ʃɔk] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —e
 ἔξηκοντάς
schon ['ʃo:n] ἐπίρ. ἤδη, πλέον
schön ['ʃø:n] ἐπ. καὶ ἐπίρ. ὠραῖος,
 καλῶς
Schranf ['ʃrɔŋk] οὐσ. ἀ. —(e)s,
 —e σκευοφυλάκιον (ἀρμάρι)
schreiben ['ʃraib(ə)n] *ρ. II, 2
 γράφειν
Schreibheft ['ʃraip'hɛft] οὐσ. οὐδ.
 —(e)s, —e τετραδίου
schreien ['ʃraien] ρ* II, 2 φω-
 νάζειν, κραυγάζειν
Schrein ['ʃrain] οὐσ. ἀ. —(e)s, —e
 = Schrank
Schreiner ['ʃrainər] —s, —
 ξυλουργός (μαραγκός)
schreiten ['ʃrait(ə)n] *ρ. II, 2
 βαδίζειν, βαίνειν
Schrift ['ʃrift] οὐσ. θ. —, —en
 γραφή· schriftlich ἐπ. καὶ ἐπίρ.
 γραπτός, —ως
Schriftsteller ['ʃrift'stel(ə)r] οὐσ.
 ἀ. —s, — συγγραφεύς
Schritt ['ʃrit] οὐσ. ἀ. —(e)s, —e
 βῆμα, βᾶδισμα
Schuh ['ʃu:] οὐσ. ἀ. —(e)s, —e
 ὑπόδημα (παπούτσι)
Schuhmacher ['ʃu:'max(ə)r] οὐσ.
 ἀ. —s, — ὑποδηματοποιός
Schule ['ʃu:lə] οὐσ. θ. —, —n
 σχολεῖον
Schüler ['ʃyl(ə)r] οὐσ. ἀ. —s, —
 μαθητής —in οὐσ. θ. —, —nen
 μαθήτρια
Schulter ['ʃult(ə)r] οὐσ. θ. —,
 —n ὤμος
Schulzimmer ['ʃu:ltsim(ə)r] οὐσ.
 οὐδ. —s, — δωματίον τῆς
 παραδόσεως
schüren ['ʃy:rən] ρ. σκαλεύειν,
 ἀνασκαλίζειν
schütteln ['ʃyt(ə)ln] ρ. σειείν,
 ἀνακινεῖν
schwach ['ʃvaç] ἐπ. ἀδύνατος,
 ἀσθενής
Schwager ['ʃva:g(ə)r, —g] οὐσ.
 ἀ. —s, — γαμβρός, ἀνδράδελ-
 φος, γυναικάδελφος
Schwamm ['ʃvam] οὐσ. ἀ. —(es),
 —e σπόγγος
schwarz ['ʃvarts] ἐπ. μέλας, μαύρος

Schweif [ˈvaɪf] οὐσ. ἄ. —(e)s, —
οὐρά

Schweigen [ˈvaɪɡən, —j] *ρ.
σιωπᾶν

Schwein [ˈʃvaɪn] οὐσ. οὐδ. —(es),
—e χοῖρος (γουρούνι)

Schweiss [ˈʃvaɪs] οὐσ. ἄ. —es, —e
ἰδρώς

Schwer [ˈʃve:r] ἐπ. βαρὺς, δύσκο-
λος

Schwert [ˈʃve:rt] οὐσ. οὐδ. —(e)s,
—er ξίφος, σπάθη

Schwester [ˈʃvɛst(ə)r] οὐσ. θ. —,
—n ἀδελφή

Schwimmen [ˈʃvɪmən] *ρ. 1, 2
κολυμβᾶν, πλέειν

See [ˈze:] οὐσ. θ. —, —(e)n [ze:n]
θάλασσα — οὐσ. ἄ. —(e)s,
—(e)n (μεγάλη) λίμνη

Segel [ˈze:g(ə)l, —j] —s, —
οὐσ. οὐδ. ἱστίον —[schiff [ˈʃɪf]
οὐσ. οὐδ. —(e)s, —e ἱστιοφό-
ρον πλοῖον

sehen [ˈze:gnən, —j, —ɛ] ρ.
εὐλογεῖν

sehen [ˈze:(ə)n] *ρ. 1, 1 βλέπειν,
παρατηρεῖν

sehr [ˈ(ʰ)ze:r] ἐπίρ. πολὺ, λίαν·
[so — τόσον, τοσοῦτον

Seide [ˈzaiðə] οὐσ. θ. —, —n
μέταξα, μετάξιον

sein [ˈ(ʰ)zain] ἐπ. ἰδικός του· der
—e κ. τ. λ. —er, der —ige
ἀντ. ὁ ἰδικός του —erſeits
[ˈ(ə)rˈzaitə] ἐπίρ. τὸ κατ' αὐτόν,
τὸ καθ' ἑαυτόν, ἐκ μέρους του

seit [ˈ(ʰ)zait] πρ. καὶ σ. ἀπὸ·
—wann? ἀπὸ πότε; —dann
ἐκτοτε —dem ἀπὸ τότε, ἐκ-
τοτε

Seite [ˈzaitə] οὐσ. θ. —, —
πλευρά, πλευρόν· σελίς.

selbst [ˈzɛlpst] ἐπ. καὶ ἐπίρ.
ἴδιος, αὐτός — wenn καὶ ἔαν
ἀκόμη

selten [ˈzɛlt(ə)n] ἐπ. καὶ ἐπίρ.
σπάνιος, σπανίως

Seltenheit [ˈzɛlt(ə)nˈhaɪt] οὐσ. θ.
—, —en σπανιότης, σπάνιον,
πράγμα

September [zɛpˈtɛmb(ə)r] οὐσ. ἄ.
—s Σεπτέμβριος

setzen [ˈzɛts(ə)n] ρ. θέτειν, βάλ-
λειν· sich — καθίζειν, καθίζε-
σθαι

sicher [ˈzɪχ(ə)r] ἐπ. καὶ ἐπίρ.
ἀσφαλής, βέβαιος, ἀσφαλῶς

siegen [ˈzi:g(ə)n, —j] ρ. νικᾶν

Silber [ˈzɪlb(ə)r] οὐσ. οὐδ. —s
ἄργυρος

singen [ˈzɪŋən] *ρ. 1, 3 ψάλλειν,
ᾄδειν

sinken [ˈzɪŋk(ə)n] *ρ. 1, 3 βυθί-
ζειν, βυθίζεσθαι

innen [ˈzɪn(ə)n] *ρ. 1, 2 δια-
νοεῖσθαι, σκέπτεσθαι

sitzen [ˈzɪts(ə)n] *ρ. (sich, ge-
ſessen) καθῆσθαι

Slave [ˈslɑ:və] οὐσ. ἄ. —n, —n
δοῦλος, σκλάβος

so [ˈzo:] ἐπίρ. καὶ σ. οὕτω
(ἐτσι), τόσον· —viel τόσος·
—oft τοσάκις, ὁσάκις· ebenſo
ὡσαύτως· —bald, —gleich
εὐθύς, ἀμέσως· so lange ἐφ' ὅσον
—so lange ἐφ' ὅσον

soße [ˈzɔkə] οὐσ. θ. —, —n
βραχὺ περιπόδιον (τσουράπι)

sohn [ˈzo:n] οὐσ. ἄ. —(e)s, —e
υἱός

solcher [ˈzɔlɛ(ə)r] κ. τ. λ. ἀντ. καὶ
ἐπ. τοιοῦτος κ. τ. λ.

Soldat [ˈzɔlˈdɑ:t] οὐσ. ἄ. —en,
—en στρατιώτης

Sommer [ˈzɔm(ə)r] οὐσ. ἄ. —s,
— θέρος, καλοκαίριον

Sonnabend [ˈzɔnˈa:b(ə)nt] οὐσ. ἄ.
—s Σάββατον

Sonne [ˈzɔnə] οὐσ. θ. —, —n
ἥλιος· —nſicht [nˈʃɪtʃ] οὐσ.
ἄ. —(e)s, —e ἀλεξήλιον

Sonntag [ˈzɔnta:k, —x] οὐσ. ἄ.
—s Κυριακή

sonst [ˈzɔnst] ἐπίρ. εἰ δὲ μὴ, ἄλλως,
ἐκτὸς τούτου

Sorge [ˈzɔrgə, —j] οὐσ. θ. —, —n
φροντίς, μέριμνα, ἐπιμέλεια,
ἀνησυχία

sparen [ˈʃpa:rən] ρ. οἰκονομεῖν,
παρακαταθέτειν

spät [ˈʃpe:t] ἐπίρ. καὶ ἐπ. βραδύς,
ἐξωρος, ἔξωρας, ἄργα

spazieren [ˈʃpaːtsi:rən] ρ. περιπα-
τεῖν, κάμνειν περίπατον

Ἐπίτομος γερμανικὴ γραμματικὴ.

15

- Spaziergang [ʃpaˈtziːrˈɡaŋ] οὐσ. ἄ. —(e)s, —e περίπατος
 Spreiher [ʃʁaiː(ə)r] οὐσ. ἄ. —s, —σιτοβολών
 speisen [ʃpaiz(ə)n] ρ. γεύεσθαι, τρώγειν, γευματίζειν
 Sperling [ʃpɛrlɪŋ] οὐσ. ἄ. —(e)s, —e στρουθίον, σπουργίτης
 Spiegel [ʃpiːg(ə)l, —j] οὐσ. ἄ. —s, —καθρεπτής, κάτοπτρον
 Spiel [ʃpiːl] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —e παιγνίδιον
 spielen [ʃpiːlən] ρ. παίζειν
 Spieler [ʃpiːl(ə)r] οὐσ. ἄ. —s, —παίκτης
 Spielfachen [ʃpiːlˈzax(ə)n] οὐσ. θ. πλ. παίγνια, ἀθύρματα
 Spielzeug [ʃpiːlˈtʁɔɪk, —ç] οὐσ. οὐδ. παιγνίδιον, ἀθურμα
 spinnen [ʃpɪnən] *ρ. I, 2 νήθειν, κλώθειν
 Spitze [ʃpiːtʃə] οὐσ. θ. —, —n ἀκμή, κορυφή, κεφαλή
 Sprache [ʃpraːxə] οὐσ. θ. —, —n γλῶσσα
 sprechen [ʃprɛçən] *ρ. I, 2 ὁμιλεῖν, λέγειν
 springen [ʃprɪŋən] *ρ. I, 3 πηδᾶν, ἀναβλύζειν
 Staat [ʃtaːt] οὐσ. ἄ. —(e)s, —e πολιτεία, κράτος
 Stadt [ʃtat] οὐσ. θ. —, —e πόλις
 Stahl [ʃtaːl] οὐσ. ἄ. —(e)s χάλυψ (ἁτσάλι) · —feder οὐσ. θ. —, —n μεταλλὴν γραφίς (πένα)
 Stall [ʃal] οὐσ. ἄ. —(e)s, —e σταυλός
 Stanze [ʃtʰaŋzə] οὐσ. θ. —, —n κάμαξ, κοντάριον
 stark [ʃtaːk] ἑπ. ἰσχυρός, ῥωμαλέος, δυνατός
 Stärke [ʃtɪrkə] οὐσ. θ. — ἰσχύς, ῥώμη· κόλλα
 stärke[n] [ʃtɛrk(ə)n] ρ. ἐνδυναμῶναι ἐνισχύειν
 strecken [ʃtɛçən] *ρ. I, 2 κεντᾶν, στίζειν
 strecken [ʃtɛkən] ρ. πηγνύνειν, ἐνθέτειν, χώνειν
 Stachel [ʃtɛkˈnaːd(ə)l] οὐσ. θ. —, —n καρφοβελόνη, καρφίτσα
 stehen [ʃteː(ə)n] *ρ. I, 1 στέκεσθαι, εὐρίκεσθαι · —bleiben σταματᾶν
 stehen [ʃteːlən] *ρ. I, 2 κλέπτειν, υπεξαίρειν
 steigen [ʃtaɪg(ə)n, —j] *ρ. II, 2 ἀναβαίνειν, ἀνέρχεσθαι
 Stein [ʃtaɪn] οὐσ. α. —(e)s, —e λίθος, πέτρα · —ig ἑπ. λιθώδης, πετρώδης · —icht ἑπ. λιθοειδής, πετροειδής
 Stelle [ʃtɛlə] οὐσ. θ. —, —n θέσις, τόπος, μέρος, χωρίον
 stellen [ʃtɛlən] ρ. θέτειν, στήνειν, τοποθετεῖν sich — als ob ἡ wenn προσποιεῖσθαι ὅτι, ὑποκρίνεσθαι
 Sterbehemd [ʃtɛrbəˈhɛmt] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —en ἐντάφιος σινδών, σάβανον
 sterben [ʃtɛrb(ə)n] *ρ. I, 2 ἀποθνήσκειν
 Stiefel [ʃtiːf(ə)l] οὐσ. ἄ. —s, —(μακρόν) ὑπόδημα
 still [ʃtɪl] ἑπ. καὶ ἐπίρ. ἡσυχός, σιωπηλός, ἡσύχως · ἡσυχία! σιωπή!
 Stimme [ʃtimə] οὐσ. θ. —, —n φωνή [μέτωπον]
 stirn [ʃtɪrn] οὐσ. θ. —, —en
 Stock [ʃtɔk] οὐσ. ἄ. —(e)s, —e βακτηρία, ῥάβδος · πάτωμα · —werk [vɛrk] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —e πάτωμα
 stolz [ʃtɔltz] ἑπ. ὑπερήφανος, ἀκατάδεκτος · Stolz οὐσ. ἄ. —(e)s ὑπερηφάνεια, ὑπεροψία
 stoßen [ʃtoːs(ə)n] *ρ. III, 1 ὠθεῖν, σπρώχνειν · κρούειν
 Strafe [ʃtraːfə] οὐσ. θ. —, —n τιμωρία, ποινή
 strafen [ʃtraːf(ə)n] ρ. τιμωρεῖν, ζημιώνειν
 Strahl [ʃtraːl] οὐσ. ἄ. —(e)s, —n ἀκτὶς
 Strand [ʃtrant] οὐσ. ἄ. —(e)s αἰγιαλός, ἀκτὴ
 StraÙe [ʃtraːsə] οὐσ. θ. —, —n ὁδός, δρόμος
 Streich [ʃtraɪç] οὐσ. ἄ. —(e)s, —e κτύπημα, κρότος · κίνημα, κατόρθωμα

Strichpunkt [ˈstriːçˈpʊŋkt] οὐσ. ἄ. —(e)s, —e μέση στιγμή· ἄνω στιγμή
 stricken [ˈstriːk(ə)n] ρ. χηλεύειν, πλέκειν
 Strohhut [ˈstroːhut] οὐσ. ἄ. —es, —e ἀχύρινος πῖλος, σκιάδιον (ψάθινο καπέλλο)
 Strumpf [ˈʃtrʊmpf] οὐσ. ἄ. —(e)s, —e περιπόδιον (κάλτσα)
 Stück [ˈʃtʏk] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —e τεμάχιον, κομματίον· —chen τεμαχίδιον, κομματάκι
 studieren [ˈʃtuːdiːrən] ρ. σπουδάζειν, μελετᾷν
 Studium [ˈʃtuːdɪʊm] οὐσ. οὐδ. —s, Studien [ˈʃtuːdɪən] σπουδή, μελέτη
 Stuhl [ˈʃtuːl] οὐσ. ἄ. —(e)s, —e κάθισμα, καθέκλα
 stumpf [ˈʃtʊmp] ἑπ. ἄλαλος ἄφωνος
 Stunde [ˈʃtʊndə] οὐσ. θ. —, —n ὥρα, μάθημα· λεύγα· —nplan [ˈnːplaːn] οὐσ. ἄ. —(e)s, —e πρόγραμμα τῶν μαθημάτων
 stützen [ˈʃtʏtsən] ρ. υποστηρίζειν, στυλώνειν
 subordinieren [zubordɪˈniːrən] ρ. υποτάσσειν
 subtrahieren [zuptraˈhiːrən] ρ. ὑπεξαίρειν, ἀφαιρεῖν
 Subtraktion [zuptraˈkʰtʃʊn] οὐσ. θ. —, —en ὑπεξαιρέσεις, ἀφαιρέσεις
 suchen [ˈzuːx(ə)n] ρ. ζητεῖν, ἐρευνᾷν
 süß [ˈzyːs] ἑπ. γλυκὺς, ἡδύς.

Τ.

Tadel [ˈtʰaːd(ə)l] οὐσ. ἄ. —s, — μομφή, ὀργός, ἔλλειψις
 tadeln [ˈtʰaːd(ə)ln] ρ. ψέγειν, κακίζειν, κατακρίνειν
 Tafel [ˈtʰaːf(ə)l] οὐσ. θ. —, —n πλάξ, πίναξ = Wandtafel
 Tag [ˈtʰaːk, —x] οὐσ. θ. —(e)s, —e ἡμέρα
 täglich [ˈtʰeːglɪç] ἑπ. καὶ ἑπῖρ. καθημερινός, καθ' ἡμέραν
 Taler [ˈtʰaːlɔr] οὐσ. ἄ. —s, — τάληρον (τάλλαρον = δρ. 3,75)

Tante [ˈtʰantə] οὐσ. θ. —, —n θεία (θεία)
 Tasse [ˈtʰasə] οὐσ. θ. —, —n θυλάκιον (τσέπη)· —nmeßer [ˈnːmes(ə)r] οὐσ. οὐδ. —s, — μαχαίριδιον θυλακίου· —ntuch [ˈnːtuːx] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —er ρινόμακτρον, μανδήλιον· —nuhr [ˈnːʊr] οὐσ. θ. ὠρολόγιον (τῆς τσέπης)
 Tasse [ˈtʰasə] οὐσ. θ. —, —n κυάθιον (φλυτζάνι)
 Tasse [ˈtʰatsə] οὐσ. θ. —, —n πόδιον (ἀρπακτικού ζώου)
 Tau [ˈtʰau] οὐσ. ἄ. —(e)s δρόσος
 Taube [ˈtʰaʊbə] οὐσ. θ. —, —n περιστέρα· wilde — ἀγρία περιστέρα
 tauchen [ˈtʰaʊxən] ρ. καταδύειν, βυθίζειν
 taugen [ˈtʰaug(ə)n, —g] ρ. ἀξιζειν, χρησιμεύειν· es taugt κ. τ. λ.
 tauschen [ˈtʰɔɪʃ(ə)n] ρ. ἀπατᾷν
 tausend [ˈtʰaʊz(ə)nt] ἑπ. χίλιον· —ste χιλιοστός
 Tee [ˈtʰeː] οὐσ. ἄ. —s, —e ἡ —s, τείον (τσάι)
 Teil [ˈtʰail] οὐσ. ἄ. (οὐδ.) —(e)s, —e μέρος, μερίδιον
 Teller [ˈtʰel(ə)r] οὐσ. ἄ. —s, — τρύβλιον, πινάκιον (πίατον)
 teuer [ˈtʰeɪə] ἑπ. ἀκριβός, πολυδάπανος· προσφιλὴς
 Theater [ˈtʰeːaːt(ə)r] οὐσ. οὐδ. —s, — θέατρον
 Thron [ˈtroːn] οὐσ. ἄ. —(e)s, —e θρόνος
 tief [ˈtʰiːf] ἑπ. βαθύς
 Tier [ˈtʰiːr] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —e ζῶον
 Tinte [ˈtʰɪntə] οὐσ. θ. —, —n μελάνη· —nfaß [ˈnːfas] οὐσ. οὐδ. —ßes, —er μελανοδοχείον· —nkleck [ˈnːklek] οὐσ. ἄ. —ses, —e κηλὶς μελάνης, μελανιά
 Tisch [ˈtʰɪʃ] οὐσ. ἄ. —(e)s, —e τράπεζα, τραπέζιον
 Tlr. = Taler
 Tochter [ˈtʰɔxt(ə)r] οὐσ. θ. —, — θυγάτηρ, κόρη
 Tod [ˈtʰoːt] οὐσ. ἄ. —(e)s θάνατος

Tor [*tʰo:r*] οὐς. οὐδ. —(e)s, —e
 πύλη, αὐλόπορτα
tot [*tʰo:t*] ἐπ. νεκρός, ἀποθανών·
 —[*schlagen* *p. IV ἀποκτείνειν,
 ἀποτυμπανίζειν, φονεύειν, σκο-
 τώνειν
töten [*tʰø:t(ə)n*] p. φονεύειν
Totenhemd [*tʰo:tən'hɛmt*] οὐς.
 οὐδ. —(e)s, —en ἐντάφιον,
 σάβανον
träge [*trɛ:gə, —j*] ἐπ. ὀκνηρός,
 ἀμελής
tragen [*tra:gən, —g*] *p. IV
 βαστάζειν, φέρειν, φορεῖν
Träne [*trɛ:nə*] οὐς. θ. —, —n
 δάκρυον
transitiv [*tranzɪ'tʰi:f*] ἐπ. μετα-
 βατικός
Traube [*traubə*] οὐς. θ. —, —n
 σταφυλή, σταφύλιον
traurig [*trauriɡ*] ἐπ. περίλυπος,
 λυπημένος, τεθλιμμένος
treffen [*trɛf(ə)n*] *p. I, 2 ἐπι-
 τυγχάνειν, εὐρίσκειν, συναντᾶν
trennbar [*trenba:r*] ἐπ. χωρι-
 στός
trennen [*trenən*] p. χωρίζειν
treten [*trɛ:t(ə)n*] *p. I, 1 πατεῖν,
 βαδίζειν· — in εἰσέρχεται·
 — vor προβαίνειν, ἔρχεσθαι
 ἐμπρός
treu [*trɔi*] ἐπ. πιστός
trinken [*trɪŋk(ə)n*] *p. I, 3 πῖ-
 νειν
troffen [*trɔk(ə)n*] ἐπ. ξηρός,
 στεγνός
trösten [*trɔ:st(ə)n*] p. παρηγο-
 ρεῖν, παραμυθεῖν
troß [*trɔts*] πρ. ἐναντίον, παρά·
 —dem ἐπὶ. καὶ ὁμως μεθ'
 ὅλα ταῦτα
Truppe [*trupɔ*] οὐς. θ. —, —n
 θίασος, ὁμιλος
Truf [*tʰu:x*] οὐς. οὐδ. —(e)s,
 —er πανίον, ὕφασμα, μαντή-
 λιον
tun [*tʰu:n*] *p. (tat, getan) ποιεῖν,
 πράττειν, κάμνειν
Uir(e) [*tʰy:rə*] οὐς. θ. —, —(e)n,
 θύρα
Uurm [*tʰurm*] οὐς. ἄ. —(e)s, —e
 πύργος.

II.

II. = und
über [(*ʔ*)y:b(ə)r] πρ. ὑπέρ,
 ὑπεράνω· —all [(*ʔ*)y:bə'ral]
 ἐπὶ. πανταχοῦ· —geben [*ge-
 b(ə)n*] *p. I, 1 παραδίδειν,
 ἐγχειρίζειν· —haupt [*ˈhaupt*]
 ἐπὶ. καθ' ὅλου, ἐν γένει·
 —legen [*ˈle:g(ə)n*] p. ἀνα-
 λογίζεσθαι, συλλογίζεσθαι·
 —mäßig [*ˈmɛ:ɪɡ*] ἐπ. καὶ ἐπὶ.
 ὑπέρμετρος, ὑπερβολικός, ὑπὲρ
 τὸ μέτρον· —morgen [*ˈmɔr-
 gən, —j*] ἐπὶ. μεθαύριον·
 —reichen [*ˈraɪç(ə)n*] p. πρόσ-
 φέρειν· —s = über das;
 —sehen [*ˈzɛts(ə)n*] p. μετα-
 φράζειν· Übersetzung [*ˈzɛtsuŋ*]
 —, —en μετάφρασις· Über-
 treibung [*ˈtraɪbuŋ*] —, —en
 ὑπερβολή· —treten [*trɛ:t(ə)n*]
 *p. I, 1 παραβαίνειν· ziehen
 [*ˈtsi:(ə)n*] p. III ἐπενδύειν, κα-
 λύπτειν, ἐπισκεπάζειν· —ziehen
 [*ˈtsi:ər*] οὐς. ἄ. —s, — ἐπεν-
 δύτης, ἐπανωφόριον
Übung [*ˈʔy:bʊŋ*] οὐς. θ. —, —en
 ἄσκησις, γύμνασμα
Ufer [*ˈʔu:f(ə)r*] οὐς. οὐδ. —s, —
 ὄχθη, ἄκτῃ, αἰγιαλός
Uhr [*ʔu:r*] οὐς. θ. —, —en ὥρο-
 λόγιον, ὥρα· —fette [*ˈkʰɛtə*]
 οὐς. θ. —, —n ἀλυσίς ὥρο-
 λογίου
um [*ˈʔum*] πρ. περί, πέρι·
 — . . . herum πέριε, κύκλῳ
 (τριγύρου)· —zu ἵνα, ὅπως·
 —geben [*ˈge:b(ə)n*] *p. I, 1
 περιβάλλειν, περικυκλώνειν·
 —kommen [*ˈkʰɔ:mən*] *p. χ.
 I, 2 ἀπόλλυσθαι, καταστρέ-
 φεσθαι· —laut [*ˈlaut*] οὐς. ἄ.
 —(e)s, —e παραλλαγή φω-
 νήεντος, μετάφωνον —sonst
 [*ˈzɔnst*] ἐπὶ. μᾶτην, ὥσαυτ',
 τοῦ κακοῦ· Umstandswort
 [*ˈumˈstantsˈvɔrt*] ἐπὶ. —(e)s,
 —er ἐπίρρημα
unartig [*ˈʔunˈa:rtɪɡ*] ἐπ. ἄτακτος,
 ἀνέμωτος

unbestimmt [ˈʔunbəˈstɪmt] ἐπ.
 ἄοριστος
 unerkant [ˈʔunerˈkant] ἐπ.
 ἀγνώριστος, ἄγνωστος
 ungeacht [ˈʔungəˈaxt] πρ.
 παρὰ, ἐναντίον
 ungefahr [ˈʔungəˈfe:r] ἐπίρ. περί-
 που. κατὰ προσέγγισιν
 ungefüg [ˈʔungəˈfy:k, —ç] ἐπ.
 δυσσώγως, θυμῶδης
 ungeheuer [ˈʔungəˈhoiər] οὐσ.
 οὐδ. —s, — τέρας, θηρίον·
 u— ἐπ. τερατώδης, πελώριος
 ungeschickt [ˈʔungəˈsɪkt] ἐπ. σκαίος
 ἀδέξιος, ἀνεπιτήδειος
 unglücklich [ˈʔunˈglyklic] ἐπ. ἀτυ-
 χής, δυστυχής
 ungleich [ˈʔuːnɪˈform] οὐσ. θ. —,
 —en στολή
 unpersönlich [ˈʔunperˈzøːnlic] ἐπ.
 ἀπρόσωπος
 unrecht [ˈʔunˈreçt] οὐσ. οὐδ. —s
 ἄδικον, ἀδικία· u— ἐπ. καὶ
 ἐπίρ. ἄδικος, ἐσφαλμένος· οὐχὶ
 ὁρθῶς
 unregelmäßig [ˈʔunˈre:g(ə)ˈlɛ:ɪç] ἐπ.
 ἀνύμωλος, ἀκατάστατος
 unreinlich [ˈʔunˈrainlic] ἐπ. ἀκά-
 θαρτος, ῥυπαρός
 unten [(ʔ)unt(ə)n] ἐπίρ. κάτω
 unter [(ʔ)unt(ə)r] πρ. ὑπο,
 ὑποκάτω, ἐν, μεταξύ· —dessen
 [ˈdes(ə)n] ἐπίρ. ἐν τοσούτῳ,
 ἐν τῷ μεταξύ· —halb [ˈhalb]
 πρ. κάτωθεν, ὑποκάτω· Un-
 terhalt [ˈhalt] οὐσ. ἄ. —(e)s
 διατροφή, τὰ πρὸς τὴν·
 —halten [ˈhalt(ə)n] *ρ. II, 3
 διασκεδάζειν, διατηρεῖν· —hal-
 tend [ˈhalt(ə)nt] μ. διασκε-
 δαστικός· —irdisch [ˈʔirdɪʃ]
 ἐπ. ὑπόγειος, ὑποχθόνιος·
 U—richtsſtunde [ˈrɪçtsˈʃtundə]
 οὐσ. θ. —, —n μάθημα·
 —suchen [ˈzuːxən] ρ. ἔρετάζειν,
 διερευνᾶν
 Untertan [ˈʔuːtˈa:n] αὐσ. ἄ. —s ἢ
 —en, —en ὑπήκοος· unterwegs
 [ˈve:kəs, —ç] ἐπίρ. καθ' ὁδόν,
 ἐν τῇ ὁδῷ.
 untrennbar [ˈʔunˈtrenba:r] ἐπ.
 ἀχώριστος, ἀδιάσπαστος

unverwundbar [ˈʔunfərˈvunt ba:r]
 ἐπ. ἀτρωτος, ἀτραυματίστος
 unwohl [ˈʔunˈvo:l] ἐπ. ἀδιδθετος,
 κακοδιδθετος
 unzufrieden [ˈʔuntsuˈfri:d(ə)n] ἐπ.
 δυσηρεστημένος
 Urlaub [ˈʔuːrlaʊp] οὐσ. ἄ. —s
 πρόσκαιρος ἄδεια
 Ursache [ˈʔuːrˈzaxə] οὐσ. θ. —,
 —n αἰτία, ἀφορμή
 urteilen [ˈʔurˈtailən] ρ. κρίνειν
 usw. (= und so weiter) κ. τ. λ.

D.

Vater [ˈfa:t(ə)r] οὐσ. ἄ. —s, —er
 πατήρ· —land [ˈlant] οὐσ.
 οὐδ. —(e)s πατρίς
 Veilchen [ˈfaɪç(ə)n] οὐσ. οὐδ.
 —s, —en ἴον (μενέξες)
 verändern [ˈfɛr(ə)nd(ə)rn] ρ.
 μεταβάλλειν, μεταλλάσσειν
 verbergen [ˈfɛrˈbɛrg(ə)n, —j] *ρ.
 I, 2 κρύπτειν, κατακρύπτειν
 verbessern [ˈfɛrˈbɛs(ə)rn] ρ. διορ-
 θώνειν, βελτιώνειν
 verbieten [ˈfɛrˈbi:t(ə)n] *ρ. III, 3
 ἀπαγορεύειν, κωλύειν
 verbinden [ˈfɛrˈbind(ə)n] *ρ. I, 3
 συνδέειν, συνάπτειν
 verborgen [ˈfɛrˈbɔrg(ə)n. —j] π.
 μ. κρυπτός, ἀποκεκρυμμένος
 Verbot [ˈfɛrˈbo:t] οὐσ. οὐδ. —(e)s,
 ἀπαγόρευσις
 verbunden [ˈfɛrˈbund(ə)n] π. μ.
 συνδεδεμένος· ὑπόχρεος, ὑπο-
 χρεωμένος
 verderben [ˈfɛrˈdɛrb(ə)n] *ρ. I, 2
 φθείρειν, διαφθείρειν
 verdienen [ˈfɛrˈdi:n(ə)n] ρ. ἀξίζειν,
 κερδίζειν
 verdoppeln [ˈfɛrˈdɔp(ə)n] ρ. δι-
 πλασιάζειν, αναδιπλασιάζειν
 verfehlen [ˈfɛrˈfe:l(ə)n] ρ. ἀστο-
 χεῖν, ἀποτυγχάνειν
 verfließen [ˈfɛrˈfli:s(ə)n] *ρ. III
 ἐκρέειν, παρέρχεσθαι
 vergeben [ˈfɛrˈgɛ:b(ə)n] *ρ. I, 1
 συγχωρεῖν
 vergänglich [ˈfɛrˈgɛ:blɪç] ἐπ. καὶ
 ἐπίρ. μάταιος, ἀνωφελής· μά-
 την

- vergessen [fer'ges(a)n] *ρ. I, 1
λησμονεῖν
- Vergnügen [fer'gny:g(a)n, -j]
οὐς. οὐδ. —s, — εὐχαρίστησις,
ἡδονή, τέρψις
- verheiraten [fer'hai'ra:t(a)n] ρ.
ὑπανδρεῖν
- verirren [fer'(?i)rən] ρ., σιχ —
ἀποπλανᾶσθαι, παραπλανᾶσθαι
- verkaufen [fer'k'au:f(a)n] ρ. πω-
λεῖν [ἐπιθυμεῖν
- verlangen [fer'la:gən] ρ. ἀπαιτεῖν,
verlassen [fer'las(a)n] *ρ. II, 3
ἐγκαταλείπειν, παραιτεῖν
- verlieren [fer'li:r(a)n] *ρ. III,
ἀπολλύναι, χάνειν
- verloren π. μ. τοῦ verlieren
- vermählen [fer'me:l(a)n] ρ. συν-
άπτειν εἰς γάμον
- vermittelt [fer'mit(a)lst] πρ.
διὰ μέσου
- vernehmen [fer'ne:m(a)n] *ρ. I, 2
ἀκούειν, μαρτυρεῖν
- Verneinung [fer'nei:nun] οὐς. θ.
—, —en ἀρνήσις, ἀρνητικὴ
ἀπόκρισις
- Verräter [fer're:t(a)r] οὐς. ἀ. —s,
— προδότης
- Vers [fer's] οὐς. ἀ. —es, —se
στῖχος
- verschlingen [fer'sli:gən] *ρ. I, 3
καταβροχθίζειν
- verschwinden [fer'svɪnd(a)n] *ρ.
I, 3 ἀφανίζεσθαι, γίνεσθαι
ἀφαντον
- versehen [fer'ze:ts(a)n] ρ. μετα-
θέτειν, ἀποκρίνεσθαι
- versorgen [fer'zɔrg(a)n] ρ. ἐφο-
δοῖν, φροντίζειν, διατρέφειν,
διατηρεῖν
- versprechen [fer'spre:ç(a)n] *ρ. I, 2
ὑποσχεῖσθαι, ὑπόσχεσθαι
- Versprechung [fer'spre:çun] οὐς. θ.
—, —en ὑπόσχεσις
- verstehen [fer'ste:(a)n] *ρ. I, 1
ἐννοεῖν, καταλαμβάνειν
- verurteilen [fer'ur'tail(a)n] ρ.
καταδικάζειν
- verwahren. [fer'va:rən] ρ. φυ-
λάσσειν, διαφυλάττειν
- verweigern [fer'vaig ərn, -j] ρ.
ἀποποιεῖσθαι, ἀρνεῖσθαι
- verweisen [fer'vais(a)n] *ρ. II, 2
παραπέμπειν, ἐξορίζειν
- verwickeln [fer'vik(a)ln] ρ., σιχ
— περιπλέκεσθαι
- verwunden [fer'vund(a)n] ρ. τραυ-
ματίζειν, πληγώνειν
- verwundern [fer'vund(a)rn] ρ.,
σιχ — θαυμάζειν, ἐκπλήττεσθαι
- verzehren [fer'tse:r(a)n] ρ. κατα-
τρῶγειν, καταδαπανᾶν
- verzeihen [fer'tsai:n] *ρ. II, 2
συγχωρεῖν
- Verzeihung [fer'tsai:nun] οὐς. θ.
— συγγνώμη, συγχώρησις
- Vetter [fer'te:r] οὐς. ἀ. —s, —n
ἐξδελφός
- Violine [vio:(i)li:nə] οὐς. θ. —,
—n βιολίον
- Vogel [fo:g(a)l, -g] οὐς. ἀ. —s,
— πτηνόν
- Volk [fɔlk] οὐς. οὐδ. —s, —er
λαός, ἔθνος, πληθὺς
- von [fɔn] πρ. ἀπό, ἐκ, παρὰ.
— nun ἀπὸ τοῦδε. — Kind-
heit ἀπὸ παιδικῆς ἡλικίας.
— ... bis ... ἀπὸ ... ἕως
- vorbei [fo:r'bai] ἐπίρ. παρελθών,
περασμένος
- vorführen [fo:r'fy:rən] ρ. χ.
προάγειν, προσάγειν, παρου-
σιάζειν
- Vorhut [fo:r'hu:t] οὐς. θ. —
προφυλακή, πρωτοπορία
- vorig [fo:riç] ἐπ. προηγούμενος,
πρότερος, παρελθών
- vorlesen [fo:r'le:z(a)n] *ρ. χ.
I, 1 προαναγινώσκειν, αναγι-
νώσκειν (τινί)
- Vorname [fo:r'na:mə] οὐς. ἀ.
—ns, — προωνύμιον, ὄνομα
βαπτιστικόν
- Vorsilbe [fo:r'silbə] οὐς. ἀ. —,
—n προθετικὴ συλλαβή
- vorstellen [fo:r'stel(a)n] ρ. χ.
συνιστάν, παρουσιάζειν, πα-
ριστάνειν
- Vortrab [fo:r'tra:p] οὐς. ἀ. —(e)s
προφυλακή, προπορεία
- vorüber [fo:r'y:b(a)r] ἐπίρ. ἐμ-
προσθεν, παρελθών
- Vorwand [fo:r'vant] οὐς. ἀ.
—(e)s, —c πρόσχημα, πρόσφασις

Vorwort [ˈfoːr vɔrt] οὐσ. οὐδ.
—(e)s, —er πρόθεσις, πρόλο-
γος.

w.

waschen [ˈvaʃ(ə)n] ρ. ἀγρυπνεῖν,
ἐπαγρυπνεῖν

waschen [ˈvaʃ(ə)n] *ρ. I, 1 βλα-
στάνειν, αὐξάνεσθαι, μεγαλῶ-
νειν

Wagen [ˈva:g(ə)n, —g] οὐσ. ἄ.
—s, —. ἄμαξα, ὄχημα

wahr [ˈva:r] ἐπ. ἀληθής, ἀληθινός

während [ˈve:r(ə)nt] πρ. καὶ σ.
ἐπὶ, κατὰ τὴν διάρκειαν, ἐν ᾧ

Wahrheit [ˈva:rˈhail] οὐσ. θ. —,
—en ἀλήθεια

wahrscheinlich [ˈva:rˈʃainlic] ἐπ.
καὶ ἐπίρ. πιθανός, ἐνδεχόμενος,
εὐλογοφανής, πιθανόν

Wald [ˈvalt] οὐσ. ἄ. —(e)s, —er
δάσος, δρυμός

Wand [ˈvant] οὐσ. θ. —, —e
τοιχος, μεσότοιχον· —tafel
[ˈtʰa:ʲ(ə)l] —, —n (μαῦρος)
πίναξ

wann [ˈʁan] ἐπίρ. πότε· seit
—? ἀπὸ πότε; dann und —
ἔστιν ὅτε, πότε καὶ πότε

warm [ˈvarm] ἐπ. καὶ ἐπίρ. θερ-
μός, ζεστός, ζεστό

warten [ˈvart(ə)n] ρ. περιμένειν,
περιποιοῖσθαι, νοσηλεύειν

watrum [ˈva:ʲ(ə)rum] ἐπίρ. διατί
waſchen [ˈvaʃ(ə)n] *ρ. I, 1 πλύνειν,
νίπτειν

Wäſcherin [ˈveʃ(ə)rin] οὐσ. θ. —,
—en πλυντρία, πλύστρα

Wasser [ˈvas(ə)r] οὐσ. οὐδ. —s,
— ὕδωρ, νερόν

neben [ˈve:b(ə)n] *ρ. III ὑφαι-
νειν

Weber [ˈve:b(ə)r] οὐσ. ἄ. —s, —
ὑφάντης ἱστοουργός

wecken [ˈʰek(ə)n] ρ. ἐξεγείρειν,
ἐξυπνέειν

wedeln [ˈve:d(ə)ln] ρ., — mit ῥι-
πίζειν, ἀερίζειν· — mit dem
ſchnanzε διασείειν τὴ οὐρᾷ

Weg [ˈve:k, —ç] οὐσ. ἄ. —(e)s,
—e δρόμος· —ſtunde s. f. —,
—n λεύγα

weg [ˈve:k, —ç] ἐπίρ. ἐκποδῶν,
μακράν· —nehmen [ˈne:man]
*ρ. χ. I, 2 ἀφαιρεῖν· —werfen
[ˈvɛrf(ə)n] *ρ. χ. I, 2 ἀπορ-
ρίπτειν

Weh [ˈve:] οὐσ. οὐδ. —(e)s ἄλγος,
ὀδύνη· weh! ἢ wehe! [ˈve:ə]
φεῦ! ἄλλοίμονον! — mir! ἄλ-
λοίμονόν εἰς ἐμέ! οἶμοι!

Weib [ˈvaɪp] οὐσ. οὐδ. —(e)s,
—er γυνή

weiblich [ˈvaɪblɪç] ἐπ. θηλυκός,
γυναικῶδης

weich [ˈvaɪç] ἐπ. μαλακός, ἀπαλός

Weide [ˈvaɪdə] οὐσ. θ. —, —n
ἰτέα

weigern [ˈvaɪg(ə)rn, —j] ρ, ἵψ· —
ἀποποιεῖσθαι, ἀρνεῖσθαι

Weigerung [ˈvaɪgərʊŋ, —j] οὐσ.
θ. —, —en ἀποποιήσις, ἀρνήσις

Wein [ˈvaɪn] οὐσ. ἄ. —(e)s, —e
οἶνος (κρασί)

weinen [ˈvaɪnən] ρ. κλαίειν

weinerlich [ˈvaɪn(ə)rlɪç] ἐπ. καὶ
ἐπίρ. κλαυστικός (κλαψιάρικος),
κλαυστικῶς

Weise [ˈvaɪzə] οὐσ. θ. —, —n
τρόπος

weisen [ˈvaɪz(ə)n] *ρ. II, 2
δεικνύειν

weiß [ˈvaɪs] ἐπ. λευκός· ἰψ· —
γυνωρίζω

weit [ˈraɪ] ἐπ. καὶ ἐπίρ. μακρός
ἐκτενής, μακράν· wie weit?
πόσῳ μακράν; in wie weit?
κατὰ πόσον;

Welle [ˈvɛlə] οὐσ. θ. —, —n κύμα

Welt [ˈvɛlt] οὐσ. θ. —, —en
κόσμος

wenden [ˈvɛnd(ə)n] *ρ. (wandte,
gewandt) στρέφειν, γυρίζειν

wenig [ˈve:nɪç] ἐπ. καὶ ἐπίρ. ὀλί-
γος, ὀλίγον· —ſtens ἐπίρ. τοῦ-
λάχιστον

werden [ˈvɛ:rdən] *ρ. I, 2 γίνε-
σθαι, καθίστασθαι

wertſen [ˈvɛrfən] *ρ. I, 2 ῥίπτειν

Werk [ˈvɛrk] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —e
ἔργον, σύγγραμμα

wert [ˈvɛ:rt] ἐπ. ἄξιος, ἀείζων
weſhalb [ˈvɛʃˈhailp] ἐπίρ. τίνος
ἐνεκα, διόπερ

- Weste ['vestə] οὐσ. θ. —, —n
 περιστήθιον (γελέκον)
 weswegen ['vəs've:g(ə)n, —j] =
 weshalb
 Wetter ['vɛt(ə)r] οὐσ. οὐδ. —s,
 — καιρός
 wichtig ['vi:tɪç] ἐπ. σπουδαῖος,
 σημαντικός
 wider ['vi:d(ə)r] πρ. ἐναντίον,
 παρά
 wie ['vi:] ἐπίρ. καὶ σ. πῶς,
 ὅπως· — ... auch ὡς καί·
 — schade! τί κρίμα! — lange?
 πόσον καιρόν; — sehr πόσον
 πολύ· — so πῶς δήλα δὴ
 wieder ['vi:d(ə)r] ἐπίρ. πάλιν,
 ἐκ νέου· — holen ['ho:lən] ρ.
 χ. ἀνακομίζειν
 wiederholen ['vi:d(ə)r'ho:l(ə)n] ρ.
 ἐπαναλαμβάνειν
 Wiederholung ['vi:d(ə)r'ho:lʊŋ]
 —, —en ἐπανάληψις
 wiegen ['vi:g(ə)n, —j] *ρ. III
 ζυγίζειν, ἔχειν βάρος
 Wiege ['vi:zə] οὐσ. θ. —, —n λει-
 μῶν, λιβάδιον
 wieviel ['vi:()'fi:l, vi:()'fi:l] ἐπ.
 ἀντ. καὶ ἐπίρ. πόσος, ὁπόσος,
 πόσον· der —ste πόσος· den
 —sten haben wir heute? πόσας
 τοῦ μηνὸς ἔχομεν σήμερον;
 —mal ποσάκις
 wild ['vɪlt] ἐπ. ἄγριος, ἀνήμερος
 Wildbret ['vɪltbrɛt] οὐσ. οὐδ. —s
 ἄγριμαῖον ζῷον, θήραμα
 will ['vɪl] ρ. θέλω, τοῦ wollen
 Wille ['vɪlə] οὐσ. ἄ. —ns θέλησις,
 βούλησις
 willig ['vɪlɪç] ἐπ. πρόθυμος,
 ἄσμενος
 Wind ['vɪnt] οὐσ. ἄ. —(e)s, —e
 ἄνεμος
 winseln ['vɪnz(ə)ln] ρ. κλαυθυ-
 ρίζειν
 Winter ['vɪnt(ə)r] οὐσ. ἄ. —s, —
 χειμῶν
 wirklich ['vɪrkliç] ἐπ. καὶ ἐπίρ.
 ἀληθής, πραγματικός, τῷ ὄντι
 Wirt ['vɪrt] οὐσ. ἄ. —(e)s, —e
 οἰκονόμος, ξενοδόχος, παν-
 δοχεύς
 wissen ['vɪs(ə)n] *ρ. (weiß, wußte,
 gewußt) γνωρίζειν, εἰξεύρειν·
 wer weiß? τίς οἶδε;
 Wissenschaft ['vɪs(ə)n'saft] οὐσ. θ.
 —en ἐπιστήμη, μάθησις
 wo ['vo:] ἐπίρ. ποῦ, ὅπου
 wobei ['vo:'baɪ] ἐπίρ. παρά τίνι,
 ποῦ, ὅπου, ἔνθα, ὁπότε
 woche ['vɔ:xə] οὐσ. θ. —, —n
 ἑβδομάς
 wo ['vo:', 'ro']: —duch ἐπίρ. διὰ
 τίνος, τίνι μέσῳ, πῶς· —für
 διὰ ποῖον πράγμα, ἀντὶ τίνος·
 —her πόθεν· —hin πρὸς ποῖον
 μέρος· —über ['ry:b(ə)r] περὶ
 τίνος, περὶ τοῦ ὁποῖου· —von
 ['fan] πόθεν, ἐκ τίνος, περὶ τί-
 νος, ἔξ οὗ· —zu πρὸς τί, πρὸς
 τίνα λόγον, τίνος ἔνεκα, διό
 wohl ['vo:l] ἐπίρ. καλῶς, ἴσως
 τυχόν, τάχα· —bewaffnet [bə-
 vafnɛt] καλῶς ὠπλισμένος·
 —gefällig [gə'felɪç] ἐπ. καὶ ἐπίρ.
 εὐάρεστος, κεχαρισμένος, μετ
 εὐχαριστήσεως· Wohltäterin
 ['tɛ:tərin] οὐσ. θ. —, —nen
 εὐεργέτις· wohlweislich ['vaɪs-
 lɪç] ἐπίρ. περισκεμμένως, φρο-
 νιμῶτατα
 wohnen ['vo:nən] ρ. κατοικεῖν,
 ἐνοικεῖν
 Wolf ['vɔlf] οὐσ. ἄ. —(e)s, —e
 λύκος
 wollen ['vɔl(ə)n] ρ. βοηθ. βού-
 λεσθαι, θέλειν, μέλλειν
 womit ['vo:'mɪt, 'vo:'mɪt] ἐπίρ.
 διὰ τίνος, τίνι μέσῳ, πῶς,
 δι' οὗ
 wor ['vo:'r, 'vo:'r]: —an ἐπίρ. εἰς
 τί, ποῦ, εἰς ὃ, ἔνθα· —auf
 ἐπὶ τίνος, ἐν τίνι, ἐν τῷ ὁποίῳ·
 —aus ἐκ τίνος, πόθεν, ἔξ οὗ·
 —ein εἰς τί, ἐντὸς τίνος, ὅπου,
 ἔνθα· —in ἐν τίνι, εἰς ὃ, ὅπου
 Wort ['vɔrt] οὐσ. οὐδ. —(e)s, —er
 λέξις· —e λόγοι, λόγια
 Wörterbuch ['vɔrt(ə)r'bu:x] οὐσ.
 —(e)s, —er λεξικόν
 Wörtervedeichnis ['vɔrt(ə)-
 fɛr'tsaɪçnis] οὐσ. οὐδ. —ßes,
 —ße λεξιλόγιον, ὀνομαστικόν
 Wunde ['vundə] οὐσ. θ. —, —n
 πληγή, τραῦμα

Wunder ['tundər] οὐς. οὐδ. —s,

— θαύμα

Wunsch ['vʊnʃ] οὐς. ἄ. —(e)s, —e

ἐπιθυμία, πόθος

wünschen ['ʏnʃ(ə)n] ρ. ἐπιθυμῶν,
ἐδχεσθαι

Wurm ['vʊrm] οὐς θ. —(e)s, —er

σκώληξ

Wurzel ['vʊrts(ə)l] οὐς. θ. —,

—n ρίζα· —vokal ['vo(ː)kʰa:l]
οὐς. ἄ. —s, —e ριζικὸν φω-

νῆεν

Wüste ['ʏy:stə] οὐς. θ. —, —n

ἐρημος, ἐρημία.

3.

Zahl ['tsʰa:l] οὐς. θ. —, —en

ἀριθμός

zählen ['tsʰe:l(ə)n] ρ. ἀριθμῶν,
μετρῶν

Zähler ['tsʰe:l(ə)r] οὐς. ἄ. —s, —

ἀριθμητής

Zahn ['tsʰa:n] οὐς. ἄ. —(e)s, —e

ὀδούς (δόντι)

zahlen ['tsʰa:nk(ə)n] ρ. ἐπιπλήτ-

τειν, ἐπιτιμᾶν, μαλῶνεν

3. B. (= zum Beispiel) π. χ.

Zeichen ['tsʰa:ɪç(ə)n] οὐς. οὐδ. —s,

— σημεῖον, γνῶρισμα

zeichnen ['tsʰa:ɪçn(ə)n] ρ. ἰχνογρα-

φεῖν

zeigen ['tsʰa:ɪç(ə)n, —j] ρ. δει-

κνύειν

Zeit ['tsʰa:ɪt] οὐς. θ. —, —en χρό-

νος, καιρός, ὥρα· —form οὐς.

θ. —, —en χρόνος ρηματικός·

—ung [ʃʊŋ] οὐς. θ. —, —en

ἐφημερίς· —wort ['vɔrt] οὐς.

οὐδ. —(e)s, —er [œ] ῥήμα

Zensur ['tsʰenˈzu:r] ἡ Censur οὐς.

θ. —, —en ἔλεγχος, ἐπικρίσις,

λογοκρισία

zerbrechen ['tsʰɛrˈbrɛç(ə)n] *ρ. I, 2

συντρίβειν, καταθραύειν

zerbrochen ['tsʰɛrˈbrɔx(ə)n] π. μ.

συντετριμμένος

zerreißen ['tsʰɛ(r)ˈra:ɪs(ə)n] *ρ. II, 1

σχίζειν, διασχίζειν, κατασπα-

ράσσειν

zerrißen ['tsʰɛ(r)ˈris(ə)n] π. μ. κα-

τεσχισμένος, ρακώδης

zerstören ['tsʰɛrˈfʰtɔ:rən] ρ. κα-

ταστρέφειν, κατερηνῶνεν

Zeuge ['tsʰa:ɪgə, —j] οὐς. ἄ. —n,

—n μάρτυς

ziehen ['tsʰi:(ə)n] *ρ. III ἔλκειν,

σύρειν

Ziel ['tsʰi:l] οὐς. οὐδ. —(e)s, —e

τέρμα, σκοπός

ziemlich ['tsʰi:mlɪç] ἔπ. καὶ ἐπίρ.

μέτριος, ἀρκετός, ἀρκούντως,

ἀρκετά

Zimmer ['tsʰimər] οὐς. οὐδ. —s,

— δωμάτιον

zischen ['tsʰɪʃ(ə)n] ρ. συρίσσειν,

συρίζειν

zittern ['tsʰit(ə)rn] ρ. τρέμειν,

φρίσσειν

zubringen ['tsʰuːˈbrɪŋ(ə)n] *ρ. χ.

(brachte, gebracht) προσκομίζειν,

διέρχεσθαι

Zucht ['tsʰʊxt] οὐς. θ. — ἀγωγή,

πειθαρχία

Zucker ['tsʰʊk(ə)r] οὐς. ἄ. —s

σάκχαρον, ζάχαρις

zuerst ['tsʰuːˈɛrst] ἐπίρ. ἐν πρώτοις,

κατὰ πρῶτον, κατ' ἀρχάς

Zusall ['tsʰuːˈfal] οὐς. ἄ. —(e)s,

—e τύχη, συντυχία

zufolge ['tsʰuːˈfɔlgə, —j] πρ. συμ-

φώνως, συνψόδ

zufrieden ['tsʰuːˈfri:d(ə)n] ἔπ. εὐχα-

ριστημένος

Zug ['tsʰʊ:k, —x] οὐς. ἄ. —(e)s,

—e ἔλεις, ἀμαξοστοιχία, πο-

ρεία· —vogel ['fo:g(ə)l] οὐς. ἄ.

—s, —e ὀδοιπόρον, διαβατικόν

πιτηνόν

zuhören ['tsʰuːˈhø:rən] ρ. ἀκροά-

σθαι, ἐπακούειν

zuletzt ['tsʰʊ:lɛtst] ἐπίρ. τέλος,

ἐπὶ τέλους

zumachen ['tsʰuːˈma:x(ə)n] ρ. χ.

κλείειν, σφαλίζειν

zunächst ['tsʰuːˈnɛ:çt] ἐπίρ. ἐν πρῶ-

τοις, πρῶτον, ἐγγύτατα

Zunftmeister ['tsʰʊnftˈma:ɪst(ə)r]

οὐς. ἄ. —s, —e ἀρχηγός τῆς

συντεχνίας, συντεχνιάρχης

Zunge ['tsʰʊŋgə] οὐς. θ. —, —n

γλῶσσα

zürnen ['tsʰy:rn(ə)n] ρ. ὀργίζεσθαι,

ἀγανακτεῖν

- zurück [tsu'ryk] ἐπίρ. ὀπίσω·
 —geben *ρ. χ. I, 1 ἀποδίδειν·
 —kehren [k^he:r(ə)n] ρ. ἐπιστρέφειν, ρυτίζειν ὀπίσω· —kommen *ρ. χ. I, 2 ἐπιστρέφειν, ἐπανερχέσθαι· —schicken [ʃi-k(ə)n] ρ. χ. ἀναπέμπειν, ἀποπέμπειν· —werfen *ρ. χ. I, 2 ἀναρρίπτειν, ἀπορρίπτειν
- zusammen [tsu'zam(ə)n] ἐπίρ. ὁμοῦ, μαζί· —gesetzt [gə'zɛst] π. μ. σύνθετος.
- zuviel [tsu'fi:l] ἐπίρ. παραπολύ
- zuweilen [tsu'vail(ə)n] ἐπίρ. ἐνίοτε, κάποτε
- zuwerfen [tsu:'verf(ə)n] *ρ. I, 2 ἐπιρρίπτειν
- zuwider [tsu:'vi:d(ə)r] ἐπίρ. ἐναντίον, ἀντιπαθής
- zwar [tsva:r] ἐπίρ. ναί μέν, εἶναι μέν ἀληθές· —... aber ... μέν ... δέ, μέν ... ἀλλά, ὅμως
- Zweifel [tsvaif(ə)l] οὐσ. ἄ. —s, — ἀμφιβολία, δισταγμός
- zweifeln [tsvaif(ə)ln] ρ. ἀμφιβάλλειν, διστάζειν
- Zweig [tsvaik, —ç] οὐσ. ἄ. —(e)s, —e κλάδος, κλωνάριον
- zwingen [tsviŋən] ρ*. I, 3 βιάζειν, ἀναγκάζειν
- zwischen [tsviʃ(ə)n] πρ. μεταξύ, ἀνάμεσα
- zweifeln [tsvitʃ(ə)rn] ρ. τερετίζειν.

